

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 18/2016 - 117 pàgines

Sessió ordinària del dia 30 de novembre del 2016

El dia 30 de novembre del 2016, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 83/2016, que és el següent:

- 1- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal.
- 2- Examen i votació del Projecte de Llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària.
- 3- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de Llei qualificada de col.laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.
- 4- Examen i votació del Projecte de Llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.
- 5- Examen i votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari destinat a finançar l'enderroc del camp d'Esports d'Aixovall i la restitució del terreny a l'estat anterior.
- 6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de París, de 12 de desembre del 2015.
- 7- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965.
- 8- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970.
- 9- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.
- 10- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Italiana per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.
- 11- Examen i votació l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny, per la Llei 6/2011, del 28 de juliol i per la Llei 16/2012, del 31 de juliol.
- 12- Examen i votació l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei general de l'al·lotjament turístic.
- 13- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.
- 14- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 8/2014, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia.

15- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
 M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
 M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
 M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
 M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
 M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
 M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
 M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
 M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
 M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
 M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
 M. I. Sra. Rosa Gili Casals
 M. I. Sr. Carles Jordana Madero
 M. I. Sr. Pere López Agràs
 M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
 M. I. Sra. Maria Martisella González
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
 M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
 M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
 M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
 M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
 M. I. Sr. Josep Pintat Forné
 M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
 M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i

Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.33h)

El Sr. síndic general:

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 82/2016 del 23 de novembre. Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Jordi Gallardo Fernández, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 7 de novembre la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en les reunions mantingudes els dies 7, 14 i 21 de novembre el Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal així com les nou esmenes presentades. Quatre per part del Grup Parlamentari Demòcrata i cinc per part del Grup Parlamentari Liberal. Del total d'esmenes presentades per part dels grups, quatre han estat aprovades per unanimitat mentre que la resta han estat desestimades.

Com a conseqüència de l'aprovació per unanimitat de l'esmena número quatre de l'informe del ponent, s'ha addicionat un nou article 2 al projecte de llei que modifica l'article 70 del Codi Penal relatiu al comís dels instruments, efectes i guanys. Igualment, l'aprovació també per unanimitat de l'esmena número vuit de l'informe del ponent, ha suposat

l'addició d'una nova disposició final primera al projecte de llei que modifica l'apartat 1 de l'article 116 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal relatiu a l'embargament i al segrest.

D'altra banda, la comissió va acordar adequar el text a l'acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis del 18 d'abril del 2002.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem al torn d'intervencions dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers per SDP votarem favorablement el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal.

Compartim plenament la necessitat d'adequar el Codi Penal als compromisos internacionals contrets pel nostre país.

En el seu dia no vàrem presentar esmenes al text considerant adequada la redacció del mateix, tot i així vàrem participar en el debat de les esmenes que foren presentades per part del Grup Parlamentari Demòcrata i el Grup Parlamentari Liberal en comissió legislativa, amb el resultat final de millora del projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, pel grup socialista, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Com hem dit, sotmeten a consideració d'aquesta Cambra parlamentària la modificació del Codi Penal.

El projecte aportat introdueix modificacions al nostre Codi Penal per tal de donar compliment, d'una banda, a les recomanacions efectuades pel GRECO per tal d'adaptar el nostre Codi Penal als

estàndards internacionals en matèria de corrupció, i d'altra banda, per transposar les disposicions europees en matèria de protecció penal de l'euro i altres monedes legalment autoritzades. A més a més, s'efectuen petites modificacions puntals en relació a les amenaces no condicionals i a la responsabilitat civil subsidiària en relació als menors.

Altrament, en fase d'esmenes del text, el grup de la majoria va introduir esmenes d'addició comportant una modificació addicional del Codi Penal i també del Codi de procediment penal, als efectes de poder donar compliment a altres compromisos presos en el marc de l'acord monetari, i més concretament redefinint el comís dels instruments, efectes i guanys.

Al respecte, vàrem donar suport a aquestes esmenes per quant, les mateixes donen compliment als compromisos internacionals, com ja hem dit, adquirits per Andorra i especialment perquè aquesta modificació hauria d'haver estat introduïda abans de l'1 de novembre de 2016 d'acord amb el calendari que el Govern no ha complert en aquell aspecte.

Després d'aquesta breu esmena, els manifestos que els socialdemòcrates pensem que amb l'aprovació d'aquest projecte de llei, Andorra tornarà a complir els seus compromisos internacionals, i per aquest motiu, hi donarem suport.

No puc acabar però sense recordar al Govern, com ja hem fet en altres ocasions, que cal planificar de manera més acurada i unificada els canvis legislatius necessaris, especialment aquells que permeten el compliment dels compromisos internacionals adquirits i respectar de manera més acurada la calendarització dels mateixos, evitant anar sempre a remolc dels recordatoris que efectuen els organismes internacionals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal, té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La modificació de la Llei qualificada del Codi Penal que votem avui dóna resposta a diferents qüestions necessàries. Per un costat acomplir amb les recomanacions fetes pel GRECO en relació a la lluita contra la corrupció. I per un altre, com bé ja s'ha comentat, aquesta modificació transposa algunes disposicions europees lligades amb l'Acord Monetari per tal de garantir la protecció de l'euro i tota moneda legalment autoritzada contra qualsevol

acte de falsedat de la mateixa. Igualment s'han inclòs algunes altres millores, que entenc que no repetirem ara i que també nosaltres dins del si de la comissió vam voler també fer algunes aportacions via esmenes, i que pensem que també podrien millorar una mica més el text.

De totes formes, entenem doncs que aquesta modificació del Codi Penal és necessària i dóna resposta a les demandes dels organismes als quals tenim de complir.

Nosaltres, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport a la mateixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Sofia Garrallà.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi Penal que ara es debat, té com a finalitat principal fer possible, com han explicat els grups parlamentaris que m'han precedit, l'adaptació de la nostra normativa penal.

D'una banda, a les recomanacions del GRECO, en concret en matèria de lluita contra la corrupció.

I d'altra banda, permet transposar les disposicions de les directives 2014/42/UE, del 3 d'abril del 2014 i 2014/62/UE del 15 de maig del 2014, del Parlament Europeu i del Consell per acomplir els compromisos contrets per Andorra en virtut de l'Acord Monetari.

Aquestes modificacions que segueixen les esmentades recomanacions i disposicions afecten, com he dit, d'una banda, la lluita contra la corrupció i el tràfic d'influències i d'altra banda, també la protecció de l'euro i de qualsevol moneda legalment autoritzada.

També voldria indicar que la transposició de la Directiva 2014/42/UE relativa al comís dels instruments, efectes i guanys ha estat introduïda via esmena pel grup parlamentari que represento. Concretament es varen presentar 4 esmenes, totes elles aprovades per unanimitat. Transposició que ha comportat o que comportarà la modificació del Codi Penal, en el seu article 70 i del Codi de procediment penal, en el seu article 116, apartat 1.

Però no només, com també han dit els membres dels altres grups parlamentaris que m'han precedit, es modifiquen aspectes que deriven de recomanacions i convenis internacionals. També s'aprofita la

modificació per a introduir modificacions, valgui la redundància, relatives a les amenaces no condicionals. I aquí el que es fa és elevar-ne la pena aplicable en alguns supòsits i també s'aprofita la modificació per esmenar un error tipogràfic que contenia la disposició relativa a la responsabilitat civil subsidiària.

Per tant, tenint en compte que aquesta modificació significa un pas més en l'acompliment de recomanacions i convenis internacionals, el Grup Parlamentari Demòcrata hi donarà suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com es fa constar en l'exposició de motius del Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi Penal, que se sotmet a hores d'ara a l'aprovació d'aquesta Cambra, i tal com ja han assenyalat els consellers que m'han precedit en l'ús de la paraula, la finalitat d'aquest Projecte de Llei és adaptar el Codi Penal als principis o les exigències derivades de les obligacions internacionals que ha assumit el nostre país.

Detallaré de forma succinta aquestes modificacions o les modificacions del Codi Penal que comporta el Projecte de Llei que ens ocupa, atès que ja han estat àmpliament explicades.

Així, d'acord amb les recomanacions del Grup d'Estats contra la Corrupció o GRECO, relatives al tercer cicle d'avaluació, es modifica l'article 8 del Codi Penal relatiu a l'aplicació de la llei penal en l'espai, perquè els tribunals andorrans puguin ser competents en els casos de corrupció activa realitzada a l'estranger per una persona estrangera, si implica un funcionari o una autoritat andorrans, i també per eliminar el requisit de la doble incriminació en aquests casos.

Seguint les mateixes recomanacions, es modifica la redacció dels tipus penals previstos als articles 381, apartat 1, i 384, apartat 1, del Codi Penal, per millorar-ne la tècnica legislativa i precisar la tipificació que s'hi conté. I s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 386, i se'n modifica l'apartat 2, per incriminar el tràfic d'influències d'acord amb l'article 12 del Conveni Penal sobre la corrupció del Consell d'Europa.

D'altra banda, el Projecte de llei transposa les disposicions de la Directiva 2014/62/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de maig del 2014, tal com mana l'Acord Monetari signat amb la Unió Europea i ratificat posteriorment, en el sentit de garantir la protecció de l'euro i de qualsevol moneda legalment autoritzada.

Per aquest motiu es modifica l'article 431 del Codi Penal, en relació amb el qual s'eleven les penes màximes d'algunes conductes constitutives del delictes de creació i posada en circulació de moneda inautèntica, i se'n modifica altres, per raons de coherència global del conjunt de penes que preveu l'article esmentat. D'altra banda, es modifica l'article 432, relatiu als actes preparatoris punibles, per completar la llista d'elements i objectes el tràfic dels quals està prohibit.

A més, també s'ha recordat per via d'esmena, s'ha modificat l'article 70 del Codi Penal, i l'article 116, apartat 1, el Codi de procediment penal, per adaptar el règim jurídic relatiu al comís dels instruments, efectes i guanys, al que estableix la Directiva 2014/42/UE, del Parlament Europeu i del Consell, del 3 d'abril del 2014, que el nostre país també ha d'implementar d'acord amb l'Acord Monetari.

Finalment s'ha aprofitat l'ocasió per modificar l'article 143 del Codi Penal, relatiu a les amenaces no condicionals, i elevar-ne les penes aplicables quan aquestes amenaces són de mort i estan fetes reiteradament, o estan fetes amb una arma o un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció. D'aquesta manera, aquestes conductes esdevenen un delictes major.

Simplement finalitzo la meua intervenció reiterant al Sr. Alís que acaba de renyar al Govern com si fóssim uns alumnes mal aplicats que fa uns quants mesos que aquest projecte de llei va ser entrat a tràmit parlamentari i en tot cas bastants mesos abans que finalitzés el termini d'implementació de les recomanacions a les quals vostè ha fet referència. Per tant, crec que en tot cas si hi ha culpa, aquesta culpa és compartida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé només per al·lusions. Sr. ministre, la modificació que s'ha fet per via esmena d'addició no estava en el projecte de llei i per tant, es tingués o no el text entrat abans d'aquesta data, aquesta modificació no estava contemplada i suposava com vostè sap, tramitar un nou projecte de llei si no s'hagués fet per via d'esmena d'addició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, doncs si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el projecte de llei.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí número 73/2016 del 25 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, la Sra. Rosa Gili, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 26 de maig es va trametre el Projecte de llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària i les esmenes a l'articulat que s'hi havien presentat a la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme per a què efectués el seu examen, debat i votació.

La comissió va iniciar els seus treballs el 2 de juny amb la meua nominació com a ponent. Posteriorment es va reunir onze vegades: 3 vegades fora del període de sessions per analitzar, debatre i votar les esmenes presentades.

Aquest Projecte de llei ha comptat amb 51 esmenes a l'articulat presentades per: 2 pel Grup Mixt, SDP; 11, pel Grup Parlamentari Demòcrata; 19, pel Grup Parlamentari Liberal i 19 pel Grup Mixt, PS. De les 51 esmenes presentades: 1 esmena es va aprovar per unanimitat, 1 esmena es va aprovar per majoria, 29 esmenes es van transaccionar (24 per unanimitat i 5 per majoria), 5 esmenes es van retirar i 15 es van rebutjar.

En el decurs dels treballs la comissió va acordar per unanimitat adequar certs aspectes gràfics i de presentació del Projecte de Llei a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis i corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Dels treballs efectuats se'n desprèn l'informe de la Comissió que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció de la ponent els proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena i continuar després amb el debat de les altres parts del text.

Informo que han estat presentades 5 reserves d'esmena per part de la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, les quals en aquest cas serien defensades de manera conjunta tot i que posteriorment procediríem a la seva votació de forma separada.

Recordo quines són aquestes 5 reserves d'esmena presentades: la primera, és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 10 de l'informe de la Ponent proposant afegir un nou article 4 just abans del capítol segon; la segona reserva d'esmena, que es correspon a l'esmena número 16 de l'informe de la Ponent proposant modificar l'article 5; la tercera reserva d'esmena, que es correspon a l'esmena número 20 de l'informe de la Ponent proposant suprimir el capítol IV i l'article 7; la quarta reserva d'esmena, que es correspon a l'esmena número 23 de l'informe de la Ponent proposant modificar l'article 8 i la cinquena reserva d'esmena, es correspon a l'esmena 38 de l'informe de la Ponent proposant modificar l'article 15.2.

Intervé per defensar les reserves d'esmena, la Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies de nou Sr. síndic.

Els consellers socialdemòcrates hem presentat 5 reserves d'esmena al Projecte de Llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària i totes elles van en la mateixa línia.

Fins avui i seguint el que preveu la Llei 7/2005 el traspàs de titularitat de carreteres i les modificacions que s'hi han fet s'havien de ratificar sempre per Llei.

El Govern de DA, a través d'aquest Projecte de Llei pretén poder fer i desfer sense tenir en compte el Consell General.

Canviar la titularitat d'una institució a una altra no és un simple intercanvi de títols de propietat, té molta més transcendència. Aquesta acció té conseqüències i sobretot en temes pressupostaris.

Segons la Llei de delimitació de competències en vigor, que a dia d'avui li recordo al Sr. cap de Govern, no ens ha portat a coneixement cap intenció de canvis concrets malgrat vostè porta cinc anys i mig anunciant una modificació d'aquesta llei, les competències en matèria de carreteres es distribueixen entre comuns i Govern segons la titularitat de cada una d'elles.

Un canvi de traspàs implicarà de manera clara i evident que la institució receptora de la carretera tindrà més despeses. I en aquestes decisions, entenem, que el Consell General alguna cosa hi té a dir.

El Govern, en les nostres respostes... en les respostes a les nostres preguntes del 4 de març del 2016, ens reconeixia que des del 1993 no s'havia tramitat cap llei per modificar les amplades de les carreteres generals i secundàries. En paraules de Govern, aquestes amplades eren inamovibles, llevat de procediment legislatiu. Ens parlava de l'inconvenient que suposa una rigidesa normativa excessiva que no permetia reflectir el progrés -i cito- "*El progrés de l'interès públic de la ciutadania, la situació econòmica i les inquietuds socials*".

En aquesta situació, Govern sembla concebre com a bloqueig insuperable un canvi de titularitat o de modificacions d'amplades de les carreteres, presentant el Consell General com a un escull insalvable.

No podem compartir aquests arguments que semblen acusar el Consell General d'inacció o de rebuig de voluntat de canvi quan Govern té i ha tingut sempre a les seves mans la possibilitat de presentar un projecte de llei per canviar el que considerés convenient.

No ens vulguin confondre, senyors del Govern, si no s'ha canviat la situació de les carreteres és únicament culpa o desinterès de Govern. No podem permetre que s'acusi el Consell General de rigidesa normativa quan no se li ha plantejat ni tant sols la necessitat de canviar res.

Un canvi d'aquestes característiques en les carreteres mereix reflexió pel que pot ser una irreversibilitat en alguns casos i sobretot perquè mereix transparència.

I que millor que el procediment legislatiu que permet que totes les opcions polítiques estiguin assabentades

del que es projecta i per tant dóna veu a les diferents opinions polítiques.

A més, és ben sabut que el procés legislatiu té més repercussió mediàtica i per tant, més possibilitats que els ciutadans d'Andorra s'assabentin dels canvis.

I en cap cas, un Govern transparent i valent, tal i com sempre es ven el Govern de DA, no ha de tenir por d'afrontar un procediment legislatiu. Tractar el procediment legislatiu de no realista és com a mínim sorprenent.

Ens en vam queixar ja a l'ocasió del debat a l'esmena a la totalitat.

Així, a través d'aquest Projecte de Llei, es dóna carta blanca a Govern i es validen canvis que ben poc ens han estat explicats.

Lamentem que DA prengui decisions en matèria de carreteres un cop més de manera poc transparent, volent passar d'un procediment que qualificava de poc àgil a un sistema que qualificaria de velocitat accelerada i fins i tot gosaria dir de descontrolada, amb la qual pocs sabem el què han canviat.

Perquè aquest procediment no ens sembla ni adequat per la manca de transparència que comporta, ni justificat per cap de les causes argumentades demanem avui el suport a les cinc reserves de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, per Socialdemocràcia i Progrés, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació a les reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata, doncs des d'SDP podem entendre aquesta inquietud manifestada en relació a la limitació de competències, és un debat que vam tenir en comissió legislativa, però al meu entendre entenc que són dos qüestions separades; és cert que en algun moment amb alguna esmena plantejada i alguna transacció que es va poder fer en el si de la comissió doncs, es va suprimir la possibilitat que hi poguéssim haver alguna interpretació o que trepitgés algun dret de la limitació de competències i, per tant, en el meu entendre aquesta llei... aquest Projecte de Llei de designació de carreteres i de la xarxa viària l'única cosa que fa és adequar una llei del 2005 de carreteres que havia quedat desfasada, que entre mig s'havia aprovat la Llei d'ordenació del territori i els seus plans parroquials que la

desenvolupaven i doncs, presentava algunes incongruències respecte a la Llei del sòl.

Per tant, jo crec que aquest debat de competències ha de figurar en un altre context i no toca en aquest Projecte de llei. Per tant, els consellers d'SDP -en aquest cas jo avui- no donaré suport a les reserves d'esmena presentades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula, el Sr. conseller Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres després d'haver escoltat les reserves d'esmena amb l'argumentació que proposava la consellera Rosa Gili, en moltes de les vostres reserves d'esmena hi estem gairebé d'acord al 100%, potser no en tot l'aspecte però sí en el fons i després ja tindrem oportunitat de debatre-ho en la Proposta d'aprovació de llei i nosaltres doncs, votarem en el mateix sentit que vam votar les esmenes per coherència i per principi, però sí que en el fons i en la forma estem totalment d'acord amb vostè que la titularitat d'una carretera doncs, això comporta un perjudici pel comú que l'haurà d'assumir. Després ja ens explicarem més abastament.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata. Té la paraula la consellera, Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, el contingut de les reserves d'esmenes que són objecte de debat avui, ja és un contingut que hem pogut debatre àmpliament ja sigui en el moment del debat de l'esmena a la totalitat que vam tenir doncs, com ha dit vostè, al mes de maig i també ho hem volgut fer llargament en la comissió que hem treballat el Projecte de llei.

Les 5 reserves d'esmenes que feu al Projecte de llei presentat per Govern, fan referència, totes elles, a conservar l'estat actual dels procediments legislatius, que ja estan contemplats en la Llei de carreteres del 2005.

Rebutgeu d'alguna manera tota flexibilitat i tota agilitat en els processos, cosa que nosaltres no compartim com a Grup Parlamentari Demòcrata. Entenem que hi ha coses que sí que s'han de canviar però, en tot cas, no compartim d'entrada ni el fons ni la forma.

Està clar que vostès defensen un model d'Estat diferent al nostre, un model d'Estat més centralista i amb això entenc que ja no ens hi avenim.

Per altra banda, és un model com hem dit varies vegades que no compartim els demòcrates. Nosaltres entenem que la gestió de les carreteres és competència dels comuns pel que fa a les carreteres secundàries i del Govern pel que fa a les carreteres generals, amb el benentès del compliment de la Llei qualificada de delimitació de competències als comuns i a l'Acord institucional, cosa que aquest Projecte de Llei recull totalment la proposta i no contradiu en res cap d'aquestes dues, i la Llei ni l'Acord.

Per tant, el Grup Parlamentari Demòcrata no votarà a favor de la reserves d'esmena d'aquestes lleis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Avui pràcticament estem d'aniversari perquè vam aprovar la Llei a Govern el 25 de novembre del 2015 i hem vist que ha sigut un procés legislatiu feixuc per arribar al punt on estem avui, és a dir, no em vull imaginar el que seria si tinguéssim de reduir una amplada de carretera els problemes que portaria.

Només dir que les reserves d'esmena proposades per la Sra. Rosa Gili per nosaltres significa un retrocés pel que fa l'obligada acció de l'Administració pública per adaptar a la xarxa viària els canvis i un entorn demogràfic econòmic i geogràfic que evoluciona constantment, i en relació als ciutadans del que esperem de les institucions públiques.

Llavors, demanaria als grups parlamentaris, tot i el vostre exposat doncs, que rebutgessin les reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, seré breu perquè crec que els posicionament han quedat bastant clars. Només voldria dir-li a la Sra. Palmitjavila quan ens diu que nosaltres tenim un model d'Estat més centralista, bé, potser en certes coses hi podríem estar d'acord, ho hem defensat moltíssimes vegades, pensem que la situació del país ja no és la que era i hem de treballar per la sostenibilitat per no perdre els recursos i això m'hi estic referint de manera general, però jo crec que potser DA, i no ho dic especialment a la consellera Palmitjavila, però penso que es podria generalitzar en el sentit que em dona la impressió que vostès tenen un posicionament des d'una majoria absoluta. Alguns fa pocs dies que... fa poc temps, un any i mig que estan asseguts en aquesta sala però n'hi ha que fa molts més dies i que han conegut una majoria de 22 i jo entenc que el posicionament és el de dir, bé, això no hauria de canviar mai.

Aquest debat l'hem tingut en comissió i crec que els hi hem dit moltes vegades en el sentit que nosaltres el que defensem, quan defensem que es passi pel procediment legislatiu, pensem que és un interès de tots. I ara vinc amb el que deia abans, vostès ara estan a la majoria absoluta, estan en una majoria però potser algun dia estaran en l'altre costat de la balança i potser ho veuran diferent, no?

El Sr. ministre en la mateixa línia... Bé, em sap greu que es tingui aquesta poca consideració de cara al procediment legislatiu en el sentit que hem parlat varies vegades, passar les coses aquí crec que de mal no en fan cap. Que el procediment feixuc d'aquesta Llei ha sigut, certament, però segurament és justament per aquesta manera de fer que tenen vostès de voler fer-ho tot de cop, de manera sovint amagada, per darrera i que evidentment ha generat moltíssim més debat, ho havíem parlat sovint en comissió legislativa en el sentit de què si una reunió és clara, transparent i una llei... perdó, unes esmenes, un text és clar i no hi ha interpretacions possibles és molt més senzill i en canvi en aquest cas hi ha hagut moltíssim debat justament per l'amplitud de temes que vostès han tractat, alguns no hem sabut encara a dia d'avui gairebé què és el que implicaran, i suposo que com nosaltres la ciutadania el mateix i, per tant, les nostres demandes són essencialment de cara a què tinguin el valor d'explicar el que fan de manera transparent i anem part per part i no d'aquesta manera que jo crec que... bé, jo crec que tindrem sorpreses una mica de tot el que comportarà l'aprovació d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions procedirem a la votació separada de les cinc reserves d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

Comencem amb la primera reserva d'esmena, que és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 10 de l'informe de la Ponent, proposant afegir un nou article 4 just abans del capítol II.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. Vots a favor: 3. Vots en contra: 16. Abstencions: 8.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la segona reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 16 de l'informe de la Ponent, proposant modificar l'article 5.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. Vots a favor: 3. Vots en contra: 16. Abstencions: 8.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

La tercera reserva d'esmena que analitzem és la que es correspon amb l'esmena número 20 de l'informe de la Ponent, proposant suprimir el capítol IV i l'article 7.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. Vots a favor: 3, en contra: 24, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada novament la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la quarta reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 23 de l'informe de la Ponent, proposant modificar l'article 8.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, vots a favor 3, vots en contra 16, 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la darrera, a la cinquena reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 38 de l'informe de la ponent, proposant modificar l'article 15.2.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si ens doneu lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. A favor 11, en contra 16 vots, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Bé, acabat el debat i la votació de les 5 reserves d'esmena, procedirem tot seguit a debatre les altres parts del text.

Pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals d'SDP considerem que el projecte de llei que avui es vota aporta unes millores a la Llei 7/2005 del 21 de febrero, de designació de carreteres, que en aquell moment ja presentava unes mancances.

És a dir, dit d'una altra forma, la llei que avui es vota potser no és una molt bona llei, però en tot cas, la llei del 2005, entenia que ja no era gaire bona.

Entenem, també, que el Projecte de llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària es feia necessari, per tal d'actualitzar la classificació del conjunt de les vies que a data d'avui havia quedat desfasat en relació amb l'anterior designació, i alhora calia que aquesta llei deixés d'estar en contradicció amb certs aspectes de la Llei general d'Ordenació del Territori i Urbanisme, i més particularment als articles 13 i 14 i bàsicament pel que fa al títol III relatiu als instruments d'ordenació del Govern.

Probablement aquestes millores no deixen de ser un tímid avenç a una llei que de ben segur caldrà revisar en totalitat, en el moment que es faci realitat d'una vegada la reforma en profunditat de la llei de competències comunals, per tal d'assolir un nivell d'eficiència òptim si és que finalment el Govern Demòcrata s'implica seriosament en aquesta reforma.

En el treball en comissió i en les nombroses reunions mantingudes així va quedar palesat, posant de manifest que en molts aspectes de la llei, es feia indispensable emmarcar convenientment els límits i l'abast d'algunes de les actuacions procedimentals i competencials tant de les definicions com de les actuacions a fer especialment pel que pertoca als manteniments i responsabilitats.

Per altra banda en el seu dia vàrem presentar dues esmenes al projecte de llei, que entenem que milloren el text i garanteixen la seguretat jurídica del mateix, esmenes que foren transaccionades i votades una per unanimitat, i l'altra per majoria, i per tant votarem favorablement el projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili, pel Grup Socialdemòcrata.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A través del debat de l'esmena a la totalitat del projecte de llei i del que hem tingut ara fa una estona sobre les nostres reserves d'esmena, penso que ja hem deixat clar el nostre posicionament en relació als plantejaments d'aquesta norma.

Tanmateix reconeixem alguna millora en relació a la incorporació de disposicions per part del grup de la majoria que en cas d'un traspàs de titularitat d'una carretera secundària, o d'un carrer, per part d'un comú al Govern, s'efectuï d'acord amb el procediment legislatiu.

Almenys estem d'acord amb el 50% dels supòsits.

Ara bé, tal com ja vam exposar en comissió no entenem com es pot argumentar que el Govern hagi de ratificar per llei quan rebi una carretera i no quan la traspassi. Per nosaltres, la casuística és la mateixa: en ambdós casos pensem que hi ha d'haver reflexió per part del Consell General -ho he defensat abans- i que aquests canvis segueixin el camí legislatiu. Són canvis que comportaran traspassos de despeses de manteniment i altres, que en cap cas són anodins i que tal com ja he dit demanem reflexió acurada per part de totes les institucions i evidentment per part del Consell General.

Amb aquesta llei -i ho deia el conseller Naudi- ens hem trobat confrontats amb algunes contradiccions amb el que contempla la llei de delimitació de competències dels comuns i de fet, alguna d'aquestes contradiccions van quedar resoltes en comissió legislativa.

De fet, avui també voldria destacar una vegada més la importància d'afrontar en aquesta sala la modificació de la ja molt famosa llei de delimitació de competències. És una evidència que molts dels projectes de lleis que elabora el Govern es troben al límit de les disposicions de la llei qualificada.

Un cop més, queda clara la necessitat d'endinsar-nos de manera immediata en aquesta reforma de manera que aquesta sigui el marc que permeti desenvolupar totes les decisions necessàries posteriors.

Actuïn, si us plau, senyors de DA!

Per acabar, lamentem també no haver pogut convèncer el grup majoritari de la necessitat de reordenar alguns articles de la llei. Ho vam desenvolupar àmpliament en el debat de la nostra esmena a la totalitat. Algunes de les nostres esmenes anaven únicament destinades a fer un text més entenedor i que, per tant, haguessin aportat, al nostre entendre, més seguretat jurídica per tots aquells que s'hi haguessin d'endinsar.

A títol de conclusió i sense que avui sigui cap sorpresa per a ningú i argumentant-ho per tot

l'exposat, anuncio, doncs, el vot negatiu a aquest projecte de llei dels tres consellers socialdemòcrates.

Tanmateix voldria reconèixer avui el que haurà sigut, al nostre parer, un treball enriquidor en comissió orientat a la voluntat de poder presentar avui un text millorat en relació a l'inicial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Liberal. Te la paraula el conseller, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Comparec davant de tots vostès en nom i representació del Grup Parlamentari Liberal per tal de formular l'explicació de vot a la Llei de designació de carreteres.

Com vostès recordaran, el propassat 26 de maig vàrem votar en aquesta mateixa Cambra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt, per més concreció pels companys del PS. El nostre grup parlamentari va votar a favor de dita esmena, malgrat les motivacions dels liberals que res tenen a veure amb les que van presentar els companys del PS.

Tot i l'exposat, el nostre grup parlamentari va presentar 19 esmenes a l'articulat per millorar el possible text presentat pel Govern: 9 d'aquestes esmenes de modificació van ser aprovades per unanimitat, 2 de les nostres esmenes van ser transaccionades per majoria, 5 no van ser aprovades i 3 retirades.

Aquestes millores són fruit d'un treball de l'oposició constructiva per part del nostre grup parlamentari, tot i no estar d'acord ni amb el fons ni amb la forma de la llei que se sotmet a votació.

Cal dir també, que la consellera Meritxell Palmitjavila, a la primera reunió de la comissió per tractar el tema ens va llegir la cartilla, exposant als membres de d'ordenament, tot un reguitzell d'esmenes que no s'acceptarien sota cap concepte. Vam saber de primera mà el missatge de DA. El que ens volia fer sentir DA, senyors, i els altres membres de la comissió vam seguir treballant en positiu i el resultat és el que avui es porta a la present Cambra.

I és que aquest Projecte de llei de designació de carreteres i de gestió de la xarxa viària, no s'ha volgut ni tant sols designar quines són les carreteres d'interès general. Com tots vostès saben es dona per fet que totes les carreteres d'un país que condueixen

a l'exterior són anomenades carreteres generals o nacionals.

Bé, a casa nostra això no és ben bé així. I ara m'explicaré.

Nosaltres entenem que des de la frontera del riu Runer fins al quilòmetre 0 i des del quilòmetre 0 fins a la frontera amb França, aquestes carreteres han de ser nacionals. La resta els hi podríem dir com vulguin. Millor dit, aprofitant aquesta llei de designació de carreteres s'hagués pogut designar quines són les carreteres d'interès nacional o no. I evidentment, al nostre entendre, serien d'interès nacional totes aquelles carreteres generals d'avui que no formen part d'aquest eix, la frontera del riu Runer fins a la frontera francesa, així com també totes aquelles que formen part de la xarxa bàsica de vials. Però evidentment, també totes aquelles que ens condueixen a algun pou turístic important d'interès general per al país, com pot ser en l'actualitat Naturlàndia, GrandValira o VallNord.

Per què? Doncs, perquè es considera de vital importància tant el seu manteniment en termes de seguretat, neteja, gestió de trànsit, així com la imatge que es dona als nostres visitants. Coneixedors també que el Govern disposa de mitjans tècnics i humans superiors als dels comuns, així com també en l'experiència en la gestió de carreteres. Entenem per tant, que és necessari que aquestes carreteres siguin d'interès general i siguin de la total competència del Govern.

Malgrat els esforços i les explicacions nostres, del Grup Parlamentari Liberal a l'esmena en aquest sentit, no ha pogut ser una realitat per culpa vostra senyors de DA. I ja els hi avanço que no s'hi val que ens diguin que la carretera general 3 que avançarà amb França, vostès saben millor que jo que l'enllaç del Port del Rat amb França està lluny de fer-se realitat i que la banda francesa fins a Vicdessos és la departamental D8, i que des d'allí, Auzat, Marc i l'estany de Soulcem, és la subdepartamental D108. Aquesta encara és una departamental més petita, i no cal dir que l'estany de Soulcem fins l'altra banda del Port del Rat, ens trobem a dins del parc nacional de Pyrénées-Ariégeoises. Que la carretera general 4 que enllaçarà amb el Regne d'Espanya via Port de Cabús, es troba també lluny de fer-se realitat. Aquesta carretera enllaçaria amb la comarcal L510 fins a Alins, d'Alins a Tor i al Port de Cabús per accés per una pista forestal gairebé intransitable durant tot l'hivern.

Per no allargar-me més, els hi diré que la carretera general passa el mateix. Una vegada som a Os de Civís només trobem sortides via forestal cap al Regne d'Espanya.

Això no els hi dic per omplir una mica el meu discurs, els hi dic perquè vegin que des de les comarques veïnes tampoc tenen assignades aquestes carreteres com a possibles vies de comunicació amb Andorra a carreteres nacionals i generals. Només la general 1 del riu Runer enllaça amb la nacional 145, i només la general 2 del Pas de la Casa enllaça amb la nacional 22.

Senyores conselleres i consellers, no voler analitzar les esmenes del Grup Parlamentari Liberal que demostren aquests fets i aquesta realitat, és voler fer una llei de designació de carreteres a la seva mida, amb la seva discrecionalitat un pegat més legislatiu del Govern de DA.

Queda benentès que per part de DA, ni Naturlàndia, ni Grandvalira, ni Vallnord, són pols d'interès nacional. És curiós veure les diferents barres de medir que tenen vostès, senyores i senyors de DA, riguin... riguin...

Per una banda volen incloure els accessos als camps de neu com d'interès nacional, però no volen incloure els accessos als camp de neu com d'interès nacional, però sí que han acceptat en part la nostra idea i la recullen en l'article 4.2 de modificació que l'han acceptat per unanimitat, vostès! I aquest article diu: "Les vies de circulació compreses en el pla sectorial de noves infraestructures viàries, amb les seves successives modificacions que el Govern aprovi i aquelles altres vies de circulació que el Govern projecti i construeixi en seguiment a un projecte d'interès nacional -a un projecte d'interès nacional- adquireixen la condició de carreteres generals a partir de la seva posada en servei". En aquell moment el Govern les incorporarà al directori de carreteres generals tot identificant-les amb un número i un nom.

Senyores conselleres i senyors consellers demòcrates, queda ben clar que el vostre subconscient us està sovint traint, si les feu vosaltres i vosaltres heu dit que és d'interès nacional, són d'interès nacional. Però com ho proposi un altre ja no té cap tipus d'interès.

Tampoc s'ha acceptat l'esmena de l'article 3.4. Tant sols s'ha volgut fer una minsa revisió del text que queda així: per defecte, totes les vies públiques de circulació de vehicles que la llei no designa com a carreteres generals i el seu traçat no figura en el directori de carreteres generals, queden de titularitat comunal.

Com exposava abans la companya del PS, qui pagarà la factura?

Malauradament l'article 6 fa gala també de la discrecionalitat del Govern, de la seva llei envers totes les diferents barres de medir diferents que

disposa el Govern d'Andorra en aquest cas i que aquesta llei li dóna força.

El 6.1 de la llei diu: "El Govern pot traspasar als comuns la titularitat sobre els trams de carreteres generals sempre que quedi garantida la circulació i la mobilitat viàries equivalents a través d'una variant o desviació de competència del Govern. En aquests casos els traspassos de titularitat es formalitzen a través d'un conveni".

El 6.2 tampoc té desperdici: "El traspàs d'una titularitat d'una carretera secundària o d'un carrer per part del comú al Govern s'efectuarà amb el procediment legislatiu".

Per dir-ho d'una manera planera, d'una manera diferent al que han dit altres consellers, els comuns i el Consell General han de tenir fe cega amb el Govern de torn, i en canvi els comuns i el Consell han de seguir escrupolosament amb el procediment legislatiu.

Senyores i senyors consellers, o tots sants o tots capellans, la barra de medir ha de ser la mateixa per totes les institucions, només faltaria que el Govern fos omnipotent i els altres submisos a la seva doctrina.

Una altra discrecionalitat o una patinada de la llei són els annexos, que dit sigui de passada, tampoc ens han escoltat. A tall d'exemple, fins a l'entrada en vigor de la present llei, la carretera general número 3 anava de l'avinguda del Pessebre d'Escaldes-Engordany, parròquia del cap de Govern, fins al pont del Castellar, a Arcalís.

Amb la publicació d'aquesta llei al BOPA, és a dir, vostès, si volen, la setmana vinent ja estarà en marxa. La carretera general 3 arribarà fins al Port del Rat. És a dir, hem allargat del pont del Castellar fins al Port del Rat.

Ja els vull veure ja, i ben aviat netejant la carretera general 3, de l'aparcament d'Arcalís fins al túnel del Port del Rat, amb les turbines a tuti pleni, enmig de les pistes, amb els esquiadors per totes les bandes.

Quina atracció! I tot això suposo que serà per anar a veure les estalactites que s'han format a l'interior del túnel del Port del Rat que porta més de 30 anys amb les obres aturades, i que per cert, amb la presentació del pressupost tampoc hem vist previsió d'inversió per al 2017. Per enllaçar amb França tot això.

Serà divertit senyores i senyors! Ep! Potser m'he equivocat ! Aquí potser es podrà traspasar aquest tram al Govern, a través d'un conveni supersònic amb el comú competent. Però se'ns genera un altre dubte. Que en aquest conveni no es podrà dur a terme perquè no queda garantida la circulació fins al

túnel del Port del Rat, tal com diu l'article 6.1. És l'article que els hi he mencionat fa un instant.

Vistes les ambigüitats i el marge d'interpretació que presentava la llei i vist el seu redactat final que continua sent interpretable i ambigu, i vist que el Govern no posa sobre la taula la modificació de la llei de transferències i competències, i vist la voluntat del Govern en l'acord institucional que té el valor que té però que mostra la predisposició de tenir en compte una interpretació més àmplia de la noció manteniment, i ja em disculparan senyors del Govern, si aquest document no té rang de llei, quina barra de medir utilitzaran en aquest acord si amb les lleis ja no en fan cas de cap!

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vista la congelació de les transferències que any rere any fa el Govern als comuns. Vist que el Govern, poc a poc però sense pausa, està creant greuges equilibris econòmics entre totes les institucions que formen l'Estat. Vist que al final la voluntat del Govern és de canviar el model de l'Estat per la porta del darrera tot i limitant el paper que la Constitució atorga als comuns. I vista l'ambigüitat d'aquesta llei i que encara pot limitar més les inversions dels comuns cap als seus ciutadans.

Amb tots aquests arguments exposats amb anterioritat, el Grup Parlamentari Liberal no pot donar suport de cap de les maneres a aquesta llei.

Aquesta llei, senyores i senyors, és un nyap.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata.

Sra. Meritxell Palmitjavila teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no faré un "speech" igual que el Sr. Camp, que sembla que ens vingui aquí a vendre una màquina de rentar.

El passat 26 de maig en aquesta mateixa Cambra ja vam debatre àmpliament l'esmena a la totalitat de la Llei 64/2015 de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la qual s'hi va sumar també el

Grup Parlamentari Liberal, i que no va prosperar per 17 vots en contra i 11 a favor.

Avui, gairebé un any després de l'entrada a tràmit de la llei, que va ser el dia 10 de desembre del 2015, es presenta a aquesta Cambra la votació d'aquest mateix projecte de llei.

Ha estat un treball llarg, al meu entendre no sempre justificat en el temps, i amb un debat intens en el si de la comissió legislativa.

Un treball emmarcat per una visió de models diferents, quant al contingut del projecte de llei, i ho acabem de veure, doncs, amb les exposicions que s'han fet anteriorment, amb una defensa legítima per part del Partit Socialdemòcrata, basada en els seus principis, però que vénen defensant des del seu principi.

En canvi, sí que volia dir que potser la defensa per part dels liberals no sempre ha estat la mateixa. Vostè Sr. Camp ve aquí a fer un gran "speech" però jo el que li voldria dir és que potser els arguments que ha presentat en les esmenes del projecte de llei no sempre han estat coherents ni vistos amb el mateix interès nacional que vostè ho vol plasmar avui en aquesta Cambra. I ho diré per dues raons. D'una banda, va presentar unes esmenes sí que parlava d'interès nacional, que parlava de carreteres que havíem de classificar, noves carreteres d'interès nacional o de muntanya, és cert, tot i que nosaltres tampoc li vam dir que potser no s'hauria de fer la reflexió, és cert que és una discussió, un debat que hauríem de tenir però no en el camp de les carreteres sinó que aquest debat hauria de ser molt més ampli en el camp del debat de les competències ja que estem parlant molt més que de les carreteres quan parlem d'interès nacional. I si parlem de transferències n'hi ha d'haver per les carreteres però les transferències també es veuran vistes amb altres aspectes que no seran només les carreteres. Per tant, el debat i ja ho vam dir en el seu moment que hauria de ser traspassat o posposat en el debat de les competències si haguéssim de parlar de classificar altres carreteres generals.

Amb això també li voldria dir que finalment la proposta que vam portar vostès a nivell de les esmenes, jo recordo que finalment no sé si era una proposta d'interès nacional o d'interès quasi bé particular o d'alguns consellers de liberals. Perquè bàsicament si parlem d'interès nacional potser hagués hagut de fer una anàlisi molt més àmplia i classificar potser altres carreteres també que podrien ser d'interès nacional encara que no portin a pistes d'esquí. En tot cas, sí que va fer arribar unes esmenes que només anaven en direcció a afavorir la Massana, Sant Julià i Encamp, casualment. Potser també hi ha

altres parròquies que haurien d'haver estat incloses en aquesta reflexió tan àmplia que dieu que heu fet Sr. Camp.

Pel que fa la llei, la llei que aprovarem avui en aquesta Cambra, és una llei que en el seu articulat aporta força aclariments en la redacció del projecte sobretot i amb això ho comparteixo també amb la Sra. Gili. Ella va fer una proposta, quasi bé representava una nova llei, tota una reforma de modificació del projecte. Jo diria que la conclusió i el treball final d'aquesta llei ha estat molt aclaridor, és una redacció que ve molt més simple però molt més clara de l'articulat del projecte de llei. I entre aquest articulat voldria destacar entre tots els articles treballats, l'eliminació de l'article 4 que feia referència a competències justament, que l'hem tret de l'articulat de la llei, ja que l'objecte de debat de la vulneració de les competències va ser excessivament present al llarg de tot el treball efectuat a la comissió.

L'eliminació de l'article amb la remissió següent a l'exposició de motius, que diu: la regulació de les competències relatives a carreteres queden regulades per la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns i complementada per la Llei de transferències, deixa fora de dubte tota interpretació suposadament encoberta, a ulls de l'oposició, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i del Grup Parlamentari Liberal en particular, de voler modificar el contingut de les competències mitjançant el projecte de llei.

El treball efectuat a la comissió ha permès, al nostre entendre, minimitzar les múltiples interpretacions sorgides en cada un dels grups parlamentaris, això sí sense treure la substància de la llei, tal i com ho ha dit el Sr. Camp, que és la de flexibilitzar el traspass de titularitats, permetre reduir les amplades de les carreteres generals i secundàries i facilitar l'actualització de la designació de carreteres per part de Govern.

Per tot l'exposat, el grup parlamentari votarà favorablement el Projecte de llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Govern, Sr. ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, tot i que es va fer el debat a la totalitat, començaria una mica per les intervencions que han tingut els grups parlamentaris.

Agraeixo el Grup Parlamentari SDP que han aportat millores i s'agraeix que es vegi així i s'agrairan els vots favorables.

Pel que fa al Grup Parlamentari Socialdemòcrata, em dóna per satisfet Sra. Gili que vegi que s'han aportat algunes millores, només això ja em dóna per satisfet, i no entraré en cap més debat ni cap més confrontació que penso que no tindria sentit.

El Sr. Camp, les millores que hi han hagut fruit del treball, avui com sempre ens ha demostrat en aquesta sala, ens ha fet una lliçó magistral del tema de carreteres, de les unions que teníem amb carreteres amb els països veïns i en el seu discurs el que sí sembla unipotent és vostè. És a dir, en el seu discurs aquí ens fa una gran elucubració. També és veritat que ens fa divertir una mica, que també es tracta una mica d'això de què passem una bona estona i que intentem de la mateixa manera millorar les coses. Sé que el treball en comissió ha sigut llarg, abans deia que estàvem d'aniversari i penso que és important tota la feina que heu fet i s'ha intentat jo penso millorar via el treball en comissió.

I d'una altra manera la Sra. Palmitjavila, representant aquí dels consellers demòcrates, penso que s'ha fet molt bona feina, s'ha millorat el text en algunes bases del text que havia inicialment aprovat el Govern, i penso que així s'ha aconseguit tota una sèrie de millores i de coses que potser no s'havien detectat a l'hora d'elaborar la llei el Govern. I penso que s'ha aconseguit un text molt ben treballat amb el treball de tots els grups parlamentaris encara que s'hi pugui estar d'acord políticament o no d'acord, però penso que arribem a un bon text.

Com a intervenció tenia preparat una mica de fer l'històric com vaig fer el dia de l'esmena a la totalitat i llavors ara em trobo en el punt de què no val la pena de tornar a descriure els punts o els podria tornar a descriure tots perquè aquí parlàvem una mica de les ambigüitats, intentar millorar totes les ambigüitats que hi havia en la llei anterior que eren bastantes i després sobretot els continguts essencials de la nova modificació legislativa, perquè aclareix aquests dubtes i aquestes ambigüitats de la llei, distingeix en claredat entre carreteres generals i carreteres secundàries i carrers. Regula de forma més detallada la gestió de les vies en funció dels seus tipus. Permet canviar la titularitat del vial, -agradarà o no-, però permet canviar la titularitat del vial de Govern al comú i no del comú al Govern amb un conveni amb les dos administracions. I no caldrà doncs recórrer a aquesta modificació legislativa.

Permet adaptar el Govern a la xarxa bàsica via decret, doncs tampoc hauríem de fer això. I solucionem un problema molt important que és el de les carreteres generals que passaven pel mig de les poblacions que deixaven a molts edificis a fora d'ordenació els quals no s'hi podia fer cap tipus de modificació. Llavors aquests edificis quedaven en desús i quedaven obsolets. I aquesta reforma legislativa el que permetrà a moltes vies com puguin ser Príncep Benlloch o vies que abans eren vies de primer ordre, i que ara han passat a segona fila, que s'hi puguin fer millores.

Igualment els comuns mitjançant els seus plans d'urbanisme podran modificar l'amplada d'aquestes carreteres i la reducció de l'amplada es requereix prèvia validació de la taula de mobilitat o del Govern.

Després en relació amb aquests punts que us he comentat, la llei estableix clarament que la redacció d'amplada no pot comportar en cap cas cap augment d'edificabilitat privada. I aquest també és un tema jo penso molt important que aquí no s'ha volgut reduir amplada per donar més edificabilitat a les finques adjacents sinó que quedi la mateixa que hi havia fins ara. I harmonitza la Llei de designació de carreteres amb la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, i estableix que el Govern defineix el traçat geomètric precís de les carreteres generals mitjançant el pla sectorial de carreteres generals (el qual és l'instrument, establert per la LGOTU, adequat per a aquesta finalitat).

Assigna un número a aquelles carreteres de titularitat del Govern que fins ara no estaven catalogades com a tals (per exemple: túnel del Pont Pla, túnel dels Dos Valires, túnel d'Envalira). I llavors aquestes carreteres també podran agafar la tipologia de carretera general.

A banda dels canvis descrits, la modificació de la llei manté sense canvis significatius la resta de continguts de la llei (Taula Nacional de Mobilitat, tramitació d'ocupacions i talls de vies, etc.), perquè es considera que continuen sent convenients i eficaços per a l'interès general.

Finalment, assenyalo que l'elaboració de la reforma legislativa ha estat molt curosa de respectar la distribució competencial fixada per la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. I a més aquesta llei, que se sàpiga que va estar presentada a tots els comuns i cap dels comuns ens va aportar cap objecció quan se'ls va fer la presentació de la llei i van veure amb bons ulls aquesta reforma legislativa perquè ells mateixos veien que no afectava a les seves competències.

El tema de les competències i transferències s'està tractant en paral·lel amb això i després també sobretot respectant l'acord institucional que van signar Govern i els comuns el 2014.

Llavors, per totes aquestes consideracions exposades, el Projecte de llei de modificació de designació de carreteres assoleix els objectius d'adaptar la llei al context actual i als temps actuals, millorar certs aspectes en funció de l'experiència que hem acumulat amb aquests onze anys des del 2005, que tenim la llei i actualitzar-la de forma racional per tal que sigui un instrument eficaç i avantatjós per la mobilitat del nostre país.

Llavors, per tots aquests motius demanaria a aquesta Cambra el vot favorable tot i que ja heu pronunciat l'emissió dels vostres vots, a donar suport a aquest Projecte de llei de modificació de designació de carreteres.

Gràcies Sr. síndic, gràcies Srs. consellers.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

És veritat quan la consellera Meritxell Palmitjavila diu que som una màquina de rentar. És cert, el Govern va aportant tantes lleis als grups parlamentaris que tenen molta feina, i per tant no paren de donar voltes a les lleis i a més ens les hem d'estudiar molt més a fons perquè no tenim el seu suport de tots els tècnics que vostès tenen al darrera.

És veritat nosaltres som una màquina de rentar, hem de treballar molt. Però vostès són una màquina de vendre fum! Això també vull que els hi quedi clar.

Després vostè ha comentat que nosaltres fèiem gala d'anar per interessos privats, que no anàvem per l'interès nacional, que anàvem per interessos partidistes. No és així Sra. Palmitjavila, no és així. Nosaltres vam posar sobre la taula els pols que com a mínim consideràvem que eren d'interès nacional, com són els camps de neu. En cap cas hem volgut limitar aquests pols, a Naturlandia, Grandvalira i Vallnord. Estem disposats a obrir-ho més però que vostès no acceptin que aquests pols siguin d'interès nacional, és prou greu. Demuestra molta miopia, això sí que li vull dir. I en cap cas nosaltres anem a favor ni de les parròquies ni d'interessos privats. Anem en favor del país, i això vull que ho tinguin ben clar.

Després també ha dit que no entenia el meu plantejament respecte al tema de la llei de transferències i competències. Doncs penso que vostè no ha escoltat la meua intervenció el dia del debat de l'esmena a la totalitat d'aquesta llei. Em vaig referir insistentment en aquest tema i és més, me n'alegro que en la llei actual no surt un article que suposo que algun comú també m'ho agrairà, que és el 4.3 que estava al projecte de llei i que avui no hi és. Aquest article deia: "Les competències sobre les carreteres secundàries són exercides pels comuns". No deia res més. No parlava ni de quines competències. Però si llegim aquest article amb aquesta innocuïtat que té doncs, totes les competències són pels comuns. Per tant, me n'alegro d'haver contribuït que avui aquest article no estigui dintre de la llei, que haguem pogut fer progressar la llei en el sentit i l'esperit que nosaltres volíem. Però malgrat tot no és la llei que hagués fet el Grup Parlamentari Liberal.

I bé doncs, si a sobre que treballem els fem sentir divertits, doncs ho agraeixo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Sí, per al·lusions.

En primer lloc, jo crec que no he dit que vostès eren una màquina de rentar, he dit que venien màquines de rentar, que és molt diferent.

D'altra part, tampoc he dit que era per interessos particulars, particulars potser no però parroquialistes per molt que vostè digui que no, a mi em sembla que sí i defenso que sí.

Que nosaltres no veiem que els pols de les estacions d'esquí són pols d'interès nacional. Jo això no ho he dit en cap moment, al contrari. Segurament ho veiem tant i millor que vosaltres, el que passa és que el que he dit és que el debat caldria fer-lo en un altre àmbit que no és el de les carreteres, perquè pols d'interès nacional hi ha els de les estacions d'esquí i n'hi ha alguns altres més. Per tant, el debat hauria de ser molt més ampli i emmarcat en una altra dimensió i en un altre espai segurament.

Pel que fa a competències i transferències. És cert que hi va haver un debat que semblava que Demòcrates per Andorra volíem encobrir a través de l'article 4 que volíem canviar les competències dels

comuns i la del Govern. Jo crec que en cap moment l'article estava encarat en aquesta idea, la prova és que tampoc hi va haver cap problema per retirar-lo i per fer una esmena, doncs a l'exposició de motius justament perquè quedés clar que tot el que feia referència a les competències estava recollit a la llei de delimitació de competències dels comuns, i al mateix acord institucional que ve a complementar-ho. Aquesta llei no fa més que recollir el que diu l'acord institucional i el que diu la llei de competències als comuns, per tant penso que no la contradriu en res i amb això penso que hi vam estar d'acord, no hi va haver massa debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies.

En relació amb la primera part de la segona rèplica del Sr. Camp, diu que es fa un treball legislatiu molt important, jo feia una mica de broma dient això. Vosaltres feu molt treball legislatiu, però nosaltres des del Govern també fem molt treball. Intentem fer bons projectes de llei, intentem contestar a totes les preguntes que se'ns fan, les preguntes escrites, les preguntes orals i tota la feina que ens demana aquí al Consell a part de tota la feina diària que fem. És a dir que intentem arribar a tot arreu on podem arribar. Per això li dic, aquesta modificació d'aquesta llei, s'hi han fet aquestes aportacions en comissió que són bones, jo penso que és un element que és d'agrair per part de la comissió, i tots valorem bé que es facin aquestes modificacions encara que no es tingui l'esperit global de la llei, que no se la vulgui però sabent que aquesta llei té probabilitats de ser aprovada, doncs està bé que tots els grups de la seva part puguin aportar certes millores en aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies.

Veig que estem d'acord amb què els accessos que ens condueixen als camps de neu són d'interès nacional, així com d'altres. Doncs ja que estem una gran majoria, emplaço els companys de Demòcrates per Andorra a declarar d'interès nacional els accessos i altres en un futur proper. Si aquesta és la voluntat a nosaltres ens trobaran assentats a la taula i treballant en el mateix sentit que vostès. I no hi ha res més agradable que remar tots en sentit d'Estat.

Respecte al que deia el ministre, doncs el felicito i l'encoratjo a què treballi més fort i més seriosament.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procedirem a la votació de la resta de parts del text.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. Vots a favor 16, vots en contra 11, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei qualificada de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 52/2016 del 4 d'agost. S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pels consellers abans esmentats, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 74/2016 del 31 d'octubre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada, intervé el conseller, Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers socialdemòcrates hem presentat aquesta esmena a la totalitat al Projecte de llei qualificada de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns per varis motius. No sé si tindrè temps d'explicar-ho tot en aquesta primera intervenció però en tot cas els motius principals és que al nostre entendre aquesta llei arriba abans de dues reformes necessàries que necessàriament haurien de precedir la llei de la funció pública d'una banda, i la tant citada Llei de delimitació de competències de la qual n'hem parlat abastament en els punts anteriors i em sembla que és present cada vegada en diferents debats polítics.

Aquesta reforma que se'ns planteja és, al nostre entendre, una nova forma de governar que està imposant el Sr. Martí, una forma de governar que a més pel que anem veient és bastant, de mica en mica, el conjunt de Demòcrates per Andorra.

D'una banda no afrontem els veritables reptes, no aportem solucions i el treball legislatiu consisteix en anar fent pedaços, sovint per acontentar algú aquí o allà i anar cada vegada més complicant les coses i enreventant les qüestions.

Estaria molt bé que algú ens expliqués avui amb motiu d'aquest Projecte de llei o del debat de l'esmena a la totalitat per què aquest Projecte de llei és a tràmit parlamentari i sobretot per què és a tràmit parlamentari abans de què s'hagin fet les reformes de la funció pública i de la delimitació de competències.

Possiblement la resposta és que aquesta llei es deriva de l'omnipresent acord institucional, una qüestió de la qual no recordo tenir precedents de què un acord entre convenis, entre comú i Govern, estigui present en tots els àmbits legislatius darrerament. Acabem d'assistir a la reforma de la Llei de carreteres, demà amb motiu de la reforma de l'urbanisme també és present aquest Acord institucional que fins i tot en algun moment se li ha pogut donar el rang de norma, sembla que també la política pressupostària doncs tant del Govern com dels comuns està vinculada amb aquest acord i fins i tot sembla que la qüestió de la funció pública.

Al nostre entendre aquest plantejament no seriós, si les lleis s'han de modificar doncs s'han de modificar, i no es pot tirar d'aquest Acord institucional per anar fent pedaços en tots els àmbit.

Posaré alguns exemples a tot això que estic dient i començaré pel capítol 5, el capítol que parla de la mobilitat de funcionaris, marcant una mica quin sentit té legislar en els termes que es legisla i de què serveixen les previsions d'aquest capítol. Tot el

capítol remet a una futura reforma de la Llei de la funció pública, jo diria que pràcticament tot el que es diu en aquest capítol no té cap validesa ni cap eficàcia si no hi ha una reforma de la funció pública que digui en quins termes es pot produir aquesta mobilitat de funcionaris; però és que fins i tot podríem anar més enllà, en el moment en què aquesta reforma de la funció pública si algun dia arriba perquè vostès ens tenen acostumats a què no arriben mai aquestes reformes el que hi diu en aquest Projecte de llei és innecessari. És a dir, en el moment en què la Llei de la funció pública estableixi entre diferents administracions abastant els comuns i abastant les entitats públiques com es produiria aquesta mobilitat, doncs es farà d'acord amb la Llei de la funció pública i el que diu en aquest Projecte de llei és absolutament innecessari, fins i tot seria preferible que no hi fos.

Anant al capítol IV i al capítol I del Projecte de llei, diferents capítols que parlen de col·laboració entre administracions, de la informació mútua o de la signatura de convenis. Ens sobta alguns dels continguts per obvis i per eteris: es diu que les administracions públiques han de col·laborar, que han d'intercanviar informació, que els acords que firmen obliguen a ambdues parts -fins aquí em sembla que tot plegat és prou evident-, que els acords han d'estar controlats per la jurisdicció administrativa i amb cap diferències pels òrgans judicials -jo diria que és també bastant obvi-, i en tot cas que quan hi ha un conveni de col·laboració entre administracions o una delegació de competències, de gestió d'aquesta competència, la competència en qüestió no queda delegada, només faltaria que via un acord entre administracions es poguessin delegar competències.

Déu haver-hi alguna raó d'haver-hi tots aquests redactats. Al nostre entendre si avui en dia hi ha algun problema de manca de col·laboració o de manca de lliurament d'informació entre administracions dubtem que amb aquests redactats tan eteris i genèrics això pugui aportar una solució eficaç a la situació actual i particularment amb les qüestions dels convenis ens preocupa en quina situació queden els convenis firmats al llarg d'anys i anys pel conjunt de les administracions públiques al nostre país.

Per tant, mentre sembla que totes aquestes disposicions a falta d'entendre ben bé quines són les motivacions semblaria ser que no són necessàries i particularment prescindibles són totes aquelles qüestions que depenen de què s'aprovi una futura llei de la funció pública.

Em voldria referir ara a l'aspecte que més ens preocupa, perquè finalment tenir projectes de llei de

dubtosa eficàcia doncs, no seria la primera vegada que Demòcrates per Andorra ha impulsat projectes de llei que no han produït cap efecte, però en tot cas tampoc seria un mal major si finalment aquesta Llei tira endavant excepte a la qüestió de la creació de les mancomunitats, una qüestió que com bé saben ens preocupa i que a més que no entenem perquè en aquest moment quan la delimitació de competències comunal està pendent de fer doncs es vol tirar endavant.

Volem recordar que el Projecte de llei preveu la creació d'aquestes mancomunitats, uns nous organismes públics amb personalitat jurídica que tenen òrgans de direcció i de gestió en concret un Consell de mancomunitat, un Consell de direcció i que, per tant, són organismes que comportarà la preparació de pressupostos, el control de les seves despeses, el control del seu personal, la presentació de comptabilitats, la revisió per part del Tribunal de Comptes; que quedi clar que no som pas contraris a la mancomunitat de serveis, tot el contrari, però ens sembla que això avui en dia és perfectament possible i que els comuns ja ho estan fent amb la signatura de convenis de col·laboració i que per tant no ens sembla per res necessària la creació de més organismes públics que a més han de proveir doncs de càrrecs tant a nivell dels consells d'administració com dels òrgans de direcció d'aquestes entitats.

A més, com deia, ens sembla que fer aquesta revisió abans d'haver endreçat la qüestió de les competències comunals no té cap mena de sentit. Abans d'haver endreçat el que tenim fins ara anem a crear entre els diferents comuns o entre els comuns i el Govern noves entitats públiques si s'aprova la Llei i un comú crea una mancomunitat sobre una competència que en un futur algun govern -perquè algun govern algun dia afrontarà aquesta reforma-, jo dubto, Sr. Martí vostè s'assenyala amb la mà al pit que ho farà vostè, però des de fa sis anys que ens ho va promentent però algun dia s'haurà de fer aquesta reforma. Si s'ha creat una mancomunitat sobre algun servei que posteriorment hauria d'anar al Govern, què passaria? Si es transfereix personal des de diferents comuns a aquesta mancomunitat i després amb una reorganització -el dia que arribi aquesta reorganització- s'entén que un funcionament més centralitzat seria més òptim. Què fariem amb aquest personal que forma part d'aquestes mancomunitats? Al nostre entendre, mantenir les actuals vuit administracions comunals funcionant com estan funcionant, amb les actuals duplicitats i disfuncions és insostenible. A més, entenem que conegudes aquestes deficiències, aquestes duplicitats i per tant aquesta gestió ineficient és una manca de respecte als ciutadans que paguen els seus impostos i

particularment, com vam veure fa un parell de setmanes, als més febles que estan patint les seves retallades en l'àmbit social.

Vostès ara a l'espera de què ens expliquin, com deia abans sense endreçar la qüestió de les competències, volen agreujar la situació amb aquesta nova forma legislativa. Nosaltres esperarem a què ens expliquin la motivació d'aquest Projecte de llei que a part de què sabem que deriva d'aquest Acord institucional doncs no sabem massa cosa i la nostra sensació és que alguna intenció política hi ha al darrera: primer, amb una manera de fer que cada vegada més se'ls està cronificant, és a dir, la manca de visió a llarg termini, la improvisació, els acords, l'acord institucional com a gran eix de la seva actuació política i aquests compromisos amb els comuns que "ara jo et dono per aquí i tu ara em dones per allà" i hem d'anar fent diferents qüestions legislatives.

Al nostre entendre també els està faltant una visió d'Estat en temes fonamentals i fonamentalment amb la reforma de la Llei de competències i, miri, a més ens sembla que aquesta voluntat de crear organismes amb nous càrrecs amb presidents de consells d'administració també té la voluntat de posar en marxa l'oficina de col·locació de Demòcrates per Andorra; altrament entenem absolutament innecessari que es creïn nous organismes que han de tenir un consell d'administració i uns òrgans de direcció.

Nosaltres estem preocupats sobre aquesta qüestió; també sabem que vostès aquesta qüestió no els preocupa que amb un debat com el d'avui doncs, es miren els diners, l'eficàcia, la sostenibilitat de les finances públiques amb uns ulls ben diferents amb els que ho feien fa dues setmanes amb motiu del Debat de polítiques socials, que alguns milers d'euros que eren necessaris per tirar algunes reformes proposades fa només uns dies suposaven un greu problema de sostenibilitat a les finances públiques i, en canvi, mantenir l'actual estructura ineficient, crear noves entitats, generar més despesa de funcionament amb grans directius doncs no els suposa cap mena de problema.

Ja vaig acabant...

Normalment en un debat d'aquest tipus toca demanar vot favorable a l'esmena presentada. Jo no ho faré perquè de vegades em sembla un exercici complicat entenent també la lògica parlamentària -no vull dir que qui vulgui votar l'esmena a la totalitat doncs, serà benvingut- en tot cas, motius com he exposat doncs, no en falten. El que sí que em permeto demanar és que hi hagi un veritable treball en comissió, que analitzem seriosament cap on volem portar la nostra Administració pública, que

siguem conscients de la importància que té prendre una decisió com és la creació d'aquestes mancomunitats i amb l'esperança que tenim de poder minimitzar els efectes d'aquest Projecte de llei amb el treball en comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn dels grups de posicionar-se. Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Víctor Naudi, per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Escollada la intervenció del Sr. López, pel que fa a aquesta esmena a la totalitat podríem coincidir en alguna argumentació aportada pels consellers del PS, però també he de dir que no compartim la majoria dels seus plantejaments i en especial el model territorial que defensa el Sr. López.

També he de dir que el Projecte de llei presentat pretén garantir o emparar allò que avui dia ja es pot fer a nivell dels comuns o per part dels comuns i, per tant al meu entendre tampoc és una llei que sigui transcendent, no?

Al meu entendre el Projecte de llei presentat pel Govern posa de manifest també un seguit d'incongruències. La primera s'evidencia amb una infracció constitucional que vulnera la reserva de llei establerta a la Constitució. En efecte, el Govern pretén regular els mecanismes de col·laboració interadministrativa mitjançant llei qualificada però s'ha oblidat que l'àmbit material de la llei qualificada només abasta aquelles matèries expressament reservades a aquest tipus de llei per la Constitució.

D'altra banda, el redactat de la Llei introdueix la referència a -i cito: "*d'altres corporacions locals distintes als comuns*". Bé, no sé quines corporacions són aquestes, en tot cas aquest redactat del projecte permet suposar que el Govern de demòcrates voldria tornar a donar un paper institucional rellevant als Quarts. En tot cas, sembla clar que el que no vol el Govern és encarar amb decisió la reforma necessària del model territorial.

Els consellers generals d'SDP defensem desenvolupar una reforma legislativa que concreti el marc competencial fixat en la Llei de definició de competències dels comuns del 4 de novembre del 1993, per evitar disfuncions i conflictes entre els comuns i les altres institucions de l'Estat.

Per altra banda i en referència a l'àmbit competencial de les mancomunitats -el Sr. Pere

López hi feia referència- tal com ho formula el Projecte de llei pensem que es poden acabar convertint en un ens supracomunal de tal manera que esdevingui la tercera administració, més enllà dels comuns i del Govern allunyant-se de l'objectiu cercat que hauria de ser l'agilització i l'eficiència dels serveis comunals en matèria de cooperació conjunta entre ells o amb l'Administració general.

Per això, hem presentat 10 esmenes al Projecte de llei per tal de millorar el text i garantir la seguretat jurídica. Per coherència també, no donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada ja que no compartim el model territorial que defensa el PS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Liberal. Té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La carta del Sr. ministre de Finances en la seva presentació del pressupost del 2017, en les pàgines 15 i 16, fent referència a les transferències comunals ens diu algunes coses molt interessants i a la vegada sorprenents, sobretot en el debat que tindrem en aquesta Cambra durant el dia d'avui i segurament també demà.

Parla de la importància del debat en relació a aquesta qüestió i de fet diu: *"Caldrà dur a terme el debat amb una mentalitat oberta, sense interpretar els intents de canvi com una agressió"*

I té raó el Govern, el ministre en aquest cas, alguns membres d'aquesta Cambra entenem la forma de presentar canvis legislatius que afecten a les competències i transferències com una agressió, i no té res a veure amb tenir la mentalitat més oberta o tancada, té a veure amb el fet de voler desmuntar les nostres bases institucionals per la porta de darrera, fent modificacions legislatives com les que ja hem considerat abans en relació a la Llei de carreteres, la Llei del sòl que també en parlarem i també el Projecte de llei qualificada de col·laboració entre administracions que té la intenció de permetre traspasar persones i competències entre uns i altres, col·laborar quan de fet és una qüestió que ja existeix. També entenem que és una mica poc coherent segons com es miri, ja que no han necessitat cap llei per mantenir l'Acord institucional amb un rang com si ho fos per tenir tot tipus de col·laboració entre Govern i comuns quan han volgut.

Ja fa més d'un any que el Grup Liberal va fer una proposta per crear una taula conjunta entre Govern, comuns i Consell General per tal que les decisions que s'haguessin de portar a aquesta Cambra, com la que ara ens ocupa, fos plenament consensuada però no ha estat així. Per tant, si us plau, no parlin més de debats que vostès no volen afrontar.

Nosaltres, el Grup Liberal, sempre hem defensat el sistema institucional construït des de les parròquies, no cap a les parròquies. Els models federals, com podríem dir que és el nostre, té molts avantatges en relació a la gestió dels equilibris entre el territori i la representativitat equitativa dels mateixos. La gestió de les transferències no ha de suposar una pèrdua de poder de les parròquies sobre el seu territori ni tampoc un inconvenient per gestionar de forma eficient l'Administració. Ara també hem de reconèixer que no són únicament els comuns els que han de fer un esforç per racionalitzar, també el Govern ho ha de fer i el debat no pot anar desvinculat de la recerca d'un equilibri d'esforços.

El Projecte de llei de col·laboració entre Administració general i comuns, i entre comuns, té la intenció de facilitar el traspàs de departaments i funcionaris entre administracions, una idea que en principi nosaltres compartim, però que sense cap dubte havia de ser posterior a la creació i activació de la taula conjunta de treball entre Govern, comuns i Consell General, posterior al debat de quines competències s'han de mantenir pels comuns i quines ha de gestionar el Govern. I pensem que també posterior a la reforma de la Llei de funció pública la qual ha de definir clarament els processos de mobilitat del personal de l'Administració i comuns.

En relació a això el Grup Liberal donarà suport a aquesta esmena a la totalitat encara que sembli que no compartim el model territorialista del qual el Partit Socialdemòcrata crec que no ha parlat sinó que ha parlat més bé de fer complir la llei actual i que si hem de modificar el sistema de competències i transferències parlem ja d'una vegada i comencem pel principi. Per tant, únicament amb l'esperança de què el Govern doni credibilitat a les seves pròpies paraules i iniciï aquest debat tant volgut i necessari abans de continuar passant per aquesta Cambra reformes no consensuades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula la consellera, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui ens trobem en aquesta Cambra per debatre l'esmena a la totalitat de la Llei de col·laboració entre l'Administració general i els comuns i entre els comuns.

Aquesta Llei és un Projecte de llei que recull formes de col·laboració entre les administracions i recorda els principis pels quals cal que es regeixin aquestes col·laboracions, i més precisament el principi de lleialtat institucional sota la base en la que les competències han d'exercir-se.

Quant a contingut convinc amb vosaltres, res de nou. Cert és que tant l'Administració general com els comuns, ja vénen aplicant el contingut d'aquesta Llei. Precisament per aquesta raó, el Projecte de llei que debatem té tot el sentit de ser.

Cal donar una cobertura legal als actes que es conclouen. No per reduir o establir els moviments de cada administració, simplement, per establir un mínim que donin una seguretat jurídica ja sigui cap a les administracions signatàries però també, i sobretot, una seguretat jurídica cap a tercers, és a dir, cap als ciutadans.

Sr. López, vostè ha fet referència al fet que aquest Govern fa pedaços atès que encara no ha presentat la llei de competències i transferències.

Entenem des del Grup Parlamentari Demòcrata que és una llei totalment independent i alhora complementària de la reforma de la llei de transferències i competències.

El present projecte de llei, no estableix ni defineix cap competència, sinó que possibilita mecanismes de col·laboració per tal de donar un millor servei, més eficaç, més eficient, més àgil i sobretot més sostenible financerament parlant.

Entrant en els aspectes concrets de la llei als quals vostè feia referència.

Vostè ha parlat de les mancomunitats.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata no compartim els seus arguments. Estem convençuts que la voluntat del projecte de llei no és la de crear més costos, sinó optimitzar recursos tècnics, materials i humans.

Que el projecte de llei crea un ens amb personalitat jurídica pròpia, sí.

Que el projecte de llei crea un ens que haurà de complir els processos establerts en el Codi de l'Administració pel que fa les contractacions i/o les compres, també.

Que el projecte de llei crea un ens que haurà de ser auditat, sí.

Només faltaria, Sr. López. Però aquesta és l'única manera d'assegurar que aquesta optimització dels recursos que es persegueix es faci amb totes les garanties i amb total transparència.

Els òrgans d'administració i direcció de la mancomunitat, en el sentit en què l'entendem des del Grup Parlamentari Demòcrata, poden ser els membres elegits així com el personal ja adscrit a l'Administració, és a dir el funcionari, no cal crear, però aquesta és la voluntat.

Les partides destinades al servei en concret seran les mateixes tret que el servei serà compartit amb una altra administració; el que permetrà sense dubte, un augment del control del servei, una agilitat quant a processos, menys burocràcia i, sens dubte, una rendibilitat quant a la contractació del servei.

Un exemple de la necessitat de regular la mancomunitat és el de la recollida de residus. I li explico com es fa actualment.

A dia d'avui, un comú, per delegació expressa dels altres comuns, publica un edicte per a la concessió de recollida de residus.

Una Comissió tècnica constituïda per membres de cada comú treballa conjuntament en el plec de bases.

El plec de bases, se sotmet a acceptació per part de cada comú i es delega a un comú que faci la licitació per tots.

El comitè tècnic fa l'obertura i l'avaluació dels plecs.

I després, cada comú l'ha de validar i se signen 7 contractes diferents, un per cada comú.

Convindrà amb mi Sr. López, que es tracta d'un procediment feixuc. No deixa dubte que sense aquesta figura de la mancomunitat, a la pràctica, mancomunat un servei requereix de molta burocràcia, poca agilitat, poca eficiència i evidentment, poca rendibilitat quant a la contractació del servei.

Després pel que fa als convenis de col·laboració.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata tampoc compartim el seu posicionament. Al contrari, entenem que és essencial mantenir aquest capítol ja que molt sovint, a vegades l'obvietat és qüestionable.

Creiem que el fet d'establir uns mínims de contingut en els convenis, que és el que fa la llei, estableix uns mínims, dóna una seguretat jurídica, no solament a l'Administració o a les administracions, sinó com he dit abans també als tercers.

I aquest punt especial rellevància pren en aquest capítol quan existeixen disposicions legals en vigor que es remeten a la necessitat de concloure convenis entre administracions, faig referència aquí a la modificació del Codi de l'Administració que es va dur a terme al 2014.

Finalment quant al punt a la mobilitat de funcionaris, tampoc compartim amb vostès la necessitat o el fet de donar compliment o de deixar en "stand by" aquest punt.

El projecte de llei és un projecte de llei totalment complementari a la Llei de la funció pública i en cap cas la contradiu. Tenim una llei de funció pública en vigor, s'hi pot remetre, és la que estem aplicant a dia d'avui. Per tant, sí que després es pot modificar, es farà la reforma, però a dia d'avui es pot aplicar.

Per tant, nosaltres entenem que amplia el ventall de possibilitats de mobilitat per part dels funcionaris fent possible una mobilitat entre comuns i entre l'Administració general i els comuns, materialitzable sempre i quan es respectin els processos públics de selecció i la preservació dels drets adquirits.

De fet, el projecte de llei ja recull els posicionaments continguts en l'acta de la comissió consultiva.

I únicament volia referir-me al Sr. Víctor Naudi quan ha fet referència a la situació de la qualificació de la llei, recordar-li que des de Sindicatura ja es va decidir que aquesta llei no fos qualificada, i en tot cas, en comissió, entenc que la llei ja no és qualificada, s'està treballant sobre un projecte de llei que no és qualificada.

Per tant i per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de l'esmena a la totalitat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Per ser una llei genèrica que no diu gran cosa, s'ha dit de tot d'aquesta llei.

Fins i tot s'ha arribat a dir, començaré per aquí perquè em sembla que hi ha discursos que no vénen al cas, Sr. Pere López. S'ha arribat a dir d'una llei que no diu res, es veu, que gairebé vostè ha dot que és una llei que en definitiva si no fem el tema de les competències, no calia ni presentar. S'ha arribat a

dir que estem creant òrgans de col·locació d'amics. Així de senzill ho diu.

I després ha dit també que aquesta llei atempta contra els més pobres. Bé, és que hi ha vegades que potser sentint alguns consellers i aquesta manera d'expressar-se, és el límit del tolerable des d'un punt de vista de la seriositat dels discursos, Sr. Pere López. Li dic així i també li dic amb tot el respecte.

Però bé, en definitiva vostès tenen el legítim dret, no faltaria més de presentar qual cosa han fet, una esmena a la totalitat, i doncs, es dóna la possibilitat, perquè si no ho hem explicat bé el sentit d'aquesta llei, doncs, es dóna la possibilitat d'explicar-ho millor, i és el que intentaré fer.

Abans que tot, dir que la Constitució és la que és, i la que va votar de forma sobirana el poble andorrà i consagra, i ho dic amb aquests termes, l'estructura institucional d'Andorra. I això no vol dir que no es pugui tocar. Totes les constitucions es poden tocar i hi ha uns procediments establerts des d'un punt de vista constitucional. I a més a més, aquesta estructura institucional no ens ve donada d'abans d'ahir, ens ve d'una gran història, de fet.

Per tant, el primer que aquesta llei contempla és verdaderament la nostra història, i també la modernitza en aquest sentit. I a més a més, sóc del parer, no sóc una persona que vulgui un estat fort i tampoc sóc una persona que defensi un estat federal, dit passant, l'estat federal evidentment l'escala és diferent. És el que defensa Sr. Pere López, el Partit Socialista Català, el PSOE a Espanya. Hi ha curiositats que es diuen aquí, que en fi, però això és una altra nació, aquí parlem d'Andorra.

I en definitiva, la Constitució diu el que diu. Però és que jo entenc que no només ha d'existir la separació clàssica entre legislatiu, judicial i executiu, sinó també una divisió en diversos nivells administratius. Perquè permet acostar, amb això hi estaran tots d'acord, la presa de decisions al ciutadà i perquè evita que tot el poder que tant se'ns queixa a nosaltres que som tant centralistes i que sempre es fa el que diu el Govern, mando i ordeno, hi hagi més enllà dels preceptes constitucionals, i el definit per Montesquieu, ja tindrà tres règims per sota que estan molt més en contacte amb el ciutadà.

Que és una idea que defensa amb força, que també té la seva lògica Liberals d'Andorra.

Doncs, nosaltres la primera cosa que diem és que nosaltres creiem amb l'estructura territorial que preveu la Constitució, però també pensem que per mantenir-la i perquè tingui vigència s'ha d'adaptar, s'ha de modernitzar. I això és el que mirem de fer amb aquesta llei, anant cap a dos preceptes que em

semblen essencials, que se'n diuen eficàcia i eficiència.

I en aquest sentit, jo penso que cal destacar, ja que estem a les portes, i també ho vull anunciar avui, que aviat estigui convidat al Consell General, perquè també hi ha una proposta de resolució en aquest sentit, i així m'hi vaig comprometre de poder-nos assentar amb el Consell General, amb una proposta que està preparant el Govern, que volem també, si se'ns permet, consensuar, perquè aquí hi ha actors que també tenen la seva cosa a dir, que són els comuns, i que vostès puguin tenir una proposta clara.

Per tant, no té res a veure aquesta llei de coordinació amb la voluntat inequívoca que té aquest Govern i compartim amb el Consell General de tirar endavant, i a més em vaig emplaçar de fer-ho possible al gener de l'any vinent.

Però cal destacar, jo penso, que hi ha una sentència del 2009 que estableix que totes les competències, i això ho diu el Tribunal Constitucional, s'han d'exercir, i aquí està la clau de volta amb el principi de lleialtat institucional. I això és allò important. Perquè lleialtat institucional, en definitiva el que vol dir és el que dèiem abans. Si hi ha lleialtat institucional és a favor de qui? De la nació que vol dir més eficiència i més eficàcia.

El projecte de llei que avui debatem ve a reforçar, al meu punt de vista, el principi de lleialtat institucional, perquè estableix canals i procediments per vehicular aquesta lleialtat i la necessària col·laboració entre les administracions.

Els mecanismes, Sr. Pere López, que preveu aquest projecte de llei han de preveure millorar l'eficàcia de l'acció pública i optimitzar els recursos per aconseguir la sostenibilitat, també, perquè d'això si vol també en podem parlar, financera de les administracions, i sobretot, ho ha explicat la Sra. Maria Martisella, per no fer tan feixuc els procediments i donar millor servei també als ciutadans. Perquè si les coses es fan amb més agilitat, qui té el benefici principal són els que reben aquest servei, en aquest cas els ciutadans.

Partint d'aquesta declaració general d'intencions, i sense voler fer polèmica per fer polèmica, no acabo d'entendre el posicionament del Partit Socialdemòcrata. Com tampoc acabo d'entendre que en el seu dia elogiés... Sr. Pere López, això no sé si li interessa, però li deia que no acabo d'entendre, si no m'estava escoltant, el posicionament del Partit Socialdemòcrata. Perquè avui ha faltat aquesta famosa referència a l'Antoni Riberaygua, perquè justament aquesta llei que vostès en fan un model del Sr. Riberaygua, jo no sé si ho fan per tacticisme polític. Però vostès sempre em diuen, és que

nosaltres no en tenim de model. Quasi bé diuen això. Nosaltres tenim el model Toni Riberaygua.

Però resulta que el model Toni Riberaygua, una de les peces que es volia presentar independentment del gran dossier que és el debat sobre transferències i competències, és la llei que acabem de presentar. Per tant, jo no penso ni ho dic ni ho diré, que s'hagi fet simplement, sempre recordant l'antic ministre, per una qüestió tàctica. No ho dic. Ho deixo anar. Però no ho dic. Tampoc, estic segur que no és això.

Bé, el cas és que nosaltres des del Govern hem impulsat aquest projecte de llei en compliment del nostre compromís electoral. Fixi's bé, és que això que tant es parla que es fa de qualsevol manera, estava dins del nostre compromís electoral. Això no ho diu mai ningú.

Va enviar a demés per una qüestió de lleialtat l'avantprojecte als grups parlamentaris al nou, però també per una qüestió de lleialtat. Perquè no és qüestió que vulguem un Estat centralitzador, un Estat federal, és una qüestió de lleialtat. També ho vam presentar als cònsols el 6 de maig.

Els comuns, a més a més, van fer, estaran contents els que defensen aquest Estat federal, van fer totes les aportacions tal com marca... bé, com és la voluntat, es van recollir totes. Més encara, es va complir escrupolosament el que diu l'article 12 de la Llei de la funció pública, i es va lliurar també a la comissió consultiva de la funció pública perquè fessin totes les observacions que consideressin oportunes en allò que afecta a qüestions de personal. I fixi's bé, que no sempre ens ha passat, les van trobar força bé, els sindicats, que també estan representats, ho van trobar força bé, Sr. Pere López. I a demés com que anava en el sentit d'anar avançant, les vam incorporar cada una d'elles.

Finalment el Govern, vostès ho saben, ho va portar al Consell General el 30 de juny, i després de dues pròrrogues, avui ho debatem a la totalitat.

Què implicaria... Va anem per feina. Què implicaria retornar aquest text al Govern? D'entrada tancar la possibilitat de mancomunar serveis -espero, no digui que no que encara no li he explicat- entre l'Administració general i els comuns i entre els mateixos comuns. Això ja li explicaré, ho ha explicat molt bé la Sra. Maria Martisella, jo entenc que això no és el que vol el PS, però si no és el que vol el PS no entenc perquè cada una de les esmenes presentades a l'articulat suprimeix la possibilitat de mancomunar per llei, que dóna la garantia jurídica molt més alta. Això no cal ser un gran expert, i no cal, aquí hi ha advocats i que saben més, però això és de calaix.

I a més a més, en alguna intervenció seva pública en les darreres setmanes vostè deia que no cal la llei de col·laboració administrativa per mancomunar serveis entre els comuns. I això i ho dic amb tot el respecte, si volem fer les coses de forma garantista, no és cert. No és cert!

I bona prova és que suposades mancomunitats existents avui en dia com la de recollida de residus, en feia referència la Sra. Maria Martisella, no són, -diguem-ho així-, mancomunitats de debò. I els cònsols volen que siguin mancomunitats de debò. I a demés ho volen en benefici dels ciutadans.

Perquè aquí tinc una llarga... dos pàgines que vénen a detallar molt més el que acaba d'explicar la Sra. Maria Martisella, i més paperassa, i més paperassa! I sense tenir una garantia jurídica.

Miri li explicaré una mancomunitat que existeix, que ho deuen saber els companys d'Ordino. La mancomunitat d'aigües amb el Quart, ja sé que fa referència. Cada vegada -em giro cap a vostè Sr. Fillet, o d'altres consellers- cada vegada que hi ha un problema sobre la mancomunitat d'aigües, tots els experts diuen, es veu que tot es pot fer sense textos que garanteixen jurídicament la seva aplicació, tots els juristes diuen s'ha de ficar aquesta mancomunació d'aigua del Quart d'Ordino a nivell de la distribució, dins de la normativa i dins de la modernitat, perquè solament hi ha problemes. O no, Sr. Fillet?

Això és el dia al dia, i aquesta llei farà possible que tot això, no únicament perquè vulguem potenciar més els quarts... no, no, a demés aquí hi ha persones que van fer la Constitució i ho van deixar clar que tampoc penso, Sr. Ladislau Baró, que hi hagués una gran voluntat de potenciar els quarts amb la Constitució. Hi ha un article molt petit. Que dit passant, no s'ha... tot i que sempre em recorda el seu líder que no vaig votar la Constitució, però que la respecto i a demés ara la votaria, és petit i no s'ha desplegat mai.

Miri, jo vull felicitar els cònsols, però sobretot vull felicitar al personal de tots els comuns, perquè la feina que tenen del que ha explicat la Sra. Maria Martisella amb la recollida de residus, amb tantes coses és per treure's el barret. Però en el fons, no tenen cap garantia jurídica, per tant es fa amb la bona voluntat d'aquestes administracions. I els comuns que tenen amb tota llibertat la possibilitat de mancomunar o no, tindran amb aquesta llei una garantia real, i a demés una agilitat que no tenen a hores d'ara.

Miri, no és una qüestió de col·locar persones, no és una qüestió de fer encara més aspectes administratius, Sr. Pere López, no. Perquè miri, em

giro cap a la Massana, és com dir ara el Comú de la Massana, que és un comú seriós, que col·locarà els seus amics al consell d'administració o amb el règim de mancomunitat. I això em sembla que és anar massa lluny fent aquests comentaris. Més encara, quan es facin aquestes mancomunitats qui les pot presidir amb tota llibertat, no cal gent de fora, perquè el servei i el personal per fer front a moltes de les mancomunitats que avui dia no tenen la garantia jurídica ja estan instal·lats, i poden ser els mateixos membres o presidents de la mancomunitat, els mateixos cònsols. Com pel cònsol d'Escaldes-Engordany que és president de Caldea que és una altra cosa. I no tenen perquè guanyar més diners ni col·locar amics ni res.

És que hi ha a vegades que... aquest és un text de sentit comú. Anem més enllà.

Jo estic convençut que la voluntat dels socialdemòcrates és de simplificar i de no complicar la vida als ciutadans amb burocràcia excessiva que és el que està passant si no hi donem un rang de lleis amb mancomunar serveis. Jo penso que això ho podem compartir tots. Bé, vostè no, però jo penso que la gent entén que hem de donar facilitats.

I que aquest principi general ho tenia escrit, però veig que no, el compartim tots, no? Però és que tombant aquest projecte, Sr. Pere López, i ho dic amb el màxim de respecte, vostè el que farà és perpetuar en el temps indefinicions, poques garanties jurídiques, complicitats de gestió innecessàries, quan això, i a més a més, allà on hi haurà més mancomunitats segur entre els mateixos comuns. És a dir, no és que el Govern vulgui ficar el nas on no li pertoca però es farà amb garantia. I per tant, tombant aquesta llei no se li dóna la possibilitat al que volen la majoria dels cònsols de tenir més garanties jurídiques. Així de clar!

I no es pot jugar amb la confusió. Miri, quan parlem de crear mancomunitats no estem parlant de crear nous nivells administratius com vostè diu, amb més personal, amb més infraestructura, més despesa. Les mancomunitats poden estar formades per cònsols, per consellers de comú, i a més a més qui tira endavant avui dia les mancomunitats moltes vegades són els serveis dels diferents departaments dels comuns que s'organitzen entre parròquies.

I a demés aquesta mancomunitat serà potestativa dels comuns i en exercici de les seves competències de les que tenen ara, no s'hi val de dir que hem d'esperar la llei de competències per regular una cosa que ja és vigent ara i se li donarà una garantia jurídica. No té cap sentit. I solament podran fer això dins de les competències que tenen ara o les que puguin tenir si amb la proposta que farà el Govern, i

que buscarem evidentment amb el consens d'aquesta Cambra, perquè sóc conscient que tant transferències com competències, necessita una doble votació en aquesta Cambra.

Però seguim, perquè el projecte de llei que el PS vol retornar, el Govern inclou més coses a banda de les mancomunitats. El text també obre la porta a convenis de col·laboració entre administracions.

És cert que s'han fet convenis de col·laboració però podíem canviar el nom que figura a la llei i parlar de convenis de cooperació però en aquest cas es va més enllà i es determina clarament la capacitat, el procediment, el contingut necessari d'aquests convenis, els seus efectes i el seu control. Se li dóna més garantia als convenis, una referència que s'ha fet, què farem dels convenis firmats, ho deia el Sr. Pere López. Però resulta que aquests convenis es poden adaptar i tindran molta més garantia que el que havien firmat en el seu moment. Per això feia referència que el Quart d'Ordino amb la situació d'aigua es pot, anirà, no contant amb gotes el quart, per clarificar que hi hagi menys males interpretacions.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, doncs em queda feina, però ho miraré de fer Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant...

El Sr. cap de Govern:

A més a més, vostè em diu que també aquesta llei tanca la porta a una cosa que podem estar tots d'acord. Suposo que podem estar tots d'acord. Que a més marca i ha de marcar quines són les modalitats de la mobilitat del personal entre administracions. I això no té res a veure amb la llei de la funció pública perquè ara el més important i és la clau de volta del que volen els treballadors és quins llocs i això ho poden decidir els comuns, quins llocs de treball poden ser objecte de mobilitat i si se'ls hi dóna aquesta potestat independentment que després es pugui reforçar amb una política més general a nivell de la llei de la funció pública. Però a més, diu les equivalències entre els llocs de treball segons el contingut i les característiques i que sempre garanteixin, fixi's bé, una cosa essencial els drets adquirits.

Precisament aquesta part del projecte va motivar sotmetre el text a la comissió consultiva i com he dit abans, totes i cadascuna de les reflexions que va fer la comissió consultiva, que no sempre jo li dic que molt poques vegades ens ha donat el vistiplau en tot el text, les hem acceptat. Vaig acabant perquè tenia moltes coses més, però segurament hi haurà moments de rèplica. Jo penso que no ens tenim d'enganyar de debat. Això és un pas que va en el sentit de més eficiència, de més garantia jurídica, de modernitzar el que ja s'està fent, de fer el que s'està fent de forma molt més senzilla i evidentment el que queda per fer i és molt important és les dues grans lleis que jo m'he compromès i he donat unes dates.

Vostè ha arribat a dir, ho dic perquè sé que m'ho han dit els consellers generals, que li diu al cap de Govern que l'acord institucional sobre les transferències que han bloquejat el 54,6 milions, que ja n'hi ha prou gairebé, que tirem endavant ja d'una vegada la llei. Escolti, jo contràriament a aquesta actitud saludo l'altra actitud dels cònsols que em diuen, estem d'acord amb el 54,6. I a més a més, han presentat amb el pressupost, amb el vistiplau dels cònsols, no d'amagatotis, en un acte firmat per cada un dels cònsols una partida de 54,6, no d'amagatotis, no de mando i ordeno, amb el vistiplau dels cònsols perquè vostès no, no dic tots, però ells sí que tenen confiança d'arribar a un nou acord. I també els hi diré la veritat, no és qüestió aquí de ser centralista o ser federal, no és aquesta la qüestió. És una qüestió de respectar la història amb els comuns, modernitzar el funcionament d'aquestes institucions, que ara ja ens ha donat la història, és qüestió de lleialtat institucional, és qüestió de garantia jurídica i és qüestió de donar exactament el necessari, no més ni menys perquè puguin fer les seves polítiques. Perquè en definitiva qui l'està parlant no està a favor, -el Sr. Camp se n'ha anat-, no està a favor dels comuns, del Govern, està a favor de l'Estat. I qui és l'Estat tal com sempre l'he entès jo? És la suma del Govern i dels comuns.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement intervindré per explicar el meu sentit de vot contrari a l'esmena a la totalitat. Jo diria que el fàcil com a oposició sistemàtica hagués estat donar

suport a aquesta esmena a la totalitat. D'arguments n'hi ha però bé entenem que aquesta llei és millorable i per això vam presentar en el seu dia 10 esmenes. Això no vol dir que sigui un xec en blanc. Esperarem doncs el resultat final del treball en comissió per veure el text que surti. En tot cas també voldria comentar en el sentit de les esmenes el que deia la Sra. Martisella. Doncs evidentment, ja sabem que amb Sindicatura ja es va desqualificar la llei, però bé, la realitat és la que és, el text que es va tramitar manté el títol i per tant, hem presentat una esmena en aquest sentit i per tant caldrà modificar-la.

Per altra banda, escoltant les paraules del Sr. cap de Govern, també he de dir que per mi aquesta llei no és transcendent en el sentit que els comuns ja poden establir mancomunitats entre ells garantint la seguretat jurídica, segurament doncs si els comuns volen establir amb la resta del cos general de l'Administració convenis, evidentment segurament, una llei serà benvinguda. Per tant hi ha punts positius però el que no voldríem a SDP és que aquest projecte de llei juntament amb la modificació de la llei general d'ordenació del territori acabin sent la gran reforma competencial que ens proposa el Sr. Martí. És cert que en la seva al·locució ens ha dit que properament ens presentaria una proposta per avançar en aquesta modificació de les competències, benvinguda sigui però bé, entenem també Sr. Martí que estem ja a l'equador quasi bé d'aquesta legislatura, aviat farà sis anys que governa i doncs aquest temps per fer aquesta reforma doncs es comença a escurçar. Però bé, esperarem que ens faci aquesta proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré fent una breu referència al que comentava el Sr. Víctor Naudi en relació a l'esmena a la totalitat. No vull pensar que no ens vol votar cap esmena a la totalitat o cap iniciativa però en tot cas veig que comparteix bona part dels arguments. Ha comentat que no compartia el model territorial del PS, en tot cas avui no estem debatent del model territorial, el debat ha anat sobre una gestió eficient dels recursos i la nostra preocupació del que pot suposar aquest projecte de llei, però en tot cas veig

que encara que no es manifesti amb un vot a favor, com a mínim comparteix bona part de les nostres preocupacions.

En relació breument al Grup Liberal, agrair algunes de les paraules que ha dit la Sra. Pallarés en relació a aquesta mateixa qüestió i en el fet de la preocupació per l'eficiència de la gestió dels diners públics. Parla molt de la Constitució però l'article 72.3 que ha estat també aquest projecte de llei, que obliga a l'eficiència de les administracions públiques, també és un article tant constitucional com tots els altres que s'hi fa referència.

I entrant en les parts potser més polèmiques en la intervenció de la Sra. Martisella i del Sr. cap de Govern, he de començar fent una referència potser que és conjunta. Jo penso Sr. cap de Govern que no ens pot dir de cap manera, vostè que és cap de Govern, ha sigut conseller general i cònsol durant molts anys, que els actes de les administracions públiques no donen cap seguretat jurídica. Això que ha dit vostè penso que ha estat un desencert notori, penso que no ve a lloc i que donarà lloc a alguna rectificació per la seva part perquè és evident que les administracions tenen la capacitat de contractar, que els seus contractes tenen una plena validesa jurídica i que per tant, tot el que s'ha fet fins ara, convenis, acords de col·laboració, mancomunar serveis que es mancomunen per la posada conjunta de recursos, evidentment que té validesa jurídica i espero que es produeixi un aclariment sinó una rectificació per la seva part en aquest termes, perquè al contrari seria molt i molt preocupant.

En relació al que deia la Sra. Martisella de les complicacions i de la paperassa administrativa, jo penso que alguns dels seus arguments que ens explicava ens donen bona part de raó a la nostra preocupació i venien més aviat a reforçar els nostres arguments i així ho enteníem nosaltres. A més, volem entendre que quan es parla de crear aquestes mancomunitats de serveis ningú està pensant eludir als consells de comú, i és a dir, hem de pensar quina és la qualitat democràtica que tindran aquestes entitats perquè si la voluntat de crear aquestes mancomunitats és que no s'hagin de firmar set acords amb els diferents comuns que era la gran problemàtica que vostè apuntava i també la paperassa a la qual es referia el Sr. Martí, encara ens preocupa més. Primer per què insistim? Avui en dia s'està mancomunant serveis, la creació d'aquests òrgans que poden ser ocupats per actuals membres però també poden ser nomenades noves persones. Tampoc parla enlloc que les retribucions seran gratuïtes, és a dir que la feina que facin els membres del comú en aquestes mancomunitats no incrementarà les seves retribucions, però en tot cas

aquest tema sí que és un tema important. Si això ha de servir per evitar que passin pels consells de comú allà on estan representades totes les forces polítiques, els acorda, ja sigui de la recollida d'escombraries o de qualsevol gestió de servei públic, a més de la ineficiència econòmica que això suposa i d'aquesta voluntat que ara m'hi referiré, que feia tan nerviós el cap de Govern de poder col·locar o poder donar nous llocs de treball i noves responsabilitats al que ell ha nomenat els amics, que jo no he dit amic en cap moment, encara ens preocupa més i seria bo que aclarissin en quin paper queden els consells de comú quan creïn aquestes mancomunitats i es derivin les actuacions cap aquestes mancomunitats. Igual el que passa quan si un cop s'aprova aquesta llei, una mancomunitat de serveis es constitueix sobre un servei, per exemple la gestió de residus en la qual potser cal preveure en un futur que sigui una gestió més d'àmbit nacional perquè hem vist fa poc amb motiu del pla nacional de residus les moltes diferències existents entre parròquies a l'hora de la recollida selectiva o altres consideracions. Aquest també és un exemple més d'una política que és mig comunal, mig nacional i que de ben segur una gestió d'àmbit nacional seria més eficient, que finalment és del que es tracta de cara als ciutadans.

El Sr. Toni Martí veig que l'ha posat certament nerviós la consideració dels nous òrgans de gestió, de les noves atribucions. S'ha referit dues vegades a col·locar amics, una paraula que jo no he dit. No vull pensar com diu vostè i no ho diré, però ho deixo anar que el subconscient l'hagi pogut traïr en algunes d'aquestes reflexions, però en tot cas entendre que és una qüestió que ens preocupa i vostè vol desvincular, també ho feia la Sra. Martisella aquest debat de la delimitació de competències, però són dos debats que van absolutament vinculats. No té cap mena de lògica que abans d'haver estat capaços d'endreçar què és el que han de fer els comuns i què és el que ha de fer el Govern, creem aquesta dinàmica de crear noves entitats en el que es creen, no sé si això arriba a tenir la consideració d'una tercera administració, aquests organismes de col·laboració. Fem primer el que pertoca, establim bé quin és el model de funció pública i en un futur si hi ha d'haver-hi aquesta creació d'entitats, a les quals nosaltres entenem que no pertoca, doncs ja en parlarem però no ho fem abans de fer el que realment ens estan demanant els ciutadans que és gestionar eficientment l'Administració pública i d'endreçar les competències entre comuns i Govern.

En referència a l'Estat federal i a algunes de les referències que parla el Sr. Martí, em sembla que en un país tan petit com aquest, aquestes expressions no sé si són les més adients. Sí, però vostè ho diu com

una crítica cap al Grup Liberal o jo ho entenc així. Aquí es tracta de posar ordre a les prestacions, nosaltres no més lluny que dissabte passat, el nostre partit va aprovar quin és el nostre model territorial que passa per una racionalització de l'Administració, per una centralització de determinades prestacions i per acabar amb aquestes duplicitats avui en dia existents. Vostè ens diu que farà aquesta reforma i ens ho diu cada any amb motiu del debat d'orientació política i en els debats pressupostaris però a hores d'ara no ha dit mai quin és aquest model i quan tindrà aquest model de competències acabat. I en tot cas penso que algunes implicacions d'aquestes reformes doncs no fan més que agreujar la situació que avui dia tenim.

Em demanava què implicaria retornar aquest projecte de llei al Govern. Jo li he contestat que res, jo penso que seria el millor que podria passar. Segurament els consellers demòcrates mantindran la seva disciplina de vot i el text tirarà endavant, però ni la mobilitat de funcionaris mentre hi hagi com s'ha de fer aquesta mobilitat a la llei de la funció pública, tindrà eficàcia totes les qüestions dels convenis i les altres actuacions entre administracions avui en dia són perfectament possibles i per tant, és una llei de dubtosa eficàcia en molts dels seus àmbits, i allà on pot ser eficaç realment ens preocupa com és la qüestió de la creació de mancomunitats.

I finalment i acabo, ha fet una referència a la congelació de transferències de la qual li reitero que no votarem aquest any com vam fer l'any passat amb motiu del pressupost. Vostè ha parlat dels cònsols que són responsables no pas com nosaltres, en tot cas ja ho explicaran els seus ciutadans que rebutgen uns ingressos que els hi pertoquen per llei però en tot cas, cada cònsol i cada conseller de comú tindrà els debats pertinents en aquesta qüestió i correspondrà als seus ciutadans de valorar-ho. Nosaltres el perquè estem aquí és perquè es compleixin les lleis, i si les lleis no funcionen doncs s'han de modificar i vostè ha de posar fil a l'agulla a la qüestió de les competències de la Llei de la funció pública.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Jo vull fer referència a algunes de les qüestions que s'han comentat en relació al contingut del que és la llei, i en la qual nosaltres no hem entrat a considerar

àmpliament perquè de fet entenem que aquesta llei s'hauria de poder retornar pel fet que no s'ha tingut en compte el compromís de tenir en compte el Consell General i crear la taula que correspon per debatre aquestes qüestions.

Es veu que s'estan fent les coses al revés, i primer s'ha de tenir el debat en relació a les competències. Què s'ha de fer? Com s'ha de gestionar? I quines competències ha de mantenir el Govern i el comú? I aquesta llei s'hauria de poder considerar des d'aquesta taula i de forma conjunta. El cap de Govern ja ens ha explicat que té tota aquesta qüestió conscienciada amb els comuns i menys mal, jo me n'alegro, només faltaria que això tampoc no ho tingués consensuat amb els comuns. Però el Consell General no ha estat inclòs en cap tipus de debat.

Després, potser nosaltres tenim la debilitat de vendre rentadores però el cap podria vendre-li un Ferrari a un indigent perquè hi ha qüestions que a mi em sorprenen bastant. O sigui, ha començat la seva intervenció dient que vostès creuen en l'estructura territorial però que s'ha d'adaptar i modificar. Però sincerament nosaltres veiem altres manifestacions per un sentit totalment contrari. Tornaré a fer referència de la carta del ministre al pressupost del 2017 que lamento dir-ho, no té desapropiament. En aquest aspecte reconeix sincerament i fins i tot arriba a dir si algú encara creu que l'actual model encara és vigent i sostenible en relació al model de transferències i competències, ho haurà de dir. Disculpi, crec que si algú ho ha de dir són vostès, i si algú ha de crear aquesta taula i tenir aquesta discussió i explicar que ja tenim un model que no és ni vigent ni sostenible, és el Govern. I no començar per lleis d'aquest tipus que intenten modificar la qüestió per solucionar qüestions puntuals que poden ser molt útils i esperem que així sigui, i tindrem ocasió també de treballar amb la comissió però que sense cap dubte no defensen el fet de creure amb una estructura territorial com la que tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Primerament pel que fa al Sr. Naudi, li torno a reiterar, malauradament la Sindicatura només té la potestat de qualificar o no. Una llei no té la potestat per modificar-la, per tant, entenem que aquest text ja ha entrat en comissió com a no qualificat, i per

tant, entenem o entenc jo personalment que un cop aquest text es sotmeti al ple ja haurà de portar la qualificació com a no qualificat.

Pel que fa al Sr. Pere López, lamento que només s'hagi quedat amb el meu punt de signar els set acords. Era molt més ampli. Amb aquest exemple, l'únic que volíem transmetre és que veíem la poca agilitat que tenim a dia d'avui per mancomunar, per gestionar certs recursos de diferents parròquies, en aquest cas de les set parròquies, i la poca rendibilitat que això suposa en quant a la contractació.

Vostè també ha fet referència a què els òrgans d'administració quan hem comentat que podrien ser membres elegits dels comuns, així com personal adscrit de l'Administració, en aquest cas els funcionaris que s'hi desvincularien serien els conselles de comú. No cap mica, perquè entenc que serà el consell de comú que haurà de decidir d'adherir-se o no a la mancomunitat. I per tant, com que la mancomunitat ja tindrà i es definiran uns estatuts que contindran tot el contingut, per tant, no s'està ni desplaçant cap poder de decisió ni s'està amagant res sinó al contrari. El que s'està fent, i torno a repetir, és un sistema més àgil, més eficaç, més eficient i molt més rendible econòmicament parlant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

No, no m'excuso de res. I no he fet cap cosa fora de to, i el que he dit és que les mancomunitats i aquest projecte donen més garantia jurídica. No vol dir que el que es feia abans es fes fora de tota legalitat, que en dóna més en aquests termes i ho mantinc... i no veure això... no veure això que és de calaix, Sr. Pere López! No tinc de donar lliçons a ningú... Vull dir, això és de pàrvuls. I ho dic així de senzillament.

Però amb mi ho comparteix la Sra. Carmona i ho comparteix el programa del PS amb el qual es va presentar a les eleccions comunals, el seu partit, i diu claríssimament, i ho diu, que recolza la mancomunitat de serveis, i no diu de cap de les maneres que es pot fer com s'ha fet fins ara; més encara, vostès fan esmenes que suprimeixen la possibilitat de mancomunar serveis, i amb això jo estic convençut que aquí no hi ha un problema de lideratge, hi ha un problema d'interpretacions diferents que, ja que se'n recorda tant del nostre

programa... Nosaltres, en tot cas, ho vam dir... ho vam dir!

Després hi ha una qüestió que vull aprofitar que avui el Sr. Camp ha fet una intervenció seriosa i amb el to que el caracteritza, que és un to amable, no tothom té aquest to amable, però és que quan els demòcrates voten no voten per disciplina, voten per convicció, per voluntat, perquè aquí fa la sensació que es vota de dues maneres, aquí resulta que quan vota vostè vota per convenciment i els demés ho voten per disciplina, doncs no, els demés també ho voten per convenciment.

Miri que vostè m'ha posat nerviós moltes vegades però avui no, això és d'aquelles coses tan famoses: "està molt nerviós?" No n'estic gens.

Però li diré perquè ho entengui, fixi's bé la força d'aquesta Llei més enllà del tema de competències i de les lleis qualificades de transferències i de competències.

D'una part li faig una referència a què no em pot dir que depèn del que digui la Llei de competències pot fer una cosa o una altra des de les mancomunitats de serveis. Solament es pot fer mancomunitats de serveis del que pertoca a nivell competencial, res més. Però jo, quan era cònsol d'Escaldes-Engordany... Han passat uns quants dies! Defensava una idea que era l'àrea metropolitana, defensava una cosa que entenia que dos parròquies que es toquen podien tenir moltes coses mancomunades, però aquesta idea que algun dia es recollirà dins de l'estructura de la constitució de les parròquies necessitava una llei que clarifica el que es pot mancomunar... Fixi's bé, per donar per fet un debat una mica més ampli. De la mateixa manera que les relacions que han de ser bones entre Ordino i La Massana es podria arribar a això més enllà del que avui veiem com una possibilitat simplement sectorial d'un servei, podia ser alguna cosa molt més important des del punt de vista de millor eficàcia i millor eficiència pel servei públic... Fixi's bé. I això no es fa amb convenis amb l'OMC, es fa amb una llei que li doni suport, i em sembla que això que li estic dient, sense estar gens nerviós, és raonable. Jo penso que si tingués aquí a la Sra. Dolors Carmona li semblaria una bona idea.

Miri, estic acabant Sr. síndic.

Hi ha coses que es diuen que, és clar... Vostè és especialista en una cosa -i li dic amb tot el respecte-: de tirar la pedra i després amagar la mà! És allò de dir: "No, vostè ha dit" ... No, no, sí que ho és, vostè ha dit... -i té frases fetes: "el Sr. cap de Govern perquè està nerviós i aquestes coses..."- No, estic tranquil... miri! Estic tan tranquil que estic molt pendent de les seves intervencions i vostè ha dit que: "Vostè això ho fa... -i

ho diu amb una tranquil·litat, però sense cap classe de nerviosisme, eh vostè?..." això està fet per col·locar als amiguets" I em diu que sí...

(Se sent riure)

Bé, jo el que he mirat és de portar el debat dins de la seriositat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Hauríem d'anar tancant el debat.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc en relació a la intervenció que feia la Sra. Martisella, ens segueix preocupant encara més el que diu, és a dir, si el problema són els set contractes, tornem a veure una certa voluntat de saltar als consells de comú i tampoc diu la Llei quina composició han de tenir aquestes mancomunitats, quina és la representació que podran tenir les oposicions, a saber, amb algunes de les gestions que fan amb societats públiques, per tant, sincerament em sembla que és una qüestió que ofereix molts dubtes, que avui en dia no es pot negar que els comuns tenen capacitat de contractar i, per tant, tots els mecanismes de col·laboració són perfectament possibles i, per tant, aquesta obligatorietat de crear entitats ens preocupa, provocarà problemes de gestió, provocarà problemes de costos d'aquests organismes que hauran de controlar la seva despesa, el seu funcionament; vostè ha parlat de totes les despeses que hauran de fer, a més amb això hauran de tenir el seu personal, la seva comptabilitat, hauran de presentar uns comptes públics... Algú haurà de controlar aquestes entitats, per tant la Intervenció o algun tipus de delegació comunal haurà d'anar a aquestes entitats, una qüestió que avui dia es pot fer perfectament en el si de les administracions comunals.

En referència al Sr. Martí que em salta d'un tema a l'altre i és difícil... No sé si l'he posat nerviós però en tot cas sí que penso que una mica l'he descol·locat perquè no puc seguir una mica el fil de les seves intervencions perquè em salta d'aquí cap allà. Vostè ha dit que el que hi havia fins ara: "No hi havia cap seguretat jurídica" i això ho ha dit i no vol rectificar, tots ens podem equivocar i sobretot quan parlem molt doncs de vegades pot passar, però no és cert, la gent que ens estigui escoltant ara. Totes les

actuacions que fan els comuns, tots els acords que han firmat, tots els convenis de cooperació tenen tota la seva validesa jurídica i no necessiten d'aquesta llei perquè tinguin un major reforç o una major situació, només faltaria, que tot el que han fet històricament les administracions comunals fins ara, el Govern no tingués força jurídica i depenguessin ara d'aquest Projecte de llei per tenir validesa jurídica.

Quant al tema del PS, nosaltres sempre hem estat partidaris de mancomunar. Una cosa és mancomunar i una altra cosa és crear una entitat amb un òrgan de direcció, amb un consell d'administració; els comuns avui en dia poden mancomunar serveis perfectament i sempre han sigut partidaris a la mancomunitat. Per tant als programes del PS, tant a les eleccions generals com a les eleccions comunals, parla de mancomunar serveis i de buscar una millor gestió eficient i, per tant, és normal que la consellera Carmona a la que es referia doncs s'hagi pronunciat en aquests termes, ara, no a crear noves entitats de les quals ens preocupa molt la seva qualitat democràtica, el seu funcionament, la seva relació amb els consells de comú, les persones siguin amics o no amics que hi haurà al front d'aquestes entitats i, per tant, ja hem manifestat la nostra oposició i ha quedat clar el nostre posicionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha doncs més intervencions donaríem per acabat el debat i procediríem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí. 11 vots a favor i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat el Projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior.

Abans de continuar amb el quart punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant vint minuts.

Se suspèn la sessió

(Són les 18.01h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.27h)

El Sr. síndic general:

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 75/2016, del 3 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el Sr. Víctor Naudi Zamora, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 5 d'octubre del 2016, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió. La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 7, 14 i 20 d'octubre i 2 de novembre del 2016, ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

El Projecte de llei va rebre un total de 25 esmenes de les quals: 6 foren presentades pel Grup Parlamentari Liberal, 5 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt, -SDP-, 2 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt, -PS-, i 12 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 7 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 6 esmenes no s'han aprovat, 5 esmenes han estat retirades i 7 esmenes han estat retirades per obrir pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups. Pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A SDP hem defensat sempre la cooperació administrativa entre països per contribuir a combatre l'evasió fiscal i a millorar la capacitat recaptatòria dels tributs que és la base per al suport dels serveis públics bàsics i la garantia del manteniment de l'Estat del benestar.

Votem un text que dóna compliment al compromís subscrit per Andorra mitjançant el Protocol modificatiu de l'Acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes en la directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat del rendiment de l'estalvi en forma de pagament d'interessos. Donem així un pas cap a l'intercanvi automàtic d'informació entre els estats membres de la Unió Europea i el Principat d'Andorra amb aplicació de l'estàndard comú de l'OCDE.

En coherència amb els nostres plantejaments els consellers generals d'SDP vam presentar 5 esmenes al text amb la finalitat de millorar el redactat final i donar major seguretat jurídica, 2 de les esmenes foren aprovades per unanimitat, 1 per transacció i 2 no van ser acceptades.

Tot i que donem suport al text presentat vull manifestar la nostra gran preocupació perquè considerem que el Govern no ha dut a terme un adequat acompanyament de la futura llei... de la futura aplicació de l'intercanvi d'informació.

La gestió de les conseqüències immediates en els propers mesos que tindrà aquesta mesura pel sector financer i de manera especial pels clients no residents a les entitats bancàries andorranes, no ha estat gens adaptada a la situació.

Les repercussions que pateixen i patiran nombrosos clients estrangers requerien, necessitaven tant una especial cura com el respecte adequat als drets d'unes persones i famílies que sovint, durant dècades, havien confiat legítimament en el secret bancari legalment aplicat a Andorra.

Dissortadament ens arriben massa sovint testimoniatges d'actuacions brusques, sobtades i ben poc argumentades mitjançant les quals s'acompanya gairebé literalment a la porta a persones i famílies que als ulls de la llei andorrana mai no havien ni tingut cap conducta il·legal ni tant sols reprobable

des d'un punt de vista ètic, en fer confiança a la seriositat de la plaça financera andorrana.

Que el Govern no hagi fet res per millorar aquesta situació i facilitar una transició pausada no ha pas afavorit la imatge de la banca andorrana i no diu gens a favor de la credibilitat del nostre país en tot l'arc mediterrani a banda i banda de les nostres fronteres. Ho lamentem i ho reprovem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Partit Socialdemòcrata, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El proposat dia 28 de juliol del 2016 aquesta Cambra va aprovar la ratificació del Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal esmenat pel protocol de 2010.

Avui toca debatre la Llei relativa a l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal que desplega l'aplicació del referit conveni en el nostre país pel que respecta, tal i com indica el nom, a la Llei d'intercanvi automàtic d'informació fiscal.

Així, molt resumidament, doncs de ben segur el Govern exposarà més amplament el contingut del text, la Llei regula l'abast de la informació financera que serà objecte d'intercanvi, estableix les normes de comunicació de la informació, preveu l'obligatorietat de les entitats financeres de facilitar la informació objecte de la Llei, regula el règim sancionadora per l'incompliment de l'obligació de comunicar, tot d'acord amb l'aprovació de l'OCDE.

Hem de fer especialment menció al fet que en període d'esmenes s'ha mantingut la potestat del Consell General de ratificar els convenis bilaterals així com de validar els països amb qui en base a dita Llei es procedirà a l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal; esmena que era necessària efectuar a la Llei atès que el projecte inicial eliminava aquesta facultat del Consell General.

Acabo manifestant que de manera general el text que sotmetem a valoració ens satisfarà, per quant creiem que permetrà el compliment efectiu dels compromisos de transparència i homologació internacional adquirits amb l'adopció del Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal. Aquest text és sense dubte un altre pas inequívoc en el camí iniciat pel govern

socialdemòcrata l'any 2009 cap a la transparència, camí que no es pot aturar i que ha de conduir a Andorra a competir en el món amb les mateixes regles de joc.

Per tant, i com no pot ser d'altra manera, els consellers socialdemòcrates votarem favorablement al Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyores i Senyors Consellers,

Avui es sotmet en aquesta Cambra la Proposta de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

L'objectiu d'aquesta Llei, tal i com s'enuncia en el seu article primer, és regular l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal entre el Principat d'Andorra i altres estats en el marc dels acords i convenis internacionals subscrits.

Els reptes que es pretenen assolir amb dits convenis i el desplegament d'aquesta Llei que els ve a completar són els següents:

Primer, fomentar la cooperació internacional per aconseguir un millor funcionament de les lleis tributàries i evitar, d'aquesta manera, l'evasió i el frau; segon, permetre que la cooperació internacional tingui un paper clau a l'hora de facilitar una avaluació correcta de les obligacions fiscals i d'ajudar el contribuent a fer respectar els seus drets; tercer, respectar les legislacions nacionals i preservar els drets dels contribuents garantint un tractament confidencial de les informacions intercanviades; quart, situar tots els centres financers del món en igualtat de condicions.

Per a Andorra, això vol dir que el risc de ser sotmesa a la pressió internacional disminueix. Per tant, augmenta la seguretat jurídica, tot comunicant els punts forts del nostre sistema financer permetent a aquest de competir, d'igual a igual a l'exterior i alhora disminuir el risc, que el suport que aquest sector ha donat al país en el passat, desaparegui en un futur no molt llunyà. En definitiva, assolir la globalització dels estàndards d'intercanvi d'informació, sota les diferents formes, i impulsar els nous estàndards de governança fiscal.

Tal i com vinc exposant, aquesta Llei no és una peça aïllada del nostre marc jurídic, sinó que és un element més per assolir un objectiu superior que no és altre que Andorra pugui ser reconeguda internacionalment com un país cooperant contra la lluita del frau fiscal, i posar fi d'aquesta manera al secret bancari.

Aquesta voluntat és un pas ferm per obrir Andorra al món, i ser competitiu en les places financeres del nostre entorn. I deixar de formar part de llistes de països no cooperants. Ara bé, si aquest és un pas necessari, aquest no és suficient per si mateix.

El Govern hauria d'haver estat atent als canvis que es produeixen al nostre entorn, i que fa temps que s'anuncien.

No pot ser que anem a remolc, implementant accions a mesura que aquests canvis es van produint. És una evidència que la política fiscal d'Andorra va ser definida en un marc molt diferent al present.

El context internacional que s'anunciava fa uns anys, venia marcat fonamentalment, per varis moviments sincrònics, tots patrocinats i impulsats, no solament en nivells polítics de màxima importància com el G-20, sinó que també per varies organitzacions internacionals com l'OCDE i la Unió Europea.

I, aquests moviments no són altres que:

Primer, la globalització dels estàndards d'intercanvi d'informació a la demanda i automàtica; dos, l'impuls de nous estàndards de governança fiscal i tres, el pla d'acció sobre erosió i translació artificial de la base imposables de l'OCDE, popularment conegut com *Pla BEPS*.

Aquest escenari ens obligava a tenir una estratègia amb una política fiscal en consonància. Això no ha estat així i ara, ja d'entrada, tot plegat pot obligar a una revisió a fons de l'actual marc fiscal andorrà generant al mateix temps més inseguretat jurídica.

Tant és així que, l'execució d'estratègies de polítiques fiscals per part del Govern, definides fa uns quants anys, presenta errors de concepte i de direcció que vénen escenificades amb les signatures dels últims CDIs com, per exemple el CDI amb Espanya, tema que ja va ser comentat en el moment de la seva aprovació en aquesta Cambra.

Si bé el Govern va signar el 5 de novembre del 2013 el Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal esmenat pel Protocol del 2010, i el Consell General el va ratificar de forma unànime el juliol del 2016, quasi tres anys més tard, el Govern no té una posició clara i definida, en relació al *Pla BEPS*, ja sigui a l'hora d'adaptar la seva legislació per fer-la més competitiva o una política clara de CDIs.

La definició d'una estratègia clara, en aquests aspectes, també serà clau, en la negociació de l'acord d'associació entre Andorra i la Unió Europea, ja que és molt possible que en el decurs de les negociacions, la Unió Europea tracti d'imposar exigències relatives a la concessió d'incentius fiscals.

En aquest punt, s'ha de reflexionar sobre quin model d'impostos sobre societats, o sistema fiscal en general, s'ha de tenir en un entorn dominat per les exigències del Pla BEPS.

I per tant, un full de ruta és clau.

Des del Grup Parlamentari Liberal, creiem:

Primer, que s'ha de revisar la llei de l'impost de societats, a efectes d'adaptar-la al nou marc global del pla BEPS.

Segon, la política de signatura de CDI's ha de ser adaptada a aquest nou model revisat, acompanyada dels corresponents acords de protecció d'inversions i, estretament, connectada amb l'estratègia en matèria d'intercanvi automàtic d'informació.

Tercer, la creació d'estructures i institucions que garanteixin que l'ordenament tributari i la política fiscal d'Andorra està a l'avantguarda en el context internacional, fomentant la seguretat jurídica i la interpretació raonable de les normes, de manera que, el context legislatiu s'acompanyi d'una estructura aplicativa de la norma tributària orientada en la mateixa direcció.

I quart, l'eliminació de traves burocràtiques, en la sol·licitud de projectes d'inversió estrangera.

És més, aquests moviments han de venir acompanyats dels corresponents mecanismes institucionals.

Aquests han de garantir la correcta aplicació de la normativa tributària, en condicions que assegurin els drets dels contribuents, i la bona governança legislativa i administrativa, tant en l'àmbit intern, com en l'àmbit internacional.

Finalment, s'han de considerar els alts riscos fiscals que s'enfronten els operadors econòmics, que realitzen operacions transfrontereres, requerint que les autoritats fiscals del seu país de residència, cooperin a nivell internacional i col·laborin de forma efectiva, amb la finalitat de solucionar els, cada cop més freqüents, conflictes fiscals internacionals.

Dit d'una altra manera, no n'hi ha prou en tenir un model fiscal de baixa tributació, sense estar en línia amb els canvis internacionals, que esdevenen al nostre entorn.

Del contrari, ens tornarem a trobar en llistes de països dubtosos. I malbaratarem les nostres

possibilitats de ser un país atractiu d'inversions estrangeres.

I crec que és, on ens ha conduït el Govern, amb el seu plantejament d'anar a remolc, del context internacional.

Ho vaig dir, els dies 4 i 5 de maig d'enguany, en el marc del debat d'orientació política i ho repeteixo avui.

No anem bé. I als fets en remeto: escassa inversió estrangera, canvis freqüents en el marc legislatiu, i infinitat d'obstacles burocràtics en l'atorgament de permisos d'inversió estrangera, per citar-ne alguns, juntament amb el risc de tornar a ser inclosos en llistes de països no cooperants.

És més, els passats 2 i 4 de novembre, en la reunió del Global Fòrum de l'OCDE, sobre la transparència i l'intercanvi d'informació, que es va celebrar a Geòrgia, les conclusions més notòries, al nostre parer, a banda d'altres, com l'actualització de la llista de països cooperants amb l'intercanvi d'informació, Andorra va ser qualificada de parcialment complidora, grau immediatament anterior a no complidora.

I paral·lelament, l'ECOFIN, el 8 de novembre d'enguany, va establir els criteris per decidir si una jurisdicció s'ha d'incloure o no en una altra llista de no cooperant que està elaborant la Unió Europea.

La rellevància d'incloure un país en la llista de no cooperants, comporta la possibilitat de prendre mesures contra ell.

I els criteris pel Consell de l'Ecofin, per no està inclòs en aquestes llistes són els següents:

Primer. La transparència: s'exigeix el compliment efectiu de l'adhesió als estàndards internacionals d'intercanvi d'informació tributària a demanda i automàtica en el calendari previst.

Segon. La imposició adequada: els països no han de tenir règims preferencials impositius d'acord amb el codi de conducta en matèria de fiscalitat empresarial i no ha de facilitar acords i estructures off shore, que atreguin beneficis que no reflecteixen una activitat econòmica real.

Tercer. L'execució del Pla BEPS: la jurisdicció s'ha d'haver compromès, abans del 2017, als estàndards mínims derivats del pla BEPS, i la seva transposició a la legislació nacional.

En definitiva, l'anterior ve a confirmar el que ja estava anunciat fa temps, i aquí, han fet cas omís.

I referent a la llei que avui ens ocupa, el Grup Parlamentari Liberal, tal com s'ha exposat en l'informe del ponent, ha presentat 6 esmenes a la present llei, de les quals dos han estat aprovades per

unanimitat, i una retirada per la seva transacció i aprovada per unanimitat, i tres no aprovades.

En aquest sentit, i exposat tot l'anterior, el Grup Parlamentari Liberal entén que hauria de votar a favor de dita llei, però abans voldria fer la consideració següent. A ningú li agrada gens o a ningú li estranya que avui dia s'hagi viscut un procés de resolució de l'afer de Banca Privada d'Andorra, i que existeix una sèrie de clients que es troben a hores d'ara, avui dia, a través de comptes d'ordre bloquejats. Pensem que aquest tema d'intercanvi de dades amb els països veïns per aquestes persones que es troben bloquejades, està subsanat, i per això em dirigeixo al ministre, si m'ho pot aclarir, amb l'article 5.3 de la dita llei, que fa referència als comptes exclosos, i que poden ser a petició del Ministeri Fiscal. Això vindria a portar una vàlvula de salvaguarda, aniria en línia del que està dient el conseller Sr. Naudi, i es continuaria posicionant com un país seriós. De no ser així, creiem que avui, avui, més que procedir a la votació d'aquesta llei, el que tocaria és deixar-la en suspens i és la proposta que faríem, Sr. síndic, per realment dur-la a terme un cop s'hagi resolt el tema de l'afer de Banca Privada d'Andorra, tot i manifestant que un cop resolt això, el vot del Grup Parlamentari Liberal, com no pot ser d'altra manera, sigui positiu a aquesta llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, el Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal suposa un pas endavant molt important en el procés d'homologació internacional emprés des de fa anys pel Principat d'Andorra.

Amb la votació i aprovació d'aquest projecte de llei es culmina el procés legislatiu d'una de les reformes de major transcendència per al nostre futur, que ha de permetre el poder establir l'intercanvi automàtic d'informació fiscal entre estats a través d'un sistema estàndard a escala mundial, que estableix unes regles clares per a tots els països. D'aquesta manera Andorra dóna compliment als compromisos internacionals contrets pel nostre país en aquest àmbit.

Uns compromisos que situen a Andorra amb una gran majoria de països que aposten per la

transparència i la col·laboració, actualment ja més de 100. Entre aquests hi ha els coneguts com a "early adopters", principalment els membres de la UE, que començaran a intercanviar informació des de principis de l'any vinent. En un segon grup entre els quals hi ha Andorra, Suïssa o Panamà, es dóna un any més de marge. El fet de situar-nos en aquest segon grup no és perquè se sigui reticent a l'adopció d'aquesta mesura sinó que per les necessitats dels nostre sector i institucions calia donar marge per poder-se adaptar amb plenes garanties.

Un procés legislatiu com deia, iniciat amb la ratificació del Conveni multilateral del Consell d'Europa i de l'OCDE relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal (conegut com el conveni multilateral OCDE), ratificació feta per unanimitat de tots els grups de la Cambra el passat 28 de juliol, fet del qual ens felicitem.

Un procés que va continuar amb la ratificació del protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, ratificació feta de nou per unanimitat de tots els grups de la Cambra el passat 20 d'octubre, fet del qual ens felicitem de nou.

Esperem que com en aquests darrers, avui també ens puguem felicitar tots de l'aprovació d'aquesta llei per unanimitat. Pel que han expressat els diferents grups de la Cambra sembla que seria així, a part d'aquest *standby* que demana o proposa el Sr. Pintat, crec que des del nostre punt de vista la llei en aquest sentit és clara, i plantejar un ajornament de l'aprovació d'aquesta llei no s'adiu a donar compliment als compromisos internacionals que han contret i que almenys des del nostre grup parlamentari hi estem plenament d'acord.

Com dèiem, amb aquesta reforma legislativa es millora el compliment fiscal internacional sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a una certa confidencialitat i altres proteccions, incloent-hi disposicions que defineixen i limiten el tipus d'informació, el mecanisme i l'ús que se'n pot fer aplicant el que estipula la legislació vigent en protecció de dades. També es regula com obtenen les autoritats andorranes aquesta informació a través de les institucions financeres obligades del país que queden clarament definides en la pròpia llei.

La llei estableix també que les obligacions de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers tenen la naturalesa d'obligacions tributàries i que la comprovació del seu compliment està subjecta a les

normes del procediment d'inspecció de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

S'ha de precisar però que es tipifica com a infracció tributària especial la conducta consistent a adoptar pràctiques dirigides a eludir els procediments de comunicació d'informació i de diligència deguda que estableix aquesta llei per donar compliment a les normes OCDE en aquest àmbit.

A part d'això, la pròpia llei remarca que els procediments d'intercanvi d'informació amb sol·licitud regulats en la Llei 3/2009, del 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia, continuen plenament vigents.

Com he comentat a l'inici de la meua exposició, l'aprovació d'aquest projecte de llei és un procés necessari i inevitable dins del procés d'homologació i transparència per la qual Andorra ha apostat des de fa anys. Permetrà donar més seguretat jurídica a tots els inversors i dipositaris estrangers i reforçarà la imatge de la nostra plaça financera que continuarà sent atractiva tant per la seva estabilitat i seguretat com per la qualitat del seu servei.

Per tots aquests motius, el nostre grup parlamentari, com no pot ser d'una altra forma, votarà favorablement a aquest projecte de llei.

I esperem que finalment sigui el mateix per tots els grups de la Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn de la intervenció del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em permetran que comenci fent una referència a la intervenció del Sr. Pintat a la qual m'hi tornaré a referir amb anterioritat, però en aquesta primera ocasió és senzillament per reconèixer-li que no només m'ha desorientat, sinó que òbviament, també, fa perdre cert sentit a la intervenció que havia preparat per avui, des del convenciment que, com ha vingut sent habitual amb tots els temes vinculats a la normalització i al compromís d'Andorra amb la cooperació i la transparència fiscal, doncs, obtindríem una unanimitat inequívoca per part del Consell General, per enviar un missatge també inequívoc al món de quin és el nostre compromís. Ara en dubto una mica més i després hi podré tornar amb més profunditat.

En tot cas, sí que és cert que avui culminem una nova etapa dins del procés d'homologació d'Andorra en l'àmbit de la cooperació i de la transparència com deia fa un moment. Una etapa important centrada en l'intercanvi automàtic, però també cal dir-ho, no és l'única etapa que hem cobert. És una més dins de moltes etapes d'un ampli abast que es configuren en diferents formes i que han estat i estaran en constant evolució.

De fet, en voldria destacar dues de les que hem tingut fins ara. La incorporació al nostre ordenament de la possibilitat d'intercanvi en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia amb l'aprovació de la Llei 3/2009, i la concretació d'aquesta possibilitat amb la signatura a posteriori de fins a 22 convenis bilaterals que ja han estat ratificats per aquesta Cambra per poder dur a terme aquest intercanvi a la demanda. Una llista que s'ha d'anar incrementant perquè cal reiterar-ho a l'intercanvi automàtic a aquell al que ens referirem avui especialment, no exclou no elimina l'intercanvi a la demanda que ja tenim vigent des de l'any 2009. De fet, avui mateix o demà, en aquesta sessió, en tot cas, aprovarem un nou conveni d'intercanvi amb Itàlia i de ben segur, tinguin la certesa, anirem portant més en els propers mesos.

Un segon element que demostra el camí que hem emprés és, un cop tancat, completat el nostre marc fiscal, al haver anat també signant i aprovant convenis de doble imposició que, en el fons, són també un compromís en front l'intercanvi d'informació i la lluita contra el frau fiscal. Dos elements que són essencials en aquests convenis de doble imposició. I també una vegada més, en la sessió del Consell General que avui hem iniciat, s'aprovarà un nou conveni de doble imposició, en aquest cas amb Portugal. Per tant, un conveni important que acaba de tancar aquella línia de prioritat que vam definir al Govern dient que una de les primeres jurisdiccions que s'havia de signar era amb França, Espanya i Portugal pels vincles evidents que tenim amb tots tres estats i que han estat ja recollits en el nostre ordenament en reiterades ocasions.

Una tercera forma, la que avui centra aquest debat, és articular aquesta cooperació en matèria fiscal a través de l'intercanvi automàtic, i en aquest sentit, també, s'han anat cobrint des de l'any 2013 diverses etapes. Etapes que ens van permetre el passat 28 de juliol que aquesta Cambra ratifiqués el conveni del Consell d'Europa i de l'Organització per a la Cooperació i desenvolupament econòmic relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal esmenat en el protocol de l'any 2010.

Aquest conveni en el seu article 6 estableix la possibilitat d'efectuar intercanvi automàtic d'informació amb altres estats que també hagin signat el mateix conveni amb aplicació dels estàndards comuns de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers.

Del mateix conveni se'n desprèn un altre requisit imprescindible per poder intercanviar informació fiscal de forma automàtica. Cal ser signataris de l'acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents. Un requisit que també vam complir en aquest cas, signant el Govern l'acord el passat 3 de desembre del 2015.

Complets aquests passos i subscrits els compromisos d'abast internacional, quedava, doncs, dotar-nos de la llei que establís les normes de comunicació i diligència deguda relativa a la informació sobre comptes financers a institucions andorranes.

Si ho prefereixen i en termes més planers, el que calia era definir quines institucions financeres estaran obligades a comunicar, en quina forma i termini hauran de comunicar, sobre quins comptes caldrà informar, o quines mesures s'han de prendre per garantir la confidencialitat i la protecció de dades trameses.

Aquests són els aspectes que regula el Projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal que avui se sotmet al Ple del Consell General.

Però més enllà d'anar a desgranar el que diuen els seus deu articles, la seva disposició transitòria, la derogatòria i les dues finals, així com el que contempnen els dos annexos que formen part de la pròpia llei, crec que el més rellevant, el que cal destacar per sobre de tot, és que la llei s'ha redactat amb estricta respecte als estàndards en matèria d'intercanvi definits per l'OCDE.

Aquest aspecte és fonamental i ha estat una guia en la construcció, no únicament per aquest Govern, en la construcció del teixit sobre el que s'ha bastit el compromís d'Andorra amb la cooperació i la transparència en matèria fiscal. Hem de tenir clar que apartar-se d'aquests estàndards, moure's fora dels límits fixats per l'OCDE seria un suïcidi, malmetria tots els avenços que ha fet Andorra des que fa una colla d'anys va iniciar tot aquest procés.

De fet, en la intervenció del Sr. Alís, el propi Sr. Pintat, feien referència a la competitivitat, a la credibilitat. Aquesta, la competitivitat no només del sistema financer sinó de la pròpia economia andorrana, la credibilitat del país passa per assumir i fer-nos nostres aquests estàndards de l'OCDE.

Per tant, el debat no és tant que és el que diuen aquestes lleis sinó senzillament assegurar que estan dins d'aquests estàndards i el debat clau, el debat inicial, era saber si Andorra volia formar part del grup de països cooperadors o en volia quedar al marge. Sortosament, pensava fins ara sincerament, aquest debat estava superat i les diferents decisions que han anat ratificant aquesta Cambra els darrers anys així ho posaven de relleu. Convenis internacionals, lleis, acords d'intercanvi que s'han anat aprovant per unanimitat i que ens permeten dir avui amb fermesa que Andorra vol ser, és un país cooperador i vol continuar-ho sent.

Per tant, partint d'aquesta premissa i salvats, doncs, els dubtes que ens hagi posat al damunt de la taula el Sr. Pintat, el que ens hem de centrar és en quins són els propers passos.

Andorra començarà a intercanviar l'any 2018. És a dir, ho farà el mateix any que un bon grup de països signataris del conveni. De fet, més nombrós és aquest grup que els que començaran a intercanviar al 2017. Però en tot cas, el que ha optat Andorra és per acollir-se a les dates que han estat establertes per l'OCDE, i ho farà, intercanviarà al 2018 amb dades de l'any 2017, és a dir, ho farà també en els termes que ha fixat la pròpia OCDE. I el que és més important, ho farà amb les mateixes regles, amb els mateixos paràmetres. I amb quins països intercanviarà? Doncs d'entrada amb tots els de la Unió Europea. Un cop el Consell General el passat 20 d'octubre va ratificar el protocol modificatiu de l'Acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes en la directiva 2003/48 del consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos. El Consell el que va fer és donar via lliure a què es pogués iniciar l'intercanvi amb els 28 països de la Unió Europea seguint els estàndards de l'OCDE i un cop tinguéssim aprovada la llei que avui es sotmet a la Cambra.

De fet amb la ratificació de la modificació del protocol es va donar compliment a una de les modificacions introduïdes, hi ha fet referència el Sr. Alís, el projecte de llei en els treballs en comissió. Possiblement la modificació més rellevant al projecte inicial i que havia estat proposada per la majoria dels grups. Segons aquesta modificació, cada cop que es vulgui intercanviar amb un nou país, caldrà que el Consell General validi una acord bilateral en aquest país.

Així, a banda dels països de la Unió Europea, la intenció del Govern és prioritzar en una primera etapa aquells països amb els quals ja tenim acord d'intercanvi a la demanda i amb aquells països en els

que tenim signat un conveni de doble imposició. Per tant, els propers mesos a mesura que es tanquin aquests acords els anirem trametent al Consell General.

En qualsevol cas hem de tenir present que a banda de les nostres prioritats podem ser requerits a intercanviar per tots els països que han signat l'acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents. I tenim l'obligació, un cop comprovat que compleixen tots els requisits de donar resposta favorable a la seva petició i iniciar el procés per complir els tràmits previstos a la llei que avui espero aprovarem.

Per tant, i ja els hi puc avançar, a banda dels països que ja tenim com a país dins del nostre full de ruta previst prioritzar, n'hi haurà molts altres que també ens demanaran aquest intercanvi. De fet, ja els hi puc dir també avui que molts d'aquests països ja ho han fet i ho han fet com és també preceptiu a través de comunicació a l'OCDE, que aquests dies la pròpia OCDE està donant a conèixer a la resta de països perquè entre tots puguem conèixer quins països hem prioritzat nosaltres i quins països ens han prioritzat a nosaltres per poder intercanviar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí Sr. síndic.

...insisteixo els primers països amb els quals intercanviarem són els de la UE.

El Sr. Pintat feia moltes referències en la necessitat de tenir un full de ruta, en la necessitat de tenir un marc fiscal modernitzat que ens permeti ser competitius i de fet, ens recriminava que no s'ha anat prou de pressa. Permeti'm que li digui que s'ha anat molt de pressa sobretot tenint en compte d'on veníem. El país va començar a fer esforços plausibles en aquesta qüestió l'any 2009 i els ha accelerat aquests darrers anys. En un període molt curt de temps per tant, ens hem dotat d'una fiscalitat homologable, sortint pràcticament de zero. Ens hem homologat des de la vessant de cooperació i transparència, sortint també pràcticament de zero i sobretot hem tingut la capacitat de fer-ho al mateix temps que hem anat incorporant totes aquelles exigències que han anat a la seva vegada incorporant les institucions internacionals aquests darrers anys, perquè cal tenir-ho present, aquestes institucions internacionals estan accelerant en aquest moment aquestes exigències. No són les mateixes les que avui té fixades com a prioritats l'OCDE que les que tenia

l'any 2009 i molt menys encara són igual les que tenia l'any 2009 en relació a les que podia tenir per exemple l'any 2000. Per tant, doble esforç. Com que veníem amb un retard molt important ens hem hagut de posar al dia, ho hem fet i a més a més ara, hem de continuar accelerats perquè evidentment les exigències es van multiplicant.

En aquest sentit, i vaig acabant Sr. síndic, i en les properes intervencions poder entrar més en detall amb el que ha exposat el Sr. Pintat, dir que el Govern les properes setmanes, proper mes i mig, entrarà també a tràmit parlamentari un nou projecte de llei d'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia, que substitueixi la llei de l'any 2009, per donar cabuda precisament als nous referents que ha anat aprovant l'OCDE aquests darrers anys i que ara també haurem d'incorporar a la nostra llei del 2009, que ens ha fet el servei fins ara però que cal actualitzar.

També estem, no es preocupi amb això crec que hem estat uns alumnes prou exemplars, no el Govern sinó Andorra. Estem participant en els grups de treball de l'OCDE per posar en marxa les mesures BEPS i de fet, formem part de diversos grups de treball. Unes mesures com saben, que estan destinades a evitar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...les pràctiques que erosionin les bases imposables i el trasllat de beneficis a jurisdiccions amb fiscalitat favorables i diferents a les jurisdiccions on realment realitzen la seva activitat. Mesures que derivaran també en noves iniciatives legislatives.

Dues qüestions ja per acabar, Sr. síndic.

A banda naturalment de fer totes aquestes adaptacions en la línia que els hi he dit, hi ha molta feina més operativa per posar en marxa tot aquest intercanvi automàtic. No és gens fàcil. No és fàcil per Andorra, no és fàcil per qualsevol petit Estat però permeti'm que quasi bé els hi digui que no és fàcil per cap país. L'ambició de l'intercanvi automàtic és molt gran i requereix d'uns esforços operatius molt exigents.

I finalment en la mateixa línia de la transparència en la cooperació, continuarem treballant amb el full de ruta també que ens vam fixar l'any 2011, en anant complint tots els requisits que emanen del propi MONEYVAL i que ens han permès superar fins a la quarta avaluació en tot el que és el compromís contra el blanqueig de capitals que té una íntima

relació amb la capacitat de ser un país transparent i cooperador.

Tenia com a últim element de la intervenció i volia fer-ho amb certa intensitat, un agraïment per tots els membres de la Comissió de Finances. Crec que com s'ha tractat aquest projecte de llei durant aquests darrers dos mesos, és realment exemplar i en tot cas és el que millor pot desitjar qualsevol ministre que hagi d'anar a defensar un projecte de llei a la Comissió de Finances. He tingut l'oportunitat de comparèixer en diverses ocasions, hem pogut parlar de les esmenes. Quan hi ha hagut algun entrebanc se m'ha permès venir en els propis debats de la comissió i ho he d'agrair, i això ha permès tenir un projecte de llei que avui ens posa a la primera llista, a la primera línia del que és l'avantguarda en la cooperació internacional i la lluita contra el frau fiscal. De veritat Srs. consellers, no ho espatllem ara, ens hi va molt la credibilitat del país, la possibilitat de continuar reforçant la línia de defensa d'Andorra dins d'un marc internacional del qual no em podem quedar al marge. No fem avui un flac favor al país volent barrejar dos debats que no tenen res a veure, volent continuar fent gran el debat de la BPA, quan cregui'm el que ens convé com a país és passar pàgina d'aquest episodi, resoldre'l a través de la comissió de seguiment amb totes aquelles mesures que facin falta per reforçar els nostres òrgans supervisors però sobretot mirar endavant. Però per mirar endavant necessitem ser un país transparent, un país cooperador com ha volgut ser Andorra aquests darrers anys i com inequívocament ho ha de continuar sent. Avui no aprovar aquesta llei és un missatge absolutament negatiu al món i un missatge que pagaríem molt molt car.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs la meva intervenció serà en el sentit de ratificar el meu vot en aquesta llei. Jo crec que avui ens tenim de felicitar per aquest avenç però també voldria tornar a fer referència a la meva intervenció amb l'observació que he fet, o un toc d'atenció en el sentit que tot no s'ha fet tampoc tan bé. I evidentment doncs calia fer aquests passos, el Sr. ministre parlava ara de què s'ha fet un procés accelerat, que s'ha fet de la millor de les maneres. Bé

jo crec que un procés accelerat o que el Govern ha fet els deures, jo crec que evidentment els ha fet però potser els ha fet una mica tard i tampoc podia ser d'una altra manera perquè donar compliment als compromisos contrets des del 2010 amb l'acord monetari, se sabia que teníem aquest calendari per complir i per tant no pot ser d'una altra manera i crec que tots estarem d'acord amb això.

Però bé, el meu toc d'atenció anava en el sentit de què he trobat a faltar aquest acompanyament o explicacions que s'haguessin hagut de donar a tota un sèrie de clients no solament de Govern, sinó Govern acompanyar el sector bancari que per qüestions de dades i de confidencialitat evidentment, el sector bancari ha anat fent el que podia en aquesta sèrie de clients o de famílies com deia abans que ens havien fet confiança i havien fet confiança a un secret bancari que dins de la nostra legislació era perfectament vàlid, lícit i, per tant, de cop i volta jo crec que darrerament, o almenys aquest any, doncs estem veient com moltes famílies estan marxant d'Andorra amb una mala imatge i és aquí la meva observació que he trobat a faltar que en aquests anys, del 2010 fins aquí, sabent aquest calendari possiblement s'hagués tingut d'acompanyar el sector bancari donant explicacions i mirant de trobar una solució de transitorietat per aquests comptes.

Bé, això és simplement una qüestió que volia manifestar. Per la resta, reitero el meu vot favorable a l'aprovació d'aquest Projecte de llei i jo crec que és una bona cosa pel país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, també pels consellers socialdemòcrates...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Liberal, Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, Sr. ministre potser no ens hem entès perquè diu vostè que està desorientat. Nosaltres no li hem dit que no li votarem la llei. Li hem fet dos plantejaments: un, el primer, anava lligat a la gent que avui en dia es troba afectada pel tema de Banca Privada d'Andorra que és degut a què els comptes d'ordre estan bloquejades i avui és un tema que també s'ha debatut a nivell de la comissió especial.

Sí, amb aquesta llei hi ha una solució per aquest problema i creiem que això pot estar en l'article 5.3 i en els seus corresponents annexes, -que és la

pregunta que he intentat formular i potser no m'he explicat bé-, on diu que el ministre de Finances pot designar altres comptes financers com el compte d'exclusos perquè presenta un risc baix i deixa utilitzar amb la finalitat d'evadir impostos i tingui característiques similars. I després es refereix als annexes i els annexes parlen de comptes que poden estar bloquejats per motius que siguin judicials o altres. Aquesta és una pregunta que li havia formulat, si aquesta gent o aquestes persones que es troben avui en dia en aquesta situació -que és una situació atípica- s'han encabint aquí. Paral·lelament si no és així ningú nega, ni ningú ha dit que no estem d'acord en què hi hagi un intercanvi automàtic d'informació, al contrari, és el pas que necessitem; però, vull dir que en la votació d'aquesta Llei comportarà, si és així i avui aquesta sessió es tanca així amb aquesta votació, que el Grup Parlamentari Liberal li donarà suport però farem la nostra constància en vot deixar a tota una sèrie de gent enganxats i travats, res més. I entenem que per interès general doncs ha de prevaler l'interès de l'Estat però seria bo intentar buscar una solució a aquesta, diguem-ne, situació de Banca Privada d'Andorra.

No solament he fet això sinó que, sense anar més lluny, quan hem parlat de tot el desenvolupament que tocaria, que no n'hi ha prou amb la Llei de transparència -que estem parlant avui-, amb el tema Pla BEPS, amb el tema de revisar el sistema fiscal i fer la nostra col·laboració que veig que tampoc ha volgut, almenys no ha volgut ni acceptar ni fer-li mencionar.

Per últim dir-li que potser els qui estan desorientats som nosaltres, perquè si tot ho hem fet tan bé i estem a la línia de tot, i tot va sobre rodes el que no puc entendre i no m'hi cap dins del cap és com els nostres veïns d'aquí baix -per posar un exemple petit, com és el Parlament de Catalunya-, ens fiqui a dins de la llista dels paradisos fiscals. Què passa, que no funciona la diplomàcia o on estem?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata no hi ha intervenció...

Pel Govern, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Una breu referència a la intervenció del Sr. Naudi. Entenc que ha sigut dins de la construcció de la frase i que probablement no volia dir això però, en tot cas,

ha parlat dels clients del Govern, el Govern no té clients i per tant evidentment no els hem acompanyat. Em refereixo, per tant, el que entenc que volia dir és que teníem d'acompanyar als clients del sector financer, i entenc que també déu voler dir és que ho teníem de fer acompanyant a la pròpia banca, no als propis clients, que com es pot imaginar el Govern ni coneix, ni ha de conèixer.

Jo crec que... -i no és una atribució en aquest Govern-, en tot aquest procés d'acostar-se a la cooperació a la transparència, d'assumir tots els reptes que internacionalment s'han assumit i dels que Andorra no ha volgut quedar al marge, els bancs no han estat gens aliens, al contrari, han sigut participants i han estat informats puntualment pels diferents governs que hi ha hagut a mesura que s'anaven introduint aquests nous preceptes internacionals.

No es podia fer d'una altra manera; no pots, en aquest cas, legislar, avançar en aquests convenis d'esquenes al sector que està directament afectat per aquests passos que estem donant com a país, i vostè sap que la banca ha estat no només informada... no només informada dels resultats d'aquestes negociacions, dels resultats dels convenis, dels resultats dels projectes de llei... no només d'això, ha estat informada i ha sigut participant en els propis processos d'elaboració perquè no pot ser d'una altra manera, perquè és així aquí i arreu, perquè és un sector molt globalitzat, de moltíssimes connexions i no estaríem fent cap favor, ja no al propi sector sinó tampoc al propi país, si els deixéssim al marge de tot aquest procés d'assumpció de la normativa internacional. Ja han participat, han definit les seves estratègies sabent cap on anava Andorra, l'OCDE que és veritat que està accelerant moltíssim però en alguns aspectes va definir ja els seus objectius a mig i llarg termini fa temps, els bancs els coneixien i de fet han definit les seves estratègies comercials, les seves estratègies d'expansió, les seves estratègies d'internacionalització, coneixedors de què la plaça financera andorrana tenia d'anar-se adaptant al que li exigia la comunitat internacional. Per tant, no s'hi val ara pretendre de què tot això és sobtat, pretendre de què els bancs els hem agafat a contrapeu, de què no eren conscients del que anava a passar i tampoc s'hi val dir el mateix en relació a uns clients que en un moment determinat van optar per la plaça financera andorrana, com van optar per moltes altres similars i que també eren coneixedors de com anava evolucionant el món, de quina era aquesta realitat i que, per tant, Andorra no quedaria al marge d'aquesta realitat.

En aquest sentit, de veritat i insisteixo, no únicament l'actual Govern penso que Andorra ha anat fent els passos correctament... correctament.

Però, també insisteixo en el que deia abans, és veritat que nosaltres hem tingut -nosaltres vull dir: Andorra, insisteixo-, molts més deures els darrers sis, set anys que els que han tingut moltes d'aquestes places financeres amb les que Andorra vol competir, i hem tingut molts més deures perquè ells sortien d'una situació millor que la nostra i, per tant, primer els hem hagut d'atrapar i després ens hem hagut de posar el mateix ritme que ja anava la resta del món. Aquesta és la realitat i també els hi deia en la meua primera intervenció: això no afluixarà la intensitat. Abans el Sr. Gallardo feia referència, em sembla... no, el Sr. Camp, perdó, feia referència a la molta feina que tenen... Doncs, a nivell de la Comissió de Finances i a nivell d'aquests temes en particular vagin-se'n preparant... N'hi haurà molta més! N'hi haurà molta més perquè el ritme al món va molt de pressa, i és veritat, no és un ritme pensat pels petits, no és un ritme pensat per les jurisdiccions petites, però és així! I no s'hi val l'excusa de dir: "Sóc petit" perquè el món no contempla aquestes diferències i, per tant, això va per aquí.

En relació mb la intervenció del Sr. Pintat, tant en la primera com en la segona, escolti, crec que l'he entès perfectament! Vostè ha demanat que suspenem la Llei, l'aprovació de la Llei, això és el que ens ha demanat i, per tant, d'aquí la meua crida al final de la meua intervenció. Això és el que ens ha demanat i crec que no seria una bona decisió.

En relació al cas que vostè feia referència de si l'article 5.3 de la Llei pot servir per clients que encara puguin tenir diners en aquests comptes d'ordre als que vostè es referia... Miri, l'article 5.3 vostè l'ha llegit i no ho tornaré a llegir, és molt clar i serveix pel que serveix: si aquests comptes, amb independència d'allò amb què estiguin invertits, són comptes que presenten un risc baix de ser utilitzats amb la finalitat d'evadir impostos i tenen característiques similars a qualsevol dels comptes descrits en l'apartat c.17 de la secció vuitena de l'annex 1, doncs, efectivament, es podrà utilitzar en aquest sentit.

Per contra, si són comptes que per la seva naturalesa, pel volum d'actius, doncs, no es poden acollir a aquesta característica de risc baix, doncs, no serà utilitzable l'article 5.3. No és una qüestió d'interpretació. El que diu l'article és ben clar, i la referència després explicativa de l'annex, l'únic que fa és abundar sota aquesta premissa. Han de ser comptes que presentin un risc baix de ser utilitzats amb la finalitat d'evadir impostos i tinguin característiques similars a qualsevol dels comptes

descrits en l'apartat c.17 de l'annex 1 i de la secció vuitena.

No li podem fer dir aquí en aquest article ni en aquesta secció res més del que ja diu. Per tant, tots aquells comptes que estiguin dins d'aquests paràmetres, evidentment s'hi acolliran i no únicament els que puguin estar a BPA, sinó a qualsevol altre compte.

Però tampoc ens equivoquem. No pretenguem ara buscar una excusa per endarrerir i per posar pausa a les rodes a un procés que em sembla que és indefugible per part d'Andorra, i menys encara amb un esdeveniment tan greu com l'esdeveniment de BPA. I finalment, en darrera instància, no ens tornem a equivocar a l'hora de senyalar responsables. Si hi ha un esdeveniment a BPA és per irregularitats que hi havia a BPA, no pas perquè hi hagi uns clients que en un moment determinat fessin confiança al país. Per tant, no ens equivoquem a l'hora de buscar els responsables de la situació que ha derivat de BPA.

Per tant, no barregem els debats, la llei diu molt clarament el que diu. Òbviament la pròpia OCDE és conscient que intercanviar la globalitat, el 100% de la informació bancària seria ingestionable, i per tant, el que fa és definir uns paràmetres a partir dels quals entenc que no té sentit intercanviar aquesta informació. I tot allò que estigui per sota d'aquests paràmetres, tot allò que forma part dels comptes domèstics, tot allò que forma part o que no té com a resultat, doncs, un frau fiscal significatiu, doncs, evidentment, no té raó de ser a l'hora d'intercanviar. Però tot allò que estigui per sobre d'aquests límits ja estan molt ben definits a la llei, doncs, evidentment, s'haurà d'intercanviar i s'haurà d'intercanviar a partir del 2018 amb informació del 2017 amb tots aquells països amb els que haurem signat aquests convenis per fer-ho.

I ja els hi he dit, d'entrada i seguint l'acord del Consell General del passat mes d'octubre, ho farem amb tots els països de la Unió Europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet, ho comentàvem amb el company Jordi Cinca, doncs, que voldria afegir el desconcert que

expressava ahir relatiu a la intervenció del Sr. Pintat. Perquè la veritat és que durant el corrent de la intervenció, especialment, doncs, fins als últims dos minuts estàvem comentant quin camí han recorregut els representants del Grup Liberal des dels principis que regien les seves actuacions en altres temps com els que no hi ha paradisos fiscals si no hi ha inferns fiscals o no serem mai els primers ni els últims en sortir de les llistes, situacions que van portar a una de tots conegudes que va ser que Andorra va quedar dels tres darrers països amb el que tots coneixem de conseqüències que va tenir l'any 2009.

Aquest Govern sempre ha parlat en positiu de les decisions dels governs anteriors. Ho ha fet amb la Declaració de París, que haguéssim pogut pensar que era la constatació d'un fracàs d'aquesta situació i no s'ha fet mai perquè el que convé és llegir aquella situació com una capacitat de reacció del Govern Pintat en aquell moment, del Sr. Albert Pintat, davant d'una situació creada; que segurament era no desitjada també per aquell Govern, que segurament havia vingut fruit d'algunes decisions que tampoc havien sigut del tot encertades. Però aquest Govern, sempre, en els seus discursos ha parlat en positiu de la Declaració de París perquè era més important el camí que obria que no el camí que tancava.

Aquest Govern sempre ha parlat en positiu dels avenços que s'havien fet amb el Govern del Sr. Jaume Bartumeu, que en aquell moment, doncs, unia el que avui és SDP i PS. I aquest Govern sempre ha intentat ser coherent amb aquells esforços, amb tots els passos.

Jo m'hagués agradat avui que el Sr. Pintat s'hagués limitat a no tenir els darrers dos minuts perquè vostè hagués sigut coherent també amb aquestes polítiques, i com a persona que lidera un projecte i que ha sigut candidat a cap de Govern, doncs, jo crec que l'honorava.

La veritat és que l'últim que m'esperava és que vostè intentés aprofitar l'existència de la resolució del Parlament català de fa unes setmanes que només cap lamentar, i així és va fer, per intentar fer-ne un cal en el reconeixement dels esforços a Andorra. És l'últim que m'esperava de vostè.

I m'ho espera encara menys perquè jo vaig contactar a vostè, com vaig fer amb els altres presidents dels grups parlamentaris, per expressar-li totes les gestions que havíem dut a terme en aquest sentit, i que crec, sincerament, que amb la resposta que hem tingut, ha quedat claríssimament quin és l'estatus i quina és la valoració que Andorra mereix en el marc de la comunitat internacional i especialment amb els nostres veïns.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement per contestar al Sr. ministre Cinca. Doncs, val Sr. ministre, ha volgut fer dir allò que no he dit. En relació als bancs ja sabem ser i sabem tots plegats que el sector bancari ha fet aquesta adaptació. I a partir del 2010 normalment com acostuma a succeir en el sector privat són més àgils o prenen disposicions molt més ràpides que no pren l'Administració central, simplement per una qüestió de tràmits feixucs.

Bé, doncs, jo crec que el sector bancari ha fet la seva feina i el que he dit anava en el sentit que he trobat a faltar que per part del Govern no s'hagués acompanyat el sector bancari i especialment, doncs, amb la tramitació de decisions o d'informació de cara als clients. Evidentment, potser no se m'ha entès bé o ho he expressat malament, doncs, he dit abans o he volgut dir que a la informació confidencial sobre els clients la tenien únicament els bancs dins del secret bancari.

Per tant, el meu redactat també anava en aquest sentit, és a dir, per fer les coses bé he trobat a faltar aquest acompanyament, de quines disposicions, doncs, per informar amb els deguts terminis o buscar passes o solucions conjuntes amb el sector bancari, doncs, perquè aquests clients que havien confiat amb Andorra fa molts anys, doncs, avui dia no marxïn amb la cua entre les cames, parlant clarament.

I per tant, això, una vegada més ens porta o ens perjudica la imatge de país. La meva intervenció anava en aquest sentit, simplement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, per tornar a centrar la qüestió.

A veure, aquí estem parlant d'una llei d'intercanvi automàtic d'informació. Aquest grup, havíem fet una proposta dient, això afectarà a tota la gent que es troben avui dia en el procés de resolució de Banca

Privada que tenen o que els comptes d'ordre estan bloquejats? No m'ha contestat. Jo li he parlat de la llei. La llei em diu que diu el que diu. Nosaltres entenem que aquesta podia ser una via. No li hem pas dit que no li votaríem la llei. Al contrari. Perquè entenem que el tema de la cooperació i la seva transparent és important. Però avui dia, malauradament, hi ha un fet que ha succeït i que no es pot obviar, perquè tampoc passa molt sovint i que hi ha una sèrie de gent que es troba bloquejada i que no tenen les seves oportunitats com han tingut altres, i que són gent que en el seu dia van creure amb Andorra, amb el seu sistema que tenia, i que avui dia es trobaran decepcionats, i que no s'ha intentat o que no s'ha buscat cap solució.

Això senzillament és així. El decret del 21 d'abril de resolució de l'AREB avui dia encara no està del tot complet i està en procés. Evidentment que hi ha uns terminis per subscriure aquests convenis d'intercanvi automàtic d'informació, ningú ho discuteix. Però aquí també hauria sigut, potser, al nostre entendre, suggerir una part de comprensió per la situació que ha viscut arran Andorra, i dient que aquest fet no hi ha sigut. I per tant, això no té res a veure amb el tema de la llei d'intercanvi automàtic d'informació. Però sí que té a veure que hi ha una sèrie de gent que es trobarà totalment bloquejada dins del mateix VallBanc i amb la situació molt, molt complexa. I que pensem que aquest no és el tracte que tampoc hauria de merèixer a gent que han confiat plenament en aquest país en aquell sistema que hi havia, que era plenament legal en aquell temps.

I Sr. Saboya, quan em referia a aquest tema no era per dir si la gestió que ha fet o ha deixat de fer. El fet és una realitat que la gent d'aquí a baix ens han posat a aquestes llistes, en aquest Parlament. Que s'hagin fet les gestions que s'hagin fet, potser no es coneixen prou o potser no s'han explicat prou. Però aquesta és la realitat.

A partir d'aquí, nosaltres donarem suport a aquesta llei, però sempre amb aquesta... diguem-ne, reserva que es deixa una sèrie de gent en aquest país penjada, però que premi l'interès nacional i no amb aquestes persones que es deixen totalment penjades a la mercè.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, si ho interpreto bé, preguntaria en tot cas al Grup

Liberal, els hi proposaria l'aprovació del projecte de llei per assentiment...

És això...

No cal que votem...

Es pot donar per assentiment...

Declaro aprovat el projecte de llei.

Passem tot seguit al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar l'enderroc del camp d'Esports d'Aixovall i la restitució del terreny a l'estat anterior.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 69/2016 del 19 d'octubre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a la consideració d'aquesta Cambra el Projecte de llei per finançar l'obra d'enderroc del Camp d'Esports d'Aixovall, i restituir el terreny a l'estat que tenia l'any 1978, és a dir, per a utilitat agrícola.

El crèdit extraordinari es cancel·larà amb una partida pressupostària del pressupost d'enguany que no serà utilitzada, per motius que després exposaré. Destaco, doncs, que no es finançarà contra endeutament. És a dir, proposem aprovar un avenç de fons, el qual no incrementa la xifra global del pressupost del Govern.

Per justificar la necessitat del crèdit extraordinari, i fer-la comprensible, és necessari remuntar-nos en el temps per explicar els antecedents que han portat l'Administració pública a la situació actual:

El Consell General llogà als Srs. Esteve Canturri i Concepció Duró la finca l'any 1978, 15.111,96 m² de terreny. Aquest contracte fou renovat el dia 1 d'octubre de 1990, per contracte signat amb el nou propietari, Sr. Renat Pujol.

Abans del lloguer, aquest terreny s'utilitzava com a camps de conreu. El Consell General el destinà, des d'un primer moment, a zona esportiva, principalment per a la pràctica del futbol.

Totes aquestes construccions i instal·lacions continuen implantades en la finca de referència en l'actualitat, si bé, amb excepció de l'aparcament, es troben en desús.

El termini de l'arrendament finalitzà, sense opció contractual a pròrrogues tàcites, el 31 de desembre de 2004.

Els contractes de lloguer, signats el 1978 i el 1990, estipulen que en finalitzar el període d'arrendament, el Govern té l'obligació d'enderrocar totes les construccions i instal·lacions implantades pel Govern en el terreny llogat, i restituir aquest a l'estat anterior, és a dir, al relleu topogràfic i a la utilitat agrícola que tenia.

Des del 2004, data que es va finalitzar el contracte, i fins entrat el 2016 el Govern i la propietat han mantingut negociacions encaminades a establir un nou contracte de lloguer, per al conjunt o per a part de les instal·lacions. Malgrat el temps esmerçat en les negociacions l'acord no ha estat possible. No ha estat possible aconseguir un acord satisfactori per a les dues parts. Així doncs, atès que el període de lloguer ha vençut i que la renovació no és factible, en compliment de les clàusules dels contractes de lloguer signats en dates 1 de desembre de 1978 i 1 d'octubre de 1990 el Govern té l'obligació d'enderrocar totes les construccions i instal·lacions implantades pel Govern en el terreny llogat, i restituir aquest a l'estat anterior, és a dir, al relleu topogràfic i a la utilitat agrícola que tenia a l'any 1978, fent-hi la cobertura de terra vegetal.

En aquest sentit, un cop palesa la impossibilitat d'arribar a un acord per renovar el contracte, per transacció judicial de data 7 de juliol del 2016 signada per la ministra de Cultura, M. I. Sra. Olga Gelabert, i un representant de la propietat, el Govern s'ha compromès a enderrocar totes les construccions i instal·lacions que formen part del complex esportiu d'Aixovall, restituir el terreny llogat a l'estat agrícola anterior, i retornar la possessió immediata dels terrenys que havien estat objecte del contracte d'arrendament, abans del 28 de febrer del 2017.

Durant tot el temps transcorregut des de l'extinció del contracte de lloguer del 2004 i fins ara, atès que el Govern negociava una renovació del lloguer, ha dipositat puntualment l'import del lloguer en seu judicial. Els corresponents imports del lloguer compten amb assignació pressupostària en el pressupost del present exercici.

Ens trobem, doncs, en la situació actual: un cop entrat el 2016 el Govern no pot assolir una renovació del lloguer, i té l'obligació d'enderrocar totes les construccions del Camp d'Esports, i restituir el terreny per a ús agrícola, abans del 28 de febrer del 2017. Aquesta situació no era previsible al 2015, en el moment d'elaborar el Projecte de pressupost del 2016. En conseqüència, el Govern no compta amb

assignació pressupostària per executar l'obra d'enderroc i restitució de terreny, que ha de realitzar amb urgència.

Per tal de complir els compromisos adquirits pels contractes abans esmentats, el Govern ha d'executar les obres següents:

Enderrocar les grades del camp de futbol, enderrocar totes les edificacions, enderrocar el camp de futbol, enderrocar la pista esportiva, enderrocar l'edifici destinat a residència dels conserges, etc., etc.

Totes les operacions d'enderroc comporten, en aplicació de les normatives vigents, el desmuntatge i triatge previs de tots els elements, diferenciant-los pel material que els conformen per tal de ser destinats a reciclatge i transport a centres autoritzats.

Atesa la magnitud de les construccions i instal·lacions a enderrocar, i les grans dimensions del terreny, s'ha estimat en uns 700.000 euros el cost de la despesa necessària per complir amb aquests compromisos.

Així doncs, és urgent disposar de consignació pressupostària al pressupost 2016 per cobrir la despesa corresponent als treballs d'enderroc del Camp d'Esports d'Aixovall.

En no comptar amb aquesta assignació pressupostària per adjudicar l'obra d'enderroc i restitució del terreny, i atesa la urgència en executar l'obra, el Govern es veu obligat a recórrer a un crèdit extraordinari.

El Projecte de llei de crèdit extraordinari es finança íntegrament mitjançant les dues partides pressupostàries següents:

Primer: Els estudis i projectes d'inversió - 2004 per 625.000 euros corresponents als treballs d'enginyeria i tècnics per la desviació de Sant Julià.

I el punt dos de l'antiga Residència Solà d'Enclar, per un import de 75.000 euros.

El Govern ha aprovat el Projecte de llei de crèdit extraordinari, en els termes que he descrit, en la sessió del 5 d'octubre del 2016.

Actualment les obres d'enderroc del Camp d'Esports d'Aixovall i restitució del terreny al seu estat anterior ja han estat licitades, per tal que puguin ser iniciades en breu, un cop sigui aprovat aquest crèdit extraordinari.

Per tots això, demanem a aquesta Cambra que donin suport a aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn dels grups.

Per part del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, més que intervenció em limitaré a fer una justificació de vot. En tot cas vista la situació generada més enllà de poder discutir si s'hagués pogut aquests anys endarrere renegociar millor aquest acord, aquest contracte, per poder reutilitzar aquest camp, que d'alguna forma sabia greu ja que s'hi havia fet unes instal·lacions i una utilització durant molts anys, però bé, la situació és la que és, i vulguem o no vulguem, entenc que s'ha d'honorar el compromís o el contracte contret i per tant, per part meua votaré favorablement a aquest avenç de fons.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Pere López, també pel Grup Mixt.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers del PS també votarem a favor d'aquest projecte de llei que permet donar fi a una relació contractual que ha sigut fructífera tot i que hi ha hagut també les seves complicacions, i en tot cas, s'ha de donar compliment al que es firma i per tant si s'han de fer aquestes restitucions que ens explicava el ministre doncs hi votarem a favor. I a més hem vist que han compensat la partida pressupostària en deducció d'altres partides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies també per les explicacions al Sr. ministre. Penso que la situació és prou clara i que aquells compromisos del Govern se'ls ha de donar el degut compliment.

És urgent disposar d'aquesta consignació pressupostària com vostè bé deia de 700.000 euros i nosaltres òbviament com no podria ser d'una altra manera hi votarem a favor però no abans voldríem

estar-nos de posar de manera explícita i palesar la nostra inquietud, el nostre grau d'insatisfacció, permeti'm la paraula en què sempre justament unes partides no executades i curiosament són les partides no executades que pensem nosaltres que són de vital importància per al país. Per la qual cosa, al que fa referència al vial de Sant Julià, pensem que és una infraestructura viària indispensable, de màxima prioritat i també ens qüestionem la seva capacitat llavors per establir aquelles prioritats que són les oportunes per a l'interès públic perquè ho hem retirat vegades si lamentablement veiem que és una partida que havia aparegut en el pressupost i que vostès limiten a deixar-la sense cap mena d'efecte i justament és per això que avui la podem emprar per una altra finalitat.

Aquesta displicència que el seu Govern té cada vegada que sent parlar del vial de Sant Julià ens preocupa. Aquesta cantarella habitual respecte a l'endeutament de grans infraestructures tampoc no ens serveix perquè a l'hora de trobar finançaments per edificis i per rescintes doncs, es troben amb la qual cosa voldríem insistir en què per a nosaltres és una prioritat total i absoluta i que malgrat que hem de tirar d'una partida que no ens hagués agradat mai haver de tirar, nosaltres donarem suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Antoni Fillet teniu la paraula.

El Sr. Antoni Fillet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El ministre ha fet una explicació ampla i completa d'aquest crèdit extraordinari, per tant, el nostre grup parlamentari donarà ple suport al crèdit extraordinari per finançar les obres d'enderroc del Camp d'Esports d'Aixovall i per la restitució del terreny a l'estat original.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Bé doncs, agraeixo en gran part el posicionament de tots els grups parlamentaris; entenc molt bé el que manifesta també el conseller liberal, Ferran Costa.

Evidentment, no voldríem fer servir aquestes partides per imprevistos; si estan incloses en el pressupost és perquè entenem que també és un projecte que s'ha de realitzar i pensem que no s'ha de fer a llarg termini sinó a mig termini. És a dir, nosaltres no descartem de fer-lo sempre que puguem tenir la disponibilitat pressupostària i la veritat és que és una obra de gran importància pel país però de gran quantitat financera.

És a dir, agraeixo que es doni suport. El pressupost aquest any va estar votat bastant tard però hem fet una execució pressupostària bastant important i realment no hi havia massa partides d'on poder treure aquesta assignació pressupostària i teníem un condicionant de buscar el finançament per no recórrer a l'endeutament que és el que no volíem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, proposo l'aprovació del Projecte per assentiment. Declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem tot seguit al sisè punt de l'ordre del dia

6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de París, de 12 de desembre del 2015.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 71/2016, del 21 d'octubre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, moltes gràcies Sr. síndic.

Tot just fa un any París acollia la 21a Conferència dels estats part, del Conveni de Nacions Unides sobre el canvi climàtic -el que es va conèixer com la COP 21- per negociar un nou instrument jurídic vinculant per limitar l'emissió de gasos d'efecte hivernacle i sumar així un nou mecanisme internacional per la lluita contra el canvi climàtic.

Des del 92 són nombrosos els passos que s'han anat fent des del Conveni marc de les Nacions Unides que en aquella data es va aprovar. Al 95 a Berlín es va iniciar una ronda de negociacions per analitzar nous compromisos dels estats part envers al canvi climàtic que va donar naixement al que es va conèixer com a Protocol de Kyoto que es va aprovar

al 1997 i que fixava unes fites obligatòries per als països industrialitzats de cara a la reducció d'emissions.

Tot i suposar un avenç important per controlar l'augment de les emissions, el Protocol de Kyoto ha sigut un instrument jurídic limitat i en els darrers anys ha evidenciat la necessitat de negociar un nou instrument jurídic que sigui en aquest cas vinculant i de caràcter universal.

Al 2011 a la Conferència de Durban, els estats part van reconèixer la urgència de dur a terme una acció col·lectiva per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle amb l'objectiu de mantenir l'augment mig de les temperatures mundials per sota dels 2°C.

Posteriorment, al 2013 durant la conferència de Varsòvia es va prendre la decisió d'adoptar un instrument aplicable a totes les parts que entrés en vigor al 2020 i es convidava a totes les parts a comunicar les seves contribucions nacionals previstes d'una forma transparent i comprensible que permetessin assolir la finalitat genèrica d'aquest Conveni.

Un procés en el qual Andorra des del primer moment ha volgut ser partícip, no només per afegir-se als esforços que la comunitat internacional està duent a terme, sinó també per donar continuïtat i contingut a la política nacional desenvolupada per mitjà de l'Oficina d'Energia del Canvi Climàtic, creada específicament per afrontar aquest repte a l'abril del 2015. Hem insistit de forma reiterada en aquesta idea d'alineament entre les polítiques domèstiques i l'acció exterior, un alineament que s'ha d'entendre des de la noció de convicció en els plantejaments amb la noció també de proactivitat, no amb la noció d'obligació d'un moviment internacional. De fet, del que es tracta és d'aprofitar la nostra iniciativa en l'àmbit domèstic per reforçar la nostra visibilitat en l'àmbit internacional quan el focus es presta. I a la inversa també, del que es tracta és d'aprofitar l'interès nacional en prendre consciència d'alguns problemes que a la nostra escala no tenim capacitat de resoldre i que requereix de la cooperació internacional.

Per tant, és en aquesta idea d'alineament que cal trobar aquest exemple de lluita contra el canvi climàtic, un canvi climàtic quins efectes són una realitat pel nostre país: les dades mostren que el país pateix un augment de les temperatures de 0,20°C per dècada i una reducció de 45mm de precipitacions per dècada. Uns efectes que tenen ja impactes sobre el país, impactes que sense dubte s'agreujarien de no prendre cap mesura per reduir les emissions mundials de gasos d'efecte hivernacle.

En els informes de la seva cinquena etapa el GIECC (el Grup d'Experts Intergovernamental sobre Evolució del Clima) preveu per Europa un augment de les temperatures així com fenòmens meteorològics més extrems, com ara precipitacions i sequeres intenses.

Tot i que la responsabilitat de les emissions globals d'Andorra és extremadament limitat, com recordava abans, el nostre país és especialment vulnerable i, de fet, el Panel Internacional pel Canvi Climàtic (l'IPCC) ha identificat les zones de muntanya com a zones especialment sensibles al canvi climàtic i alguns efectes ja es veuen en les nostres muntanyes.

Per accelerar el procés Andorra va ser un dels primers països en presentar la seva contribució nacional, una contribució que preveu una reducció del 37% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle per l'any 2030 en relació a l'escenari mobilista i que contribueix d'aquesta manera a situar l'escalfament global per sota dels 2°C.

La contribució nacional d'Andorra conjuntament amb 146 contribucions nacionals d'altres països va permetre l'anàlisi de les projeccions d'emissions per part del GIECC i en el seu informe presentat durant la Conferència de les parts celebrada a París al desembre de l'any passat, es va posar de manifest que eren necessàries noves accions i nous compromisos per situar l'escalfament per sota d'aquests 2°C a finals de segle.

Després de dues setmanes d'intenses negociacions amb una implicació important de la Delegació andorrana en el procés, les parts van aprovar el 12 de desembre del 2015 per unanimitat l'anomenat Acord de París amb l'objectiu d'implementar les mesures de mitigació i adaptació al canvi climàtic per situar aquest escalfament per sota dels 2°C i tendir cap a 1,5°C.

L'Acord de París es va obrir a signatura el passat 22 d'abril, Dia mundial de la Terra, a la seu de les Nacions Unides. El cap de Govern, juntament amb 174 representants de diferents països van participar a la cerimònia de signatura presidida pel secretari general de les Nacions Unides, el Sr. Ban Ki-moon.

Mai un acord internacional havia aconseguit reunir un tal nombre de signatures en el moment d'obertura de la signatura. Una mostra clara de la voluntat i del ferm compromís de la comunitat internacional per protegir el planeta enfront dels efectes del canvi climàtic.

El Govern d'Andorra ha volgut plasmar aquest compromís des del primer moment en les accions nacionals i per aquest motiu ha concentrat i s'ha centrat en el sector de l'energia que concentra avui en dia un 95% de les emissions totals nacionals.

Actualment s'està treballant en el Pla sectorial d'infraestructures energètiques que ha de permetre augmentar la producció nacional d'energies renovables i substituir les fonts de producció de calor per sistemes menys contaminants. L'aposta per les energies renovables que lidera FEDA i que l'any passat va anunciar un pla d'inversions a deu anys en el sector de renovables i altres fonts d'energia amb un import total equivalent al 10% del nostre Producte Interior Brut.

Aquestes actuacions són absolutament complementàries a altres línies d'actuació com la reducció de la demanda energètica i d'altres, com avui mateix o demà, amb el que està ja previst com a modificació de la Llei d'ordenament territorial que hauria de permetre deslliurar terrenys de les cessions urbanístiques de forma gratuïta facilitant així fer reserves de sòl per facilitar doncs que les infraestructures puguin ser correctament posades en norma i sobretot correctament planificades de cara al futur.

Per tant, en aquest sentit el Govern gestiona també el programa d'ajuts per la millora del parc immobiliari nacional, la millora d'eficiència energètica dels edificis i l'ús de les energies renovables també conegut com a Pla Renova que els propis ciutadans han convertit en un pilar fonamental de la política d'eficiència energètica en l'edificació. Una iniciativa que ha permès, doncs, als ciutadans de prendre el lideratge, però que també compta des del Govern amb valor d'exemple.

Són nombroses les actuacions que des d'Ordenament territorial i també, doncs, en combinació amb altres ministeris, com per exemple el Ministeri d'Educació, s'han fet també, liderant aquesta noció de búsqueda d'eficiència energètica. Citaré de manera breu, la instal·lació de plaques fotovoltaïques a la recent estació nacional d'autobusos, totes les actuacions en les escoles, particularment, ja sigui aixetes termostàtiques en tots els radiadors, ja siguin aïllaments, tancament de patis i aïllaments tèrmics a l'escola de Canillo, ja sigui la inversió també, doncs, amb calderes de biomassa com a l'escola de Sant Julià, o ja sigui en tots els treballs sobre finestres, vidres, aïllament de façanes que s'han dut a terme al Pas de la Casa i a Sant Julià.

En l'àmbit de la mobilitat sostenible, també, el Govern va posar en marxa el Pla Engega de promoció del vehicle elèctric, de tots coneguts, amb ajudes directes d'incentius fiscals. Aquest té per objectiu aconseguir pel 2050 la meitat del parc automobilístic que estigui format per vehicles elèctrics. Mesura que estava prevista en el Llibre blanc de l'energia que es va presentar al 2012.

La iniciativa, també, de cooperació amb el *Massachusetts Institute of Technology* i especialment la referent als vehicles elèctrics amb condició autònoma, també s'inscriu dins d'aquesta línia i ens permet també un notable nivell d'innovació i una visibilitat, com ha sigut el cas a Barcelona recentment, en el *Smart City Congress*.

També cal destacar l'aposta per educació per al desenvolupament sostenible a través del projecte Escola verda que té com a objectiu la conscienciació als alumnes de les escoles del país sobre sostenibilitat ambiental, així com el projecte 3E, d'eficiència energètica a les escoles, que pretén recollir informació sobre els consums energètics, per tal de conscienciar els col·lectius sobre els efectes del canvi climàtic i les mesures d'estalvi energètic que es poden implantar per fer-li front i que també va lligat, doncs, amb la iniciativa amb el MIT.

Per tant, una acció la d'avui que ha d'entendre's lligada amb una vocació de transversalitat, com heu pogut veure. Una vocació de transversalitat al si del conjunt de ministeris que de prop o de lluny han de contribuir a tenir una visió de l'ecologia transversal i homogènia. I també, doncs, una vocació d'alineament entre aquestes polítiques de diferents àmbits domèstics amb l'acció exterior.

En efecte, totes aquestes línies d'actuació vénen acompanyades també, per les accions d'Andorra a l'exterior. Andorra ha volgut posar sobre l'agenda internacional els efectes del canvi climàtic a les zones de muntanya i, per aquest motiu, Andorra lidera l'organització d'un acte oficial en paral·lel al marc de la COP22 el passat 14 de novembre a Marràqueix sobre els impactes del canvi climàtic a les zones de muntanya per tal d'augmentar-ne la visibilitat i la presa de consciència dels impactes a nivell internacional.

En aquest context també, hem de tenir en compte el treball en xarxa cada vegada més important i de vital transcendència per poder donar una resposta global als problemes. Dos exemples en els quals Andorra és especialment útil i especialment actiu a nivell regional, i també, doncs, molt lligat a la temàtica europea a través de programes Poctefa, Andorra és part activa en l'observatori pirinenc del canvi climàtic de la comunitat de treball dels pirineus que va llançar en el seu moment sota l'impuls de la comunitat de Midi Pyrénées.

A nivell internacional Andorra es va adherir el passat mes d'octubre, també, a la xarxa iberoamericana d'oficines del canvi climàtic, RIOCI, amb les seves sigles amb castellà, amb una estratègia també d'aproximació al món iberoamericà que ha tingut i que tindrà altres dimensions, que han de

contribuir també a millorar la visibilitat d'Andorra i que sigui coneguda per efectes positius.

Pel que fa a l'àmbit d'aquestes relacions bilaterals el Govern ha conclòs molt recentment, també, un protocol d'entesa amb Costa Rica aprofitant el viatge oficial, doncs, que el cap de Govern va tenir l'oportunitat de fer, seguint la cimera de Cartagena de Indias per intercanviar experiències i bones pràctiques en matèria de canvi climàtic i biodiversitat. A Costa Rica una autèntica referència, especialment en l'àmbit de biodiversitat.

En un marc més proper, com no podia ser d'una altra manera, caldria destacar també les cooperacions amb els nostres estats veïns, entre altres exemples Andorra col·labora ja des dels anys 90 amb Méteo France, una col·laboració que ha incorporat molts aspectes relacionats amb el clima més enllà de l'àmbit purament meteorològic.

I des de l'any passat, des del 2015, s'ha engegat a iniciativa del ministeri, doncs, escaient, la línia de treball amb l'*Institut d'Economie Industrielle*, de la *Toulouse Scholl Of Economics*, que tots ceneixeu per la recent proclamació del seu impulsor com a premi Nobel, en la que s'aborden aspectes com ara la definició d'un mercat voluntari d'emissions de carboni, que va permetre comptar, també, amb un dels seus eminents professors a la universitat d'estiu on aquest tema va tenir especial rellevància.

En relació amb Espanya i de forma més recent, convé destacar el protocol d'entesa en matèria de canvi climàtic que es va signar entre els ministeris responsables de medi ambient del Principat d'Andorra i del Regne d'Espanya i l'acord amb l'Agència estatal de meteorologia.

L'acord de París va entrar en vigor el passat 4 de novembre després que el ratifiquessin 55 estats part, representant, doncs, més ja del 55% necessari d'emissions per permetre que entrés en vigor. Aquest fet, aquesta casa va ajudar a celebrar-lo, doncs, il·luminant-se de verd aquell mateix dia amb una iniciativa, doncs, promoguda per Nacions Unides, que vam tenir l'oportunitat de traslladar a Sindicatura. I vull agrair avui la receptivitat de la Sindicatura a sumar Andorra i Casa de la Vall, que segurament és el més indicat, en aquesta iniciativa que reunia els edificis més emblemàtics del conjunt de països.

Actualment l'Acord de París ja compta amb 114 parts contractants de les 197 del conveni marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic, i això cobreix ja avui 79% de les emissions mundials.

En aquests darrers anys Andorra ha estat a l'alçada, creiem, de les seves responsabilitats tant a nivell dels compromisos internacionals com a nivell d'aquestes

estratègies internes que us he intentat explicar avui. En el seu discurs de la COP22, el president de la República Francesa i copríncep d'Andorra, François Hollande, va manifestar que la inacció seria desastrosa per al món, i en un recent discurs, també, a Nacions Unides va dir que més tard seria massa tard.

Crec que és l'hora que Andorra consideri de forma positiva la ratificació de l'acord de París, que el Consell li doni suport, no només donant així continuïtat a l'acció que Andorra ha engegat en la lluita del canvi climàtic, sinó perquè també l'hem de veure com una font d'oportunitats i de competitivitat davant d'un nou paradigma que està naixent a nivell internacional.

Confio, doncs, avui poder comptar amb el suport d'aquesta Cambra cap a la ratificació de l'acord de París.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Entrem en el temps de la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Víctor Naudi per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la meua intervenció serà curta, no serà tan llarga com la que ens ha fet el Sr. ministre, doncs, llarga i extensa, i que demostra la implicació compromesa i extensa d'Andorra, malgrat siguem un país de dimensió reduïda.

Bé, doncs, deia el ministre, Andorra ja va signar l'acord el mes d'abril passat, i doncs, a SDP entenem o volem manifestar que una ratificació ràpida de l'Acord de París seria desitjable, ja que volem posar en relleu la voluntat del nostre país de continuar sostenint, doncs, aquest *momentum* internacional favorable a l'acció climàtica.

Nosaltres sempre hem defensat unes polítiques de protecció del medi ambient en concordança amb les tendències internacionals, doncs, hem de plantejar o hem de creure i defensar estratègies comunes si volem actuar per aturar el canvi climàtic i que ens afecta cada cop més.

Malgrat la nostra petitesa, com deia abans, pensem que aquelles accions, per petites que siguin, doncs, fan possibles els grans canvis, i evidentment, doncs, ens cal pensar per a les generacions futures i també ho evocava el ministre, doncs, a les zones de

muntanya i Andorra n'és una, doncs, més directament afectades segons s'ha demostrat, i per tant, hi hem de ser més sensibles.

Doncs, com no pot ser d'una altra manera, donaré suport a la ratificació de l'Acord de París.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili, també pel Grup Mixt.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres consellers socialdemòcrates donarem suport a la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'acord de París del 12 de desembre del 2015.

Ho farem perquè tenim la certesa que tots i cada un dels habitants del nostre planeta hauria de conèixer la problemàtica que tenim, ser-ne conscients i actuar de manera immediata i amb tots els recursos possibles per parar la degradació del nostre hàbitat a terra.

Havent tingut l'oportunitat de participar a la reunió parlamentària de la UIP dedicada a la conferència de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic fa pocs dies amb els consellers Joan Carles Camp i la consellera Meritxell Palmitjavila vam poder sentir de viva veu les conseqüències negatives sobre les poblacions en països africans, americans, asiàtics, en fi de tots els continents. Es parlava d'efectes negatius sobre l'elevació del nivell del mar, de la degradació de la qualitat de l'aigua, de l'aire, l'augment de la desnutrició, de les malalties i moltes més conseqüències catastròfiques. És important ser-ne conscients. Crec que si ja teníem sensibilitat en aquest tema, aquesta sensibilitat encara es va fent més gran sentint en primera línia els efectes negatius de les nostres accions o omissions com a ciutadans del món.

Per això avui, donem suport a l'Acord de París, tot i que som conscients que som petits i que la nostra aportació a nivell mundial serà proporcional a la nostra mida. També som conscients que per sort encara no estem massa en primera línia de les conseqüències negatives. Afortunadament, a casa nostra ningú es mort de gana directament per aquesta causa, però sí, ho ha explicat molt bé el Sr. ministre, no tem baixades de precipitacions i d'innivació tan importants en un país com el nostre que vivim del turisme de neu. La qüestió del canvi climàtic és de tots i per això ens hem de moure. Certament avui, algunes accions ens poden semblar costoses en el curt termini, econòmicament i en el

canvi d'hàbits però hem de tenir present que no podem badar sobretot pensant en el món que deixarem a les generacions futures. Cal abordar el problema de manera global, posant-hi recursos i sent conscients que alguns dels nostres actes d'avui no es veuran reflectits fins d'aquí un temps, però el que ens hi juguem val massa la pena com per no bellugar-nos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula la Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

L'Acord de París que se sotmet a votació avui en aquesta Cambra és l'acord universal sobre el clima. Té com a objectiu la lluita mundial contra el canvi climàtic i l'escalfament del planeta. El Canvi climàtic, tema preocupant, tema cabdal és ara i serà en un futur pròxim responsable de grans catàstrofes naturals si no s'actua ja i si continuem amb la dinàmica mundial actual. Qui diu catàstrofes diu drames humans i drames materials. Aquest acord és un compromís que pretén aconseguir l'estabilització de les concentracions de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera per sota d'un llindar definit en un termini suficient i permetre el que el desenvolupament econòmic continuï però de manera sostenible.

Sr. ministre Saboya, compartim tot el que ha dit en el sentit que els compromisos que el Govern va agafar i transmetre a la COP21, com deia, reduir en un 37% les emissions equivalents des d'ara fins al 2030. La ratificació de l'Acord de París que és l'objecte d'aquest discurs, el Pla RENOVA, la Llei de foment de vehicle elèctric, en definitiva totes aquestes accions que contribueixen a dita reducció de gasos d'efecte hivernacle trobaran suport incondicional del Grup Parlamentari Liberal.

Els compromisos expressats a la COP21 en termes de reducció de les emissions no absorbides resulten del primer informe bianual d'Andorra al Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic. Tot i deixant clar que tal i com especifica el document que es va distribuir en el marc de la cimera COP21, Andorra era responsable l'any 2010 d'aproximadament d'un 0,001% d'emissions mundials. És a dir molt poca cosa en definitiva a l'escala mundial. Tot i així, des del Grup Parlamentari Liberal som conscients que cal entrar en aquesta lluita internacional tan important per

Andorra que és la lluita contra l'escalfament del planeta. És sabut que un augment de més de dos graus sobre les temperatures mitjanes seria una gran problemàtica per Andorra, pel nostre turisme de neu i fins i tot per les reserves hídriques del nostre país.

Doncs compartim les paraules del Sr. ministre que diu que ja és hora d'actuar, i és un tema de tots.

Doncs tenint en compte l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la ratificació de l'Acord de París.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 14 de novembre, la ministra Sílvia Calvó, anunciava a la COP22, que avui el Consell General ratificaria l'Acord de la COP21 de París, signat pel Sr. cap de Govern el 22 d'abril del 2016 a Nova York. Un acord que repta tots els països a cooperar per reduir l'efecte hivernacle signant un acord contra el canvi climàtic i l'escalfament del planeta.

El passat 13 de novembre una delegació de la UIP, formada com ha dit la Sra. Rosa Gili, pel Sr. Joan Carles Camp i jo mateixa, ens vam desplaçar a Marraquesh per assistir a una sessió parlamentària de la COP22, on es va adoptar una resolució per impulsar mesures legislatives amb l'objectiu de minimitzar i retardar els efectes catastròfics derivats del canvi climàtic. Un impacte que afectarà a tots els àmbits: econòmic, agrícola, paisatgístic, energètic, turístic, sanitari, i social.

Un impacte que posa en perill la pau al món per les migracions forçoses que deriven d'aquest canvi.

El Grup Parlamentari Demòcrata creu que cal actuar i, que cal actuar des d'Andorra tot i que la responsabilitat d'Andorra, en relació a les emissions, és extremament limitada a nivell mundial.

Andorra està identificada com un país de muntanya vulnerable. Un canvi climàtic, que sens dubte, es traduirà per un impacte sobre els recursos hidràulics i sobre les nevades, una base i un pilar fonamentals de la nostra economia.

El canvi climàtic ha de ser un desafiament a nivell mundial però també a escala local, i per això felicitem el Govern per haver-ne fet una prioritat dins dels seus ministeris, promovent mesures i

accions concretes a favor del compliment d'aquest acord en el nostre territori. I no passaré a citar totes les accions i mesures perquè el Sr. ministre Gilbert Saboya n'ha fet una gran extensió, per les quals encara us felicitem doblement.

Estem convençuts, que totes aquestes accions i mesures, són tot i sent un impacte invisible a escala mundial, són necessàries per garantir una millora en la nostra salut i un gran benefici en la nostra qualitat de vida, però també estem convençuts que totes aquestes mesures ens poden beneficiar com a país a l'hora d'exportar la marca Andorra, arreu del món.

El Grup Parlamentari Demòcrata animem el Govern a continuar treballant en aquesta direcció, i com no pot ser d'una altra manera, votarem a favor de la ratificació de l'Acord de París, del 12 de desembre del 2015.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, només per agrair les intervencions dels grups parlamentaris i després fer-ho en nom del Govern i especialment en nom de la ministra Sílvia Calvó, que és la qui hauria d'haver pronunciat aquest discurs en realitat, i que està ara justament representant Andorra a la cimera de biodiversitat que té lloc a Mèxic i doncs apreciar que la coincidència de cara a afrontar aquest tema es necessita comptar amb una visió global i amb una visió transversal. En efecte, no es tracta d'introduir unes polítiques de sostenibilitat sinó probablement d'introduir sostenibilitat en totes les polítiques, les d'ordenament territorial, les educatives, les de salut, les d'economia, les de medi ambient, etc., i de turisme. Per tant, agrair el suport unànime de la Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé vist el manifestat, declaro aprovada la proposta de ratificació.

Passem al setè punt de l'ordre del dia.

7- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a

l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965.

Fou publicada en el Butlletí número 71/2016 del 21 d'octubre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Demana al Govern si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Alguna intervenció per part dels grups...

No hi ha tampoc intervencions...

Doncs, declaro aprovada, si no hi ha objecció, la Proposta de ratificació.

Passem al punt número 8 de l'ordre del dia.

8- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 70/2016, del 21 d'octubre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Demana novament si el Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció per part del Govern...

Alguna intervenció per part dels grups...

Entenc que el posicionament, doncs, és favorable i declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem doncs, tot seguit, al novè punt de l'ordre del dia.

9- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 61/2016, del 3 d'octubre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta intervenció serà una mica més curta, per tant... no serà més curta perquè deixi de ser menys

important, perquè és veritat que avui aquesta possible votació de proposta d'aprovació de ratificació d'un conveni entre Andorra i Portugal, és un conveni especialment important, no cal que segurament hi faci molta incidència perquè és obvi que tant per la dimensió dels intercanvis econòmics i comercials, però sobretot la vinculació estreta entre la població portuguesa i andorrana, doncs, és un conveni important i que segurament era molt esperat.

La negociació de Portugal d'un conveni arrenca d'un compromís expressat en signar el 23 de juliol del 2007 l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República Portuguesa per intercanvi d'informació en matèria fiscal. Aquest Acord annexava un protocol d'entesa on es confirmava la bona predisposició per negociar un conveni per evitar la doble imposició tant bon punt Andorra definís el seu marc legislatiu en matèria fiscal, en concret aquest Protocol recull el compromís d'iniciar la negociació l'any següent a la introducció del Principat d'Andorra d'un impost sobre les rendes de societats.

Va ser, doncs, a l'any 2012 quan s'inicià la negociació entre les dos parts que va permetre que al 2015 finalment es pogués adoptar el text definitiu que avui es sotmet a votació.

Aquest Conveni com els anteriors signats segueix el model establert per l'OCDE, un model que per altra banda evoluciona de forma permanent i gradual adaptant-se al diàleg internacional que es produeix en matèria fiscal. Alhora, el Conveni recull les particularitats i les relacions entre els dos estats contractants sent obvi, en aquest cas, que juntament amb els convenis establerts amb França i Espanya constitueixen els instruments amb major projecció en l'economia i societat andorrana.

En relació a l'evolució internacional dels convenis per evitar la doble imposició cal destacar l'efecte que sobre el conjunt dels convenis estan tenint l'OCDE i la seva evolució, el mateix model d'OCDE tindrà el futur instrument multilateral -conegut com a MIL- aquest adoptat a París la darrera setmana que considera el conjunt de mesures destinades a millorar les regles fiscals internacionals i evitar la reducció artificial dels beneficis de les empreses internacionals, unes mesures conegudes també per BEPS.

El Govern ha participat des de l'inici i activament en aquest diàleg, com s'ha recordat en anteriors punts de l'ordre del dia, i ha adaptat la negociació dels convenis a aquestes mesures contra l'erosió de la base imposable.

La xarxa de CDIs avui passarà a comptar, si hi ha vot positiu, amb sis tractats ratificats i amb una

xarxa que té vocació d'ampliar-se en el futur immediat amb un CDI que es troba ja en la seva última fase de negociació amb Xipre -per tant membre de la Unió Europea- amb un altre CDI signat recentment amb Malta i amb l'anunci de calendari de negociacions per a l'inici del 2017 amb Itàlia, Bèlgica, Holanda i Àustria, per tant doncs, amb una cobertura ja del que seria comptant França, Espanya, Luxemburg, Portugal com ja coneixeu, una cobertura important de països de la Unió Europea i que suposen, aquests sí, un reconeixement important del compromís d'Andorra amb la transparència financera internacional i la transparència fiscal.

Com deia, doncs, aquest és un conveni important, un conveni esperat pels ciutadans andorrans, pels ciutadans portuguesos que resideixen aquí a Andorra amb nosaltres i voldria agrair personalment al Govern portuguès i els seus successius representants perquè aquesta és una tasca que ha merescut el suport de successius governs, com ho ha fet també des de la part andorrana i, per tant, voldria aquí agrair als successius caps d'Estat, primers ministres, ministres d'exterior i també secretaris d'Estat de Finances amb els que hem tingut l'oportunitat, alguns en aquesta Cambra amb altres funcions i jo en aquests darrers cinc anys de treballar, i de tenir la possibilitat de presentar avui a ratificació aquest text.

Per tant, agrair-los-hi la seva predisposició al diàleg bilateral, agrair també a la Comissió d'Exteriors del Parlament portuguès i al Grup d'Amistat que va tenir l'amabilitat d'acollir-nos amb l'ambaixador Jaume Serra per donar a conèixer millor quina era la realitat d'Andorra i que això fes possible també que els tràmits a Portugal s'agilitzin de la millor manera possible.

Acabar només mencionant el fet de què el Conveni té també annexat a ell, o adossat a ell un Protocol d'entesa que vam tenir l'ocasió de negociar amb el ministre Rui Machete al setembre de l'any passat, abans de les Nacions Unides, de la reunió de la Cimera de les Nacions Unides... l'Assemblea general, perdó, de les Nacions Unides. Aquest Protocol d'entesa amb la República de Portugal expressa el seu compromís, amb l'entrada d'iniciar els procediments interns per a l'exclusió del Principat d'Andorra de la llista de països, territoris i regions amb règims fiscals clarament més favorables amb una demostració més de confiança i de respecte mutu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara en el temps de les intervencions per part dels grups. Per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni que es sotmet avui a ratificació del Consell General, establert entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, consolida de forma decidida una política d'Estat.

Ens hauria agradat més que aquest Conveni per ordre de correspondència hagués estat el tercer després dels ja establerts amb França i Espanya, però bé, malgrat les dificultats, finalment avui es farà realitat la seva ratificació.

Entenem que el Conveni que avui es proposa ratificar és d'una certa importància per a l'economia del nostre país, si considerem les relacions comercials i industrials que es van reforçant cada dia més amb Portugal.

Avui més que mai ens cal refermar la transparència per enfortir la imatge internacional d'Andorra. Es podria dir que no ens queda un altre camí, però nosaltres preferim dir que ho fem convençuts, per pròpia voluntat, amb consens d'Estat avançant pel camí de la franca i sincera col·laboració amb la comunitat internacional.

Ens convé continuar la tasca iniciada l'any 2009 de col·laboració amb l'OCDE vers la transparència financera. La comunitat internacional i Europa van per aquest camí.

Aquest Conveni ha de facilitar, i donar seguretat jurídica als empresaris portuguesos per a invertir a casa nostra, però també que els nostres empresaris no surtin perjudicats a l'hora de realitzar qualsevol activitat econòmica en territori lusità.

Per tot l'exposat, votaré favorablement la ratificació d'aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començant dient que avui ratifiquem en aquesta Cambra el Conveni per evitar la doble imposició signat entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal.

En la línia amb els anteriors CDIs ratificats pel Consell General el present Conveni segueix els

estàndards de l'OCDE i inclou les particularitats d'ambdós països. Alhora, com també ens ha dit el ministre, compleix la dinàmica iniciada per anar ampliant la xarxa de convenis per evitar la doble imposició, dinàmica que afavoreix la internacionalització de la nostra economia.

Sense estendre'm molt, pel que fa al tractament de les diferents rendes, creiem que de manera general està en línia amb els anteriors convenis adoptats i preveu un tracte favorable de les rendes que poden acabar retornant a Andorra.

Pel que fa a l'oportunitat de la signatura del Conveni per evitar la doble imposició amb Portugal creiem encertada, com també ens deia el Sr. ministre, la idea d'haver-lo conclòs amb el país de la República de Portugal, per tant, tenim una gran comunitat en el nostre país, i això aflorarà sense dubte els intercanvis econòmics amb dit país.

Finalment, em sumo al que ha dit el Sr. ministre i ens felicitem que aquest Conveni pugui permetre que Andorra sigui tret de la llista de paradisos fiscals de Portugal.

Per l'exposat, els consellers socialdemòcrates votarem favorablement a la ratificació del present conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Carles Naudi teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Benvolguts i benvolgudes conselleres i consellers i ministres i cap de Govern, i Sindicatura, evidentment, no me'l volia deixar.

Bé, vau manifestar abans, el Sr. Josep Pintat i en línia del que ha dit, no podem més, i com ja vam dir amb altres CDI's, que alegrar-nos de la línia d'anar signant CDI's que ajudin a l'homologació i a l'estandarització.

Per tot el que s'ha explicat avui més abastament durant la votació de la llei de l'intercanvi, i que en definitiva permeti als empresaris d'Andorra tenir més possibilitats, en aquest cas, per treballar amb Portugal, i que això sigui un fons de negoci per a ells i a la inversa, que les empreses de Portugal els empresaris de Portugal, doncs, puguin venir cap a Andorra a generar negoci.

Però bé, això ja ho hem dit en varis CDI's. Però el que ens trobem és amb la trista realitat que el procés

d'obertura i diversificació no està donant els fruits desitjats. No només hauríem de potenciar d'una forma decidida, ja ho he dit d'altres vegades, aquest procés d'obertura. Segurament s'ha d'aprofitar el potencial de la gent que treballa a ACTUA i a l'ADI, dotant-los de més recursos, tant humans com econòmics, perquè l'obertura sigui una realitat en números, amb l'obertura d'empreses, moltes més obertures d'empreses, o per exemple amb molts més assalariats dels que tenim, perquè tot just estem igualant els números d'assalariats de fa pocs anys. I això demostra que l'obertura no està donant els fruits i els convido a què l'obertura sigui impulsada d'una forma molt més decidida i s'aprofiti el talent de les persones que ja hi estan implicades.

A més a més, com ha dit el Sr. Pintat, caldria acabar-nos de dotar d'aquelles estructures i institucions que ajudin a consolidar i a donar credibilitat a la nostra plaça, que no vull dir que no ho sigui, vull dir que la consolidem encara més, perquè junt amb el desplegament de tots els CDI's que s'estan fent i juntament amb una política fiscal que segurament és molt millorable, ens consolidin Andorra com un país destí de totes aquestes inversions, i que serveixi perquè les empreses i els empresaris andorrans vagin cap a altres jurisdiccions de les quals s'han signat ara CDI's i permeti això generar vida econòmica a Andorra.

Dit això i anunciant el vot favorable al conveni de doble imposició amb Portugal, sí que vull fer certes observacions d'acord amb el que conté el text, i molt en línia del que deia de l'aposta poc decidida per a l'obertura a la inversió estrangera.

Per exemple el Sr. Pintat ara deia, eliminació de les traves burocràtiques. Crec que tots estem convenint que s'ha iniciat un procés, però que ha de ser molt més valent i decidit, que la reducció de traves burocràtiques per obertura de societats, constitució de les mateixes, obertures de comerç sigui molt més ràpida. Però en aquest sentit, el CDI contempla clàusules que no són un conjunt de clàusules decidides per l'obertura i perquè vingui la inversió.

Per exemple, la retenció de dividendes d'interessos i cànons. Quan fem aquesta retenció a origen com pretenen fer d'acord amb el text del CDI com també passava amb el d'Espanya, no estem potenciant que Andorra sigui una plataforma d'inversions. Estem potenciant, per exemple, que aquestes inversions vinguin o marxin a Andorra per exemple amb altres jurisdiccions amb les quals tenim CDI, com per exemple Luxemburg.

Per tant, la retenció de dividendes d'interessos i cànons no ens sembla que sigui una aposta decidida, com dèiem, a la inversió estrangera.

En un altre ordre de qüestions, les pensions, és sabut per tots que Andorra és un país receptat de moltes persones de Portugal, que vénen aquí a treballar, afortunadament, molts d'ells molts anys. Però què passa quan marxen els que ho fan i es retiren a Portugal. Doncs, que rebran la pensió o la reben ja en el seu país, a Portugal. Per tant, hagués estat més desitjable que la pensió s'hagués gravat en aquest cas a origen.

Una clàusula que el que fa és abundar més amb el que explicava de la inversió estrangera, són les clàusules d'arbitratge que també són carents igual que amb altres CDI's. Aleshores les controvèrsies que es poden generar quan no hi hagi un arbitratge molt concís d'acord amb qualsevol controvèrsia de tipus judicial que poguessin tenir diferents obligats, es quedarien amb els seus impostos, fins i tot pagats tant aquí com a Portugal, i qui sap quan això es podria acabar de resoldre, perquè no està previst un tribunal d'arbitratge.

Comentar també, que a nivell d'intercanvi d'informació, el que estem fent és duplicar clàusules ja previstes amb dos acords, amb l'acord que vam votar al juliol, el MFA, amb la Unió Europea i l'OCDE, i també amb l'acord modificat ara recentment, de fiscalitat de l'estalvi, que com tots sabem, s'ha convertit en un acord d'intercanvi d'informació.

Per tant, entenem que aquest punt només fa que abundar per tercera vegada en aquest aspecte de l'intercanvi d'informació. Però entenem que fins a cert punt també tindria la possible retroactivitat que els altres dos convenis que he mencionat no contemplen. I aquest punt sí que he de dir que no ens fa massa contents en el sentit que és retroactiu o que podia ser retroactiu.

Dir també que l'ús i la transferència de les dades personals no el tenim amb altres CDI's que hem signat. També ens ha sorprès que aquí es contempli d'aquesta forma.

I per acabar una mica amb el que ara deia el Sr. Saboya, i lligant també amb el que ha dit el Sr. Pintat ara fa una estona en relació a la llei d'intercanvi, fa un any i mig quan paràvem dels BEPS, Sr. Toni Martí, a vegades semblava que parlàvem de pàgines webs o de qui sap què. Ara tots sabem que és l'erosió de bases fiscals. (4.26'50")

Ho tornem a dir, ja ho vam dir fa un any al setembre de l'any passat aquí. Revisem els règims especials de l'impost de societats, perquè entenem que l'acord en el protocol BEPS i que hem dit tots que hi estem a favor, entenem que l'erosió de bases fiscals es donen en els règims especials. Per tant, amb això per segona o tercera vegada fem l'alerta que hem de veure

l'impost de societats com regula aquesta matèria perquè un cop anem cap a BEPS, que és que el que tots diem que volem, no ens vinguin les castanyes per un altre costat.

Dit això, hem exposat la nostra conformitat amb el CDI malgrat exposem que té certes mancances que no ens agraden, però entenem que el desplegament d'aquesta xarxa de CDIs és positiva per la competitivitat i l'homologació del país. I bé, fent aquestes matisacions, doncs, hi votarem positivament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà el primer conveni per evitar la doble imposició ratificat pel Consell General ara fa menys d'un any i mig amb la República Francesa, Andorra ha signat i ratificat també el CDI amb Espanya, Luxemburg i Liechtenstein, alhora que ha signat i estan pendents de ratificació els convenis amb els Emirats Àrabs Units, Malta i Portugal.

Aquests convenis, fruit de la política de reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al Principat d'afrontar els reptes de futur i posar-se en situació de competència. I dit d'altra forma, el públic en principi, Sr. Naudi, sempre l'entenem com una forma de tendir ponts. Després no podem assegurar que les empreses s'estableixin aquí. Simplement nosaltres podem tendir aquests ponts per tal que aquestes empreses vinguin.

Com deia, aquests set convenis, permeten assegurar a les empreses d'Andorra prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció a l'origen sobre la facturació, alhora que atorguen seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra, a l'obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposició per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

Andorra s'obre al món, i amb aquesta obertura es dota el nostre país d'una economia més sòlida, més solvent i amb major seguretat jurídica. Són aquests ponts que tendim del que parlàvem. Majors i millors oportunitats per als nostres joves, que han de trobar una economia diversificada i efervescent que els ajudi a potenciar-se en la feina per la qual s'han preparat, nous reptes per als nostres emprenedors, noves portes de negoci per les nostres empreses.

En definitiva, una economia competitiva que faci possible la realització de les aspiracions personals de tots aquells que vulguin competir dins d'un món global.

El conveni amb Portugal, basat en el model de conveni fiscal de l'OCDE, del qual ja se n'ha parlat a bastament en sessions anteriors, inclou una especificitat per la qual la República de Portugal es compromet a iniciar els procediments interns per l'exclusió del Principat d'Andorra de la llista de països, territoris i regions amb règims fiscals clarament més favorables.

Aquest fet és especialment important, doncs Portugal formava part dels deu països que en un primer moment consideraven Andorra com a paradís fiscal i gràcies a la feina feta per part del Ministeri d'Exteriors, a qui els hi vull agrair en primera persona, Andorra ha pogut sortir de les llistes de quatre països i està treballant amb la resta d'elles.

També cal recordar que l'intercanvi comercial entre els nostres dos països l'any 2015 va ser de 8.400.000 euros per les importacions i 82.000 euros per les exportacions, aquí s'obre un nou flanc com Andorra pot exportar més a Portugal. Amb aquest conveni és possible. Alhora des de l'entrada en vigor l'any 2012 de la llei d'inversió estrangera hi ha hagut disset demandes d'inversió per un muntant total d'aproximadament 200.000 euros. L'interès i els ponts que tendim són perquè no solament siguin disset sinó molts més. Així, aquest CDI ajudarà a dinamitzar les nostres relacions econòmiques tot permetent a les empreses portugueses obrir un nou mercat com n'és Andorra, a la vegada que permetrà als emprenedors del nostre país invertir a Portugal amb majors garanties i plena seguretat jurídica.

Ja acabant Sr. síndic, el Grup Parlamentari Demòcrata voldria fer especial esment al goig de veure conclòs aquest CDI per tractar-se d'un país amic com Portugal i amb el qual ens lliguen estretíssims vincles. La comunitat portuguesa, la qual representa el 14% dels residents del Principat d'Andorra i el 20% dels treballadors del nostre país, han estat i són un exemple d'integració i del que vol ser Andorra. Sense la seva empenta i treball, juntament amb totes aquelles persones nascudes o no al nostre país mai hagués estat possible el desenvolupament últim del país que ara compartim. Per tot això, us donem les més sinceres gràcies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions i vist el manifestat, proposo l'aprovació de la proposta per assentiment.

Declaro aprovada la proposta de ratificació.

Abans de passar al punt número 10 de l'ordre del dia, suspenem la sessió fins demà a les 15.30h.

Se suspèn la sessió.

(Són les 20.31h)

L'endemà dia 1 de desembre del 2016, dijous, a les 15.33h es reprèn la sessió.

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot i de la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés.

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem tot seguit al desè punt de l'ordre del dia.

10- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Italiana per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Fou publicada en el Butlletí número 61/2016 del 3 d'octubre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà de la declaració del 10 de març del 2009, ahir feiem referència justament a aquesta data senyalada, signada a París, el Principat d'Andorra ha seguit mostrant de forma contínua un compromís ferm de progressar cap una major cooperació en tot el que es refereix a matèries de transparència fiscal internacional i col·laborant en la lluita contra l'evasió i el frau fiscal. Des d'aquell any 2009, ja són 24 els acords que els successius governs han signat per l'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Aquesta xifra supera doncs amb escreix aquell nombre inicial d'acords que en el seu dia l'OCDE va fixar perquè qualsevol estat o jurisdicció deixés de ser considerat com a paradís fiscal o com a subjecció no cooperant i per tant des de fa molt temps estem fora de la llista de l'OCDE.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació amb la mateixa organització el 5 de desembre del 2013, el Principat d'Andorra va signar el Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal,

adoptat a Estrasburg el 25 de gener del 1998 i modificat pel protocol d'esmena adoptat a París el 27 de maig del 2010 de l'OCDE i del Consell d'Europa. Aquest Conveni es va ratificar el passat 28 d juliol. S'inscriu dins de la continuïtat de la política engegada aquell any 2009 de compromís amb les normes internacionals de transparència financera internacional.

Cal destacar també que el dia 16 de juny del 2014, el Principat d'Andorra va esdevenir el 40è estat en adherir-se a la declaració sobre l'intercanvi automàtic d'informació de l'OCDE. Des de llavors el 3 de desembre del 2015 es va signar l'acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents, el Multilateral Competence Authority Agreements, MCA que instaura el principi de norma comuna de declaració de l'OCDE.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació amb la Unió Europea el 12 de febrer d'aquest any, es va signar a Brussel·les el protocol d'esmena de l'acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos i que va ser aprovat per aquesta Cambra el passat 20 d'octubre. Totes aquestes accions estan doncs encaminades i alienades a complir amb el compromís amb l'OCDE i la UE per iniciar l'intercanvi d'informació fiscal a partir de l'any 2018 en relació amb les dades del 2017. Aquests avenços que s'han fet amb matèria de transparència financera internacional ara tenen el seu relleu com tots sabeu en matèria més purament fiscal a través del projecte BEPS patrocinat per la UE. Des de fa unes setmanes com tots en sou sabedors, Andorra ja forma part del marc inclusiu com a país associat i per tant, participa de forma activa en els debats i en la presa de decisions sobre les normes BEPS i la seva aplicació en el futur que evidentment tindrà efectes directes amb Andorra i amb la resta de jurisdiccions.

Totes aquestes accions ens han permès també durant aquest darrer any de reduir de deu països fins a sis el nombre d'estats membres de la Unió Europea que ens tenien dins de les seves llistes nacionals com a jurisdicció no cooperant en alguns casos, com a jurisdicció de baixa tributació perquè com bé sabeu, i hem parlat algunes vegades en aquesta mateixa Cambra, no hi ha un criteri homogeni de la UE per valorar i classificar aquestes llistes nacionals però com sabeu doncs aquests moviments, aquestes decisions ens han permès de baixar de deu a sis països els quals encara ens mantenen i per tant, Estònia, Letònia, Bèlgica i Itàlia han deixat de

considerar-nos membres d'aquestes llistes. En l'últim cas, Bèlgica i Itàlia, aquests esforços s'han vist també recompensats i ja venien d'un treball iniciat al principi de legislatura tant amb Bèlgica com amb Itàlia, doncs s'han vist recompensats amb l'anunci ressent d'intenció de començar les negociacions al 2007 per un conveni de doble imposició.

L'acord entre el Govern i el Principat d'Andorra i la República d'Itàlia com avui ens convoca aquí, és un acord per intercanvi d'informació en matèria fiscal, segueix l'estàndard de l'OCDE, consta de tretze articles, els quals preveuen l'objecte i l'àmbit d'aplicació de l'acord, la competència, els impostos coberts per aquest mateix acord, les definicions dels diferents conceptes emprats per l'acord i l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia. Tots els controls fiscals que es poden dirimir a l'estranger, la possibilitat de denegar una sol·licitud, la confidencialitat de les bases, la repartició de costos, el desenvolupament legislatiu i tots els termes relatius a procediments d'amigable composició, entrada en vigor i denúncia.

Voldria al final, posar de manifest que aquest és un pas més en aquest compromís a la transparència financera internacional. Que totes aquestes fites que he assenyalat, tant l'extensió de la xarxa d'acords d'intercanvi com l'extensió de convenis de doble imposició, que ahir comentàvem, com aquest conveni que avui passarem a ratificar, són fites que posen de manifest el compromís internacional d'Andorra i que qualsevol observador atent, racional i imparcial hauria de valorar com a reconeixement de la pròpia comunitat internacional amb els compromisos d'Andorra i les reformes dutes a terme en aquests darrers anys.

Per últim voldria esmentar que en els diversos contactes que s'han mantingut en aquests darrers mesos, han donat lloc el passat 14 d'octubre 2016 a l'anunci de l'inici de les converses preliminars previstes per la primera meitat del 2017 per iniciar la negociació d'un conveni de no doble imposició amb Itàlia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció per parts dels grups.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposta de ratificació de l'acord entre el Principat d'Andorra i el Govern de la República

Italiana per l'intercanvi d'informació en matèria fiscal consolida les relacions bilaterals entre ambdós països alhora que reforça els seus sectors financers respectivament.

Deien en la intervenció d'ahir a la tarda que actuacions com aquesta consoliden una política d'estat, tot i que tal com vàrem constatar en uns dels punts votats ahir hem aconseguit un pas important, sovint de forma definitiva l'intercanvi automàtic en matèria fiscal, ara es tracta d'aprovar el pas previ en matèria d'intercanvi fiscal, és a dir a la demanda. Aquest pas previ tenia els seus orígens a principis del 2009 amb la declaració de París el govern del Sr. Albert Pintat seguit per la signatura de disset acords d'intercanvi d'informació fiscals a la demanda, signats durant el govern del Sr. Jaume Bartumeu, continuant amb la signatura per part del govern del Sr. Antoni Martí, de la signatura d'altres acords a la demanda, assolint un total en data d'avui de 24 acords, ho deia ara el Sr. ministre, a més dels sis convenis per evitar la doble imposició. Ens convé doncs continuar la tasca iniciada l'any 2009 de col·laboració amb l'OCDE i la transparència financera, tasca que en aquell moment ens va permetre sortir de l'anomenada llista grisa, situant-nos per part de l'OCDE en la llista de jurisdiccions que han complert substancialment els compromisos internacionals de cooperació i informació fiscal.

Transparència financera i cooperació fiscal, aquests són els nous reptes de futur, per això hem de ser conscients que la tasca no s'atura aquí i cal ser conscients que tenim deures pendents. Tenim una fiscalitat baixa que cal preservar però massa exempcions volgudes pel govern de DA i que darrerament ens tornen a situar en llistes susceptibles de ser un país poc cooperant, senyores i senyors de DA no ho espatllem.

Per tot l'exposat, el meu vot serà favorable a la ratificació de l'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers socialdemòcrates votarem favorablement a la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Italiana per l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Dit Acord s'emmarca dins dels compromisos assolits per Andorra l'any 2009 i permet que Andorra intercanviï informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia amb la República Italiana.

L'adopció d'aquest Acord segueix el camí encetat l'any 2009 pel Govern socialdemòcrata, cal dir-ho, amb la signatura de disset convenis. Camí cap a la transparència i homologació internacional, com ahir comentàvem, del qual no ens podem desviar i cal procedir pel bé de la nostra economia.

Ens satisfà, per tant, que es vagi ampliant la xarxa d'acords existents en matèria d'intercanvi fiscal i encoratgem al Govern a continuar per aquest camí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal té la paraula el conseller, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc vull anunciar que el vot del Grup Liberal serà favorable als TIEAS d'Andorra amb Itàlia. Evidentment després de les votacions d'ahir suposo que no hi havia cap dubte al Consell General de quin seria el nostre vot.

Sí que vull fer un apunt inicial abans de valorar el Tractat i deixar clar que nosaltres som europeistes. En aquest sentit, ja li he dit al Sr. ministre, ens hi trobarà, ens trobarà a favor de potenciar el seu ministeri i ens trobarà per fer tot allò que a nivell pressupostari necessita per dotar-lo de tots els recursos humans i econòmics per ajudar a què Andorra tingui els millors tractats. Per què li dic això? Perquè ara ja entrant en el contingut del tractat, d'alguna forma coneixedors de què vostè ha tingut la bona tasca de no pujar les despeses del seu ministeri -i amb això se l'ha de felicitar- i sense que vulguem tirar la casa per la finestra sí que som conscients del moment que viu Andorra. Estem fent tota la xarxa de CDIs, de tractats d'intercanvi, estem immersos en l'Acord d'associació en la seva negociació i pensem que per a l'esdevenir d'Andorra i del nostre futur d'això en dependrà molt. Per això li diem que si necessita més recursos el Grup Liberal els hi donarà favor i no se li esmenarà el pressupost si és que així ho presenta l'any que ve superior dins d'uns termes raonables perquè estem a favor de què vostè tingui els recursos, de què el Govern tingui els recursos per treballar adequadament en aquesta línia.

Insisteixo, com els deia abans, per què dic això? Perquè d'alguna forma... i ara quan ho ha explicat també s'acaba d'entendre. És el tercer tractat que versa una mica sobre el mateix que és l'intercanvi amb Itàlia, no específicament amb un bilateral però sí que trobem que el Conveni que vostè acaba de mencionar el MSA, que de fet deu entrar avui en vigor -potser em corregirà, però pels càlculs del redactat del final del Conveni calculem que avui havia d'entrar en vigor-, tampoc té rellevància això ara mateix. L'MSA ja disposa de les clàusules pertinents per a l'intercanvi amb Itàlia; també en disposa l'Acord de la fiscalitat sobre l'estalvi que en el fons s'ha convertit en un acord d'intercanvi fiscal en els països del nostre entorn.

Per tant, com deia, s'entenen les coses com vostè les explica, que ara hi hagi un tercer instrument que més o menys estigui regulant el mateix, en aquest cas amb Itàlia que és un conveni bilateral, que és un tractat bilateral amb Itàlia per a l'intercanvi d'informació. I què és el que volia dir... Bé, quan expliquen que hi haurà un CDI amb Itàlia s'entén que tot això són tasques que redunden en la feina que ha fet el ministeri per aconseguir sortir d'aquesta llista que vostè acaba d'explicar i això evidentment la pregunta ja la puc respondre pel que acaba d'explicar: per què signem un tractat que abunda al que altres dos tractats ja ens permeten fer? Entenem, perquè ho ha dit si més no entre línies, que això permetrà tenir un CDI, que això ha permès agafar el compromís perquè ens treguin com a mínim a Itàlia d'aquest famós llistat que passàvem de deu països que ens incloïen en aquesta llista, i això al final només fa que potenciar que Andorra estigui considerat com una destinació, com una plaça seriosa, homologada i que al final el que permet és que vinguin empreses, que surtin empreses i que al final es generin llocs de treball que és el que ens preocupa a tots.

Entrant una mica en matèria del Tractat sí que vull comentar que hi ha disposicions que potser no són molt coherents amb els altres dos tractats que regularien una mica els mateixos termes. En relació a la MSA que vostè acaba de començar s'hi han plantejat reserves que anirien una mica en contra amb el tractat amb Itàlia. En quin sentit? En el sentit, per exemple, d'impostos com l'IVA o l'impost de successions que Itàlia sí que vol intercanvi en aquesta matèria quan la MSA les havíem exclòs via reserva.

També mencionar que el que contempla l'article 12 d'aquest Tractat amb Itàlia entenem que a més crec que alguns recordaran el "mal de panxa" -per dir-ho així- que es va tenir en una altra legislatura amb el mateix tractat amb Espanya. A l'article 12, de fet en

el redactat que és anàleg amb el que es va fer amb Espanya, al final deixa la interpretació que en casos penals pugui ser retroactiu, i això també és un punt que no estaria previst en la modificació de l'Acord de fiscalitat de l'estalvi amb la Unió Europea.

Malgrat aquests dos punts que sí que ens han generat, si més no, aixecar una mica les celles perquè ens han sorprès, sí que pensem que anem en la línia correcta però insistim, volem l'homologació d'Andorra però creiem que s'hi s'han d'esmerçar més recursos. Pot comptar amb nosaltres i li dèiem això perquè en un ministeri que ha contingut la despesa com vostè ha fet potser aquest Conveni... aquest Tractat, perdó, no s'hauria entès si no fos per la sortida a la llista negra, ja que és un ministeri petit li volíem demanar que se centrés en aquelles coses importants com és l'Acord amb Europa.

Dit això, insistim, si ens hi vol trobar allà estarem per augmentar els recursos del seu departament.

Hi votarem a favor.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula, i li donem la benvinguda com a orador, al Sr. Antoni Missé.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem avui davant d'una nova proposta de ratificació d'un Acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, acords coneguts com a TIEAs.

Aquest cop ens trobem davant de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República Italiana per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat a Madrid, el 22 de setembre de 2015.

Amb aquesta ratificació, Andorra ja compta amb 22 Acords d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, el que esdevé, en la normalitat de la línia promoguda per l'OCDE.

La llista anirà augmentant en el futur, vistos els darrers desenvolupaments internacionals amb matèria de lluita contra l'opacitat, l'evasió fiscal i a favor de la transparència tal com s'ha pogut observar durant els diferents fòrums internacionals del G20, de l'OCDE o altres.

Andorra es vol bastir de manera decidida amb una imatge en el mapa internacional de país cooperador, solidari i transparent en matèria financera i fiscal.

La transparència i la cooperació són avui en dia els pilars que esperona el món occidental, a favor d'una economia globalitzada perquè les oportunitats i la riquesa tornin a fonamentar les nostres societats i deixar enrere els efectes de la crisi que ens ha colpejat en els darrers anys.

Així i com no pot ser d'una altra manera ens refermem amb què l'aplicació efectiva dels compromisos adquirits per part del Principat és un deure essencial per assolir la total credibilitat en aquesta matèria.

Per això confiem plenament amb la tasca del Govern en aquest sentit, a fi i efecte de seguir mantenint el Principat en la llista dels països seriosos i generadors de confiança arreu del món.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà ple suport a la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Italiana, per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

No voldria acabar sense felicitar al Govern d'Andorra, doncs entenem que aquest és el camí que ha de seguir el nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap intervenció més, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació...

Perdó, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, només molt breument per agrair tot el suport unànime de la Cambra i també tranquil·litzar al Sr. Naudi quant a la capacitat d'aquest ministre de convèncer a la resta del Govern de respondre amb els mitjans necessaris per dur a terme la seva acció.

El ministre està absolutament satisfet amb el cas que li fa la resta del Govern amb l'assignació de les prioritats i especialment de les pressupostàries des d'aquest punt de vista.

I per tant, manifestar-li que el rigor i l'austeritat no estan renyides amb l'eficiència. I per a mi ha sigut un plaer passar-me 4 anys o 5 viatjant amb classe turista, cosa que no es feia abans. I això no merma en absolut la capacitat de tenir assessoraments de qualitat i de crear equips.

Voldria posar de manifest, doncs, que és veritat que aquests últims 4 anys, el que s'ha intentat, sobretot, és veritat, i amb això sí que li demanaria, doncs, que aquest esforç que està disposat a fer i que li agraeixo

d'abans mà, doncs, l'estengui amb una consideració global a Govern, amb la necessitat de proveir-nos d'alguns assessoraments que són especialment necessaris, perquè és molt difícil avui en dia trobar a quin ministeri l'assessorament beneficia, amb temes de l'OCDE, amb temes de CDI's, la fusió entre equips que hi ha avui en dia a finances, amb comerç o amb exteriors és notable, i per tant, aquesta tensió que vostè vol prestar, doncs, a no mermar les possibilitats de Govern, de, cal dir, els bons assessoraments i els mitjans necessaris, doncs, li pregaria que el tingués amb una visió una mica més global, no únicament al ministeri, que li agraeixo, però és veritat que li agrairíem que amb la discussió pressupostària fossin sensibles a això, i li agraeixo aquesta predisposició.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, agafo la seva petició, però entenguin, està en mala posició i això no serà així, o en principi no serà així. Li torno a manifestar, pensem la importància rellevant del seu ministeri de cara a les negociacions per l'esdevenir d'Andorra. I per tant, li insistim, celebri el rigor, l'austeritat i l'eficiència de la feina i no dubtem de les persones que treballen amb vostè al ministeri.

Però li torno a insistir perquè li quedi clar. Volem avançar en tot allò que sumi per Andorra, i amb això si necessita més dotació, ens tindrà al seu costat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si us plau, silenci, si us plau.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha més intervencions, els proposo l'aprovació de la proposta per assentiment.

Declaro aprovada la proposta de ratificació.

Passem al punt número 11 de l'ordre del dia.

11- Examen i votació l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup

Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny, per la Llei 6/2011, del 28 de juliol i per la Llei 16/2012, del 31 de juliol.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 47/2016, del 13 de juliol. S'hi ha formulat una esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, la qual ha estat publicada en el Butlletí 83/2016, del 25 de novembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada intervé el Sr. Josep Majoral.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Moltes gràcies Sr. síndic.

M. I. Sres. conselleres, Srs. consellers.

Avui sotmetem a l'aprovació d'aquesta Cambra l'esmena a la totalitat, amb retorn del projecte de llei al Govern, al Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 20 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2016, del 21 de juny, per la Llei 6/2011, del 28 de juliol i per la Llei 16/2012, del 31 de juliol.

Projecte de llei que ve, doncs, a modificar una vegada més la coneguda Llei del sòl.

Així doncs d'ençà la seva aprovació l'any 2000, es tracta d'una llei que s'ha modificat 4 vegades. I pel que es desprèn, veiem que el Govern encara no ha entès en quins termes s'havia de modificar. Al nostre entendre, l'objectiu que ens hauria d'inspirar per modificar aquesta llei només pot ser un: simplificar la matèria no només als nostres ciutadans sinó que també a les mateixes administracions.

En efecte, quan es va aprovar per primer cop, buscàvem la recerca de l'equilibri necessari entre població, activitats, infraestructures i serveis, l'establiment d'un marc normatiu de l'ordenació del territori, la materialització d'un marc jurídic procedimental per obtenir sòl públic, la previsió per a infraestructures, serveis i equipaments col·lectius i la regulació de la parcel·lació i la urbanització. Igualment la llei adaptava l'ordenament competencial en els camps de l'urbanisme i l'edificació a la Constitució i a la Llei qualificada de delimitació de competències, del 4 de novembre de 1993.

La Llei 8/2006, del 21 de juny, va introduir precisions, per evitar ambigüitats i dobles interpretacions en la regulació de la classificació del sol urbà consolidat, de la garantia urbanística i del terreny afectat per riscos naturals. També va obrir la porta a satisfer econòmicament el deure de cessió obligatòria de sòl per a equipaments també en sòl urbà no consolidat i en sòl urbanitzable. Finalment, va permetre destinar per a habitatges de protecció pública el sol cedit obligatòriament per a equipaments.

La Llei 6/2011, del 28 de juliol, intentava, dic bé, intentava, emmarcar-se en una clara voluntat de reactivació econòmica. És a dir, per una banda, volia fomentar la iniciativa dels promotors immobiliaris, i per altra banda, volia afavorir i simplificar la funció dels comuns com a planificadors i gestors urbanístics.

La darrera modificació de la Llei sòl correspon a la Llei 16/2012, del 31 de juliol. Aquesta reforma legislativa perseguia tres objectius bàsics: en primer lloc, aportar un decidit estímul al sector de la construcció i de l'ordenació urbanística molt afectats per la crisi econòmica, tot assegurant, que les modificacions introduïdes fossin compatibles amb la sostenibilitat de l'entorn i amb el desenvolupament equilibrat també del territori.

En segon lloc, volia alleugerir la tramitació d'un bon nombre de llicències de construcció i flexibilitzar la normativa reguladora de la cessió obligatòria i gratuïta.

Finalment, volia afavorir la planificació sostenible del territori i la racionalització del creixement tot introduint un seguit de modificacions puntuals en relació a la planificació general, actualitzant la normativa i precisant certs conceptes en el punt en què l'experiència més recent havia demostrat aquesta necessitat.

Durant el mes d'abril del 2015, el Govern va enviar un esborrany de la modificació de Llei del sòl al nostre grup parlamentari amb la finalitat que aquest fes les aportacions que cregués oportú. Així ho vam fer, però, tot i que sí que la Llei finalment entrada el 30 de juny del 2016 contempla algunes d'aquestes aportacions, es van deixar aquelles que per nosaltres són les més importants.

Què pretén el projecte de Llei presentat per Govern? Al nostre entendre, obviar lleis i infringir principis. A aquestes alçades, ja no ens ve de nou.

El que cal, és abordar una modificació de la Llei en el seu conjunt, en la seva globalitat, i no fer modificacions parcials que poden complicar i entorpir l'urbanisme, entès com a instrument positiu en el desenvolupament del nostre territori.

Per aquest motiu hem presentat aquesta esmena a la totalitat. Però com que des del Grup Parlamentari Liberal criem profundament que la majoria no ens donarà suport, també, hem presentat esmenes parcials amb la voluntat de millorar, dins del que sigui possible les mancances de la Llei i s'hauran de resoldre en el si del treball de la comissió.

Al nostre entendre, aquest projecte de Llei pretén vulnerar la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns així com l'acord institucional entre el Govern i els comuns sobre la delimitació de les competències i transferències del 28 d'abril del 2014. En efecte, en el present projecte de Llei es regula la sessió del sòl de cessió obligatòria i gratuïta dels comuns al Govern en aquells casos en què sigui necessària la cessió per a iniciatives de projectes d'interès nacional i plans sectorials. És a dir, l'únic mecanisme d'obtenció dels sòls de cessió obligatòria i gratuïta per part dels comuns és la cessió que s'imposa dispositivament o de forma obligatòria per aquesta Llei que es formalitza mitjançant conveni urbanístic per part de les administracions actuals. En aquest tipus de sòls no hi ha cap altre mecanisme d'obtenció, i per aquest motiu cal taxar-lo de manera específica.

Alhora, a la Llei no existeixen altres supòsits, altres mecanismes per a l'obtenció del sòl de cessió obligatòria i gratuïta dels comuns com per exemple la via d'expropiació forçosa d'un terreny patrimonial del comú, ja que aquest sòl no és de cessió obligatòria i gratuïta.

D'altra banda, l'articulat de la Llei disposa la necessitat que els plans d'ordenació i urbanisme parroquials s'adaptin a les determinacions d'un projecte d'interès nacional, de forma prèvia, el seu desenvolupament mitjançant l'instrument urbanístic corresponent. Sobretot en actuacions complexes que s'han de desenvolupar pel planejament derivat, el comú com a ens administratiu competent en la matèria, ha de poder ordenar novament la unitat d'actuació i dins del marc que possibiliti la declaració d'interès nacional, la planificació urbanística i el seu territori, de la forma que considerin més eficaç.

Continuem. Què més pretén aquest projecte de Llei? Doncs menystenir el principi de subsidiarietat establert a la carta europea de l'autonomia local, i també menystenir aquest principi pel que fa als propietaris en què la seva intervenció passa a diluir-se de tal manera que gairebé és inexistent, quan en realitat la col·laboració públic-privat és fonamental en tot Estat de dret.

Nosaltres proposem mantenir la situació actual, és a dir la iniciativa pública sempre és subsidiària. El principi de subsidiarietat de l'Administració pública

ha de ser compatible amb l'exercici del dret de la propietat privada establert a l'article 27 de la Constitució. Aquesta compatibilitat i la fórmula que proposem via esmenes no impedeix que l'Administració pugui desenvolupar els seus projectes i l'obtenció del sòl i es respecta pel dret de la propietat privada.

En definitiva, entenem que el projecte de llei presentat, en lloc d'aportar solucions pot aportar més problemes a l'hora de desenvolupar el planejament derivat i sembla que Govern només ha procedit a presentar-lo amb la finalitat d'obtenir sòl que prové de les cessions gratuïtes i que és més greu, fins i tot sòl demanial, menystenint els comuns.

Tot plegat pot comportar més una font forta de conflictes que una veritable regulació per aportar solucions.

Ja sabíem que seria una llei de difícil aportació pràctica, però posats a modificar considerem que és una llei que cal revisar en un conjunt més global, no només integrant allò que en un moment concret necessita el Govern. Nosaltres en aquesta manera de fer li'n diem fer pedaços.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el moment del posicionament dels grups. Pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet en aquesta Cambra, l'examen i votació de l'esmena a la totalitat del Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny i per la Llei 6/2011, del 28 de juliol i per la Llei 16/2012 del 31 de juliol.

Tal i com podem constatar, avui es proposa la quarta modificació d'una llei que en el seu dia va donar com a resultat l'aprovació dels set plans parroquials d'urbanisme i que ara tot just fa un any alguns comuns han començat la primera revisió establerta per llei, una vegada transcorreguts sis anys des de la seva aprovació.

Una llei de l'abast d'aquesta no s'acostuma a modificar en profunditat o en aquelles aspectes substancials fins que no han passat una sèrie d'anys per la senzilla raó que cal garantir un mínim de la seguretat jurídica i evitar greuges comparatius. Això és una norma bàsica en urbanisme.

Però fidels a la seva pràctica de trepitjar la seguretat jurídica en pràcticament tots els àmbits, el Govern de DA continua fent lleis a la carta, facilitant que els comuns puguin canviar el valor econòmic de les cessions segons conveniència, -ho hem vist en la passada legislatura-, i generant així greuges comparatius i desconfiança entre els pocs que s'atreveixen a construir.

La Llei general d'ordenació del territori i urbanisme inicial és una mala llei per molt que es modifiqui la seva aplicació no es millorarà substancialment.

Avui ens toca debatre l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Liberal. En primer lloc, podem entendre la voluntat del Govern de facilitar per part dels comuns el procés de cessió per a l'obtenció de sòl per a equipaments o projectes d'interès nacional, cosa que l'actual llei ja permet. Sí Sr. cap de Govern, però de forma poc àgil on l'interès de Govern depèn de la iniciativa en el desenvolupament dels plans especials o definir les seves formes d'actuació per a la redacció dels plans sectorials, cosa que també permet l'actual llei.

Però el projecte de llei va massa enllà i està farcit d'errors al meu entendre alhora que trepitja l'ordenament jurídic, en particular el Codi de l'Administració. És per això que malgrat les esmenes que hi hem presentat des de SDP, per tal de corregir alguns dels aspectes esmentats creiem que seria més convenient de retornar el text al Govern.

En conseqüència, donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme que ha presentat el Govern podia haver sigut una bona ocasió per revisar la llei 16 anys després de la seva aprovació.

Malgrat algunes modificacions puntuals, no s'ha fet encara a dia d'avui una revisió extensa d'aquest ampli text legal, de cara a valorar les seves disposicions i ajustar eventualment alguna disfunció.

Perquè de disfuncions o aspectes a millorar n'hi ha i és normal que hi siguin. La Llei del sòl era necessària sens dubte per moltes raons però amb tant anys d'aplicació, ara hauria sigut el moment idoni per fer-

ne un balanç, de parlar-ne amb totes les parts concernides i d'afrontar eventualment els canvis necessaris.

Una conseqüència negativa és el bloqueig de molts projectes particulars per la que també perjudiquen les administracions. De fet, tots sabem que degut a la rigidesa de la norma, actualment una de les fórmules trobades per desbloquejar per part de les corporacions comunals seria la de reduir les unitats d'actuació dels plans urbanístics.

Actuació que s'entén però que no forçosament serà adequada en tots els casos, ja que aquestes particions poden limitar els metres de cessió obligatòria consecutius per a ús públic.

Això farà que tindrem parcel·les públiques més petites i per tant menys apropiades per segons quins usos i també tindrà com a conseqüència deixar vials i carreteres a mig fer, segons el moment d'execució de cada unitat d'actuació.

Així, un cop més, en lloc d'afrontar els problemes del país, Govern, amb el seu text únicament ha buscat a adaptar la llei a l'Acord institucional entre ell mateix i els comuns sobre delimitació de competències i les transferències, signat el 28 d'abril del 2014. Un text que com ja hem dit tantes vegades no té valor jurídic en àmbits de llei i al final el que compta és el que s'aprova en aquesta Cambra.

En vam parlar ahir i en tornem a parlar avui, un cop més ens referim a les conseqüències de les actuacions del Govern dels "pedaços", i amb això coincidim amb el conseller Majoral. Un Govern dels pedaços que no afronta les decisions importants i posposa, posposa i posposa.

Es volen reformistes i així ho afirmen sobretot quan es volen distanciar de la bancada liberal però els seus actes són conservadors. Ahir vostè mateix, Sr. cap de Govern parlava de la seva posició en el moment de votar la Constitució del 93. Per tant, és un exemple més.

Perquè de fet, no són les paraules que defineixen les persones sinó que ho són els seus actes.

Els nous articles del Projecte de llei busquen a suprimir la subsidiarietat que defineix la iniciativa de l'activitat urbanística pública, que diuen no té cap justificació quan es tracta de portar a terme iniciatives d'interès públic. I així ens ho explica l'exposició de motius!

Ara bé, un cop més i tal com ja comencem a estar acostumats, DA busca modificar lleis fins i tot amb majories qualificades per vies que no són les adequades, ni pel fons ni per la forma.

El PS pot estar d'acord amb el fons d'algunes de les qüestions però demanem, com no pot ser d'una altra manera que les coses es facin bé.

Si vostès volen canviar la Llei de delimitació de competències, facin el que toca i no maregin més la perdiu.

De veritat que tinc la impressió que ens repetim més que l'all! Però, malauradament la realitat de DA no ens deixa opció. Entre ahir i avui els hem dit quatre o cinc vegades el mateix.

Vull però no vull, dic però no faig! Crec que aquesta frase els defineix perfectament.

És el que passa quan es vol quedar bé amb tothom i no es vol fer enfadar a ningú. Però aquesta no és l'actitud que els ciutadans esperen d'uns governants.

El principal problema és que un Govern no pot estar inactiu durant tant de temps perquè la gent demana decisions, canvis i avançar; i un Govern immobiliista acaba perjudicant a tothom.

Els socialdemòcrates hem presentat vint esmenes; algunes per rectificar procediments que al nostre parer, són incorrectes i altres amb vocació de reflexió, tot i que lamentem la pressa de Govern i Sindicatura que ens pot haver fet passar al costat de coses.

Tanmateix esperem un debat constructiu en comissió que permeti millorar el text presentat per Govern.

Per concloure i per tota la reflexió feta, els consellers del PS donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Liberal. Ho farem perquè considerem que els punts que al nostre entendre s'han de revisar mereixen el retorn del text a Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula la consellera, Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, i sembla ser una rutina en aquesta legislatura, ens trobem en aquesta Seu del Consell General per debatre l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 08/2006, del 21 de juny, per la Llei 06/2011, del 28 de juliol i per la Llei 16/2012,

del 31 de juliol, més coneguda popularment per la Llei del sòl i d'aquí en endavant la LGOTU.

L'esmena a la totalitat amb retorn a Govern, formulada pel Grup Parlamentari Liberal, basa la seva motivació en quatre punts no compartits amb el plantejament proposat pel Govern en el Projecte de llei de modificació de la LGOTU entrat a tràmit parlamentari el 13 de juliol.

El primer dels motius invocats és que el Projecte de llei no respecta essencialment l'acord institucional entre el Govern i els comuns sobre la delimitació de competències i les transferències, de 28 d'abril del 2014, i que el Govern es vol atribuir potestats exorbitants, buidant de contingut les competències atribuïdes als comuns per l'article 80 de la Constitució.

Aquesta afirmació és completament inexacta: el Projecte de llei té per objecte, precisament, donar compliment a l'acord institucional amb els comuns en la part relativa a urbanisme, i ho fa adequadament.

Ho fa adequadament perquè estableix mecanismes per garantir la disponibilitat de sòl per realitzar equipaments i projectes d'interès nacional, i també estableix que l'informe preceptiu dels comuns, que ja preveu actualment aquesta Llei sigui, a més a més, vinculant en tots aquells supòsits compresos en la llista d'equipaments especialment sensibles que han signat de mutu acord el Govern i els comuns. La Llei transposa, doncs, l'acord institucional, pràcticament en els mateixos termes en què fou pactat i reforça així la posició dels comuns.

Entenem que hi pot haver discrepàncies sobre qüestions concretes del desenvolupament d'aquests mecanismes, però el que és clar és que no hi ha contradicció, sinó possibilitats alternatives, que poden i s'haurien de discutir en el marc de les esmenes a l'articulat.

Pel que fa a competències, l'única competència nova que el Projecte de llei atribueix al Govern és la de desenvolupar directament projectes d'interès nacional i plans sectorials, però aquesta competència no es treu als comuns, que la mantenen íntegrament, sinó que s'estableix de forma subsidiària, per als supòsits en què els comuns no exercitin la seva competència -i això ho diu la modificació de l'article 115.3 de la mateixa LGOTU, i la llegiré doncs perquè quedi clar: *"Excepcionalment la redacció del Pla especial correspon al Govern. Si el comú desisteix a elaborar-lo o en cas d'inacció superior a sis mesos a comptar de la data del requeriment"*.

Per tant, és absolutament inexacte dir que el Govern vulgui buidar de competències els comuns; la modificació proposada no afecta en res les

competències dels comuns, sinó únicament les del Govern.

El segon motiu del Grup Parlamentari Liberal, és que el Projecte de llei menysté el principi de subsidiarietat establert a la Carta Europea de l'autonomia local.

Com acabem de dir, el Projecte de llei no altera en res les competències dels comuns, i únicament preveu donar competència al Govern per desenvolupar directament projectes d'interès nacional i plans sectorials, en aquells supòsits en què els comuns declinin fer-ho o quan no ho facin -no per tots els supòsits. Es tracta, per tant, d'una redacció perfectament respectuosa amb el principi de subsidiarietat.

En aquesta mateixa motivació denunciem també que es menysté el principi de subsidiarietat en relació amb els propietaris del sòl. En aquest cas, escau recordar que el principi de subsidiarietat de l'activitat pública respecte de la privada no és un principi jurídic, sinó polític, un principi de la ideologia liberal, per ser més precisos. Des d'aquesta perspectiva, és cert que el Projecte de llei proposa suprimir el caràcter absolut amb què aquest principi està formulat actualment a l'article 15 de la Llei, el que porta a una redacció més equilibrada. I l'article 15 diu: *"En el cas que l'actuació urbanística hagi estat promoguda pel sector públic a través d'un pla especial limitat a l'execució de les obres d'interès públic que l'ha motivat, les restants actuacions urbanístiques que corresponen als propietaris, són desenvolupades posteriorment a través del corresponent Pla parcial"*.

Així motivada, la Llei mantindrà el caràcter essencial de la iniciativa privada en totes les activitats urbanístiques que tinguin per objecte el desenvolupament del sòl privat, però el Projecte de llei afegeix la possibilitat que el Govern prengui directament la iniciativa del procés urbanístic quan es tracti de projectes d'interès nacional, tant si afecten l'àmbit d'una sola parròquia com el de vàries.

Conselleres i consellers, el Grup Parlamentari Demòcrata som de l'opinió que ningú no pot representar millor l'interès general que les institucions públiques, en aquest cas el Govern i el Consell, i per aquest motiu la modificació que proposa el Govern ens sembla raonable i adequada.

Voldria fer un parell d'apunts més sobre els dos altres motius que també ha esmentat el Sr. Majoral, quant a motivació per presentar l'esmena a la totalitat.

Al·lega que el Projecte de llei de modificació de la LGOTU no ha estat consensuat amb els sectors. Deixi'm dir-li que aquesta afirmació també és completament inexacta, Sr. Majoral. Només voldria recordar-li, que l'objectiu d'aquest Projecte de llei és

efectivament, com deia vostè l'altra dia a la roda de premsa, que el Govern aconsegueixi l'obtenció de sòl de manera gratuïta però, va obviar esmentar-ne la finalitat que és la clau de la modificació de la Llei, ja que l'única finalitat considerada amb obtenció de cessió de sòl gratuïta és per promoure projectes d'interès nacional. Un objectiu per a nosaltres de sentit comú pel i pels comuns en general, suposo que també perquè tots hi han estat d'acord i tots han aprovat aquest Projecte de Llei -i quan dic tots... tots, perquè el de la Massana també hi ha estat d'acord.

I per acabar el Sr. Majoral motiva també l'esmena a la totalitat afirmant que el Projecte de modificació de la Llei no resolva la problemàtica actual. Amb aquest punt hi estem totalment d'acord. El Projecte de Llei de modificació presentat no té com a objectiu resoldre tota la problemàtica actual. I som conscients que la Llei té altres problemàtiques a resoldre, però el Grup Parlamentari Demòcrata no hem cregut convenient fer-ho en el si d'aquesta modificació ja que la Llei de la LGOTU, és una llei molt complexa, quant a l'aplicació de procediments, una llei que aixeca passions per part de tots els sectors, públics i privats. Hem entès que una modificació àmplia de la Llei no es podria resoldre en el marc d'aquesta legislatura i la voluntat del Grup Parlamentari Demòcrata no és de frenar i alentir els projectes de país que són, avui per avui, una necessitat i una oportunitat que tenim, que té el Govern ara en aquests moments, que hem d'afrontar de cara i a les quals cal donar respostes eficients, ràpides i emmarcades en un marc legal.

Conselleres i consellers,

Al llarg de tot aquest exposat he intentat demostrar que les afirmacions fetes pel Sr. Majoral són completament inexactes, i justificades equivocadament al nostre entendre.

Equivocadament, perquè el projecte de llei recull pràcticament tots els acords que es van formular de mutu acord entre els comuns i el Govern en l'acord institucional en relació al punt II, urbanisme i el punt III, recursos naturals. En cap cas contradïu cap d'aquests acords, i en canvi sí que regula els procediments i els instruments per fer-los efectius.

Equivocadament, perquè el projecte de llei no modifica en res les competències dels comuns, per tant no altera ni vulnera el principi de subsidiarietat.

Equivocadament, perquè el projecte de llei ha estat compartit i consensuat per tots els comuns, que són els sectors que havien d'estar implicats en aquesta modificació de llei.

I equivocadament, perquè el projecte de llei possibilita que el Govern prengui directament la

iniciativa privada del procés urbanístic quan es tracti únicament de projectes d'interès general.

En conclusió, Srs. Liberals, vostès utilitzen el procediment reglamentari de l'esmena a la totalitat amb retorn a Govern amb l'única finalitat de frenar, alentir i entorpir la feina parlamentària i els projectes de Govern. Una manera de fer molt pròpia al Grup Parlamentari Liberal i alhora molt poc constructiva, i la prova és que totes les esmenes a la totalitat, fins a la data presentades per vostès, han estat amb retorn a Govern i cap presentada amb un text articulat alternatiu.

Amb tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport, de cap de les maneres, a l'esmena a la totalitat presentada pel grup parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, el Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Quasi bé no faria falta ni que pugés a la tribuna per defensar l'esmena ja que la consellera Palmitjavila considero que ha fet un exposat molt bé i benentès de la llei.

Doncs, bé, avui aquesta Cambra debat l'esmena a la totalitat que el Grup Parlamentari Liberal ha presentat en relació al Projecte de llei de modificació de la LGOTU.

Em pertoca, doncs, exposar la posició del Govern respecte a aquesta esmena a la totalitat. El Govern no hi està d'acord, ni per l'argumentació, ni per la finalitat, ni per l'oportunitat.

Respecte a l'argumentació, l'esmena a la totalitat descansa sobre tres supòsits erronis. Sosté la motivació de l'esmena que el projecte de llei no respecta l'Acord institucional entre els comuns i el Govern signat el 28 d'abril del 2014, quan la realitat és que no només el projecte de llei el respecta plenament i el desenvolupa, sinó que, a més a més, una motivació essencial d'aquesta reforma legislativa és, precisament, donar compliment a l'Acord institucional, que per ell mateix és un acord de voluntats, de tal manera que s'incorpori plenament a l'ordenament jurídic a demés subscript per tots els comuns.

Afirma el text que motiva l'esmena que el projecte de llei menysté el principi de subsidiarietat establert a la Carta Europea de l'autonomia local. Aquesta

afirmació tampoc s'ajusta a la veritat. El projecte de llei respecta escrupolosament la delimitació de competències. Sobre aquest aspecte val la pena destacar dos punts al meu entendre bàsics: la motivació de la reforma de la LGOTU és doble: d'una banda, complir amb l'Acord institucional dels comuns, i d'altra, una reforma molt lligada a què el Govern disposi de terrenys per executar projectes d'interès nacional. El procediment legalment definit per assolir aquest objectiu, mitjançant la possibilitat que el Govern desenvolupi per ell mateix plans especials, en cap cas menysté ni vulnera les competències comunals sobre urbanisme, perquè la intervenció del Govern en lloc del comú ha de ser aprovada per aquest. És a dir, quan es faci un pla especial igualment l'ha d'aprovar el comú.

I el segon punt que s'ha de posar de relleu respecte al principi de subsidiarietat de les corporacions locals rau en el fet, incontestable, que durant l'elaboració del projecte de llei el Govern ha mantingut contactes amb tots els comuns, sotmetent a la seva consideració tots els continguts de la reforma de la Llei i els successius esborranys de treball, a l'igual que la llei de cooperació que ahir és va dur en aquesta Cambra. Doncs bé, els representants de tots els comuns, com bé he dit abans, han manifestat el seu acord.

La motivació de l'esmena a la totalitat argumenta, finalment, un pretès desdeny del principi de subsidiarietat de la iniciativa pública enfront de la privada. I aquesta afirmació torna a no ajustar-se a la realitat. El projecte de llei de modificació de la LGOTU manté que la iniciativa pública té el caràcter de subsidiària respecte a la privada, de tal manera que l'execució del desenvolupament urbanístic és promogut, de manera prioritària, per la iniciativa privada, si bé en aquelles actuacions destinades a l'interès públic de la ciutadania l'Administració ha de tenir la capacitat, per al bé general, d'actuar amb la celeritat i l'eficiència que la societat li exigeix, sense haver d'esperar la iniciativa d'uns propietaris concrets. És a dir, aquí ens remetem que quan es tracti de projectes d'interès nacional no es pot esperar l'actuació dels privats quan són projectes essencials pel bé i per l'interès general.

He esmentat abans que el Govern no comparteix ni la finalitat ni l'oportunitat de plantejar una esmena a la totalitat. Tot i que en la memòria del projecte de llei, i en l'exposició de motius, queda palès de forma clara, que aquesta modificació té uns objectius molt determinats, i en conseqüència un abast molt limitat. Es tracta, en definitiva, d'una modificació molt puntual per dotar al Govern del suport legal i dels instruments normatius adequats que li permetin obtenir sòl per realitzar equipaments públics de

competència estatal (sota la forma de projectes d'interès nacional o plans sectorials), en el marc de l'acord institucional signat amb els comuns el 28 d'abril del 2014.

Insisteixo, doncs, en el caràcter puntual, concret i limitat de la reforma legislativa que avui se sotmet a aquesta Cambra. Ampliar l'abast de la modificació, incloent-hi altres temes sense dubte interessants, hauria suposat, com a mínim i pel cap baix, dilatar notablement el termini d'aprovació; i hauria posat en entredit el consens amb els comuns; i en el pitjor dels casos podria haver significat un greu perjudici per a les possibilitats que els objectius descrits haguessin vist la llum. Per aquest motiu, entenem que una esmena a la totalitat no és convenient.

Però no tot acaba en la modificació legislativa que avui es proposa a aquesta Cambra. Donant la volta als arguments que acabo d'exposar, i amb el millor ànim possibilista, en un procés nou i sense la urgència de dotar de capacitats àgils al Govern per desenvolupar aquests projectes d'interès nacional en benefici de tots els ciutadans, es pot plantejar, també i a hores d'ara ho dic, una més àmplia modificació de la LGOTU en un treball conjunt d'ampli d'anàlisi i reflexió amb els agents implicats que faci falta. En aquest sentit, ofereixo, doncs, a tots els grups parlamentaris d'encetar a partir d'avui un procediment de modificació de la LGOTU de més calat i de més extensió, que pugui afectar tots els continguts que han hagut de quedar fora del projecte de llei que avui es proposa al Consell General.

És a dir, em remeto aquí, avui intentem només cenyir-nos amb l'acord institucional dels comuns i l'únic que volem en aquest cas és que s'aprovés aquesta llei d'aquesta manera pels projectes d'interès nacional i oferim a què treballem en comissió a les modificacions que hi puguin fer a la LGOTU, que puguin tenir més incidència amb tots els agents del país. I llavors brindem aquesta possibilitat de fer aquesta acció com bé deia la consellera Palmitjavila.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Primer, pel Grup Liberal demanaria si desitja intervenir...

El Sr. Josep Majoral:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer de tot agrair el Grup Mixt pel suport que ens donen a aquesta esmena a la totalitat. Entenc que sí que comparteixen el nostre sentit comú, com no pot

ser d'una altra manera i els arguments donats en el si de la mateixa.

Per contestar una mica a la Sra. Palmitjavila, ha parlat de rutina, ha parlat de consens dels sectors, ha parlat de sentit comú, ha parlat d'inexactituds, ha parlat de textos alternatius, potser d'alguna altra cosa que se m'escapi.

Començarem, doncs, per la rutina. La rutina no sé si vostè es referia a la rutina dels pedaços. Si és així comparteixo plenament la seva aportació. I si es referia a la rutina de les esmenes a la totalitat, jo penso que més que fer un elogi aquí en el si del Consell, el que hauríeu de fer és reflexionar el perquè d'aquesta qüestió.

M'ha parlat després de consens amb els sectors. Quan jo em refereixo del consens amb els sectors i així nosaltres ho hem fet, hem intentat, i dic intentat perquè al final el que ens ha passat és que ens ha mancat temps, però tot i així vam iniciar un sèrie d'intercanvi de cartes i reunions amb els sectors, que aquests sí que toquen dia a dia tot el tema de la llei del sòl com pot ser el Col·legi d'Arquitectes, la CEA, l'AGIA entre altres.

La nostra sorpresa i sense ser tanta sorpresa és que tots ens han dit que la llei del sòl avui vigent necessita modificacions importants ja que causa bastants problemes.

Ha parlat d'inexactituds. Em queda molt clar Sra. Palmitjavila que des del Grup Demòcrata tenen la ciència infusa, però el que sí que constato és que els lletrats d'un costat o de l'altre, deuen llegir molt diferent les coses. També em queda clar que per aquesta part més tècnica no ens posarem d'acord. Vostè dirà que el que he dit és inexacte, i jo diré que el que vostè està fent és enganyar la ciutadania.

Ens ha parlat de textos alternatius. No sé si ho ha dit em pla broma, si se'm permet l'expressió perquè vull recordar, no fa massa temps el Grup Parlamentari Liberal va entrar a tràmit la llei d'intercanvi i aquesta va ser rebutjada. Per tant, li pregunto de què serveix portar un text alternatiu.

Ens ha parlat també de sentit comú. I aquí li vaig a dir que comparteixo part del seu exposat. És de sentit comú i així ho compartim, el fet de què el Govern pugui obtenir sòl de forma gratuïta per un projecte d'interès nacional. Ara bé, ja no és tant de sentit comú i entenc que vostè també compartirà això amb mi quan, fins i tot el ministre ha reconegut que és una llei que té importants mancances i no és de sentit comú no voler-la abordar, que és al cap i a la fi la nostra obligació. Som conscients d'una mancança legislativa però no l'abordem per una qüestió de temps o manca de ganes. No ho sé.

Si em permet faré unes citacions que em vaig està mirant aquests dies, unes citacions que vénen del Diari Oficial del Consell General número 10/2000, que alguns de vosaltres segurament les recordaran ràpidament perquè formaven part en aquell moment d'aquesta mateixa Cambra.

“Sembla que s'ha volgut excloure el Consell General ja que es tracta, si parlem de la mateixa llei, de la llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. Nosaltres proposàvem que aquesta edificabilitat global no pogués ser superior a la que resultaria de l'aplicació de les normes generals de l'Estat. La quasi totalitat dels onze membres d'aquesta comissió són tècnics amb titulació d'arquitectura superior o d'enginyeria de canals, camins o ports. A més, pensem que l'article 132.2 b) és matèria de llei qualificada ja que estableix una tutela cabdal sobre la competència de gestió urbanística que la llei qualificada de competències als comuns atorga a les administracions locals.

Nosaltres proposàvem a més a més, una altra figura, els projectes d'interès comunal. Srs. del Govern, no podem acceptar que una llei de quòrum superior com és la llei qualificada de delimitacions de competències dels comuns que preserva concretes competències a les administracions locals quedi sense contingut i de fet, pràcticament buida a causa de preceptes abusius de la llei ordinària d'ordenació del territori i urbanisme. D'aquesta manera queda consolidat el frau a la voluntat de descentralització present a la Constitució i d'altra banda, tradicional a la configuració històrica de les nostres valls”.

Suposo que molts ja l'heu conegut, és una citació del Sr. Miquel Alís Font, de l'Agrupament Nacional Democràtic.

Sr. Baró, que diferent es veuen les coses des d'una vessant o des d'una altra. El seu grup en el seu dia ja va defensar el vot en contra de la llei del sòl amb els arguments que acabo de citar. Segons el seu partit, vulnerava la llei qualificada de delimitació de competències dels comuns entre altres. Setze anys més tard, nosaltres defensem una esmena a la totalitat, en part alguns dels arguments que acabo de citar són els que continuem trobant en la mateixa llei.

I ja per acabar Sr. síndic, és important Srs. de DA que legislem pel bé del poble andorrà i no només per l'interès del propi Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré pel final.

Primer de tot, valorar positivament les paraules del ministre en el sentit o oferiment que ha fet d'endegar un procediment obert, general, generalitzat per poder fer una reforma en profunditat de la llei del sòl.

Crec que és una qüestió que caldria abordar, el que passa és que és un procés que requereix temps. Ha de ser amb profunditat, jo entenc i també els canvis com deia abans en la intervenció en els plans d'urbanisme existents, ja hi ha uns precedents assentats, doncs fer canvis no s'acostumen a fer massa i no és bo. Per tant, caldrà valorar molt en el moment en què es pugui fer però primer caldria fer una bona llei. Aquesta llei deia que era una mala llei, és una mala llei en el sentit que en el seu dia ens ho recordava el Sr. Majoral, doncs va ser el que jo en dic una mala còpia com acostuma a passar massa sovint en aquesta Cambra, d'una llei espanyola que no té res a veure amb el que podem decidir aquí al país, per la senzilla raó que la llei espanyola considera que la major part del terreny és urbanitzable, és sòl agrícola no urbanitzable i aquí tot el sòl privat és urbanitzable. I d'entrada ja són dos models que no s'avenen. Però bé, jo crec que a banda d'això hi ha unes demandes d'agilitzar, segurament són vàlides, s'han de tenir en compte però jo al meu entendre, el que cal amb aquesta llei i el que li falta des del primer dia és introduir el concepte de sostenibilitat. És a dir que el creixement no pot ser infinit. El coneixement és bo que sigui sostingut però ha de ser assumible. Ahir amb l'Acord de París parlàvem d'un problema en el canvi climàtic, simplement encara que només fos per problemes d'aigua, el creixement no és infinit i per tant s'ha de tenir en compte i aquest factor l'hauria de contemplar la llei. La llei inicial doncs contemplava un factor de sòl programat, de sòl diferit que no es va acabar d'utilitzar mai, només hi va haver un cònsol que va ser valent en el seu dia, que va ser el d'Ordino i finalment introduint aquest factor de sòl diferenciat i finalment no poder ser possible perquè xocava amb interpretacions del govern del moment.

Simplement per tornar una mica amb el que hi ha hagut en el debat, abans el Sr. cap de Govern feia uns gestos. Entenc que discrepava el que deia en el sentit de dir que actualment la llei actual ja permet per equipaments públics que es puguin dotar. El que passa és que és un procés feixuc, convindrà amb vostè que és feixuc, que els comuns a vegades els hi costa, però bé el mecanisme hi és.

Però més enllà d'això, aquesta llei que podem entendre la voluntat de Govern per facilitar l'alliberament de sòl públic. Crec que ho deia, està farcida d'alguns problemes, de molts problemes, entre altres la Sra. Palmitjavila deia en la seva intervenció que no buidava de contingut les competències comunals. Jo entenc que en part sí, urbanisme és doncs una competència establerta a la Carta Magna i a la delimitació de competències comunal, i en el sentit que el Govern agafa la iniciativa de l'activitat urbanística amb els plans especials, doncs d'alguna forma buida en part o parcialment l'activitat dels comuns reconeguda en l'actual llei.

Hi ha un altre aspecte competencial, que és un dels articles buits de contingut o que li treu competència al Consell General en el sentit que la declaració d'utilitat pública no reconeix que ha de passar per aquesta Cambra, i en aquest sentit hem fet una esmena perquè la declaració d'utilitat pública en vistes a l'expropiació forçosa, evidentment que ha de passar per aquesta Cambra.

Hi ha un problema sobre edificable, el Sr. Majoral també en parlava, es podria... -no dic que pugui ser-, però es podria arribar a sobrepassar el sostre edificable, està verd a la Llei, agafa competències sobre l'activitat o la iniciativa que ha de ser a l'anterior llei subsidiària iniciativa pública, subsidiària a la privada, això canvia Sra. Palmitjavila que deia que s'equilibrava i jo puc estar d'acord, jo consideraria que la iniciativa pública ha de prevaldre sobre la privada.

Després hi ha l'altre problema sobre el Projecte de llei presentat sobre els projectes estratègics o de seguretat que en certa manera es poden deixar... tal com està redactat, es poden deixar en mans privades i entenc que no pot ser de cap de les maneres. Per tant, bé, aquest Projecte de llei entenem la seva finalitat però jo entenc que és un... el que fan vostès és poc a poc fer pedaços, com diu el Sr. Majoral, i poc a poc estan fent la seva reforma de la delimitació de competències.

És tot de moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo volia fer ara una petita reflexió en relació a les consideracions que ha fet la consellera

demòcrata i la faig per al·lusions, perquè el nostre grup parlamentari evidentment també presenta esmenes a la totalitat i fins i tot avui hem anunciat que hi donaríem suport.

Quan vostè parla de rutina vull entendre que és un comentari desafortunat. Jo no vull creure de cap manera que vostès, malgrat no vull creure de vegades tinc dubtes, que penso que tenen un problema amb el concepte del procediment legislatiu i també amb els calendaris sovint, els calendaris que se'ns dona per treballar les lleis. És a dir, de cap manera voldria pensar que això és un tic no democràtic. Jo crec que ja ens hem queixat moltes vegades i d'aquí una estona potser també ens hi referirem en el sentit de què entenem que no podem concebre de cap manera que es tingui la impressió de què tot el que sigui seguir un dels procediments contemplats en el Reglament del Consell General, doncs que sigui vist amb mala fe per part de la majoria o del Govern. És a dir, aquest és un dret que tenim i faltaria més que no el poguéssim fer.

Després, una cosa que també voldria dir... jo voldria deixar clar avui que aquest famós Acord institucional s'està fent una mica pesat en el sentit de què gairebé podríem començar a pensar que això és una segona Constitució, i una segona Constitució que s'ha fet a les esquenes del Consell General i aquí també, denominació d'origen de DA en el sentit de què vostès estan aquí orgullosíssims d'una cosa que s'ha obviat, que s'ha menyspreat al Consell General i, per tant, penso que convenia dir-ho perquè no sé quantíssimes vegades hem sentit a parlar d'aquest famós Acord institucional, ja va començar ahir, avui continuem i entenem que queda bastant fora de lloc.

Per acabar, només li voldria dir al ministre que recollim la seva proposta i jo precisament com a presidenta de la comissió doncs, ho posaré a l'ordre del dia i en discutirem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata. Si desitja intervenir, Sra. Palmitjavila teniu la paraula.

La Sra. Meritzell Palmitjavila:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc començaré per contestar al Sr. Majoral que parlava a nivell de la rutina i de pas també contestaré a la Sra. Gili que també em feia un comentari.

Quan parlo de rutina és cert que em refereixo a les esmenes a la totalitat, no sé si és un procediment

normal, amb un dret sí i que és democràtic sí que ho comparteixo amb vostè Sra. Gili, no en tinc cap dubte, ara, que això esdevingui un procediment quasi tradicional no sé si és l'efecte que toca al Parlament. El procediment parlamentari potser acabés tant desvirtuat, potser em direu que és perquè facilita el debat, jo crec que el debat el podem tenir igualment quan presentem les lleis i no sistemàticament haver de fer esmenes a la totalitat. Però, és veritat, és un dret que teniu, jo no el nego i, l'utilitzeu? Doncs, molt bé! Però no deixa que jo no comparteixo que això, o no compartim que hagi de ser un procediment parlamentari habitual dins del Consell, però sou vosaltres que decidiu.

Quant al consens que hem parlat amb els sectors. Vostès han fet un intercanvi amb diferents actors, és veritat, però jo entenc que l'objectiu d'aquesta Llei no era de parlar de tots els canvis que podia suposar aquesta Llei. Ja hem dit abans que estàvem d'acord amb què aquesta Llei no dona resposta a totes les dificultats o a totes les problemàtiques que hi pugui haver en el camp de l'urbanisme i especialment en aquesta Llei del sòl. Ara bé, sí que també hem dit que nosaltres ens centràvem en el que és l'objectiu de la Llei i, si ens centrem en l'objectiu de la Llei els sectors hi són inclosos perquè quan parlem de cessió, un cop la cessió està feta aquest bé és un bé públic, passa d'un bé privat a un bé públic, per tant entenc que els que ja estan directament confrontats, unes institucions públiques i en aquest cas els comuns.

Un altre punt, el tema que potser vostè em comentava de què teníem algun problema amb els lletrats. No sé si vostès en tenen algun, nosaltres no en tenim cap amb els lletrats que ens han assessorat, confiem totalment en ells i el que ens han dit ve confirmat per la mateixa Llei, per tant, crec que no s'inventen res.

Quant a què si havien de proposar textos alternatius? Si era una broma? No, no és cap broma! Jo recordo doncs, a l'inici de la legislatura que vostès mateixos des del vostre grup parlamentari, a la comissió legislativa, van comentar que estàveu treballant sobre un text sobre la modificació justament de la Llei del sòl, doncs, potser hagués estat un bon moment perquè presentéssiu un text alternatiu i no ho heu fet.

Vostès diuen que si no s'aborda la Llei en la seva globalitat... És veritat que en aquest moment no s'ha abordat en la seva globalitat, potser per una falta de temps, potser no, potser és més aviat un tema de prioritats i de necessitats actuals, doncs per agilitar justament els processos i els projectes de Govern.

Ara aprofitaré per contestar al Sr. Víctor Naudi. Diu que no està d'acord ben bé, que buida en part les

competències dels comuns... jo penso que no les buida, potser no les recull totes però no les buida, en tot cas no les contradriu.

I m'ha semblat entendre que potser basa algunes afirmacions sobre hipòtesis i no tant sobre fets cosa que penso que la Llei ho diu amb fets i les hipòtesis, no sé, podrien ser-hi o no podrien ser-hi però, en tot cas, no ens hi podem referir en aquest moment.

Quant a la iniciativa pública que ha de prevaldre sobre la privada, que això sí que ha dit que ho compartia, doncs això el Grup Demòcrata ho defensa i ho defensa perquè ja han tingut exemples a nivell de les diferents parròquies que el fet que això no sigui així, hi ha projectes d'interès nacional que no han pogut ser i en aquest cas jo donaré un exemple molt clar que va ser justament el de l'escola de Canillo que s'havia buscat una bona unitat d'actuació, un bon terreny i en canvi, al final, és veritat que s'ha fet l'escola, s'ha fet l'escola al cap del poble però no amb totes les facilitats que tot això hagués aportat ni amb totes les consideracions positives que haguessin pogut ser pels nens i nenes que han d'anar a aquesta escola. En aquest cas, avui en dia els autobusos no poden acompanyar els nens fins al davant de la porta de l'escola, doncs han de pujar a peu, han de pujar a peu pel carrer i tot això són inconvenients, inconvenients que els hem viscut justament per què? Perquè la iniciativa privada ha prevalgut sobre la pública i això no ho defensem, i només dono un exemple de Canillo però segurament que n'hi ha molts més a Andorra i a altres parròquies.

No sé si m'he descuidat...

Em tornaria a referir a la intervenció de la Sra. Gili. Quan parlava vostè de calendari... No sé, jo penso que els calendaris estan molt ben adequats. No sé si es queixa perquè no li donen prou pròrrogues però jo entenc que de pròrrogues se'n demanen moltes i es donen totes, per tant, més enllà d'això em semblaria ja una mica exagerat que haguessin d'ajornar els calendaris perquè ja són moltes les pròrrogues que es donen per poder fer els treballs legislatius.

Em sembla que he contestat a tothom. Si m'he deixat alguna cosa doncs estic a la vostra disposició per contestar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, avui... ahir estava satisfet ahir a la tarda, pensava potser no tothom votarà aquesta esmena a la totalitat, una part de l'oposició. L'altra part ahir, doncs, pel crèdit extraordinari d'Aixovall ells van votar. Vaig quedar agradablement sorprès. I avui resulta que és el dia dels pedaços. Tothom parla de pedaços. El Sr. Majoral diu que això és un pedaç. La Sra. Rosa Gili s'hi afegeix amb el pedaç i el Víctor Naudi també ens diu que això és un pedaç.

Jo penso que això no és un pedaç, això és adaptar la Llei general d'ordenació del territori i fer-hi una modificació puntual que és important per uns projectes concrets, i és una modificació que es fa molt concreta, molt puntual per uns aspectes molt puntuals.

I és per això que he ofert als grups a encaminar una nova reforma de la Llei general d'ordenació del territori perquè pugui encabir d'altres modificacions que aquí no estan contemplades. Però potser quan començarem a entrar d'altres modificacions, tampoc potser agradarà a la Cambra. Perquè si comencéssim a parlar per exemple de percentatges de cessió, entenc jo al meu entendre, que hi ha massa disparitat d'una parròquia a les altres. Hi ha unes parròquies que es pot posar d'un 5 a un 15% de cessió i hi ha algunes parròquies que estimem que amb un 5% n'hi ha prou quan nosaltres entenem que l'alliberament de sòl públic ha de ser més important vista l'escassés de sòl.

En el primer moment m'havia anat apuntant tota una sèrie de coses que havíeu anat comentant tots els parlamentaris, i crec que el bo d'aquest text, en comptes de votar una esmena a la totalitat o de donar-li suport, seria bé de treballar les esmenes en comissió justament per millorar la part aquesta del text que pugui correspondre, perquè els assessoraments, doncs, que s'han rebut, o fins i tot el que conec del grup parlamentari, millora en alguns aspectes el text que s'havia presentat, i amb les aportacions de tothom, segurament podria ser molt més enriquidor.

Tracten l'acord institucional amb els comuns, ha dit que és una constitució encoberta. Jo és que això m'ha sorprès molt de la constitució encoberta. Aquí el que es tracta és de col·laborar amb les administracions, perquè de fet Andorra jo entenc que tots som un i els comuns aquí se'ls hi ha d'agrair la comprensió que tenen els comuns per aquests temes. Nosaltres, Govern i comuns, hi hem treballat conjuntament per la finalitat, per un bé per Andorra, i no per res més, no només pels comuns, deixem-nos de protagonisme de parròquies, intentem mirar una

Andorra des d'un conjunt molt més global que al cap i a la fi és el que es necessita. I tot, el que volem tots jo penso és el bé d'Andorra.

I les infraestructures d'interès nacional són importants, són nacionals perquè són de tots els andorrans. Jo entenc que aquestes infraestructures han de donar la facilitat que es puguin fer. I com comentava en l'exemple la consellera Palmitjavila, és un exemple flagrant el que va passar a Canillo. Hi havia una solució, s'hagués pogut fer un pla especial, i no es va poder realitzar tot i ser d'interès nacional. I com bé diu, els nens del col·legi de Canillo han de pujar a peu a l'escola perquè els autobusos no hi poden accedir, i això és una llàstima.

L'obtenció dels terrenys per part dels comuns va ser la llei del sòl que ho va donar. Abans no s'alliberaven terrenys pels comuns. És a dir, els comuns abans no tenien aquesta competència. Després de la Constitució van tenir aquesta competència, la competència urbanística de construcció i la de cessió de sòl. Què més que un comú pugui cedir uns terrenys a l'Estat per una infraestructura d'interès nacional, i pels plans supranacionals que són els que són importants per al nostre país que fan de l'entorn d'Andorra les necessitats que tenim, com poden ser les infraestructures energètiques que són les que últimament podem veure, o instal·lacions, com ara bé, podria ser una estació d'autobusos o bé l'heliport, o tota una sèrie d'instal·lacions que som tots els habitants d'Andorra que ho necessitem.

Com no els comuns no ens han de donar aquest terreny perquè es pugui fer de manera àgil, i no esperar la iniciativa dels privats, sinó perquè és d'interès públic. I si un privat ens bloqueja un pla parcial, què vol dir, que aquest que passa l'interès privat abans de l'interès públic. Jo penso que l'interès públic està per davant de l'interès privat.

Emplaça a tots els consellers i a tots els membres de la comissió en la propera modificació que hi pugui haver de la llei del sòl a treballar sobre d'altres aspectes, però entenem que seran d'altres aspectes que molt probablement alguns potser no hi podran estar d'acord, perquè potser s'hauria d'unificar el percentatge, diguéssim, de cessió del sòl de totes les parròquies. Perquè tampoc s'entén un habitant que visqui en una parròquia cedeixi un 5% i un habitant que viu a una altra parròquia hagi de cedir un 15%. Llavors ens posarem a parlar de temes que molt probablement no agradaran a tothom.

I aquesta modificació que s'ha volgut fer ara, repeteixo, em repeteixo com va dir la Sra. Gili, que ens repetíem com l'all, em tornaré a repetir com l'all jo també, tot i que no n'he menjat al migdia.

(Se sent riure)

Però sí que és veritat que aquesta modificació és molt concreta i molt cenyida a l'acord institucional només per projectes d'interès nacional. El Sr. Pere López em diu sí, em repeteixo com l'all perquè ja és la tercera vegada que ho dic.

Doncs, bé, és per aquest motiu que demano a totes les conselleres i consellers que prenguin en consideració el que els hi he exposat i vulguin no votar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal. Reconsiderin els que puguin la seva posició i els hi agrairia si fessin un canvi respecte a l'exposat inicial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Majoral.

El Sr. Josep Majoral:

Sí, serè molt breu.

Referent a la Sra. Palmitjavila, tornant a la rutina, dir-li Sra. Palmitjavila que em sap molt greu que avui vostè aquí en aquesta Cambra digui el que ha dit sobre un dret democràtic que tenim, concretament el fet que estàvem entorpint el procediment. Considero que això és un insult, Sr. síndic, i personalment no li diré el que jo penso del perquè vostès no entren esmenes a la totalitat, i no ho faré, justament, per guardar el respecte a aquesta Cambra i a tots els consellers.

Per contestar al Sr. síndic... perdó al Sr. ministre, hi ha una cosa que ha dit que sí que m'agradaria si em pogués aclarir que seria que ha dit que tenien uns projectes concrets. No sé si aquesta concreció vostè me la pot dir? I un cop me l'hagi dit, si és que està en capacitat de fer-ho, continuaré el meu exposat si el Sr. síndic m'ho permet.

El Sr. síndic general:

El que passa és que ara si em permet, hauríem de continuar segons el torn. Potser sí que després el Sr. ministre li podrà contestar, però en tot cas li hauria de passar ara la paraula al Sr. Víctor Naudi, vist que l'ha demanat.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, només em referiré a les paraules del Sr. ministre i de la Sra. Palmitjavila.

Primer, doncs, el Sr. ministre feia referència una vegada més al famós acord institucional. Al meu entendre, doncs, aquest acord institucional per a mi no deixa de ser floritura, i a l'exposició de motius hi hem fet una esmena en aquest sentit. Jo entenc que l'acord institucional és una declaració de principis molt respectable, però bé, val el que val, perquè finalment no té rang de llei.

Quant a l'exemple de les escoles de Canillo que ho han citat la Sra. Palmitjavila i el Sr. ministre, crec que és un mal exemple per parlar d'un pla especial. Hi hauria molt a dir, però per no estendre'm, ho deixaré aquí. Crec que és un molt mal exemple de planificació en el seu dia i de canvis que hi van haver.

Simplement o molt breument, la Sra. Palmitjavila parlava, doncs, de les competències... que no es buida de contingut les competències comunals, doncs, en la meua intervenció dic que potser no es buidaven de contingut però sí que se li restaven. Perquè en l'anterior llei, la iniciativa d'un pla especial corresponia als comuns, i si el privat no tirava endavant un pla especial, el comú l'avançava.

En aquest cas, doncs, és el Govern, però en aquest sentit és una pèrdua de competència que li corresponia al comú. I per tant, insisteixo en aquest fet. Es treu competències als comuns, que participa el Govern, pot està bé fins i tot, ja li avanço. Bé, però sí que es veritat que els comuns aquí cedeixen competència.

En qüestió del sostre edificable, parlar de realitats. L'article diu el que diu, és una realitat. Es pot produir i per tant, no hi ha seguretat jurídica, en el sentit que aquell escriu que es permet amb una cessió de passar del 15% fins a un topall del 30% i compensar-ho amb una unitat d'actuació discontinua o amb la pròpia, evidentment que hi ha casos que es podria produir un escriu d'aquell article que limita l'edificabilitat total de la parròquia, en el sentit que si dins d'aquesta unitat que es fa aquesta cessió fins a un 30%, es donés el cas que es fes una construcció que esgotés l'aprofitament urbanístic i després el privat se li compensés també amb el seu màxim permès. És un càlcul teòric, però evidentment que es desplaçaria el que diu l'actual llei del sostre màxim permès.

Bé, també en aquest sentit hem presentat una esmena per garantir que això no pugui ser així.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili, també pel Grup Mixt.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes, gràcies Sr. síndic.

A veure, vàries cosetes, voldria fer una precisió en referència al que parlava abans del calendari, perquè penso que és important perquè es precisi.

Quan em referia a això, no em referia tant a les pròrrogues que ens pugui donar Sindicatura, que és un altre debat però essencialment el que em volia referir és que quan parlem d'un calendari pensem que sovint el Govern no es fa el plantejament com se l'ha de fer. És a dir, una llei té un procediment, és a dir es treballa, es prepara a l'executiu i es presenta. Però quan es presenta aquí al Consell General, no s'ha acabat la feina. És aquí que pensem que hi ha un petit problema de concepte i pensem que Govern en tots els casos ha de preveure doncs que es faci correctament la feina que ens toca fer aquí, que és normal i que ens ho permet la Constitució, el Reglament i faltaria més. És a dir, el temps per fer les esmenes, a la totalitat, parcials o el que siguin perquè hi hagi un debat, i perquè puguem tenir nosaltres reunions amb els col·lectius afectats per una reforma i entenem que llavors sí que farem una reflexió correcta.

Jo els hi deia l'altre dia que a mi em fa una mica de por que vostès s'han beneficiat dues vegades de majories absolutes i van tenir la més gran de tota la història d'Andorra, i per tant em sap greu dir-los-hi però els hi veig el tic aquest de considerar el tràmit parlamentari algunes vegades com un pur tràmit i és aquí que penso que si el concepte que tenen és aquest, tenim un problema democràtic.

Després només petita cosa també referent a l'esmena a la totalitat, i ho torno a dir. Ho dic per al·lusions perquè és un tema que és una eina que té l'oposició, faltaria més. I jo entenc que algunes vegades en una esmena a la totalitat es pot presentar un text alternatiu, però hi ha vegades que no és possible perquè hi ha coses que les ha de fer un Govern. Després parlarem de la llei d'allotjaments turístics, són coses tècniques i algunes vegades malgrat l'oposició hi posi tota la bona voluntat del món, entenc que ni pot ni seria raonable ni responsable per part seva d'aventurar-se en aquesta qüestió. Per tant, el fet de desacreditar les accions de l'oposició amb aquest argument doncs em costa molt d'acceptar-ho.

I per acabar Sr. síndic, em voldria referir al Sr. ministre. A veure, quan li estic parlant de què sembla que aquest acord institucional sigui una segona constitució, ho dic en el sentit de què vostè s'hi estan referint constantment. Sembla que ha de ser el que ens ha de regir tot. I d'aquí faig aquesta comparació amb la Constitució. Vostès ho diuen

com un referent, bé vostès han parlat amb els comuns però entenc que amb les majories. Tampoc són temes que entenc jo, siguin forçosament unànimes a tots els consells de comú i per tant, aquí un argument més per no considerar-ho amb la mateixa importància que ho fan vostès.

I després ja última cosa que li volia dir. Vostè ens ha parlat de l'interès d'aquesta llei. Nosaltres ho compartim, és que crec que em dona la impressió que tornem a l'all, estem dient constantment la mateixa cosa. Ho estem compartim, compartim moltes de les coses que fan, però els hi demanem que ho facin bé. I per això reiterem de manera constant que facin ja d'una vegada per totes aquesta modificació de la llei de competències i aquí ens hi trobaran. És que no hi ha cap problema. Els hi recordava ahir el meu companys de grup, vam aprovar una ponència el dissabte, per tant, posem-nos-hi però fem les coses bé. I el que dèiem abans, procediments adequats, visió nacional la tenim, i per tant, amb això hi estem d'acord però demanem que es facin bé les coses.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Jo només per tornar contesta al Sr. Víctor Naudi, quan diu que resta competències, jo continuo pensant que no en resta cap de competència el comú. No en resta. El Govern en té una més que potser no tenia però no en resta cap el comú. No perquè diu: "Excepcionalment la redacció del pla sectorial correspon al Govern si el comú desisteix a elaborar-lo o en cas d'inacció superior a sis mesos". És a dir que igualment la competència la té el comú, si no ho fa excepcionalment per casos d'interessos nacionals ho farà el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Un mica per anar per ordre, em deia el Sr. Majoral quins projectes concrets li podria fer esment de projectes per exemple energètics, com podria ser projectes de fer alguna planta de cogeneració o si

haguéssim de fer alguna escola o tots els equipaments. Després quan treballem la llei, hi ha els equipaments que no són sensibles, diguéssim que són els que estan amb annex i després els que són sensibles, que són els que els comuns tenen la seva paraula a dir sobre aquest aspecte.

I després contestant una mica de manera conjunta al conseller Naudi i a la consellera Rosa Gili, entenc que no resten competències. El pla especial un cop estigui elaborat ja sigui pel Govern, el comú també l'haurà de validar sinó tampoc no serà el pla especial i no podrà prosperar.

La Sra. Rosa Gili deia que teníem majoria parlamentària, però es té majoria perquè l'ha donat el poble. No ha sigut el tiquet de loteria de nadal, que toca a uns i toca a altres. Intentem fer-ho a consciència, entenc que està molt bé a més, que es vulguin treballar les coses en comissió. És veritat que quan nosaltres elaborem una llei i ve aquí al Consell, es pot enriquir molt aquesta llei i s'hi poden trobar coses perquè si hi ha quatre ulls miren millor que dos, el que passa és que s'ha de mirar cap el mateix sentit. Si un mira cap a la dreta i l'altre mira cap a l'esquerra com un guenyo, no hi veurà tant. És a dir que si tots mirem cap al mateix costat segur que podrem avançar molt més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hauríem d'anar tancant el debat...

Sr. Majoral.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Sí per mi serà l'última.

Sr. ministre, de concreció cap, m'ha parlat de possibles projectes però en tot cas cap de concret, de la qual cosa jo en desprec que la urgència no hi és i que som a temps abans d'aprovar o treballar aquesta llei, de treballar-la en un global. Però no m'estendré. Però sí que no voldria acabar la meua intervenció sense llegir una frase que m'havia escrit aquí per tancar el debat i el voldria posar en alerta Sr. ministre, i diu així: "El perill de legislar en un clar interès partidista és que es perd de vista l'interès general en perjudici d'Andorra i dels seus ciutadans."

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Torres o Sr. cap de Govern...

Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

No em pot pretendre de dir que legislem per un interès partidista. És a dir, penso que alguna part del seu discurs ha estat bé, portava aquesta frase preparada, se l'hagués pogut estalviar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap més intervenció, donem per acabat el debat...

Perdó, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, faria una intervenció, no sé si això m'ho permet el Reglament però per al·lusions i també per fer una manifestació sobre aquesta llei...

El Sr. síndic general:

Si em permet, pot intervenir perquè hi ha un torn d'intervenció per part del Govern. Per tant, pot intervenir.

El Sr. cap de Govern:

Li agraeixo molt Sr. síndic.

Moltes gràcies Sr. síndic.

D'una, agraeixo les explicacions que ha fet el ministre, la consellera demòcrata que ha defensat la llei. Lamento profundament el fet que avui que amb una llei que jo considero major, no puguem rebre ni un sol vot de l'oposició parlamentària. I jo em giro perquè ho puc entendre fins i tot del Partit Liberal. Però jo em giro cap a socialdemocràcia i cap al Partit Socialdemòcrata. De què estem parlant?

Ahir estàvem parlant d'una cosa, del que defensàvem a nivell de competències si era un model liberal o un model centralitzador. Avui del que estem parlant no és d'un model liberal ni centralitzador, un model on es defensa l'interès públic.

Sr. Víctor Naudi, no puc entendre, i a més el conec, però em giro cap a la portaveu també del Partit

Socialdemòcrata. Com no es pot votar a favor d'una llei que per primera vegada en la història d'Andorra i independentment dels procediments d'expropiació forçosa, i aquests continuen sent vigents. Amb el vist i plau de les set corporacions a favor de l'interès nacional, es deslliuren terrenys gratuïts amb tota la història que hi ha hagut a Andorra de tractes molt diferenciats a l'hora de cedir terrenys. Que vostè per la nostra formació ho sap, que si no volem anar a l'expropiació forçosa, el procediment és llarguíssim. I en canvi aquí es busca un procediment d'immediatesa. Donaré exemples. Fiquem al cas, perquè no ho fem per aquest Govern, ho fem perquè vostès tindran la responsabilitat també de gestionar infraestructures d'interès nacional i tindran, gràcies a aquesta Llei, la possibilitat de fer valdre l'interès nacional més enllà de les parròquies.

El progressisme andorrà... Aquesta actitud, i ho dic amb respecte, no l'entenc!

Vostès em poden dir que aquesta Llei podia haver-se complementat en el sentit que ha dit el ministre que a més, fa molt bé la presidenta de la comissió de recollir el guant i de començar-lo a posar dins de l'ordre del dia. Podríem haver dit obertament que era un avenç molt significatiu a favor de l'interès nacional. No ho he sentit... Això és el que a mi em dol!... A mi això és el que em dol! Puc entendre al Sr. Majoral, perquè ja sé que... -i ho dic amb respecte- que té una manera de veure el comunal molt, molt, molt dels Pareatges del 1.278, ho dic per fer referència a què a mi se'm recorda sempre l'hemeroteca política i aquí és més recent això, és al 1993 que vaig votar a la Constitució encara queda una mica de síndrome Jaume Bartumeu aquí, eh? perquè això m'ho recorda contínuament, i no venia al cas tampoc... No venia al cas! Han passat molts anys de tot això.

Jo simplement volia dir això i estic convençut, i ho dic aquí, potser moltes vegades m'he errat políticament. Amb el vot de quinze consellers aquest plantejament que s'instaurarà en benefici d'interès nacional, jo ja no faré política, estic convençut que el Partit Liberal, el Partit Socialdemòcrata i SDP no canviaran el que acabem de votar perquè els hi servirà a favor de l'interès nacional... És això el que em dol a mi. I una altra cosa és un gran debat que podem tenir i que hem de tenir... i que hem de tenir i amb això té raó els contactes que ha fet el Partit Liberal d'Andorra -que jo penso que és una bona iniciativa, no únicament amb els comuns sinó també amb uns actors que participen de l'urbanisme general que no únicament són els tècnics, ni enginyers, ni arquitectes, també l'AGIA i tots els que... i propietaris de terrenys, i tal...

Però es pot parlar de tot això, però no es pot parlar de tot això si abans no es té present que per sobre de tot hi ha l'interès nacional i aquesta Llei defensa l'interès nacional d'una manera molt clara.

Jo agraeixo, realment, a Demòcrates per Andorra d'una, que sempre han fet costat al Govern, que dic passant perquè aquí també m'ha semblat sentir coses increïbles... jo estic convençut que ho fan per convenciment perquè moltes vegades quan no estan d'acord amb el cap de Govern m'ho fan sentir i raó que tenen, i si ho voten és perquè han entès que això és una llei que beneficiava al conjunt de la ciutadania que va molt més enllà, molt més enllà d'aquest Govern.

Faig avui una aposta, la filosofia que s'instaurarà avui si vostès, i que l'alternança també és bona: "*Tenen la possibilitat de governar...* -que mai és una possibilitat, no sé qui ho ha dit- *que s'han beneficiat...* -és que aquí també es diuen coses fortes, eh?- *s'han beneficiat de tenir una majoria absoluta*"... No, no, escolti! Aquí es va votar amb total llibertat i no es va fer en benefici dels que vam estar escollits, van votar amb tota llibertat.

Però bé, utilitzant els termes que em sembla que la Sra. Rosa Gili, -que no són massa adequats-, si vostès es "beneficien" -entre cometes- del suport popular veuran que és aquesta Llei perquè tindran la responsabilitat de gestionar temes molt importants, que és molt indispensable el que es vol fer avui.

Miri Sr. Majoral, ahir va ser una gran satisfacció perquè vam votar l'Acord de París amb la COP 22 sobre la lluita del canvi climàtic. La ministra Sílvia Calvó, que avui no hi és perquè està també en un tema de sostenibilitat a Cancún, presentarà molt aviat un pla d'energia molt ambiciós que va molt més enllà d'aquest Govern i que té, a més, varies etapes: 2030, 2050 per arribar si pot ser a què aquest país sigui neutre de carboni a l'any 2050, que és possible si ens hi fem tots. Indispensable Sr. Majoral, indispensable deslliurar terrenys! I després, aquests terrenys Sr. Víctor Naudi -que té raó en la seva afirmació que es podria passar. Quan es deslliuren terrenys d'interès nacional i bàsicament molts d'ells són energètics, li puc assegurar que moltes vegades és més qüestió de superfície el que s'ha de deslliurar que d'edificabilitat. Per tant, passa que en la majoria dels casos, si s'opta per la sostenibilitat, que darrera d'aquest projecte hi ha una estratègia energètica perquè no es pot... no es pot pensar que s'ha de negociar un pla que s'ha de planificar a llarg termini anant a discutir terreny per terreny. Hi ha una cosa, que el Pla d'urbanisme -i vostè ho sap Sr. Víctor Naudi- que no s'ha aplicat i que ja és hora que s'apliqui que són els plans supranacionals que estan per sobre de competències, que es diuen

supranacionals perquè és la nació, l'interès de la nació. Fora d'aquests plans supranacionals que el Govern pot passar, qualsevol Govern, l'Estat central pot passar amb força, se li ha de donar també els mitjans per poder-lo utilitzar i això són els plans d'urbanisme i això és la generositat dels que entenen l'interès nacional com el més alt que són els comuns que alguns no participen i militen dins del Partit Liberal Andorrà i són persones que jo respecto molt, i respecto tant que no hem ficat històries polítiques pel mig perquè han entès claríssimament que l'interès nacional quan es defensa és interès nacional independentment del partit que governa i doncs, del Govern que estigui al seu lloc amb la responsabilitat dels afers públics d'Andorra.

Ja sé que no canviaran d'opinió però sé que amb aquesta Llei que avui votem fem un favor a Andorra i faci l'aposta -i acabo així- que si tenen la responsabilitat de governar -i és possible que la tinguin molt aviat, o no... ja es veurà, perquè beneficia als electors, perquè tenen els vots... faci l'aposta que no la canviaran.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció, Sr. Majoral...

Sr. Víctor Naudi...

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement després de la intervenció del cap de Govern, doncs bé com acostuma a fer el Sr. cap de Govern, magnífica, té tendència a donar una certa rellevància a una llei que jo entenc que potser no hi ha per tant.

Ho he dit abans, ho he dit dos vegades a la meua intervenció, és veritat que l'actual llei permet deslliurar terrenys de forma gratuïta, ja ho diu; també he dit que segurament hi ha unes dificultats; i puc entendre -també ho he dit- que cal agilitzar aquests tràmits i per tant la finalitat d'aquesta llei es pot entendre i, fins i tot, es pot compartir i ho he dit en certs aspectes.

En tot cas, el meu vot favorable a l'esmena a la totalitat anava en el sentit de què primer aquest Projecte de llei mereix unes certes reformes, unes modificacions i unes esmenes, en aquest sentit hi hem treballat, entenc que hi ha unes deficiències importants i sobretot vostè mateix ara parlava de la llei d'expropiació forçosa, bé, allà hi ha un error que

s'ha de corregir, si no, es menysté en aquesta Cambra. Però bé, crec que és esmenable.

En tot cas, la intervenció anava en el sentit doncs que "estem fent pedaç sobre pedaç" -torno a reprendre aquella expressió que no li agrada- i no solament amb aquesta Llei sinó amb altres.

Bé, també entenc i ho he dit i recullo favorablement la proposta del ministre que cal segurament reformar aquesta Llei en profunditat però, també entenc que no es farà d'un dia per l'altre i no seria bo fins i tot, és un procés que necessita el seu temps, s'ha de reflexionar, s'ha de treballar i ha de ser en un moment oportú que es pugui fer.

Per tant, el meu vot favorable a l'esmena a la totalitat va en aquest sentit, i també quan dic que vostè magnifica el problema és en el sentit que vostè sap molt bé que aquesta esmena no prosperarà i per tant el treball es farà en comissió. Bé, finalment vostès podran tirar endavant el seu projecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, arrel de la intervenció del cap de Govern sorgeixen bastantes coses a dir.

Començaré per dir-li al Sr. cap de Govern que avui estem votant una esmena a la totalitat, és a dir, no prejudgi el que votarem després, veurem com anirà el treball en comissió; nosaltres hem esmenat justament altres articles per no tancar la porta a una evolució del plantejament inicial i, per tant, ja ho veurem.

A veure, també el que li diria... Miri, Sr. cap de Govern, no ens doni lliçons. Jo crec que nosaltres el que demanem són les coses ben fetes, i aquí m'agradaria dir-li una mica què crec al meu parer... -ho estic dient jo-, què crec que és el que ens mou a tots als afiliats i militants del Partit Socialdemòcrata? Nosaltres tenim respecte a la paraula que donem, intentem ser coherents, intentem respectar les lleis i, és a dir, si una cosa no es pot fer, és a dir... bé, doncs buscarem la manera de fer-la Però no podem concebre... portem dos dies parlant-ne, és a dir, podem estar d'acord amb el fons del què vostè vol fer i en moltes coses segurament ens hi podem posar d'acord, però volem que es facin ben fetes.

Demanem, volem seguretat jurídica, perquè si no ho fem d'aquesta manera això crea inseguretats

jurídiques, i després hi ha algú que podrà dir no s'ha fet bé. Si vostè se sent còmode amb aquesta manera de funcionar, nosaltres no.

I per tant, què fem? Doncs, demanem que es facin com s'han de fer les coses. Defensem l'interès general, la necessitat d'avançar, i crec que afrontem els problemes. I de fet, miri, n'hem estat parlant aquests dies. Jo crec que justament aquests dos anys curs de mandat socialdemòcrata li han permès a vostè fer moltes coses i viure bastant bé durant tot aquest temps perquè ha anat continuant el que de manera valenta vam posar nosaltres sobre el camí. I això penso que no ens ho pot treure, i per tant, per què? Perquè ens mullem. I quan fa falta mullar-se ens mullem i mirem l'interès general. I si a algú no li agrada malgrat... bé, algú no pot no agradar-li, però si nosaltres entenem que és interès general, doncs, ho sentim molt i penso que és això el que li demana el poble andorrà. El que passa és que vostè el mou sempre amb una ambigüitat. És un rei en això. Fa bastant temps em sembla que li vaig dedicar un article i l'intitulava l'encantador de serps. I tant temps després considero pensant que el títol va ser molt encertat.

Per tant, aquest acord institucional que està per sobre del bé i del mal, doncs, ja ho he dit abans, no ens agrada. I aquí em referia a totes les coses que vostè no ha afrontat. També portem dies demanant-li la delimitació de competències. Jo francament pensava que vostè potser diria alguna cosa o que ficaria un calendari sobre la taula. I és que no ha dit res. Vull dir i aquí li trec el *chapeau*. Vull dir, aguantar dos dies de debat parlant d'això i no moure fitxa, de veritat que sí, li reconec que té una capacitat d'aguantar increïble.

Bé, hi ha moltíssims més temes. Vostè s'ha referit ara a l'energia als recursos energètics, al viatge de la Sra. ministra. És que justament, aquest tema també estem convençuts, i de fet li hem dit en compareixença de sanitat, que per a nosaltres també és un tema que segurament s'hauria de plantejar el dia que fem aquest debat de delimitació de competències. S'hi referia ahir també el meu president de grup en el sentit que pensem que perdem recursos.

Bé, és a dir, portem dos dies donant voltes, voltes i voltes al voltant del mateix. Vostè ha fet aquesta intervenció molt brillant, en sap molt, ja el coneixem, però crec que el que continua fent és escapar-se del problema real. I per tant, aquí és on crec que és la gran diferència entre vostès i nosaltres.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha doncs, més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 11 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme.

Permeteu-me abans de passar i de suspendre la sessió durant un moment a què faci una declaració sobre el dia mundial de la lluita contra la SIDA, avui mateix.

Avui és el Dia de la Lluita contra la SIDA. Aquesta jornada va néixer de la Conferència Mundial de Ministres de Salut sobre Programes de Prevenció de la SIDA, que va tenir lloc a Londres el gener de l'any 1988, com a mostra de l'esforç global per lluitar contra aquesta epidèmia.

Aquest 2016 les campanyes de sensibilització s'han centrat sobretot en la prevenció. Aquí a Andorra, segons les dades que va fer públiques ahir el Ministeri de Salut, es registren de tres a cinc casos nous cada any de persones portadores del VIH. És evident, doncs, que la informació sobre la transmissió de la malaltia és clau per evitar noves infeccions.

Les Nacions Unides informen que l'any passat, a tot el món, més de 2 milions de persones van contraure la infecció pel VIH. En total, 36,7 milions de persones hi viuen, de les quals 18,2 milions han tingut accés a la teràpia amb antivirals.

Els Objectius de Desenvolupament Sostenible per al 2030 aprovat per Nacions Unides preveuen posar fi a aquesta epidèmia. Es tracta d'una fita assolible, si tenim en compte que des del 2010 el nombre de nens infectats per via mare-fill s'ha reduït a la meitat, o que l'accés als medicaments bàsics s'ha doblat els últims cinc anys.

Amb el convenciment que aquest és un objectiu ambiciós però possible, el Consell General, a petició del Ministeri de Salut del Govern d'Andorra, se suma a la commemoració d'aquest Dia Mundial de Lluita contra la SIDA il·luminant la Casa de la Vall de color vermell, a partir de les sis de la tarda, d'aquí mitjà hora, i fins a la mitjanit. Amb aquest gest volem unir-nos a tants altres països que avui faran el mateix amb els seus monuments més emblemàtics. Avui, des d'Andorra, volem llançar també un missatge d'esperança al món i, en especial, a les persones que pateixen aquesta malaltia.

Se suspèn la sessió durant 20 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17.29h)

Es reprèn la sessió

(Són les 18.01h)

El Sr. síndic general:

Passem tot seguit al dotzè punt de l'ordre del dia.

12- Examen i votació l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei general de l'allotjament turístic.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 53/2016, del 30 d'agost. S'hi ha formulat una esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 83/2016, del 25 de novembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada intervé el conceller, Sr. Joan Carles Camp.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. Síndic.

Seguidament passo a formular l'esmena a la totalitat amb retorn del projecte de llei al Govern del Projecte de llei de l'allotjament turístic tal com preveu l'article 93 del Consell General.

El nostre grup parlamentari no comparteix el plantejament proposat pel Govern en el projecte de llei esmentat, especialment perquè deixa el desplegament reglamentari qüestions essencials que haurien d'estar, al nostre entendre, mínimament establertes en aquesta llei.

Aquest extrem pot generar una inseguretat jurídica per a tot el sector. El nostre grup parlamentari està

en contra de la inseguretat jurídica. Ja ens hi hem expressat diverses vegades. Així com també està en contra de les ambigüitats, en contra de qualsevol llei que vagi en aquest sentit, i la llei d'allotjaments turístics és un altre mal exemple en aquest aspecte.

Per dir-ho clarament, el nostre grup parlamentari té seriosos dubtes sobre la constitucionalitat d'aquesta llei. Per a més concreció ens referim a l'article 27 de la Constitució del Principat d'Andorra en la qual es reconeix el dret a la propietat privada. Al nostre entendre, aquest projecte de llei vulnera una part dels drets reals de la propietat privada, vulnera l'usdefruit. Les propietats s'adquireixen lliures de càrregues i gravàmens, excepte aquelles disposicions que estiguin prohibides per la llei en aquell bé immoble.

Per tant, ens podem trobar en alguns casos en què un inversor hagi adquirit una part important d'un immoble, i que amb l'entrada en vigor d'aquesta llei no pugui adaptar-lo a aquest projecte de llei i per consegüent no pugui complir amb les seves expectatives de negoci, que tampoc pugui complir amb els compromisos adquirits i, a sobre, que no tant sols pugui efectuar el canvi d'ús, perquè físicament li sigui impossible.

Aquest inversor no està protegit no per aquest projecte de llei ni per cap altre, al nostre entendre.

És pregunta: quina seguretat jurídica té l'inversor? Què no diuen que les lleis no poden ser retroactives? Quina imatge es dona a la inversió estrangera donat el cas que n'hi hagi algun d'atrapat?

Alhora entenem que el projecte de llei presentat tal com es planteja, en lloc d'aconseguir els objectius de regulació i millor control que persegueix, pot portar en la pràctica a molts problemes perquè pot disminuir l'activitat econòmica del sector amb els consegüents perjudicis que això comporta.

No cal dir que el sector turístic és avui un dels pilars importants de la nostra economia i més encara amb les incertituds que avui experimenta el nostre país i amb el rumb que estem agafant. Ens atrevim a dir que el sector turístic serà un dels pilars bàsics de la nostra economia en un futur més que ara.

Entenem que el que calia era analitzar els diferents tipus d'allotjaments que disposem, de buscar els punts febles, els punts forts de cada tipus d'allotjament, el que cal millorar, el que podem fer per cada tipus d'allotjament, de treballar en positiu en cadascuna de les modalitats dels allotjaments que el nostre país disposa. No oblidin, cada allotjament té el seu client, no ens equivoquem.

Aquest projecte de llei és molt genèric, i més i menys restrictiu depèn de quin tipus d'allotjaments, és a dir

té un fort grau de discrecionalitat. Hi ha allotjaments que tindran més pressió amb aquesta llei que en altres.

Una llei que vol deixar al marge algunes modalitats que en altres zones de muntanya similars a la nostra funcionen i amb èxit. Una llei que a més d'un empresari del sector se li farà difícil, fins i tot si no corregeixen, algun empresari haurà de tancar.

Una llei que tampoc aturarà l'intrusisme, una llei que estarà carregada de reglaments, que de fet ja ens consta que hi esteu treballant i que sovint estaran fets per tecnòcrates, que es podran canviar cada dos per tres i que a voltes aquests reglaments estaran fets per persones que no coneixen gens ni mica la professió. Això sí els empresaris que estiguin degudament autoritzats, a la comercialització d'allotjaments turístics, aquests a complir, o sinó com diu la proposició d'aquesta llei, sancions, i fins i tot el tancament com es preveu.

Tot això amb el greu perjudici que pot comportar amb els compromisos contrets amb els nostres empresaris, aquesta llei vosaltres sabeu que dona tres mesos i en d'altres sis mesos d'adaptació, i és molt difícil poder complir aquests compromisos. Els compromisos contrets amb els diferents operadors, amb els clients i pels propis empresaris mateixos. És una llàstima que no s'hagi volgut analitzar l'oferta turística i d'allotjaments en la seva globalitat.

Els allotjaments s'emplen de turistes que omplen els comerços, que omplen les estacions d'esquí, que omplen els camps de neu, que omplen Caldea, que omplen Naturlandia, que fan el turisme comercial, que omplen l'avinguda Meritxell i l'avinguda Carlemany.

Fa pocs dies el ministre Camp exposava un pla de dinamització pel turisme comercial amb una inversió de 115 milions d'euros. I ens preguntem: com quedarà el turisme comercial després de la laminació de l'acord duaner? Com quedaran les franquícies? Quants anys duraran les franquícies? Serem capaços d'amortitzar aquesta inversió?

Per aquests motius pensem que cal una oferta turística i d'allotjaments turístics en la seva globalitat, no podem anar fent pedaçes per aquí i per allà. En cas contrari no ens deixarà veure el bosc, massa sovint ens passa i en som conscients en aquesta sala. A ningú se li escapa que en temporades altes encara ens manquen llits, i que en temporades baixes ens en sobren.

En definitiva, tenim un problema d'estacionalitat. Aquest problema d'estacionalitat comporta tensions en el sector de l'allotjament, aquestes tensions malauradament porten una davallada de preus, que a voltes fa molt difícil que els allotjaments siguin

rendibles, que puguin mantenir els estàndards de qualitat i de serveis que ofereixen i que el turista demana. Aquest és el veritable problema dels allotjaments turístics, tots confosos, i malauradament els hi puc demostrar. Inclús en temporades altes, el problema és el preu, és la rendibilitat.

Mentre fa uns dies estava redactant aquesta esmena, vaig buscar ofertes per passar el pont de la Puríssima o Nadal a Andorra i considerin amb mi que aquestes dades són de temporada alta.

Doncs senyores i senyors, un hotel de quatre estrelles amb quatre forfaits i quatre esmorzars, 228 euros. Altres amb no quatre estrelles, trobem tres nits i dos dies de forfait entre 83 i 104 euros, depèn de la vall.

Apartaments, dos nits més dos forfaits, entre 63 i 81 euros. Això per aquest pont.

Per Nadal: quatre nits, tres forfaits i quatre esmorzars, entre 125 i 165 euros i per fi d'any, quatre nits, tres forfaits i quatre esmorzars, entre 220 i 250.

El turisme termal a Caldea, dos nits d'hotel quatre estrelles, més dos esmorzars, 116 euros. Una nit d'hotel més una entrada a Caldea, a partir de 47 euros.

Senyores i senyors, el problema és aquest. Amb aquestes polítiques comercials no anem per bon camí. Amb aquestes polítiques s'entra en un cercle pervers. Molts dels nostres empresaris se'ls fa i se'ls hi farà difícil mantenir els establiments en bones condicions. Donar el servei adequat que d'inici volen oferir i ja no diguem per molts guanyar-se la vida i mantenir els establiments en condicions.

A més a més, aquest sector entre altres demana una dedicació i uns esforços i uns sacrificis importants. L'empresari del sector dels allotjaments turístics, l'empresari hotelier, l'empresari de la restauració, a part de ser un bon gestor i un bon professional, cal que hi posi passió per la qualitat del servei que es vol oferir, que han de sentir còmode i agradable l'estança dels nostres turistes i dels nostres visitants. I tot això ho han de fer traspasant-ho a les persones que treballen amb ells, des del primer fins a l'últim que hi ha. És evident que amb aquestes tarifes de venda que avui apliquem és difícil per no dir molt difícil que els nostres empresaris continuïn en aquest sentit i esperit de servei, amb aquestes ganes de lluitar ja que com tot en la vida quan un fa esforços, busca recompenses i són difícils que n'hi hagi, recompenses econòmiques. Amb aquesta llei no arreglem res, cal anar a buscar l'estimulació, la passió que us comentava fa uns instants, la diversitat i el que pot oferir cada tipus d'allotjament. Avui els turistes busquen sensacions, busquen coses diferents en cada allotjament turístic que van i hem de ser capaços d'oferir-los-hi.

Tampoc s'ha pensat en una modificació del Codi de relacions laborals adaptada al sector. Que totes les parts surtin beneficiades, treballadors primer, evidentment només faltaria i empresaris després.

Tampoc s'ha posat sobre la taula la dignificació d'ella professió, el reciclatge dels professionals, el relleu generacional. Molts de vostès saben que quan acaba una generació que porta un establiment, de vegades amb força renom, acaben tancant.

Tampoc tenim un planejament de formació continuada per aquests professionals, l'únic que tenim i aquí cal donar les gràcies és una magnífica escola hotelera, que és el Lycée Comte de Foix. Em pregunto: quants joves del país s'han matriculat aquest any al Lycée fent hoteleria? Quines polítiques fem conjuntament entre Turisme, el Ministeri d'Educació i el Lycée per estimular els nostres futurs empresaris en el sector de l'hoteleria? Una pregunta important: quants joves del país han pensat a dedicar-se en el sector de l'hoteleria? Tenim unes dades d'això? Tot això demostra que no estem fent les polítiques adequades per estimular el sector, que la política turística que portem no és correcta.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal ha presentat aquesta esmena a la totalitat. Aquesta no és la llei que necessita Andorra, aquesta és una llei esbiaixada, és lluny de la realitat dels professionals.

Senyores i senyors consellers, avui encara hi som a temps, tornem-la al Govern. Treballem colze a colze, els que estem a la minoria amb els que esteu a la majoria. Elaborem una llei per Andorra, elaborem una llei pels milions de turistes que encara ens visiten i per la subsistència del sector.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltada la intervenció del Sr. Camp, doncs, he de dir que hi ha alguns punts que puc compartir, no tots, però en tot cas faré esment de la meua percepció.

Avui es sotmet en aquesta Cambra a l'examen i votació de l'esmena a la totalitat del Projecte de llei general de l'allotjament turístic presentada pel Grup Parlamentari Liberal. Aquest Projecte de llei té el mèrit de voler ordenar al sector refonent i actualitzant les lleis anteriors en la matèria. Així vol

ordenar els diferents tipus d'allotjaments destinats per a ús turístic definint les seves especificitats, classificacions i condicions d'ús però també garantint de cara als usuaris l'obligació per part dels establiments d'estar convenientment assegurats i establir un sistema d'inspecció per part de l'Administració. Tot i així, al nostre entendre el Projecte de llei presenta algunes irregularitats, pel que fa als signes identificadors que no s'assimilen als estàndards internacionals, manca de precisió o confusió en algunes de les definicions dels diferents establiments o imposició de canvi d'ús per part d'una majoria de propietaris a la minoria restant d'un edifici destinat per habitatge permanent en contra de la seva voluntat, per citar alguns exemples, fet que ha propiciat que presentéssim trenta-dues esmenes a l'articulat. Però, a banda de la millora que implícitament necessita el Projecte de llei hi ha una qüestió fonamental que no resol i que en tot cas el Projecte de llei acaba generant-hi un problema afegit.

Al nostre entendre el Projecte de llei acaba tenint un efecte pervers sobre el mercat degut a les expectatives generades especialment originat pel gran nombre d'habitatges o edificis sencers -en major part situats a les parròquies anomenades "altes"-, habitatges que en el seu dia varen sorgir com a conseqüència de la bombolla immobiliària i també de la moratòria prèvia a l'aprovació de la famosa Llei del sòl.

En efecte, aquesta Llei obre la possibilitat de reconvertir una gran quantitat d'aquests apartaments en pisos turístics trencant per complet el mercat actual de l'allotjament turístic, alhora que redueix significativament la quantitat d'apartaments susceptibles de ser posats en règim de lloguer ja que els seus propietaris prefereixen esperar evitant de llogar-los d'immediat i provocant, de retruc, un augment imprevist del preu dels lloguers.

Per altra banda, enguany constatem les dificultats per trobar allotjament per part de les estacions d'esquí pel que fa als treballadors de temporada, no més tard que ahir se'n feia ressò en els mitjans escrits.

En definitiva, aquesta Llei pretén premiar una part del sector privat o de les entitats creditícies que avui es troben amb un estoc d'habitatges sense cap rendiment degut a una mala previsió fruit de la cobdícia facilitant un canvi d'ús que mai hauríem pogut preveure i de retruc castiga als professionals del sector turístic per la magnitud del seu impacte.

En conseqüència, donaré suport a l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, pel PS, té la paraula la consellera, Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

És una evidència que el Projecte de llei de l'allotjament turístic ha aixecat moltes passions. I això es confirma amb el nombre de visites rebudes als grups parlamentaris i les explicacions de tots aquells col·lectius que ens han visitat.

De forma general ens ha arribat preocupació i després d'algunes converses sensació de poc diàleg per part de Govern.

És una evidència que la motivació principal de l'elaboració d'aquest Projecte de llei era sens dubte la regulació d'un sector creixent com és el dels apartaments turístics. Crec que ningú en qüestiona la necessitat, per tant, el problema sembla no ser tant de fons però sí de forma.

Entrant en el contingut de la Llei, malgrat portar com a intitulat "Projecte de llei general de l'allotjament turístic" sobta veure una precisió de regulació a nivell diferent d'un tipus d'allotjament turístic a un altre.

Entenem que el Govern volia omplir segurament unes carències normatives però difícilment es pot entendre que especificitats dels apartaments turístics es regulin a nivell de llei quan les característiques d'altres tipus d'allotjaments es remetent a reglaments, i menys en el marc d'una llei generalista que es refereix a tot el sector.

Aquest tracte diferent entenem que no s'explica de cap manera.

Reforçant aquesta visió, és inversemblant el nombre de reglaments que emergeixen d'aquest Projecte de llei. Fins i tot, alguns articles es pot dir que estan totalment desproveïts de contingut i que només tenen el mèrit d'existir per emparar l'aparició de nous reglaments.

Certament, és una llei molt tècnica i tracta casuístiques tant diferents com poden ser els diferents tipus d'allotjaments turístics.

Tanmateix, estem convençuts que amb un objectiu de tracte igualitari i amb ànims de crear una llei que pugui donar la seguretat jurídica necessària que demana la regulació de qualsevol sector, Govern hauria hagut de fer un treball més extensiu abans de presentar-nos la llei al Consell General. Una més gran concertació amb el sector hauria permès aprofundir més en el contingut!

De fet, pel que sembla, el ministeri ja fa dies que treballa en els reglaments que han de penjar de la llei a la qual ens estem referint avui, i un cop més, hem de dir que sembla que tornem a començar la casa per la teulada.

Ho deia abans, senyors de Govern, moltes vegades sembla que el Consell General únicament existeixi per donar carta blanca al Govern perquè faci i desfaci. M'hi referia ahir a l'ocasió del debat de la Llei de designació de carreteres i fa just una estona, també en ocasió d'un altre debat, també m'hi referia.

Per a nosaltres és una certesa que la concepció del treball legislatiu no sempre sembla l'adequada i més d'una vegada sembla que aquesta tingui poc valor pel Govern de DA.

Des del PS hauríem volgut poder esmenar la Llei de cara a fer-ne una millor regulació del sector. Una Llei prou extensa perquè regulés aquells aspectes destinats a donar seguretat jurídica a les inversions dels empresaris. De fet, tots els concernits -i no em voldria aquí equivocar- però ens van reflectir aquesta preocupació, aquesta demanda de més seguretat jurídica.

Malauradament, i això també ho deia abans, difícilment des del parlament es pot fer aquesta feina més tècnica i la veritat m'hauria agradat poder-ho fer i, bé... he arribat on he arribat però és una evidència que per fer una llei així tan tècnica fan falta dades, fan falta recursos humans tècnics, fa falta tenir la capacitat d'organitzar reunions de treball amb els professionals i també tenir accés al terreny.

Per això, en el nostre treball d'esmenes ens hem hagut d'acontentar amb plantejar unes esmenes parcials orientades a posar tot el sector al mateix nivell de regulació i hem eliminat la baixada al detall, únicament dirigida a una part del sector turístic, i ho hem fet perquè ens semblava de justícia.

A través de les 44 esmenes presentades pels tres consellers socialdemòcrates també hem afegit novetats en relació al que proposa el Projecte de Llei que busca modernitzar la regulació del sector. Una de les propostes estableix poder obrir un establiment turístic amb la fórmula d'una declaració responsable; i un altre exemple és la proposta que proposem de crear un únic Registre d'Allotjaments Turístics en el qual s'hauran d'inscriure tots els allotjaments, per una millor regulació del sector -ho deia abans-, una millor major seguretat jurídica per a operadors i per clients.

Avui evidentment no tindrè temps per explicar el contingut de les 44 esmenes però ja tindrem ocasió de parlar-ne en comissió i més endavant segur.

De fet, aquí també esperem poder treballar de forma constructiva en comissió sempre amb l'objectiu de millorar-ne la Llei.

I a modus de conclusió anuncio la nostra abstenció en aquesta esmena a la totalitat, ho farem perquè tot i tenir un dubte considerable de què la llei tal com surti de comissió pugui ser tal i com hauríem volgut, volem creure en l'oportunitat de poder-la millorar entre tots en comissió i d'aquí, el nostre sentit de vot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata. Té la paraula el conseller, Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es debat en aquesta Cambra el Projecte de Llei general de l'allotjament turístic i de l'esmena que ha proposat el Grup Parlamentari Liberal.

Entenem que és un projecte de llei que pretén fixar les noves bases del sector fonamentades en un impuls decidit per millorar la qualitat de l'oferta d'allotjament i adaptar-se als nous comportaments de viatge dels turistes, tenint en compte l'evolució del sector turístic dels darrers anys.

És una llei ambiciosa. Pel que respecta a la classificació dels establiments amb la introducció de la valoració dels serveis com a elements que es tindran en compte per a l'adjudicació de les estrelles.

La llei té cinc objectius principals.

Primer, l'adaptació als nous comportaments dels viatges dels turistes.

Dos, garantir una major equitat en la posada en funcionament i la gestió del tipus d'allotjament.

Tres, combatre els allotjaments il·legals.

Quart, incrementar la qualitat dels serveis i dels equipaments que s'hi ofereixen.

Finalment, garantir la seguretat dels visitants en un context internacional cada cop més inestable de grans destinacions turístiques.

La reordenació del sector dels actuals apartaments moblats per a vacances és un dels canvis fonamentals transformant-los en habitatges d'ús turístics, els UTS, i proposant noves eines per reduir l'intrusisme amb la creació d'un servei d'inspecció d'allotjaments turístics.

El projecte de llei reordena el sector, però a la vegada no entorpeix la gestió del dia a dia dels mateixos establiments. A petició de les mateixes associacions s'ha tret del text per incloure en els reglaments els aspectes més de detall relacionats amb l'aplicació de diferents procediments.

Sr. Camp no estem sorpresos per la presentació d'una esmena a la totalitat. No se m'enfadi Sr. Majoral i Sra. Gili, però constatem que ja heu après i molt bé, a utilitzar per retardar al màxim i dins del marc del Reglament del Consell la tramitació parlamentària del text legal. La prova és que no se'ns ha presentat un text alternatiu. Tanta passió que hi ha posat però s'ha deixat de presentar aquest text alternatiu perquè puguem valorar les seves idees podien fructificar. I evidentment, després ens reprovaran que anem tard i que fem tard per legislar.

Estem sorpresos, això sí, pels motius que invoca i que defenseu per fonamentar aquesta esmena davant el Ple del Consell, que ens porta a pensar o que no heu entès bé la finalitat de la llei o simplement que no us l'heu llegit prou bé.

Vostè ni el grup parlamentari que representeu sou conscients del que ha passat els darrers 8 anys? Sou conscients que el nombre de llits disponibles d'apartaments moblats per a vacances, que ara s'anomenaran UTS, ha crescut de manera totalment descontrolada i desbocada per moments en més d'uns 105%. Creu i no veu la necessitat que això s'ha de regular.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari Demòcrata sí que ho veiem, i som plenament coneixedors que la llei a què es refereix sense mencionar-la, la 26/2008, que fins ara regula i està regulant el sector d'apartaments moblats per a vacances és massa permissiva pel que fa a les exigències necessàries per a poder oferir aquest tipus d'allotjament. Què cal esperar? Que passi una desgràcia perquè hi posem fil a l'agulla, Sr. Camp?

El que sí que ens sorprèn i molt, és que vostè defensi que en temporada alta ens manquen llits. Què pretén? Que cal més allotjaments? Que cal construir més hotels? Que no en tenim prou?

Miri, malauradament són pocs, per no dir nuls, i m'agradaria que em contradigués, els dies que en plena temporada d'hivern d'ocupació estigui al 100%. Desgraciadament encara no hi són. En tot cas, aquesta llei no disminuirà l'activitat econòmica com vostè menciona. Ans al contrari, és la manca de regulació que ja està provocant que, com bé ha mencionat el Sr. Naudi, ja hi hagi treballadors temporers de les estacions d'esquí que es troben que no poden trobar allotjament. Per què? Perquè dins

del mercat ordinari ha desaparegut l'oferta de lloguer.

Per tant, no fem cap pegat Sr. Camp ni cap tirita. Al contrari, aportem solucions. Suposo que no pretindrà que aportem allotjaments ara que és una carretera general al túnel del Rat.

En canvi, es queixa de la sobreoferta de llits en temporada baixa que, segons vostè, a la vegada això provoca una guerra de preus entre empreses del sector, i la seva solució és justament no regular el sector dels allotjaments per a ús turístics, els antics allotjaments moblats per a vacances, que és l'únic sector que ha crescut els darrers 5 anys.

Vostè sap molt bé i perfectament la dificultat de fixar un preu mínim. La seva és una quimera impossible. No vulgui vendre fum i si us plau, toquem de peus a terra.

Un dels objectius d'aquesta llei és combatre els allotjaments il·legals, creant un nou registre d'habitatges d'ús turístic. Cada UT tindrà el seu número de registre i aquest haurà de constar obligatòriament en l'anunci que oferta l'habitatge en qüestió, a la vegada que reforçarà el servei d'inspecció al ministeri per poder actuar.

Desconec, evidentment, si amb això aturarem l'intrusisme. En tot cas, creiem fermament que ens dotem de les eines necessàries per combatre'l eficaçment.

Contràriament al que esmena, la llei no genera cap inseguretat per les empreses que gestionen aquestes UTS. Novament he d'incidir que vostè no s'ha llegit bé el projecte de llei. Efectivament, les reformes més importants les hauran de fer les empreses o propietaris que gestionen blocs sencers d'UTS amb més de 75% de superfície dedicada a aquests habitatges d'ús turístics que s'hauran de reconvertir d'ús residencial a ús hoteler.

Sr. Camp, estem parlant en números absoluts de 20 edificis dels 170 que es té coneixement, que com a mínim es lloguen apartaments turístics. Estem parlant d'un 12%. I contràriament al que esmena, hi ha previst un termini bastant llarg de 5 anys per dur a terme les obres necessàries per efectuar aquest canvi d'ús.

Li repeteixo que el nostre neguit és evitar que passi una desgràcia.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport a l'esmena a la totalitat del Projecte de llei general d'allotjaments turístics presentada pel Grup Liberal.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Srs. i Sres. consellers generals, avui intervindrè per intentar convèncer-los que aquesta esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal no procedeix, no té sentit, no s'adapta a la realitat del sector d'allotjaments turístics d'aquest país.

Quan l'escoltava, Sr. Camp, semblava un missatge apocalíptic, semblava que el país s'estava enfonsant, no només el sector turístic, sinó tot el país.

Crec que el sector turístic i la seva interpretació de com està el sector no s'adiu massa a la realitat d'aquest sector d'avui dia.

El que faré en primer lloc abans de parlar i abans d'argumentar o contraargumentar les crítiques més dures que ens han fet, el que sí que faré és intentar parlar dels principals objectius d'aquesta llei. Una llei que jo crec m'atreveria a dir de les més importants, si no la més important del sector turístic dels darrers anys, des del 1998 que es va votar la primera llei sobre l'allotjament turístic, i també, segurament una de les lleis més importants, si no la més important per a la propera dècada.

Ens hi juguem molt amb aquesta llei del sector turístic. No s'ha treballat aquesta llei de qualsevol manera amb poc temps i sense parlar amb el sector. Ans al contrari, ja hi vam treballar en l'anterior legislatura, i com que vam veure que era una llei difícil, una llei delicada, una llei complicada, una llei que per la dimensió del sector en funció dels tipus de reglamentacions que duguéssim a terme d'articles, podia perjudicar o podria no portar el sector cap on volem, vam considerar que valia més la pena treballar-la encara més i presentar-la quan toqués. Que va ser el mes d'agost passat.

És cert que és una llei que pretén fixar les noves bases del sector fonamentades en un impuls decidit per la millora de la qualitat de l'oferta dels allotjaments i adaptar-la als nous comportaments dels viatges, dels turistes, tenint en compte també l'evolució del sector turístic tant a Andorra com a escala internacional dels darrers anys.

Com bé ha dit el conseller Jordana hi ha cinc objectius, m'agradaria explicar resumidament què es pretén amb cadascun d'aquests objectius.

El primer objectiu és adaptar la llei als nous comportaments de viatges dels turistes. Hi ha hagut

una auge d'internet a la nostra vida quotidiana que ha modificat radicalment els comportaments dels viatgers, tant abans d'una estada com durant la mateixa estada i després de l'estada.

La nova reglamentació, tant la llei com els reglaments, després m'hi referiré, perquè se n'ha parlat una mica dels reglaments, fixa de forma detallada les condicions de contractació del servei, posant molt èmfasi en la informació que els establiments han de facilitar als seus clients en matèria de preus, horaris, reserves, o despeses de cancel·lació, sigui quin sigui el canal de contractació emprat. A la vegada els turistes busquen cada vegada més per damunt de tot gaudir d'experiències irrepetibles les quals l'allotjament també té un rol important. En aquest sentit han aparegut noves modalitats i nous grups d'allotjaments que cal regular i que aquesta llei preveu.

Segon objectiu: garantir amb una major equitat en la posada en funcionament de la gestió dels diferents grups d'allotjaments.

L'excés del parc immobiliari de construir en la darrera dècada, lligat a una reducció tant de la demanda interna com externa en habitatges, tant de lloguer com de compra, ha trobat una sortida, -després m'hi tornaré a referir-, en el lloguer d'apartaments en els turistes. Jo diria que una sortida facilitada, vostè no s'hi ha referit Sr. Camp, ja m'hi refereixo jo, facilitada per la llei del 2008 de regulació dels apartaments moblats per a vacances i de les empreses que les exploten.

Des del 2010 fins el 2016, ho recordava el conseller Jordana, ha crescut el nombre de llits. Vostè conseller Jordana deia un 104%, perquè parlava de finals del 2015. Doncs ja estem en un 125% de creixement dels apartaments destinats a vacances a data final de setembre d'aquest any.

La nova llei obligarà als edificis que en la majoria dels apartaments es lloguin a turistes a què més del 75% de la superfície concretament, si més del 75% de la superfície són joves turistes, a un canvi d'ús de residencial a hotelier, amb l'objectiu d'equiparar les seves obligacions als apartaments turístics definits en la llei general de l'allotjament turístic del 98.

És que també de vegades sembla que se'ns critica perquè potser som temeraris o potser fem les coses sense pensar. No fem res més que reprendre les bones feines i les bones reglamentacions de fa gairebé 20 anys, Sr. Camp. La llei del 98 marcava el règim de lloguer en apartaments només en apartaments turístic, amb 100% dels apartaments, ni amb ús hotelier. El que fem és reprendre aquest esperit amb la llei. I pels edificis en què els apartaments no es lloguen principalment a turistes,

també entenem per millor regulació i millor discreció i repartiment dels tipus de perfil que hi pugui haver, ja sigui residents, ja sigui temporers, també se n'ha parlat, ja sigui turistes, en aquest cas quan els edificis no es lloguen principalment a turistes, la comunitat també tindrà, podrà modificar els estatuts per prohibir aquesta activitat de lloguer d'apartaments a turistes.

Jo diria que dels cinc objectius, potser aquest és del que més provocarà un canvi en el sector.

Tercer objectiu: combatre els allotjaments il·legals. És cert que internet, m'hi referia al principi, ha permès als propietaris d'allotjaments arribar més fàcilment als clients a través de plataformes de contractació en línia que no sempre respecten la legislació vigent. Molt sovint la pràctica empresarial, no diré molt sovint però a vegades va per davant de la legislació. Amb la nova llei intentem recuperar el temps perdut.

La nova llei permetrà lluitar de manera efectiva contra els allotjaments turístics que no estiguin declarats al registre del ministeri competent en matèria de turisme, concretament els HUTS, els habitatges d'ús turístic, ja sigui apartaments, cases, xalets, a més de registrar-se el que hauran de fer a partir d'ara, a partir de què s'aprovi el projecte de llei, hauran de fer constar el número de registre en qualsevol suport on s'anunciïn o promocionin i especialment amb les webs d'aquestes plataformes.

Quart objectiu: incrementar en general la qualitat dels serveis i dels equipaments que s'ofereixen. Els reglaments de classificació de cada tipus d'allotjament en aquest reglament s'incorporaran per primera vegada elements de valoració del servei ofert pels allotjaments, que entenem que combinats amb uns requeriments més ambiciosos pel que fa als equipaments que hauran de tenir els allotjaments en funció de la seva categoria, la categoria que vulguin assolir, s'haurien de traduir amb un increment de la qualitat del parc d'allotjaments turístics.

Aquesta llei també estableix els mecanismes de control necessaris perquè els establiments estiguin dins dels nivells de qualitat que se'ls exigiran ja que a la vegada hauran de mantenir al llarg dels anys. A aquest efecte donarem cabuda també al servei d'inspecció turístic, a si s'han fet bé les seves funcions, les seves obligacions, les seves competències i a la vegada s'amplia el ventall d'infraccions lleus, greus i molt greus respecte a les anteriors lleis. És a dir que hi haurà dos canvis aquí sobretot a nivell de qualitat. Uns reglaments més estrictes, més exigents pel que fa als nivells de qualitat. Vull recordar aquí que dins dels reglaments que tenim previstos pel que fa per exemple els hotels,

passarem de gairebé uns 170, 180 elements, criteris de qualificació a gairebé 300. Realment aquí es pot veure el canvi pel que fa als equipaments. També tindrem un tema molt novador que és incorporar la reputació online, la valoració que fan els clients dels allotjaments turístics, també s'incorporarà dins de la classificació, amb la qual cosa entenem que ens ajudarà a aquesta millora de la qualitat que hauran de dur a terme aquests allotjaments. I a la vegada com deia, més inspecció, més control perquè hem pogut detectar realment que en algunes pràctiques no eren del tot les adequades a nivell de l'oferta que s'oferia als turistes.

I el cinquè i darrer objectiu que ho explicaré de forma més ràpida perquè ja ho vam incorporar en l'anterior legislatura és també garantir la seguretat. Sempre diem que Andorra la seguretat és un dels puntals del nostre país. L'èxit d'Andorra ha de recaure no només pel turisme, també per la inversió estrangera amb aquest element que tenim al país de seguretat. L'anterior legislatura es va fer una modificació de la llei d'allotjaments turístics, s'hi va incloure el registre d'ocupació i d'allotjaments turístics que permetia registrar tots els turistes, tots els clients dels allotjaments turístics amb un registre informatitzat que permetia deixar de costat o oblidar-nos d'aquest registre en paper que venia d'un reglament de l'any 65, és a dir que hem hagut d'esperar gairebé 50 anys per fer aquest registre d'ocupació d'allotjaments turístics. També va ser un tema puntual, no un pedaç, un tema puntual de la llei que vam modificar l'anterior legislatura. De vegades, no sempre les lleis ho han de canviar tot, de vegades s'actua amb una llei puntualment per millorar alguna cosa concreta. I això no és un pedaç, això és una millora també. Per exemple, el registre d'ocupació d'allotjaments turístics aprovat l'anterior legislatura, que entenem que permetrà a la Policia, perquè el Departament de Policia, aquest registra va connectat directament als serveis del Departament de Policia, tenir molt clar i en cada moment saber quines persones hi ha aquí a Andorra i que pernocten a aquest país.

Per tant, jo crec que amb aquests cinc objectius explicats de forma molt resumida, queda clar que no entenem massa quines són les seves motivacions per proposar aquesta esmena a la totalitat. No les entenem i evidentment no les compartim.

El que hem pogut veure en aquest inici d'intervencions és unes exposicions totalment oposades, sobretot entre el Grup Parlamentari Liberal i Demòcrates per Andorra, els quals agraeixo la seva intervenció perquè el que s'ha demostrat d'una forma clara i contundent és que no té cap sentit aquesta esmena a la totalitat.

Realment és una llàstima que una llei com aquesta no hagi pogut esperar el dia de la votació del projecte de llei, enriquit amb les aportacions via esmena perquè potser algunes que parlarem avui o que direm avui, com que hi haurà un període d'esmenes i segurament hi haurà aportacions que es poden acceptar d'alguns grups parlamentaris, potser el debat hauria sigut més real i més just i més enfocat potser realment al que serà finalment la reglamentació i no a la proposta que hem fet ara que s'està debatent en aquest moment.

És una llàstima també senyores i senyors consellers generals que una llei que es va treballant a fons des de fa molt temps com he dit abans, des de fa molts anys, dos anys concretament, que ha mobilitzat moltes persones, malgrat es digui aquí que s'ha fet des d'una posició només des de Govern, no s'ha treballat molt amb el sector, després m'hi tornaré a referir. És una llàstima que en la memòria justificativa que s'ha fet de la llei, s'ha intentat explicar molt profundament per què es feia la llei, fins i tot es va fer un gran accés explicant com serien els reglaments. És una llàstima que un esforç que s'ha fet de molt temps, de moltes estones de dedicació per part meva també, hi hagi una justificació de l'esmena a la totalitat de la llei, només amb vuit simples línies, en un full. Vuit línies per anar en contra d'una llei treballada amb moltes persones i durant molt temps, Sr. Camp. Evidentment tindrem ocasió de parlar-ne més però la veritat és que no entenem massa aquesta forma tan petita de presentar aquesta esmena a la totalitat o com a mínim de presentar-ho a nivell de document.

Dit això, el que voldria fer ara és abans d'entrar en el detall de les intervencions de cadascun dels consellers, és que el que veig en aquesta esmena a la totalitat és dos actituds del Grup Parlamentari Liberal molt oposades. És a dir, quan es tracta d'escoltar als sectors, en aquest cas les diferents associacions d'allotjaments, veig que el que volen és fer-los contents, intenten fer-los contents. D'un costat, ens diuen que no hi ha un preu mínim fixat dins de la reglamentació, després m'hi referiré.

A veure, un preu mínim ja sabem que hi ha una part del sector hotelier, no és la majoria, no crec que sigui la majoria que el reivindica.

D'altre costat, eliminen amb les seves esmenes directament la regla del 75% que he esmentat abans, que obligarà a partir d'un 75% de la superfície dedicada a apartaments a passar d'ús residencial a ús hotelier. Mesura que vostès saben que també una bona part de les associacions d'apartaments moblats per a vacances no ho veuen amb bons ulls. Llavors aquí es tracta de proposar però per fer contents diríem a tot el sector.

En canvi, quan es tracta de les propostes de Govern, no en deixen passar cap. I això preval sobre qualsevol anàlisi de la situació actual, real del sector, sobre qualsevol estratègia pensada per afavorir l'interès general del sector o per corregir ineficiències o males pràctiques que s'hagin pogut detectar aquests darrers anys. En definitiva, preval Sr. Camp, el quedar bé d'un costat, i el cop de bastó de l'altre. Jo crec que és una trista manera d'entendre la manera de fer política que tenen els senyors i senyores conselleres del Grup Liberal.

Dit això, i contestant ja a cada un dels consellers generals que han intervingut, pel que fa al conseller Camp, aniré punt per punt.

Pel que fa al desplegament reglamentari. Sí que hi ha molts reglaments, però és una llei que el que crea o complementa als diferents grups d'allotjament: hotels, apartaments turístics, etc. Hi ha disset grups d'allotjament. Evidentment si volem fer una classificació per estrelles -que és la que decidirem- o per espigues en el cas dels allotjaments rurals, si tenim disset tipus d'allotjament és lògic que fem un reglament per tots i cadascun, o gairebé per cadascun d'aquests disset amb la qual cosa dels vint-i-un reglaments n'hi ha quinze que és reglament per reglament és classificació de cada tipus d'allotjament, d'aquí ve l'explicació de què no n'hi hagi tants.

Vostè considera que aquesta Llei vulnera la propietat privada, el dret de propietat privada perquè el canvi d'ús pot vulnerar aquest dret perquè l'inversor diu: va invertir... sí, però s'ha oblidat d'una cosa Sr. Camp, va invertir per vendre segurament aquest inversor, per vendre els seus pisos en el seu moment, o per venir a passar els caps de setmana en el seu moment però, no va pensar en aquell moment, -estem parlant del moment de la bombolla immobiliària que el Sr. Naudi s'hi ha referit; vostè curiosament no n'ha parlat de la bombolla immobiliària, no sé per què? Potser ja els hi va anar bé, potser els hi va agradar, ja s'hi van sentir còmodes en aquesta bombolla immobiliària-, però sí que és cert que aquest inversor va invertir en el seu moment per un ús que no era el que després ha sigut, que és per llogar-lo a turistes. Dit això, si en un bloc de pisos, en un edifici, no es vol fer el canvi d'ús no hi haurà cap problema, el que es tracta és de llogar menys apartaments amb ús turístic, -si estem per sota del 75% es podrà continuar llogant, evidentment la reglamentació serà més exigent pel que fa a seguretat, accessibilitat, etc, però es podrà continuar mantenint l'ús que tenia. Llavors, en aquest sentit no veig quina vulneració del dret de la propietat privada pot haver-hi en aquesta Llei.

És més, és més Sr. Camp, nosaltres també ens hem fet assessorar evidentment. Evidentment pot pensar que si presentem aquesta Llei entenem que no vulnera cap dret constitucional en la Constitució. És pot mantenir el doble ús, és a dir, un apartament es pot tenir en règim per turistes però si la persona, el propietari decideix tornar a un ús residencial ho podrà fer. Un ús no elimina en un futur l'altre ús.

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Bé, en tot cas acabaré per la part de la contesta al conseller Sr. Camp i la resta la continuo després, perquè entenc que hi haurà debat.

"Reducció de l'activitat turística"... Bé, si em permet Sr. síndic un gràfic, Sr. Camp, com a mínim crec que els parlamentaris del Grup Liberal ho veuran bé, potser els que estan més darrera, no. Aquí tenim a la dreta, a la seva esquerra, el nombre de pernотacions generades els darrers sis anys a Andorra, noves... les noves, -no les totals, les totals son vuit milions- Les noves: 1.600.000, noves... No em dirà que no ha funcionat la política turística aquests darrers sis anys, el creixement ha sigut, però fixi's vostè que al mateix temps s'han creat 1.900.000 places noves, places noves... i d'on ve aquest 1.900.000 de places noves? Doncs, vénen dels apartaments per vacances: més de 2.000.000 de noves places en aquests sis anys, com deia abans el conseller Jordana, un 125%, un 105% o un 125% de creixement, 2.000.000 de places noves. Llavors, queda clar que sí que tenim el total. Actualment 8.000.000 de pernотacions totals i tenim 16.000.000 totals de places... 16.000.000 totals de places -són 44.000 llits per 365 dies-, està clar que lloc en sobra, no en falta. Per molt que intentem fer venir gent a Andorra el ritme de creixement de l'oferta va molt més enllà del nivell de creixement del ritme de creixement de la demanda i això ens preocupa.

Com li deia, sí que és cert que potser alguns dies de l'any tenim una ocupació del 100%, ja m'agradaria que fos més dies fins i tot tant de bo fos tot l'any, però tenim molt marge per créixer sense créixer massa més amb l'oferta de llits.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Ja acabo Sr. síndic.

En tot cas, ja només per acabar, ja continuarem després en el debat perquè crec que hi haurà matèria per debatre.

I el que voldria dir per acabar és que queda clar que els motius que els han portat a fer aquesta esmena a la totalitat no crec que tinguin molta consistència, no hi ha una argumentació vàlida que justifiqui aquesta esmena a la totalitat i, per tant, el que podem fer només des del Govern és que no es tingui en compte des de la resta de grups parlamentaris aquesta esmena a la totalitat.

I finalment no voldria ser malpensat, senyors del Grup Parlamentari Liberal, però tinc la sensació quan escolto l'argumentació que potser perquè estan directament o indirectament implicats en el sector, potser pensen que aquesta Llei els posarà unes restriccions o obligacions que no els convenen. Facin, si us plau un moment, abstracció del curt termini, pensin en els efectes beneficiosos de la Llei que sí que serà més exigent però en benefici de l'increment de la qualitat, del servei, en benefici de la reducció de l'intrusisme, en benefici de la seguretat, en definitiva en benefici dels clients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Un segon torn d'intervencions. Pel Grup Liberal, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí bé, serà impossible poder rebatre totes les argumentacions que acaba de fer el ministre.

Bé, el primer que li volia dir és que segurament en moltes coses estem d'acord, en el tema de la regularització i amb molts aspectes de la qualitat, del servei... El meu discurs, Sr. Camp, doncs també ha anat per aquí.

Permeti'm que li digui que nosaltres no veiem bruixes o vostès veuen bruixes a tot arreu. Nosaltres anem -i ja ho hem expressat en el meu discurs- a favor de la qualitat i del servei.

Començaré pel tema de la bombolla immobiliària. La bombolla immobiliària és evident que van ser les administracions locals i els governs, les entitats, les administracions que van autoritzar aquests metres quadrats construïts i tenien de saber ja per què ho feien, doncs per tant, aquí es van cobrar uns permisos de construcció, es van cobrar uns impostos d'ITP i a sobre s'han tornat a vendre i hi han hagut plusvàlues i vostès senyors del Govern i els comuns tots en general i tot el nostre país n'ha sortit beneficiat. És podien pensar que si es construïen

tants i tants apartaments a zones properes a les pistes d'esquí no era pera anar a buscar residències fixes, no tenim ni la General Motors, ni la Ford per omplir aquests apartaments. És evident que aquests apartaments s'emplenarien de turistes i d'esquiadors.

Quan ens referim a la seguretat jurídica ja ho he dit també al meu discurs, he dit que els usos permesos són aquells, i li he dit si em permet, que la propietat privada... que vulnerava la propietat privada, i així ho crec i li diré el perquè: perquè vulnera l'usdefruit. Quants apartaments s'han venut darrerament a inversors, a promotors que han tingut dificultats i que s'han venut aquests apartaments precisament a inversors perquè la llei els hi atorgava, la llei del 2008, els atorgava poder fer això. Per tant, aquí estem tots d'acord que fins ara la llei del 2008 els atorgava fer això.

També suposo que convindran amb mi que si aquests apartaments que han comprat aquests inversors en algun cas superen el 75%, hauran de complir amb aquesta normativa. És evident que si han de complir amb aquesta normativa, estic d'acord amb el que diu vostè, estic d'acord amb la seguretat, però fem una moratòria, no deixem autoritzar més, però les persones o els inversors que hagin invertit en el sector doncs no els traiem el caramel que els hi hem donat a la boca perquè sinó no ens farem un flac favor.

Vostè estava parlant també de canvi d'usos, miri... em disculparà, vostè és fill d'una parròquia doncs més turística que la meua, vostè doncs sap que a les zones on estan bastits aquests apartaments doncs, a part d'ús residencial també estan destinades a la mateixa zona ús turístic per als POUPs, per tant jo interpreto que un apartament i vostès ho estan contemplant a la llei, que les persones que tinguin fins a dos apartaments ho podran fer-ho igualment, i en aquest sentit també li diré que aquesta gent continuarà llogant l'apartament via internet. Estic totalment d'acord que s'intenti ficar una matrícula a cada apartament i que es controli! Estic totalment a favor de què el sector vagi endavant! Estic totalment en contra d'un creixement desmesurat com vostè explicava! Estic a favor de moltes de les seves tesis... El que no estic a favor és que vostès doncs, ara, quan han vist el problema doncs diguin: "Nosaltres fem aquesta llei i a partir d'ara els obliguem a complir".

Ha dit un altre tema, i perdoni si vaig saltant, és que vostè també ha anat saltant i és molt difícil de seguir el discurs de prendre apunts i d'ordenar-se el cap.

Vostè ha dit també, doncs, que ara vol que les comunitats de propietaris hagin de permetre, perdoni, la llei de propietat horitzontal també la canviarem a raó d'això. Estarem a la voluntat de la

comunitat de propietaris si el Sr. Joan Carles Camp ha comprat dos apartaments en un edifici, que aquests senyors m'hagin d'autoritzar a mi? Perdoni, jo he comprat davant de notari lliure de càrregues i gravàmens, i poder exercir en aquella finca aquells usos que estaven permesos el dia que la vaig adquirir. I això m'ho han de respectar.

És aquí on jo vaig, que vostès estan saltant la llei. És aquí.

Nosaltres hem presentat 39 esmenes a la llei.

Vostès també han dit que han sigut molt escrupolosos, que han escoltat a tots els sectors. Perdoni. Han rebut a tots els sectors. No hi ha pitjor sort que aquell que no vol escoltar.

Nosaltres no anem a donar la mà a uns i donar el cop de bastó als altres. Perdoni. El meu discurs no ha anat per aquí.

El meu discurs... miri, jo he fet d'hoteler a la vida durant molts anys. A casa meua hem tingut negocis de restauració, i encara en tenim i els explotem d'altres. Per tant, és un sector que per a mi és sensible. Per a mi és un sector essencial del país, i suposo que per a vostè també.

El problema és que es vénen a queixar uns quants i vostè sí que fan cop de bastó allà on fa forat. Perquè tenen una pressió dels hotelers, perquè vostès no han sabut parar, no han sabut ficar una moratòria, no han sabut buscar una solució. Quan s'estaven construint tots aquests metres quadrats construïts, quan vostès els comuns s'estan emplenant les arques, quan l'Administració general estava creixent a tuti pleni, per què no s'hi va pensar.

Era llavors que s'havia de pensar. Jo no hi era aquí. Alguns de vostès estaven en un altre partit polític que sí que hi eren.

I és evident, nosaltres estem a favor del ROAT, només faltaria, el ROAT no l'estan utilitzant com Déu mana. El ROAT s'hauria d'utilitzar més, i per a mi és d'obligatori compliment que s'hauria d'utilitzar el ROAT, per poder fer campanyes adreçades als turistes que ens visiten, campanyes específiques i poder incidir en aquells mercats que són molt potencials i que avui no hi tenim ni un peu.

Em paro aquí i després ja anirem, doncs, debatent sobre l'assumpte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn dels grups.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi: (2.53'.10'')

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només per contestar al Sr. ministre.

Bé, ha intentat de convèncer-nos. En tot cas, a mi no m'ho ha fet.

Parlava, com acostuma a fer, doncs, defensant la política turística. Com és normal. Parlava de milions de noves places. Jo crec que amb la seva il·lusió per parlar de milions, crec que són més aviat pernòctacions totals, i no noves places.

En tot cas, puc entendre que aquesta llei intenta de posar ordre de regularitzar els sectors. Bé, aquesta part de la llei la comparteixo. Però bé, a mi el que em preocupa, doncs, el que genera les conseqüències d'aquesta llei, les conseqüències de la inseguretat jurídica que pot acabar o que acaba generant.

Per una banda també constato que s'acaba premiant una part d'aquelles persones que no han fet bé les coses. El Sr. ministre evocava que hi havia un creixement d'un 108% crec que en dos anys o un any, d'apartaments destinats a ús turístic.

Bé, si aquestes persones, i parlava ahir mateix s'hi ha referit a actuacions il·legals, no crec que totes ho siguin, però algunes d'elles sí. Bé, per tant, en lloc d'aplicar les lleis, les normatives vigents, doncs, aquí el que es fa premiar, recollint i incorporant tota aquesta quantitat d'apartaments, doncs, permetent-los-hi un canvi d'ús, que és veritat té en compte algunes normatives, ha parlat de la seguretat, ha parlat de l'accessibilitat que s'ha de respectar, però entenc que molt probablement la llei deixa de banda, doncs, que el ser un canvi d'ús caldrà respectar les normatives vigents i actuals, i per altra banda, també, caldrà tenir en compte, doncs, que hi haurà taxes noves a pagar perquè és un canvi d'ús, vol dir un projecte nou.

Però a mi el que més em preocupa és la inseguretat jurídica que es genera a aquelles persones, a aquelles famílies, pares o mares de família que amb els estalvis de tota la vida s'han acabat hipotecant i han comprat un apartament i ara, perquè una àmplia majoria ho decideixi que moltes vegades poden ser propietaris que ni viuen en aquell edifici, ni tant sols aquella persona que ha fet bé les coses, que ha comprat en base a un projecte correctament legalitzat, escripturat com deia el Sr. Camp, davant de notari, ara se li canviï l'ús perquè uns senyors se'ls hi facilita o se'ls hi premia, en el seu dia no van fer bé les coses, ara poden decidir sobre aquells que han fet bé les coses. És a dir, això no està bé. Això genera inseguretat jurídica, Sr. Camp. I aquí és un dels punts que a mi no m'agraden gens d'aquesta llei i no comparteixo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No hi ha intervenció pel Grup Socialdemòcrata.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Camp, estic estorat de veure les contradiccions que ens plasma aquí davant del Consell.

Primerament, pel que fa referència a la novetat que ens ha tret aquí, és la inconstitucionalitat del text. Per tant, vull creure que vostè anirà fins al final i aplicarà l'article 99 de la Constitució, i vostè farà un cop s'aprovi aquest text el corresponent recurs d'inconstitucionalitat per saber, sí o no, la part que vostè esmenta ho és. Entenc que és així. Vostè m'ho podrà confirmar després, perquè sinó no té cap sentit que vostè tiri aquí una pilota, parlar d'una cosa tan fàcil que és inconstitucional, perquè li recordo que és inconstitucional allò que diu el Tribunal Constitucional què és inconstitucional. Per tant, si vostè no hi va, no ho sabrem mai.

D'altra part, encara no entenc quan parla que hi ha un problema de propietat amb l'úsdefruit, a què és refereix? Entenc o no ho entenc bé, però vostè no ha entès el concepte de no propietat i d'úsdefruit, perquè no veig en què aquesta llei pot afectar que un usufructuari li afecta els seus usos i el seu fructus, i encara més el vegi afectat el nou propietari d'aquest bé. No ho entenc. Si us plau, expliqui-m'ho perquè m'ha creat un conflicte.

Per altra part li agraeixo que ens digui que vostè està d'acord en moltes coses que ha dit el Sr. ministre. Però escolti'm, per altra part jo m'he permès de llegir les esmenes parcials que heu presentat, i sincerament, vostè es contrarieja completament, perquè dins d'aquestes esmenes us carregueu moltes coses que no va en el sentit del que acaba de manifestar aquí. Us carregueu moltíssimes coses.

Per tant, no ens vingui ara a dir aquí que va de bon jan, que vol aprovar moltes coses i després a les esmenes que han presentat se'ls estan carregant. Per tant, si us plau, no es contradigui tant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Francesc Camp.

(El Sr. síndic general ha deixat la sala)

El Sr. Francesc Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Camp, quan els inversors van comprar pisos en el seu moment, sigui durant, abans o després de la bombolla immobiliària, és igual quan sigui, quan van comprar aquests pisos no em digui que els tenien al cap de llogar-los a turistes, perquè en aquell moment no hi va haver el boom, estem parlant d'abans del 2010 o 2011, no hi havia el boom, la demanda que hi ha actualment d'apartaments. És a dir, segurament els van comprar o per tornar-los a vendre o per venir a passar el cap de setmana, però aquest ús sobtat i aquest rendiment sobtat que van veure que podien tenir a partir d'un cert moment, no va ser l'objectiu principal inicial de la inversió.

A més, a veure, nosaltres no tenim cap interès en afavorir o en desafavorir cap dels sectors dins del sector turístic dels allotjaments turístics. Ni estem més a favor dels hotels que dels apartaments o dels càmpings. Aquí el que primer és, és interès general en aquest Govern, Sr. Camp, l'interès general: mirar-se bé les dades, veure l'evolució de les coses. M'ha obligat fer-la abans aquesta llei, li dic francament, m'ha obligat poder-la fer ja en l'anterior legislatura com li he dit. És complexa, és tècnica i no la vam poder fer, perquè ja vàiem el problema per on anava.

I si no fem aquesta llei amb la part aquesta que afecta, perquè la llei té moltes altres particularitats i altres clàusules, no frenarem aquesta evolució, no la frenarem. I ja pot arribar el que comença a passar, que en alguns lloc semblaria ser que falta pisos o costa trobar pisos per temporers. És a dir, aquí el problema no és que faltaran pisos per als turistes, és que potser algun dia en faltaran pels temporers i pels residents.

Aquest és el problema que tenim amb la situació actual. Hi ha moltes ciutats d'Europa i algunes d'Estats Units que ja estan limitant, ja estan prohibint el lloguer d'aquest tipus d'apartaments a turistes perquè no es troba pisos per residents. No se'n troben.

Pel que fa al tema de vulneració del dret de propietat, a veure, la Llei de propietat horitzontal permet un canvi d'ús a partir d'un 75% de les quotes de participació. Si el 75% o més de les quotes de participació es considera que puguem fer el canvi d'ús, es pot fer aquest canvi d'ús. I això és d'ara i de quan es va dur a terme que no recordo quan va ser, quan es va votar aquesta llei de la propietat horitzontal.

Pel que fa a la comunitat de propietaris, si no me'n recordo malament, no em vull equivocar, però em sembla que és un 70% dels propietaris, de les quotes de participació que hem d'estar d'acord perquè justament no s'autoritzi més el lloguer a turistes. La voluntat d'aquesta reglamentació, d'aquest punt concret és intentar també que el que ha comprat un pis, vostè posava l'exemple que ha comprat un pis que no podrà fer-ne l'ús que vulgui, que ja li he dit jo que no és així. Però també és la voluntat que si vol venir a passar un cap de setmana tranquil, no tingui al seu voltant deu pisos de persones, que no dic que passi sovint però pot passar, es canvia constantment de persones i això genera sorolls i inconveniències que no són bones per la convivència, la qual cosa aquest punt concret pretén a llarg termini separar poc a poc si cal i si la comunitat vol perquè pot no voler i mantenir que hi pugui haver apartaments llogats a turistes a criteri seu, però la voluntat és si no vol, ho pugui fer perquè creu que no està bé, no li agrada, li molesta que hi hagi apartaments llogats per a turistes. Aquesta norma persegueix això.

Sr. Naudi, jo hi ha una cosa que no entenc del seu grup parlamentari. Voten a favor de l'esmena a la totalitat però en canvi mirant les esmenes parcials diuen que si més del 50% de la superfície es vol llogar a turistes, ja no pot ser. Màxim un 50%, quan els Liberals d'Andorra el que fan és carregar-se aquesta regla que és un dels pals de pallar de la llei. És a dir estan diametralment oposats amb aquesta normativa, amb aquesta part de la reglamentació i donen suport a l'esmena a la totalitat. No ho entenc Sr. Naudi perquè no és l'única, ja ho he dit, però és un dels pals de pallar de la reglamentació a la regla que nosaltres li diem el 75%. I vostès encara ho endureixen més que nosaltres i d'altra banda, diuen no, votarem en contra de la llei, fruit de l'esmena a la totalitat del Partit Liberal, no ho acabo d'entendre, la veritat.

I també m'adreçaré a la consellera Gili, que no ho he pogut fer abans per dir-li primer de tot, que li agraeixo l'abstenció. Hauríem preferit que hagués votat en contra de l'esmena, de totes formes crec que és una bona decisió perquè ens permetrà després aprofundir. He tingut l'ocasió de mirar-me per sobre de totes les esmenes que s'han fet de tots els grups parlamentaris. Sí que n'hi ha moltes, abans es deia que n'hi ha més de 100. La quantitat no vol dir que siguin de qualitat totes, hi ha de tot en aquestes esmenes. N'hi ha de puntuals, n'hi ha de canvis de text. Mirem-les en profunditat, no és perquè n'hi hagi moltes, que vol dir que la llei és un nyap. No vol dir això. Ja els hi puc dir que me les he llegit per sobre i que n'hi ha algunes que sí que és cert que són de revisar i de pensar-les bé i veure si les podem

incloure i particularment el Partit Socialdemòcrata, mirant i comparant els tres grups de l'oposició crec que és el que més ha treballat en profunditat les esmenes. Ho dic perquè ho penso, no ho dic per quedar bé i perquè me les he mirat. I fan propostes interessants. És a dir els altres dos grups veig el que fan és: no, no, no i punt, i no hi ha cap proposta addicional. En canvi, el Partit Socialdemòcrata el que fa és, evidentment en algunes també diu que no li sembla bé però hi ha unes propostes diferents de les que vam proposar nosaltres en alguns punts, fins i tot hi ha un capítol nou per temes d'intermediació del sector, que crec que ens ho haurem de mirar amb profunditat perquè pot tenir cabuda i en qualsevol cosa agrair-los aquesta forma d'enfocar la llei, que crec que és la positiva i crec que és com ha de treballar un partit a l'oposició per avançar en lleis importants pel país i per l'economia del país.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Alguna intervenció més pels grups...

Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, bé intentaré respondre a les qüestions que se'ns han proposat des de les files de DA.

Vostè barrejant i també estan fent aquí alarmisme i l'alarmisme a vegades el creen vostès mateixos amb aquelles coses que van fent o aquelles lleis que hem de complir perquè ens vénen una mica emanades de fora.

Vostè s'ha referit que no hi havia oferta de pisos per temporers, que no hi havia oferta de pisos per residents, doncs aquí no busqui senyor ministre de què tots aquests apartaments han anat a apartaments d'allotjament turístic. Perquè precisament una família normal no viu en un apartament d'allotjaments turístics d'aquestes característiques que vostè està dient. Aquí busqui el que afectarà al sector immobiliari en concret la llei d'intercanvi d'informació, les persones que estan traient els apartaments del mercat de lloguer quan es van acabar els contractes de lloguer, que no els volen llogar més i es volen desprendre d'ells. I aquí també veurà doncs que el sector immobiliari com vostès saben, saben que actualment hi ha una lleugera millora i en part és per aquest sentit.

Una altra part, permeti'm que també li digui, doncs que també és perquè com que la llei es podia fer, la gent comprava clients, compraven apartaments, el donaven a alguna empresa explotadora

d'apartaments moblats per vacances i vostès també com he dit abans, són participants perquè ben bo que ha sigut l'impost de transmissions patrimonials que han percebut.

Vostè fa una estona amb la cartolina que ens ha ensenyat aquí, ha parlat d'un milió de turistes més o un milió de nits. Bé, li diré que això deu ser calculat amb l'ocupació màxima o 1.600.000, sinó no ho entenc així i molt millor que poguessin ocupar això. Però suposo que vostè ha multiplicat el nombre de places hoteleres pels 365 dies l'any, per tant, una ocupació al 100% que és molt lluny de la realitat que avui tenim.

Quan vostè parlava de la llei de propietat horitzontal, doncs miri, la llei de propietat horitzontal la conec bé perquè la llei de propietat horitzontal hi vaig participar el 2004, i hi vaig participar també al 2008. I quan vostè parla dels quòdums de la comunitat de propietaris, evidentment hi ha uns quòdums del 75%. Però si vostè es mira bé la propietat horitzontal, doncs per fer certes coses, doncs vostè sap que hi ha d'haver, no el 75 sinó la unanimitat. Doncs per tant, no vulgui que una comunitat de propietaris que de vegades pot ser que no estigui prou assessorada o assabentada, vulgui limitar els drets a unes persones que han fet unes inversions que la llei en aquell moment els hi permetia, primer fer les inversions i segon fer aquells usos perquè com vostè ha dit, doncs la llei del 2008 permetia fer aquestes coses.

En resposta al company Jordana. Miri, jo no sóc advocat, no en tinc ni idea però tinc una base molt simple, doncs sé que el dret a la propietat és l'ús, l'abús i el fructus. I és evident que si jo compro un apartament i aquest apartament el vull llogar, per mi és ús i fruit. Això és de calaix Sr. Jordana. Per tant, si per mi, l'ús i fruit tinc diverses maneres d'explotar-lo. Una manera d'explotar-lo és un lloguer durant tot l'any. Una altra manera d'explotar-lo és un lloguer per temporada, i una de les altres maneres és donar-lo a una empresa d'allotjaments turístics per treure l'ús de fruit. Ja sé que em contestarà però jo vull que així sigui.

Per tant, vostès també han parlat que potser la qualitat de les nostres esmenes no és prou potent. Miri, jo no sé si és potent o no però el que sí que els hi puc dir és que vostès han fet una llei de 95 articles i pel moment van batent rècords perquè si mal no recordo, hi ha més de 120 esmenes, és a dir més esmenes que articles.

Diuen que han parlat amb tots, ja li he dit abans, segurament han informat a tots i després han fet el que vostès els ha semblat. Ja li dic que en quant a la seguretat, a donar més eficiència, a què el client es

trobi millor i que les empreses d'allotjament turístic es guanyin bé la vida, ja hi estem d'acord. I posats aquí, li volia demanar ja que tenim tot el tema fiscal i d'imposició i que el sector va endavant i "viento en popa" i tot plegat, doncs voldria saber quantes empreses turístiques estan avui, quants hotels hi ha, i després doncs vostè amb la fiscalitat, quantes empreses avui estan guanyant diners en el sector del turisme? Més o menys o un percentatge, si vostè em pogués dir si hi ha el 80%, el 90%, quines empreses tenen dificultats, quines no, això també seria interessant analitzar-ho per saber què cal que fem.

També li he comentat el tema del personal, també hi ha el tema de les quotes, que és molt difícil tenir quotes a nivell de pistes per poder treballar, escolti, tot això veig que la llei d'allotjaments turístics és evident que és un altre tema. Però no s'ha agafat tot el sector del turisme amb la globalitat, han agafat només una part, és a dir, unes persones li han dit que aquí s'està creixent i allà on hi ha un bony, doncs vostès cop de bastó com ens estan dient a nosaltres.

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, per respondre al Sr. ministre. Ara fa una estona deia que no entenia que hi havia una incongruència... O bé no ha escoltat, o bé vull creure que jo no m'he explicat prou bé en la meua intervenció. Dic que podia compartir alguns arguments presentats pel Grup Liberal però no els compartia tots. En tot cas, el meu sentit de vot va en el sentit de què aquesta llei té una part que podríem considerar positiva en el sentit que intenta ordenar, refundre i actualitzar la qüestió de tot el sector turístic, dels allotjaments turístics, però té una segona part que és nefasta i són les conseqüències que pot acabar produint i és aquí on li he intentat dir abans que no m'agrada. I vostè mateix, fins i tot, quasi bé ja ha fet referència o bé a la meua explicació quan ha parlat no fa gaire que a Estats Units fins i tot amb aquesta qüestió dels apartaments turístics s'estan plantejant prohibir-los o limitar-los perquè justament no es troben pisos de lloguer, això és una conseqüència d'aquesta llei però n'hi ha d'altres; i l'altra conseqüència és la que he dit abans que aquests canvis d'usos estan premiant aquelles persones que han fet malament les coses en

detriment d'aquelles persones que han fet bé les coses.

I per altra banda, doncs amb el percentatge aquell del 75%, nosaltres aquí el que hem fet és una esmena que jo entenc que des d'aquesta part de la llei és difícilment esmenable i arreglable -la primera part ja convinc que es pot arreglar-, però nosaltres aquí hem fet una esmena deixant la decisió de la unanimitat de la comunitat de propietaris, però jo crec que això és molt difícilment arreglable. I aquest és un problema, és una llei que genera potsers, en segona part, genera molts més problemes que no pas els que arregla.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Alguna intervenció més...

Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sra. subsíndica.

Miri Sr. Camp, em deixa encara més estorat de les afirmacions que pot arribar a fer. Sincerament... sincerament faci's explicar què és un usdefruit, perquè aquí som varis advocats i ens estem escandalitzant del que ha pretès dir de què llogar un bé és un usdefruit, sincerament és que no li puc permetre. Entenc que vostè no sigui advocat però, per favor, no ho afirmi i ratifiqui a més a més. I ha començat vostè amb temes jurídics, vostè ha començat la seva intervenció parlant d'anticonstitucionalitat de la llei... és vostè que ha començat! Per tant, entenc que s'ha fet assessorar, doncs escolti, o canvi d'assessor o assessori's millor.

Per altra part vostè aquí no ha tret l'assessor sinó que ha tret la seva memòria parlant-me de la llei de propietat horitzontal que vostè hi va participar però, o una de dos: o no se'n recorda o no se l'ha tornat a rellegir perquè si vol li rellegeixo l'article 26 que parla en quin cas es necessita la unanimitat... es necessita única i exclusivament per tocar les quotes de participació. La llei que vostè abans s'ha trepitjat amb això, per defecte el que diu la llei -i em corregirà, sinó el Sr. ministre-, és que s'autoritzen els habitatges d'ús turístic a menys que estigui prohibit pels estatuts. Això què vol dir? Que s'agafa per negatòria, és a dir que el que han de fer les comunitats que no desitgin tenir habitatges d'ús turístic en el seu immoble s'han d'anar a convocar una junta de propietaris amb el 70% de quòrum per fer modificar els estatuts i fer xerric que no volen uts; de la mateixa manera que hi ha estatuts que

preveuen que no volen comerços dins del seu immoble, i això no atempta a cap dret constitucional com vostè pretén.

Per altra part, també li diré que pel que respecta al problema dels treballadors que vostè ha mencionat abans... A veure, és que això no ve ni del ministeri ni ve de cap font; escolti! són les pròpies estacions d'esquí que ho han manifestat, el titular l'han tret, en aquest cas concret, Grandvalira què ha dit: "Escolti, que ens trobem amb aquest problema, que no n'hi ha... que no n'hi ha!".

Per tant, si us plau, si us plau toqui de peus a terra i vegi la realitat del que està succeint.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer amb el gràfic que li he ensenyat Sr. Camp potser no ho he explicat prou bé però bàsicament més que els números el que li volia ensenyar és que l'oferta creix més que la demanda. L'oferta de pisos, de places -i són apartaments- creix més que el nombre de pernотacions. Aquest és el missatge que volia fer passar, és igual els números, no és ni més ocupació ni menys, és la realitat d'aquest país d'aquests darrers sis anys.

Vostè em diu: "És clar, quants hotels guanyen diners?"... No ho sé, no li puc contestar però jo el que li diria és que segurament ha admès que fa sis o set anys quan només a Andorra hi havia uns 5 milions de pernотacions o 6 i ara n'hi ha 8. Potser no gaire més, cert, però la situació és molt millor ara que era fa sis anys i això les dades ho diuen i s'ho pot agafar com vulgui, pot mirar el que vulgui, estan publicades en la web d'estadística, això és una realitat però, és que a més m'ho posa amb safata perquè diu: "És clar, quants es guanyen la vida?". Clar, si anem creixent en apartaments una part de l'ocupació que haurien tingut aquests hotels si hi haguessin hagut menys apartaments se'n van als apartaments, perquè sí que és cert que potser em dirà: "No, és que el client d'apartament no és el d'hotel". Desenganyi's Sr. Camp, el primer motiu quan busques un allotjament aquí a Andorra a l'hivern és a peu de pista, i si no hi ha més hotels a peu de pista busquen apartaments a peu de pista, i això ha sigut el problema d'aquests anys i és que han crescut els apartaments perquè no hi havia

més oferta hotelera a peu de pista i això és un peix que es mossega la cua... és així.

I això és el que volem fer amb aquesta Llei, posar remei a aquest problema, i si no es guanya més bé la vida és perquè hi ha massa oferta en aquest moment de llits en aquest país. Ens escarrassem per fer venir més gent i no hi ha manera de què pugui l'ocupació... Aquest és el problema d'Andorra en aquest moment! I si no ho volen entendre no ho entenguin, i la Llei el que fa és intentar posar-hi remei sense prohibir res, que quedi molt clar! Aquí no es prohibeix a ningú de fer cap activitat, som més exigents. Segurament alguns... -jo també tinc amics i li tinc de confessar-, que tenen apartaments i que se m'han vingut a queixar... Amics, perquè aquí a Andorra quan fas política qualsevol cosa que toquis tens algun amic que se't queixa, és així.

Però, què vol que li digui? Estem aquí, com li he dit abans, per defensar l'interès general i estem convençuts que aquesta Llei defensa l'interès general malgrat que alguns, potser també amics, també se'n puguin sortir poc beneficiats i... és així, no s'hi pot fer res en aquest sentit.

Pel tema del lloguer, que diu: "Vam comprar el pis per llogar-lo"... A veure, si no es pot llogar al final a un turista perquè amb la nova reglamentació no se'n podran llogar més, o no es voldrà fer el canvi d'ús, el país va una mica millor. Vostè que té una immobiliària, i jo parlo amb moltes immobiliària de l'AGIA, et diuen que el país va millor; s'estan creant llocs de treball que lloguen a residents aquests pisos... que ho lloguen a residents! Ostres! També s'hi guanyaran la vida i no només el rendiment només que és veritat que et guanyes potser millor la vida llogant a turistes però, a veure, també podem treure un rendiment llogant a residents, i aquí s'està fent molta feina també per créixer a nivell de residents.

I finalment, i amb això torno una mica al principi que no he tingut temps d'exposar-ho, les millores a nivell laboral i a nivell de formació.

Primer de tot, les quotes. Amb el tema de les quotes s'ha fet una gran feina des del Ministeri d'Interior aquests darrers anys, s'han flexibilitzat molt, s'ha escoltat molt al sector, en aquest moment no hi ha un programa de quotes, al contrari, les quotes estan en un nivell ara de nombre de quotes que són suficients per donar cabuda a la demanda del sector. El problema és un altre, el problema és que hi ha manques de personal que no es troben aquí a Andorra però que tampoc es troben a fora perquè els nostres països veïns van millor... Aquest és el problema actual! I aquí ara hem de buscar mecanismes que evidentment no són fàcils i no els hi

puc dir avui perquè no els tinc, malauradament -la Unió Hotelera és molt conscient- per intentar ser més atractius segurament em diran de pujar els salaris, d'acord, però també han de pujar els preus mitjos, que també li diré de passada que estan pujant els preus mitjos. Vostè abans, al principi, ha agafat quatre o cinc ofertes a l'atzar i amb això ha fet un estudi i ha dit: "No, aquí no va malament"; jo li puc dir agafant una mostra de les temporades d'hivern d'aquest any, de l'any passat i de fa dos anys de 160 hotels que ofereixen habitacions a Booking, -que és una de les plataformes més importants-, i el preu mig està pujant... està pujant, no està pujant molt però està pujant. En concret, de l'any passat a aquest any el preu mig puja un 16%, qualsevol de les categories sobretot en les categories d'hotels, un 16% més de preu mig amb una mostra de 160, no de 3 o 4 com vostè ha agafat abans al principi de la seva exposició.

El Codi de relacions laborals, diu: "S'hauria hagut de fer un Codi de relacions laborals només pel sector hotelier"... A veure, deixem un marge de temps al Grup Parlamentari Demòcrata que està treballant un Codi de relacions laborals que ha de ser transversal, evidentment, ha de ser transversal, després hi poden haver algunes especificitats per cada sector però evidentment convindrà que primer s'ha d'enfocar el tema a nivell transversal per tots els sectors d'activitat i si cal fer algun tipus d'afegit pel sector hotelier, ja es farà.

I finalment, pel que fa a la formació és cert que cal formar més al personal, estem convençuts d'això, no li dic pas que ho estem fent del tot bé amb això, hi ha molta feina a fer, ens coordinem molt amb el Ministeri d'Educació, més del que a vostè li pugui semblar i, en aquest sentit, estem treballant per a veure com podem millorar; ja li puc avançar que estem amb un projecte actualment de formació per Internet que crec que pot ser una bona via de formació perquè un dels problemes que tenen els empresaris d'aquest sector és alliberar el personal, evidentment perquè són moltes hores i, sobretot, en temporada alta molta feina, amb la qual cosa creiem que una formació per internet pot ser interessant.

També li vull dir de passada que no només hi ha l'escola d'hoteleria del Lycée Comte de Foix, també s'ha obert una escola d'hoteleria privada, VATEL, que ha començat poc a poc, però ha començat, i formarà els directius o càrrecs amb responsabilitat del sector hotelier. És una bona notícia.

I també, bé, tenim altres projectes també en temes de guies. Un dels objectius també, i ho vam presentar l'any passat dins del pla de màrqueting comercial o dins de l'estratègia del sector dels propers anys, em sembla, vam presentar als grups parlamentaris la vocació o la voluntat de crear una formació de guies

turístics i uns diplomes de guies turístics per un tipus de perfil turístic que actualment tenim aquí a Andorra, però que no tenim encara en titulació com tenim amb els guies de muntanya.

Com pot veure també, hi ha voluntat de millorar. Jo crec que el proper any o any i mig es veuran iniciatives de formació pels sectors, també pel comercial, molt més avançades de les que tenim actualment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Liberal, Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, gràcies.

Miri, Sr. Jordana, jo li he dit que no sóc advocat, però vostè està confonent la propietat, la possessió i l'usdefruit.

Per a mi, el rendiment... a mi m'és igual, m'ho pot pintar com vulgui, després ja em contestarà. Ara deixi'm parlar a mi si us plau.

El rendiment que jo en trec d'un bé, per a mi és l'usdefruit. Ara, si vostè l'interpreta d'una altra manera ja tindrà temps de poder-m'ho explicar.

Després m'ha comentat vostè el tema de les comunitats de propietaris. Miri, vostès el que volem fer és amb aquest 75% és passar la patata calenta a la comunitat de propietaris. Si vostè ha comprat un apartament en un immoble, i en aquell immoble el POUP de la parròquia diu que pot ser d'ús turístic. Qui li traurà? La comunitat de propietaris? Perdoni, això no va així, sinó això nosaltres en diem inseguretat jurídica.

Després, arribat a aquest punt, doncs, escolti, si el 75% hi estem d'acord, quina propietat enderroquem per fer les escales de socors, per fer etc. etc.? On agafem l'ocupació? Com repartim després les despeses que vostès diuen que, doncs, que és clar, vostès és que ho venen tot, venen la moto, ahir els estava dient que estaven venen fum, perquè vostès diuen, no, no, senyors constructors, això anirà bé, perquè a sobre, doncs, repararem tots aquests edificis, els farem eficients energèticament. Vostès creuen que amb aquests preus es pot, doncs, complir tot això i que surtin els números? No s'ho creguin, això no va així en el sector.

I sí, Sr. ministre, ha fet moltes coses bones i les coses bones que ha fet pel turisme a Andorra els hi reconec i el vull felicitar. Això que ho sàpiga!

I el nostre esperit va per la inseguretat jurídica que ens estem queixant. Per donar més qualitat en el servei ens hi trobarà. Ja li he dit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sr. Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Camp, no li vull fer una dissertació de dret, però és que és de primer de carrera la definició de usdefruit. Per tant, li recomano, miri, hi ha una cosa que es diu Google, posi usdefruit i trobarà la definició. Perquè vostè continua i remata el que és l'usdefruit. Però bé, no insistiré més. Davant les objietats no cal discutir-les.

Ara bé, el que sí que li vull discutir és el tema de la comunitat de propietaris. Vostè quan ha fet la intervenció ho ha enfocat en el fet que s'havia de demanar permís a la comunitat de propietaris per poder convertir un habitatge privat en UT. Vostè o no s'ha llegit bé la llei o no l'ha entès. És que és al revés. És si es vol prohibir, es necessita aquest quòrum.

I per la manifestació que ha fet ara, persisteix en aquest sentit! Jo si compro un pis i en el seu moment, en el moment que compro el pis i vostè ho sap molt bé, el notari em dirà que se m'ha comunicat i he tingut accés als estatuts de la comunitat de propietaris. Per tant, en el moment que jo compro aquest pis, aquest habitatge, sé perfectament quines són les regles que regiran aquesta comunitat de propietaris, i allà veuré si hi ha una disposició que em prohibeix fer un habitatge d'ús turístic, que no té res a veure amb el que vostè menciona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, conseller Camp, en tot cas agrair-li les felicitacions, però també dir-li que és una mica frustrant per part meua que vas intentant fer venir gent al país, però com li deia abans, l'ocupació no puja, fruit de tot el que hem parlat en aquest intens debat.

I només ja per acabar, dir-li, per part meua, dir-li que l'esperit de la llei no és de prohibir res a ningú. No volem prohibir res a ningú, ni volem que ningú que està al sector o que vulgui continuar llogant els pisos ho faci.

L'esperit de la llei és ser més exigent amb un sector que malauradament se li va posar molt fàcil al 2008 i que ara en paguem les conseqüències, i els que no vulguin passar a ús turístic, que no vulguin reformar el bloc, doncs, que deixin de llogar uns quants pisos i continuaran estant en el sector.

I això és el que li volia dir, per acabar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 8 vots a favor, 15 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit a la Comissió Legislativa d'Economia.

Passem tot seguit als punts 13, 14 i 15. Respecte als tres següents punts de l'ordre del dia i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, els proposo, si no hi ha objeccions al respecte, de procedir al seu debat conjunt i, posteriorment, procedir a la seva votació de forma separada.

Si no hi ha objecció, ho faríem d'aquesta manera.

Doncs, procedirem al debat conjunt dels punts que són el:

13- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

Aquest projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 53/2016, del 30 d'agost, i l'esmena a la totalitat presentada ha estat publicada en el Butlletí número 78/2016, del 14 de novembre.

També analitzarem:

14- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 8/2014, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia.

Aquest projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 53/2016, del 30 d'agost, i l'esmena a la totalitat presentada ha estat publicada en el Butlletí número 78/2016, del 14 de novembre.

I també contemplarem en aquest debat:

15- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 53/2016, del 30 d'agost, i l'esmena a la totalitat presentada ha estat publicada en el Butlletí número 78/2016, del 14 de novembre.

Per defensar les tres esmenes a la totalitat formulades intervé el conceller, Sr. Jordi Gallardo.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet, jo abans d'argumentar el motiu de l'esmena a la totalitat, voldria, com a mínim, agrair la cintura política del Govern, que com a mínim no qüestiona el dret que tenim els consellers de l'oposició a presentar esmenes a la totalitat als textos.

De vegades no estan d'acord o la majoria de vegades no hi estan d'acord amb la motivació, però com a mínim no qüestionen aquest dret.

Lamento que no sigui el cas del grup parlamentari de la majoria, una pràctica el Sr. Jordana que utilitza bastant, el qüestionar el dret a presentar una esmena a la totalitat sense text alternatiu. Això és un dret, no és una obligació. Presentar esmenes a l'articulat és un dret, jo m'atreveria a dir que a una obligació. I això gairebé sempre, diria que aquest grup parlamentari, potser no sempre, em falla la memòria, però diria que sempre ho fem, fins i tot, quan hem presentat una esmena a la totalitat, perquè crec que tenim l'obligació que un cop el text està en tràmit legislatiu, aportar i treballar perquè sigui el millor possible.

Però si del que es tracta és de convertir dret en obligacions, doncs, miri, jo els hi diria als consellers de la majoria que vist que tenen el dret de presentar demandes d'informació però no en fan, vist que tenen el dret de presentar preguntes orals i escrites però no en fan, i vist que tenen el dret de presentar mocions però no en fan, quasi que els hi proposaria que ens passin part del seu pressupost així tindrem més recursos els consellers de l'oposició i podrem presentar textos alternatius.

Bé dit això, voldria procedir a la meua explicació a l'esmena a la totalitat a les tres lleis dels cossos especials.

El Grup Parlamentari Liberal hem presentat una esmena a la totalitat dels tres projectes de llei dels cossos especials de la policia, prevenció i extinció d'incendis i penitenciaris, per vàries raons i cregui'm si els hi dic que no era la nostra primera intenció.

Hem decidit presentar aquesta esmena per la manca de consens que ha assolit el projecte amb els agents malgrat el que se'ns va dir. I és així, quan van presentar els tres textos, internament van tenir el debat, fins i tot ens vam plantejar el fet de no consultar ni els propis sindicats, donant per fet que hi havia hagut un treball important, que sí que hi ha estat, això li reconec Sr. ministre, però que s'havien tingut en compte bona part de les reivindicacions dels col·lectius.

Els textos demostren una voluntat contrària a la que s'ha explicat públicament, perquè generen inseguretat jurídica, perquè no garanteixen una resposta a les necessitats reals dels cossos ni als reptes immediats, i perquè jurídicament presenta contradiccions amb d'altres lleis i perquè també retalla drets fonamentals sense cap compensació.

Si els tres projectes de llei anessin encaminats a modernitzar els cossos especials citats, a professionalitzar-los i a donar un pla de carrera, els

liberals hauríem donat recolzament als tres projectes de llei, i no haguéssim presentat una esmena a la totalitat i haguéssim intentat mitjançant les nostres esmenes a l'articulat ser una part activa d'aquest objectiu que acabo d'esmentar.

Contràriament a aquest plantejament ens trobem que els 3 projectes de llei introdueixen un règim sancionador restrictiu que en ocasions constitueix un greuge comparatiu amb la resta de funcionaris del cos general.

Els textos estan mancats de regulació de les diferents particularitats i situacions ordinàries de funcionament dels cossos, que ja havien estat assenyalades amb anterioritat pels col·lectius i que no s'ha volgut solucionar.

El tres projectes de llei deixen a l'arbitri de la direcció del cos tota la regulació interna i projecció dels seus membres, fet que genera una gran inseguretats jurídica.

Cal distingir entre el principi de discrecionalitat del qual disposa l'Administració, del criteri d'arbitrarietat en la presa de decisions, que és una forma d'actuar basada únicament en la voluntat no fonamentada.

Aquesta clara voluntat de deixar molts aspectes sense regular a criteri de les direccions, fent nombroses remissions a un desplegament reglamentari posterior, pot condicionar aspectes importants com la jornada laboral, les promocions, les excedències, les guàrdies, la formació així com d'altres aspectes de funcionament diari que no es poden obviar.

En aquests termes, els tres projectes de llei haurien de recollir els paràmetres bàsics, així ho entenem nosaltres, com la seva ponderació en diferents aspectes que formen part de la pròpia organització dels cossos per a seguretat tant dels agents com de les direccions.

Altra situació incoherent al nostre entendre, és que els projectes de llei s'entren a tràmit parlamentari per a la seva aprovació abans del projecte de reforma de la Llei de la funció pública, normativa que es considera el tronc comú de regulació del Cos de l'Administració general, i a la qual existeixen nombroses remissions en l'articulat dels textos presentats, fet que implicarà, pensem nosaltres, una més que previsible modificació del mateix en un termini molt breu de temps.

De fet, en els textos que es pretenen aprovar existeixen contradiccions amb la vigent Llei de funció pública, i en particular amb el nomenament dels directors dels tres cossos.

S'introdueix així la possibilitat de nomenar com a directors dels diferents cossos una persona que no sigui funcionària de l'Administració general, amb la figura de relació especial.

Aquesta possibilitat és contrària al que estableix actualment l'article 34 de la Llei de funció pública.

Per tant, en defecte de modificació de la Llei de la funció pública, tot i tractar-se d'una norma posterior i especial, que permetria regular en aquest sentit, no es considera justificat, al nostre entendre, regular de manera diferent els directors del cos de policia, del cos de bombers o del centre penitenciari dels de la resta de funcionaris del cos general.

De fet, segons la Llei de la funció pública i la Llei de Govern, no es podria delegar ni funcions ni la signatura a una persona de relació especial, fet que denota la incongruència del redactat de la disposició del projecte de llei.

També lamentem la vulneració de drets constitucionals en aquest cas, com és la prohibició del dret de vaga pels agents del cos penitenciari i del cos de policia, que ni es regula, ni la seva renúncia es compensa. Altra contradicció a destacar en aquest punt, és el fet que el projecte de llei del cos de policia a la seva disposició final segona, modifica l'article 18.3 de la Llei de la funció pública, relatiu als cossos especials, tot i reconeixent la prohibició del dret de vaga quan el propi projecte de llei del cos de prevenció i extinció d'incendis i salvaments ja reconeix i regula aquest dret de vaga a l'article 62. És a dir: poden fer vaga segons la llei de bombers però no poden fer vaga segons la llei de la funció pública, que queda modificada per aquesta article de la llei del cos de policia.

Els policies i els penitenciaris no poden fer vaga i els bombers sí. Quin és el criteri?

Tampoc compartim així la impossibilitat de participar en partits polítics, un altre dret constitucional que aquesta llei limita als agents.

Finalment, no podem deixar d'assenyalar un altre punt comú als tres projectes de llei com és l'enduriment del règim sancionador, el qual és molt més restrictiu i ambigu respecte de la resta de funcionaris del cos general així com del propi Codi de relacions laborals que afecta a qualsevol treballador.

Amb la modificació es requereixen una reiteració de dos faltes lleus per a cometre una falta greu, i de dos faltes greus per a considerar la comissió d'una falta molt greu, quan a la resta de normes es requereix la reiteració de tres faltes per a considerar que s'ha comès una falta de grau superior.

Tampoc es delimita ni el temps ni el nombre d'ocasions que s'han de repetir els diferents comportaments en la tipificació de les faltes, fet que novament deriva en una inseguretat jurídica per a l'aplicació de les sancions, fet que entenem nosaltres inadmissible.

Alguns aspectes concrets a cada projecte de llei.

Respecte al Cos de Bombers:

No es regula la jornada ni l'horari de treball, ni les guàrdies operatives, ni les condicions de mobilització dels membres del cos en cas d'emergència.

Pensem que és del tot necessari desenvolupar en la llei aquests conceptes, ja que el seu incompliment (jornada i horari) constitueixen faltes greus i molt greus, i per tant, haurien d'estar descrits a la llei.

Referent al Cos Penitenciari:

La proposta de text introdueix a l'articulat la possibilitat d'assumir com a responsabilitat per part dels membres del cos, el trasllat de les persones detingudes internes al Centre Penitenciari i penades, però en cap cas realitza la seva regulació, fet que considerem del tot contrari als principis que han de regir el redactat de les lleis per a donar la seguretat jurídica que correspon.

El projecte de llei presentat suprimeix el complement retributiu als nous membres del cos, i l'articulat introdueix l'obligació dels membres de l'escala bàsica d'assumir circumstancialment les funcions de comandament d'un o més membres de la mateixa escala en absència d'un membre d'una escala superior, sense establir cap compensació al respecte i sense limitar l'obligació en el temps.

L'article que modifica allò relatiu a l'assegurança dels membres del cos, preveu que l'assegurança complementària estarà a càrrec del Govern, però no s'especifiquen les prestacions a les quals haurà de donar lloc, com per exemple el reconeixement dels drets de la vídua o dels fills.

En relació al Cos de Policia:

El projecte de llei preveu la possibilitat de què el ministre pugui decidir que la cobertura de les places vacants o de nova creació es faci només mitjançant el procediment selectiu d'ingrés, mecanisme que permetria la limitació de la progressió dels membres que ja formen part del cos, ja que es podria convocar un concurs extern i així evitar la promoció interna.

Referent al dret de vaga i la disposició addicional de la Llei 8/2004, que preveia el cobrament d'un complement per a la renúncia a aquest dret, no compartim el plantejament que es fa amb el text presentat.

Al nostre entendre les opcions passen o bé per regular aquest dret o per mantenir el complement, altrament s'està vulnerant un dret constitucional sense consentiment dels implicats i sense cap compensació.

La disposició transitòria tercera referent al dret de demanar la jubilació anticipada, pretén pal·liar situacions que han tingut lloc però és massa restrictiva, ja que tal i com està redactada constitueix altra vegada una vulneració i, en aquest cas, el dret a la presumpció d'innocència dels membres del Cos de Policia. Estem d'acord en evitar errors del passat però no fem pagar a justos per pecadors.

Si el que pretenien era valoritzar i reconèixer la feina dels tres cossos especials, permeti'm que li digui que han aconseguit el contrari; si el que perseguien era oferir una carrera professional dins dels cossos especials als seus agents, no ho han assolit i han perdut la possibilitat de fer-ho; si l'objectiu era crear inseguretat, polititzar i donar arbitrietat a les direccions, endurir el règim disciplinari, crear desigualtats salarials i retallar drets fonamentals, llavors he de dir que sí ho han aconseguit, i si no és així espero que el treball en comissió sigui reflex d'aquesta voluntat.

Senyor ministre em sap greu dir-li que ha perdut una oportunitat, no estic parlant de cedir a totes les demandes dels treballadors, entenc que cal des de la responsabilitat que vostè ocupa negociar defensant l'interès general.

Però si bé és cert que li reconec que ha fet un esforç dins de les possibilitats pressupostàries de dotar de més recursos els cossos especials, el bon funcionament d'aquests tres cossos no es limita només als recursos materials.

Tampoc estic parlant exclusivament dels conceptes de remuneració, i vostè sap millor que jo mateix, que les propostes dels col·lectius no van associades únicament a temes econòmics, sinó a poder desenvolupar la seva feina amb millors condicions organitzatives i formatives, amb millor cobertura o seguretat jurídica, en definitiva amb millors perspectives de futur i sí, també amb més exigència i rigor. Ningú defuig això.

Acabo Sr. síndic amb el sentiment potser erroni, però és el que ha motivat aquesta esmena a la totalitat i els tres textos que el Govern ha plantejat tres projectes de llei amb l'únic objectiu d'endurir, retallar i limitar als membres dels cossos especials amb un greuge respecte d'altres funcionaris, sense cap justificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Mixt. El conseller Víctor Naudi, per SDP, té la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, faré una intervenció agrupada per les tres lleis dels cossos especials.

Doncs, avui es sotmet en aquesta Cambra l'examen i votació les esmenes de les esmenes a la totalitat del Projecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març del Cos Penitenciari, del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 8/2004, de la Llei del 27 de maig qualificada del Cos de Policia i del Projecte de Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament, presentades pel Grup Parlamentari Liberal.

Dels tres projectes de llei presentats dels cossos especials, dos són modificacions de lleis ja existents, i la del Cos de Bombers és una llei nova. En aquest sentit els consellers generals per SDP, valorem positivament que finalment el Cos de Bombers es pugui regir per una llei pròpia. Em sobta, per tant, que malgrat l'articulat de les tres lleis és força semblant, com no pot ser d'una altra manera, que en relació al dret de vaga aquest es vegi reconegut únicament a la Llei del Cos de Bombers i, en canvi, malgrat les modificacions de les lleis de la Policia i del Centre Penitenciari, no es reguli aquest dret i continuï estant penat. No veiem cap diferència en tractar-se de cossos especials i tenint el deure de prestar servei a la comunitat.

A SDP defensem que aquest dret reconegut constitucionalment es pugui exercir, això sí, mantenint i garantint uns serveis mínims i essencials clarament estipulats.

Per altra banda, tal com s'interpreta del redactat dels tres projectes de llei, es podria produir la possibilitat que els directors dels diferents cossos especials no tinguessin la nacionalitat andorrana cosa que entenem que seria contrari al nostre ordenament jurídic.

Alhora, pel que fa a les sancions establertes i en disposicions transitòries, en cas de delictes es podria retirar retroactivament la capitalització que s'hagi fet per a la jubilació, fet que vulneraria altra vegada l'ordenament jurídic -fins el moment que s'hagués produït el delictes, s'entén.

Pel que respecta a les taules salarials entenem que continuen generant disfuncions i greus comparatius i que per resoldre satisfactòriament aquesta qüestió

hauria estat més encertat disposar d'una nova Llei de la funció pública que contemplés una classificació més amplia dels llocs de treball de totes les categories establertes dins de l'Administració incloent els cossos especials, les formacions i les especialitats així com les promocions dins un pla de carrera i de mèrits.

Malgrat que en alguns aspectes les tres lleis no ens acabem de satisfer hem presentat 17 esmenes a la Llei del Cos de Policia, 15 esmenes a la Llei del Cos Penitenciari i 13 esmenes a la Llei del Cos de Bombers esperant millorar l'articulat del tres textos, i que en el treball en comissió legislativa siguin tinguts en compte ja que bàsicament són de millorar.

Per aquests motius m'abstindré pel que respecta a les tres esmenes a la totalitat presentades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Gerard Alís, pel PS.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com hem dit, debatrem de manera conjunta les esmenes a la totalitat presentades als projectes de llei relatius als cossos especials de Policia, Penitenciari i de Prevenció d'Incendis i Salvaments.

Compartim en gran part les motivacions argüïes pels Grup Parlamentari Liberal per fomentar les esmenes a la totalitat de dits cossos.

Mirin, després d'haver-nos reunit amb diferents membres i representants d'aquells cossos, hi ha hagut una evidència clara i unànime per part de tots i és que malgrat -també li reconec Sr. ministre- hi ha hagut un treball previ amb els cossos, els textos no gaudeixen del gran consens que se'ns havia anunciat. Al contrari, existeixen nombroses reivindicacions que no han estat tingudes en compte pel Govern i sembla que hi ha una clara voluntat encoberta única de regular els cossos seguint criteris purament economicistes, amb un cert menysteniment pels treballadors del sector públic, tot el que en la dinàmica amb la que DA ve tractant els funcionaris i treballadors del sector públic, des de que governa, a la qual em referiré més tard.

Creiem fermament que les modificacions de les lleis dels cossos de Policia i Penitenciari i l'adopció d'una llei del Cos de Bombers són necessàries. Tanmateix, creiem que, en la política de pedaços que el Govern de DA ve aplicant en comptes d'afrontar les reformes que cal, es torna a començar la casa per la

teulada. En efecte, ens sembla que calia en primer lloc tirar endavant la reforma global de la funció pública; reforma que es ve anunciant des de l'anterior legislatura i que avui segueix sent una tasca pendent fora, és clar, dels subtils però importants canvis que DA ha introduït en la llei que regula el complement de jubilació dels funcionaris i també els que s'incorporen en el Projecte de llei de modificació de la Llei del Cos de Policia. Ens sembla que per coherència, ni que sigui per la seva aplicació subsidiària però també per les remissions directes que s'hi fan, els temes que avui tractem, les lleis que avui tractem, procedia primer revisar la Llei de la funció pública, i posteriorment la llei específica de cada cos.

Entrant més en el detall dels textos objectes de debat, però de manera global, vull exposar els tres grans eixos que ens causen inquietud i, de fet, els que encaminen les esmenes a l'articulat que hem fet per mirar de millorar-los.

Primer, no podem deixar de referir-nos al nou règim disciplinari ens sembla totalment desproporcionat, no tenint cap equivalent pel que hem pogut saber, ni els cossos de caire militar dels nostres països veïns! I creguin-me, compartim que pels cossos especials calia modificar el règim sancionador i diferenciar-lo en relació als cossos especials, però em sembla que el Govern deixant-se endur per fets aïllats i puntuals que han succeït darrerament, deixin-m'ho dir col·loquialment, "s'ha passat tres pobles"; i és que s'imposa un règim disciplinari extremadament dur i sever, que de cap manera valoritza la tasca que els membres dels cossos especials duen a terme cada dia.

En segon lloc, segueixo abordant el tema més economicista de la reforma. I és que la reducció de remuneracions dels cossos especials que s'efectua, i alhora la retallada de certs drets -que en alguns casos creiem inconstitucionals com ara la prohibició dels policies de militar en partits polítics- combinat amb la manca de definició del nombre total d'hores que constitueix la jornada laboral dels membres d'aquells cossos, ens plantegen greus dubtes i creiem que poden tenir importants conseqüències i ser contraproductius pel futur, afectar greument la qualitat del servei com ara la seguretat i la protecció ciutadana.

En darrer lloc i com a tercer eix, no podem deixar de destacar el grau d'arbitrarietats que contenen els textos en relació al proveïment de places, tant d'agents com de membres de les direccions. Al nostre entendre aquesta situació condueix a una politització dels cossos -especialment pel que fa als membres de la direcció-, i pot causar un important malestar i desafecció entre els membres que els componen, afectant sense cap mena de dubte la neutralitat que aquests cossos han de tenir.

No obstant això, no podem donar suport a les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Liberal. I això no perquè, insisteixo, no perquè no compatim que en el fons i la forma el Govern no ha fet bé les coses, no perquè no ens haguem plantejat de formular també esmenes a la totalitat, sinó per responsabilitat envers dels nostres ciutadans i envers els propis membres dels cossos.

M'explico, una de les preocupacions més importants que han sorgit de les trobades amb els cossos especials -sobretot al cos de policies i al cos de penitenciaris- és la necessitat urgent de proveir-se de noves places d'agents. És una evidència que el Govern, malgrat disposa d'habilitació pressupostària per fer-ho, condiona les convocatòries de places a l'entrada en vigor dels textos de llei objectes de debat. Això ens preocupa molt ja que creiem que està en joc la seguretat de l'Estat i que no es justifica la demora en les convocatòries si no és per qüestions, com li he dit abans, purament economicistes! Però bé, tenim clar que no podem de cap manera contribuir en retardar més el proveïment de places; places necessàries i demanades pels cossos per poder garantir l'eficàcia des les seves tasques. Alhora ens sembla encertat que finalment el cos de bombers tingui una llei que reguli el seu cos.

Finalment, pensem que amb les esmenes que hem presentat i el debat en comissió, que de ben segur els consellers de DA voldran abordar, podem millorar els textos i regular les deficiències detectades.

Per aquestes raons els consellers socialdemòcrates ens abstindrem en la votació de les tres esmenes a la totalitat presentades i treballarem en comissió per millorar els textos.

No puc, però, acabar sense fer una reflexió que em suggereix la política que DA que està aplicant respecte de la funció pública. I és que malgrat els fets que es produeixen -vegi's afer BPA- aquests fets ens demostren cada dia que cal dotar-se d'un Estat fort, amb funcionaris i treballadors públics que vetllin pel compliment de les normes administratives i per la seguretat ciutadana, malgrat això, DA està adoptant polítiques amb un únic sentit que és precaritzar la funció pública. Senyors consellers i senyores conselleres, sí, DA està precaritzant la funció pública, desmotivant als nostres funcionaris, eliminant fins hi tot la figura del funcionari -que recordin que només persisteix pels cossos especials-, desvaloritzant la seva feina, fent funcionar l'Administració amb nombrosos eventuais quan requereixen places de caire fix, i fent pedaços i reformetes en comptes d'afrontar la reforma integral tan necessària! No m'estenc més, encetaria segurament un altre debat. Però crec que els textos que ara debatem són un clar exemple d'aquesta

política, política totalment contradictòria amb les necessitats del nostre Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata.

Té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Gallardo, em sembla que no ens ha entès bé. Nosaltres no qüestionem que vostès puguin presentar esmenes a la totalitat, sinó que les presentin en base a cap criteri clar i menys amb argumentacions gairebé clares.

Li he de dir que estic una mica desconcertat perquè en base a tots els debats d'aquests dos dies, havia arribat a la conclusió que el criteri que movia les seves esmenes a la totalitat era que, com en deia això, que fèiem lleis que eren pedaços, i en aquestes tres darreres, no ha esmentat que fos un pedaç. Realment ara no sé quin criteri acaben agafant a l'hora de presentar aquestes esmenes a la totalitat.

Però bé, em cenyiré a la meua intervenció per explicar els projectes de llei que avui es tenen a debat de l'esmena a la totalitat.

Després d'uns quants anys de funcionament de les normes ja existents en el cas del Cos de Policia i el Cos Penitenciari i d'una llarga reivindicació, com bé deia el Sr. Naudi, de tenir una llei pròpia en el cas del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, (tot i que en aquest cas, el gener del 2015 ja es va aprovar el reglament regulador de les funcions, l'estructura i l'organització del Cos), s'ha evidenciat que calia fer una revisió general de les disposicions normatives per adequar-les a la realitat i les necessitats actuals, i també era necessari afegir disposicions noves per resoldre algunes mancances o llacunes constatades.

Aquestes lleis milloren la definició dels membres dels diferents cossos especials i aquests es diferencien expressament dels funcionaris o agents que pertanyen al cos general i que hi realitzen funcions administratives, tècniques o de suport, separació que amb la normativa actual en alguns cassos no queda prou clara i genera disfuncions.

Aquestes lleis fan referència explícita als mitjans tècnics i operatius i a les instal·lacions que requereixen els membres dels cossos per a l'exercici de les seves funcions, es concreten els principis

d'actuació i les obligacions dels membres dels cossos així com es ressenyen les seves facultats.

Es defineix també de forma concreta l'estructura i organització dels cossos, així com les normes relatives a l'accés, la promoció i la formació. Un fet aquest darrer, que vull ressaltar ja que s'introdueix per primer cop el concepte de formació continuada i les accions de desenvolupament personal, a part de la formació inicial i la formació específica que tenen tots els membres del cos. Una millora substancial.

En el cas de l'accés i promoció es reforcen les exigències en matèria d'honorabilitat i de titulació, accions que serveixen per posar en més valor el propi cos.

Per primera vegada s'estableix un catàleg de drets i deures i es posa un especial èmfasis en els aspectes relacionats amb la seguretat i la salut en el treball, i amb la vigilància de la salut dels membres dels cossos en funció dels riscos inherents a l'activitat que desenvolupen.

Finalment i entre altres aspectes es fa una revisió del règim disciplinari on es detalla clarament els procediments disciplinaris que s'apliquen així com els drets que emparen els membres dels cossos que en són objecte, donant una major seguretat jurídica als membres del cos.

També s'actualitzen i s'amplien els supòsits de les faltes tant lleus, greus com molt greus i es detalla de forma molt més clara la prescripció de les faltes i les sancions. Cosa que també dóna més seguretat jurídica, Sr. Gallardo.

Senyores i senyors consellers, com s'ha pogut veure, he fet una revisió ràpida i superficial, que més endavant segurament el ministre ens ampliarà, dels molts aspectes en què fan incidència de forma detallada aquestes lleis. Per tant, voler fer creure que aquests projectes de llei només busquen endurir el règim disciplinari i buscar un estalvi en les contractacions, com van expressar els consellers liberals en la roda de premsa que van fer per presentar les esmenes a la totalitat i que avui en la seva defensa han tornat a reiterar, denota o bé que no s'han llegit i treballat en profunditat els projectes de llei i només s'han escoltat els arguments legítims però interessats d'una de les parts, -fa dies una editorial d'un diari d'aquí del país ho exposava molt bé parlant del sindicalisme liberal, això m'ha fet pensar que també fa dies en el darrer debat d'aspectes socials, el Sr. López feia la ressenya dient que en aquells temes els liberals ens avançaven per l'esquerra, amb els cossos especials els han avançat fins i tot a vostè, Sr. López, per l'esquerra- o bé, que tot i haver-ho fet, volen continuar amb la seva tàctica recurrent de fer una crítica demagògica i

sistemàtica i, deixi'm dir, poc argumentada, de la feina tant legislativa com executiva que fa el Govern i el grup de la majoria que li donem suport.

Si volen que els hi sigui sincer, no sé quina de les dues hipòtesis em fa més por.

Senyores i senyors consellers liberals, no es pot dir, bé dir sí, però no argumentar, que aquestes lleis el que volen és reduir la despesa de les noves contractacions. El que fan és buscar l'equitat amb la resta de cossos especials. La Llei de la funció pública ja estableix que els cossos especials han de rebre un complement específic per la seva funció. El que no és de rebut és que hi hagi cossos que tinguin un complement addicional vinculat de forma més o menys explícita al fet de no exercir el dret de vaga.

El fet que el Cos de Policia i el Cos Penitenciari no puguin exercir el dret a vaga és inherent a la condició que tenen els seus membres d'agents de l'autoritat que pertanyen a un cos de seguretat pública. I segurament el ministre ens podrà fer una explicació més extensa.

I aquest segon complement, vinculat a una contingència, que ja es contemplarà al nou article 18 de la Llei de la funció pública, sí que crea greuges comparatius amb la resta de cossos especials que només poden percebre un complement específic. Això sí que crea un greuge comparatiu Sr. Gallardo.

Per altra banda, el que es fa és respectar els drets adquirits amb aquelles persones que tenen consolidat aquest complement. No poden argumentar que aquesta modificació discrimina als nous membres respecte als ja existents ja que aquests el que faran es entrar amb unes condicions, conegudes, que responen a una nova realitat.

Si haguéssim de seguir el seu criteri mai es podria reformar cap llei ja que aquestes sempre tenen un impacte diferent als que els hi són d'aplicació a partir d'aquest moment i per tant segons vostès sempre hi hauria aquests greuges comparatius.

Per altra banda, senyors i senyores consellers liberals, no es pot argumentar que aquestes lleis només busquen endurir el règim disciplinari, el que es fa és adaptar-lo a la realitat i situacions actuals i això representa, sí, que algunes faltes es passin a tipificar com a més greus, però també n'hi ha altres que se'ls ha reduït la gradació i a més se n'han detallat força de noves que no estaven recollides i que la realitat ha demostrat necessàries. Aquesta explicació també hauria de servir pel Sr. Alís que ha fet una gran esmena aquí de l'enduriment excessiu d'aquestes lleis fins i tot portant-ho a l'extrem de què estem gairebé com castigant-los, pertanyen aquests cossos com a anar a un càstig.

Tampoc es pot pretendre assimilar al règim disciplinari dels cossos especials, com ha dit el Sr. Gallardo, com el que avui estem tractant, a la resta del cos general com vostès pretenen, ja que la realitat, la responsabilitat i l'impacte de les seves accions són sense cap mena de dubte diferents i superiors a la majoria d'aquests i és per aquest motiu que la pròpia Llei de la funció pública ja reconeix aquestes especificitats.

Senyores i senyors consellers, com ha quedat palès en la meua intervenció, els projectes de llei presentats pel Ministre Espot signifiquen una millora substancial a les regulacions actuals d'aquests tres cossos i en cap cas es justifica el seu retorn a Govern.

Estem oberts, com ho hem estat sempre, a què durant el tràmit parlamentari puguem parlar i discutir sobre les esmenes presentades i estic convençut que podem trobar entesa i aportar millores al text final, almenys aquesta és la nostra voluntat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn de Govern, Sr. ministre, Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, per començar, m'agradaria recordar que avui no estem debatent una esmena a la totalitat de tres lleis radicalment noves. Dos dels projectes de llei que han fet objecte d'aquesta esmena a la totalitat vénen a reformar dues lleis ja existents, -la Llei qualificada del Cos de Policia i la Llei del Cos Penitenciari-, mentre que el tercer projecte de llei, -la Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments-, ha estat un text llargament reclamat pels membres d'aquest cos especial, a l'elaboració del qual s'havien compromès els successius governs des de fa més d'una dècada.

Per tant, aquests tres projectes de llei obeeixen a una doble voluntat. D'una banda, honorar, -aquest cop sí, aquest Govern sí-, el compromís electoral de dotar el Cos de Bombers d'una llei específica. I, de l'altra, actualitzar les regulacions ja existents dels cossos de policia i penitenciari.

Qualsevol regulació estatutària, -com la recollida en aquests tres projectes de llei-, requereix una actualització i una adaptació permanent. Al llarg de l'última dècada hem anat acumulant experiència pel que fa a l'aplicació d'aquestes lleis reguladores dels cossos especials i, -precisament-, arran d'aquesta

experiència hem vist allò que calia millorar o clarificar.

Abans d'entrar a discutir els motius concrets en els quals el Sr. Gallardo ha fonamentat aquesta esmena a la totalitat, i abans de rebatre també els arguments que han exposat els representants dels diferents grups parlamentaris per oposar-se als projectes de llei, permetin-me que exposi què ens estariem perdent si avui aquesta Cambra votés a favor de retornar aquests projectes de llei a l'Executiu.

Estaríem deixant passar l'oportunitat de dotar el Cos de Bombers d'una llei pròpia: una llei que els governs liberals i socialdemòcrates es van comprometre a fer. I que em consta que hi van treballar. Però que només el govern demòcrata ha promogut realment de forma efectiva. Una llei que, -igual que les referents al Cos de Policia i al Cos Penitenciari-, regula adequadament, dóna seguretat jurídica, obre més possibilitats de formació, adapta i clarifica la jerarquia i, -en definitiva-contribueix a dignificar la professió dels bombers.

Si avui aquesta Cambra aprovés l'esmena a la totalitat a aquests tres projectes de llei estariem tancant la porta a millores i actualitzacions tan substancials com:

L'habilitació normativa perquè els cossos especials puguin actuar més enllà de les fronteres d'Andorra en casos excepcionals i d'emergència, d'acord amb els convenis internacionals que hem signat en els darrers anys.

L'adequació de la regulació del port de les armes i dels mitjans de subjecció i coercitius a les recomanacions i els estàndards internacionals.

Uns procediments d'accés i promoció als cossos especials més clars i transparents; amb major èmfasi en els principis d'igualtat, concurrència i publicitat.

Uns majors requisits de formació i honorabilitat per ser membre dels cossos especials; requisits que, -sense dubte-, aniran en benefici del prestigi social d'aquests cossos i, -sobretot-, del servei que presten a la ciutadania.

L'adaptació de les regulacions dels cossos especials a les normes emanades de la Llei de la seguretat i la salut en el treball i de la Llei qualificada de llibertat sindical, que no eren vigents quan es van aprovar les lleis dels cossos de policia i penitenciari.

Un millor encaix estatutari dels cossos especials al si de l'Administració general.

O una clarificació de la situació del personal tècnic i administratiu adscrit als cossos especials.

Tot això, -pel capbaix-, és al que renunciariem si avui aquest Consell General decidís no prosseguir la

tramitació parlamentària dels projectes de llei, com sosté el Grup Parlamentari Liberal.

Evidentment, el grup que defensa aquesta esmena a la totalitat pot dir que, malgrat compartir aquests principis i objectius dels projectes de llei, els textos contenen, i de fet ho ha dit, qüestions insalvables que aconsellen el seu rebuig inapel·lable. Vegem-ho.

El Grup Liberal i també els consellers socialdemòcrates, defensen que no es poden reformar les lleis dels cossos especials sense abans haver reformat la Llei de la funció pública.

Senyor Gallardo, Sr. Alís, la Llei de la funció pública no és cap norma sacrosanta de la qual depèn tot el nostre ordenament jurídic, bàsicament perquè no té rang superior als tres projectes de llei que aprovem avui. No és la Constitució. A més, la Llei de la funció pública és d'aplicació supletòria als cossos especials. Precisament per això, perquè són cossos especials, requereixen una regulació específica, diferenciada i independent de la regulació general. I, en qualsevol cas, les lleis no són immutables; de forma que si quan s'aprova la nova llei de la funció pública en resulta alguna discordança puntual amb les lleis dels cossos especials que avui analitzem, doncs es tornaran a modificar.

Crec que el Govern del qual formo part, -i en particular el ministeri que tinc la responsabilitat d'encapçalar-, no han demostrat mai cap mena de mandra a l'hora de reformar els textos legals per actualitzar-los i adaptar-los a les noves circumstàncies i necessitats. Perquè així ha de ser, i no ens podem emparar en la necessitat d'esperar determinades reformes més generals per demorar reformes sectorials o específiques que són absolutament necessàries i inajornables.

Des de les files liberals i socialdemòcrates se'ns ha dit també que aquests projectes de llei no s'havien elaborat des del consens. Crec, en primer lloc, que hauríem de posar-nos d'acord en què entenem per consens i fins on ha d'arribar la voluntat d'acord. Durant tota l'elaboració dels tres projectes de llei, el meu equip i jo hem estat en contacte permanent i directe amb els representants dels tres cossos especials afectats. Amb tots i cadascun dels sis sindicats, dos per cada cos especial, i del consell de la policia. Hem dedicat molts dies i moltes hores a reunir-nos amb aquests representants i hi ha hagut nombrosos informes i contra informes, propostes i contrapropostes, tal i com queda reflectit en la documentació completa i extensa que acompanya les memòries dels projectes de llei.

Si analitzen detingudament aquesta documentació, constataran que hem incorporat moltes, per no dir la majoria de les observacions que ens han fet arribar

els representants dels cossos especials. I fins i tot en aquells casos comptats, en què no ha estat així, hem donat sempre una resposta escrita raonada i fonamentada. Per a nosaltres el consens és això: A partir d'una proposta del Govern, els representants dels cossos especials fan les seves aportacions; algunes s'incorporen i altres no. O és que el consens ha d'implicar la renúncia total i absoluta dels nostres posicionaments? Governar és prendre decisions, escoltant les parts implicades i acordant tot allò que sigui possible, però sense renunciar als propis plantejaments. I més quan els propis plantejaments són els que van rebre l'aval majoritari dels electors.

Per tant, d'acord n'hi ha hagut i n'hi seguirà havent. De consens n'hi ha hagut i n'hi seguirà havent. I els representants dels diferents grups parlamentaris, que em consta que també s'han reunit recentment amb els representants sindicals dels cossos especials, saben perfectament que els punts de discrepància que subsisteixen en relació amb els tres projectes de llei són comptats. Si tanta discòrdia hi hagués, si tant malestar provoquessin aquests projectes de llei, no hi hauria el clima de tranquil·litat, concòrdia i pacificació que avui impera als cossos especials. Un clima ben diferent del que hi havia ara fa uns anys, malgrat els consellers socialdemòcrates vulguin fer creure que maltracto o maltractem els funcionaris.

Jo sempre he estat molt franc amb els representants dels bombers, dels policies i dels agents penitenciaris: no m'he tancat mai als seus suggeriments i propostes, i de fet n'hem acollit moltíssims, ho he dit abans, però mai no els he promès coses que no podia complir. Així és com entenc que cal gestionar la direcció dels cossos especials.

L'oposició a aquests projectes de llei, no només del Grup Parlamentari Liberal, sinó també del Grup Parlamentari Mixt, també es fonamenta en un reguitzell de preteses vulneracions constitucionals, perquè en primer lloc no es reconeix el dret de vaga per als policies i agents penitenciaris.

Miri, de debò que estic sorprès, especialment amb el Sr. Gallardo. Perquè nosaltres amb aquests tres projectes de llei ni tant sols hem incidit en aquesta qüestió.

Com he dit abans, la Llei qualificada del Cos de Policia i la Llei del Cos Penitenciari es modifiquen abastament però hi ha disposicions que no es reformen, entre les quals les que estableixen la prohibició del dret de vaga. Una restricció que van promoure els governs liberals dels quals vostè formava part, i que em sembla com a mínim ben poc elegant que vostè avui posi en entredit.

I no tinc cap mena d'inconvenient en reconèixer que va ser una decisió encertada, que la política d'ordre

públic que van desenvolupar els governs liberals des d'aquesta perspectiva, i que va continuar el govern socialdemòcrata, era una política encertada. Per això avui actualitzo i adapto el que ells van fer en el seu moment.

En aquest sentit, he de dir que també em sobta el posicionament dels consellers socialdemòcrates i d'SDP en relació amb aquesta qüestió. No només perquè quan va governar el Partit Socialdemòcrata, i quan el Sr. Naudi era ministre d'Interior, mai es va discutir la prohibició del dret de vaga dels policies i dels agents penitenciaris sinó també, Sr. Naudi, perquè l'esborrany del Projecte de Llei de bombers que es va treballar durant el període en el que vostè era ministre i que se'm va traspassar feia extensiva aquesta prohibició també al Cos de Bombers. Una qüestió que nosaltres no hem pogut avalar perquè el Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments no és un cos de seguretat pública en el mateix sentit que ho són els cossos de Policia i Penitenciari.

Francament crec que no és de rebut el doble raser que estan demostrant els grups parlamentaris Liberal i Mixt segons si tenen o no la responsabilitat de governar.

A més, cal dir que no estem fent res que no es faci en altres indrets. A tall d'exemple, la Constitució espanyola, per exemple, és força més explícita a l'hora de reconèixer el dret de vaga, perquè el garanteix de forma expressa i no de manera implícita com ho fa la Constitució andorrana, i tot i així, els cossos policials espanyols -i parlo de la Guàrdia Civil, que és un cos militaritzat, però també de la Policia Nacional o dels Mossos d'Esquadra, que no ho són- no poden exercir el dret de vaga.

A més, vostès que volen fer-nos creure que estan al costat dels neguits i les preocupacions dels membres dels cossos especials, els han explicat als més de 200 policies i a la cinquantena d'agents penitenciaris actuals que si prosperen les seves esmenes per aixecar les restriccions a l'exercici del dret de vaga deixaran de percebre automàticament el complement retributiu de funcions permanents, i per tant passaran a cobrar entre 300 i 400 euros menys cada mes? No ho dic jo; em remeto ni més ni menys al que preveu la disposició addicional de la Llei qualificada del Cos de Policia, que diu que aquest complement es fonamenta en el "caràcter permanent de les missions de protecció del lliure exercici dels drets i les llibertats, i de garantir la seguretat ciutadana que té encomanades el Cos de Policia, que han de ser exercides en qualsevol circumstància, moment i conjuntura sense excepció".

Les restriccions al dret de vaga dels agents de Policia i dels agents penitenciaris estan presents des del

2004 i des del 2008, respectivament, i crec que han funcionat prou bé. No estic segur que pel simple fet de fer oposició al Govern valgui la pena voler canviar allò que funciona i no dóna problemes ni genera neguit dels propis afectats, especialment en qüestions referents al manteniment de l'ordre públic i la seguretat ciutadana.

Vinculada a aquesta qüestió, i també s'hi ha fet referència, hi ha la prohibició de militar en partits polítics i d'exercir càrrecs electius i de designació. En podem parlar Sr. Gallardo: potser sí que es pot flexibilitzar la prohibició de participar en partits polítics, però entenc que no seria acceptable que una persona que és un membre del Cos de Policia en servei actiu ocupi un càrrec electiu o de designació. Si aquesta incompatibilitat existeix per als batlles i els magistrats, per què no per als policies, quan les seves atribucions provenen de la mateixa regalia de l'Estat i els és exigible el mateix deure d'imparcialitat?

Quant al posicionament d'SDP que he escoltat al llarg dels darrers dies -i també avui en aquest debat en el cas del Grup Parlamentari Liberal-, no entenc què hi veuen de malament en la suspensió del dret a la jubilació anticipada en casos d'infracció disciplinària o penal molt greu. A mi em sembla que un membre d'un cos especial que té obert un expedient disciplinari o està immers en un procés penal perquè pot haver comès un delictes dolós que, alhora, hagi comportat uns danys i perjudicis molt greus a les persones, els béns o les institucions, de forma que es pot presumir raonablement que acabarà acomiadat o inhabilitat -aquesta és la formulació taxativa i restringida que preveuen els projecte de llei-, no pot acollir-se al benefici de la jubilació anticipada mentre no s'hagi arxivat l'expedient disciplinari o hagi estat absolt penalment.

Encara no fa un any, i s'hi ha referit el Sr. Gallardo, vam viure una situació com aquesta i entenc que tots plegats vam trobar que el resultat -malgrat ser legal llavors- no era just ni equitatiu. De fet, recordo que el conseller Naudi va ser un dels que va protestar, fins i tot va insinuar alguns motius espuris darrera de la resolució d'aquell cas arran d'una pregunta parlamentària que em va formular. I ara, quan volem modificar la llei perquè situacions com aquella no es repeteixin, vostès s'hi oposen... Francament, no ho entenc!

En qualsevol cas, si es volen emparar en els dubtes sobre la constitucionalitat o la legalitat d'aquesta disposició els remeto a la sentència recent pronunciada pel Tribunal Europeu de Drets Humans en el cas Philippou contra Xipre.

També s'ha parlat, especialment des de la bancada liberal, sobre els greuges comparatius que suposa el fet que els nous agents de policia i penitenciaris que s'incorporaran a partir d'ara no percebran el complement de funcions permanents. Una vegada més crec que aquest argument va en contra dels actes que van tenir en el passat. Quan vostès governaven, l'any 2004, no els va suposar cap inconvenient promoure una Llei qualificada del Cos de Policia que va reformar a la baixa no només les condicions retributives, sinó també les condicions de jubilació dels policies que van ingressar al Cos a partir de llavors. I el mateix es va fer l'any 1989, perquè el règim estatutari dels servidors públics s'ha d'adaptar a les circumstàncies econòmiques i socials de cada moment. Per què el que valia l'any 2004 ara no val? Tampoc ho entenc...

A més, des del punt de vista del Govern, l'eliminació... -i s'hi ha referit també el Sr. Ballestà- l'eliminació del segon complement específic per als agents de policia i penitenciaris que ingressaran als cossos d'ara endavant precisament persegueix la igualtat i l'equitat. Perquè un cop aquesta mesura sigui vigent i sense perjudici evidentment del respecte dels drets adquirits, els membres de tots els cossos especials que disposen de llei pròpia que els reconeix percebran només un complement específic, amb independència de si són policies, agents penitenciaris, bombers, duaners o banders, i amb independència també de què aquest complement pugui ser més o menys quantios en funció de les contingències que incorpora i crec que d'aquesta manera, Sr. Gallardo, dono resposta als seus dubtes respecte de la modificació de l'article 18.3 de la Llei de la funció pública.

Pel que fa al pretès enduriment del règim sancionador...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, acabo de seguida Sr. síndic.

...sembla que haguem introduït gairebé l'execució sumariíssima, Sr. Alís, i la veritat he de dir que l'ampliació del catàleg de faltes no és sinònim, en aquest cas, de major repressió sinó que des del meu punt de vista és més aviat sinònim de més seguretat jurídica especialment per als membres dels cossos especials sancionats.

Fins ara teníem poques faltes amb una formulació molt genèrica que podia abastar múltiples conductes i, en canvi, ara tindrem més faltes però més precises i

taxades, bona prova n'és el fet que de la mateixa manera que puc convenir que faltes que abans eren lleus o greu han passat a ser greus o molt greus respectivament, també s'esdevé el contrari quan hem conclòs que alguna infracció estava tipificada de forma excessiva. I tampoc es pot obviar la regulació més complerta i precisa del procediment disciplinari, de les mesures cautelars i del catàleg de faltes que novament incideix en una major seguretat jurídica i només faltaria que el règim sancionador dels membres dels cossos especials hagués de ser el mateix que els dels membres del Cos General, mai ha estat així! Bàsicament perquè els cossos especials i especialment el Cos de Policia i el Cos Penitenciari són cossos jerarquizats amb una vocació reforçada de servei públic.

Bé, pel que fa a la possibilitat d'obrir la direcció del Cos de Policia a persones que no tinguin nacionalitat andorrana, en tot cas, ho posposo per a la propera intervenció per no allargar-me excessivament i, en qualsevol cas i per tot l'exposat, entenc que no hi ha cap motiu suficient que justifiqui la presentació i encara menys el suport a una esmena a la totalitat d'aquests tres projectes de llei.

Entenc també, que retornar -i ho he dit- els textos al Govern seria fer un pas enrere en la necessària actualització i adaptació de les regulacions dels tres cossos especials que depenen del ministeri que encapçalo.

És per tot això que demano als membres d'aquesta Cambra que votin en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal al Projecte de llei qualificada de modificació de la llei qualificada del Cos de Policia, al Projecte de llei de modificació de la llei del Cos Penitenciari i al Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament, i que permetin la tramitació dels textos prop de la Comissió Legislativa d'Interior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic i gràcies al ministre pel to, un to que no li agrairé al conseller de la majoria.

Miri Sr. Ballestà, jo no sé que ha estat fent vostè mentre jo estava parlant, perquè m'ha donat una sèrie d'arguments que jo avui no m'hi he referit, i en canvi em parla o em justifica que està sorprès perquè jo no he dit en cap moment que l'esmena a la

totalitat es fonamenti amb una llei que s'ha fet pedaços. Hauria d'estar content que jo no he dit que el Govern ha presentat una llei que és un pedaç.

En canvi em diu que està sorprès perquè no he dit això i de la bateria d'arguments que jo li he proposat, que puc estar d'acord en què potser no els comparteix, faltaria més, però no em pot dir que aquí al darrere no hi ha una justificació compartida o no, això és normal. Però no em pot dir sota cap concepte que no hi ha una justificació.

Vostè em diu que no he entès la llei! Bé a mi em sembla que és que... reprenc una mica les paraules de la consellera Gili abans. Aquí sembla que hi ha un grup parlamentari que sembla que té la ciència infusa, la ciència exacta, que com ells interpreten les lleis és l'única manera d'interpretar-les, i que la resta, malgrat alguns no siguem advocats, però també ens podem fer assessorar, i de fet ens fem assessorar, aquells advocats que interpreten les lleis en un altre sentit, si és diferent al que vostès interpreten, llavors és que no entenem les lleis. No! Jo el que li diria és que potser les interpreten de manera diferent, i amb el que hem de treballar conjuntament és que aquesta ambigüitat o aquesta inseguretat que pot generar la lectura de la llei, no continuï, no persisteixi. I per això fem esmenes, per això les justifiquem quan presentem esmenes a la totalitat el perquè ho fem, i després si en el treball en comissió que moltes vegades s'ha donat el cas, ens convencen que realment el que hem proposat no s'ajusta o no pertoca, doncs, ho acceptem. Faltaria més! I ens acaben convenent.

Malauradament, nosaltres poques vegades els convencem. Vull pensar que és perquè els nostres arguments no són prou sòlids i no perquè vénen amb el no ja predisposat.

E Sr. Alís, jo crec que el Sr. Alís és bastant més optimista que jo. Ell pensa que en el treball en comissió, doncs, això pot donar un resultat fructífer. Tant de bo sigui així! No vull dir que no hi hagi bon ambient a la comissió, que hi és. I és un ambient de treball i respectuós, però sovint costa que prosperin algunes de les esmenes que entenem que és des d'una altra perspectiva, és des d'un altre posicionament, doncs, siguin acceptades per la majoria.

El nostre objectiu amb l'esmena a la totalitat no és ni de bon tros retardar la contractació de futurs agents. Cap ni un! Això no ho hem perseguit ni ho perseguim, perquè sempre hem defensat, nosaltres i tothom, crec, i així ho fem de portes enfora i fora d'Andorra també, que un dels valors d'aquest país és la seguretat, i per tant, quan millor sigui la seguretat, quan millor puguin prestar qualsevol d'aquests tres

cossos especials, penso que això és un valor afegit que sovint nosaltres, tots, siguem del partit que siguem, això ho justifiquem.

Per tant, no hi ha cap objectiu de retardar no de bon tros la contractació si és que és l'objectiu del Govern el tramitar ràpidament aquestes lleis per contractar amb un altre règim econòmic.

Jo el que sí he alertat, al nostre entendre, és que eren diferències salarials en el moment que s'apliquin aquests tres projectes de llei.

Respecte a la intervenció del Sr. ministre, repeteixo, li agraeixo el top, en primer lloc, en segona, discrepo en algunes de les coses que ha dit, en altres, per exemple, aniré a la que sí hi estic d'acord. És en el tema de la participació dintre dels partits polítics. Ho comparteixo aquest posicionament. De fet és el que internament havíem discutit. Entenem que és un dret que els agents puguin participar. No estaria ben vist o pensem que no és òptim o positiu que acabin ocupant càrrecs de rellevància dins dels partits, però no que se'ls manlevi aquest dret. Per tant Sr. ministre estem d'acord amb això.

Com també estem d'acord amb què el Cos de Bombers tingui una llei. També hi estem d'acord! De fet estem d'acord en millorar tot el que sigui la seguretat, la formació, els recursos, dels cossos especials, que és del que estem parlant avui. No és una crítica, simplement és, al nostre entendre, un dels dubtes que jo he manifestat en la meua intervenció i que potser no m'he explicat bé, perquè alguns d'ells crec que vostè ho ha interpretat d'una manera -repeteixo- potser és aquesta possibilitat que dóna el dret, aquí hi ha juristes en aquesta sala que no tot és blanc i negre, i que queda, doncs, a interpretar segons la persona que ho llegeix.

(Se senten sorolls de petards provinents de fora)

Em refereixo a l'article 18.3 de la Llei de la funció pública. Vostè em deia, és que la Llei de la funció pública no és la Carta Magna! No, no és la Carta Magna. La llei de la funció pública no és la Carta Magna, evidentment es pot reformar, s'hauria de reformar. De fet, es vol reformar. Però el que ens sobta és que els projectes de llei que han entrat vostès, tot i que la llei de la funció pública no és la Carta Magna, sovint té referències i modificacions a alguns articles de la Llei de la funció pública. Per tant, home, Sr. ministre, entengui que jo li demani que, al nostre entendre, fora més correcte en un primer moment encarar la reforma de la llei de la funció pública, i després poder fer aquestes modificacions dels dos textos legislatius existents i la Llei del Cos de bombers que a dia d'avui no era existent.

Aquest article 18.3 de la Llei de la funció pública, jo interpreto i així ho interpreta el nostre jurista, repeteixo, potser estem equivocats, té una contradicció respecte a l'article 62 de la Llei del Cos de Bombers. La Llei del Cos de Bombers reconeix el dret de vaga. Així ho reconeix la Llei del Cos de bombers, article 62. I en canvi, l'article 18.3 de la llei parla que queden renunciats i es renuncia el dret de vaga dels cossos especials, i jo entenc que el Cos de Bombers és un cos especial, queda acceptada aquesta renúncia perquè queda dins del que és la compensació dels complements que ja es preveuen.

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. Gallardo, no sé, tenim els focs artificials, no sé, si els hi sembla fem una pausa, esperem. Potser serà millor per tots i després podem continuar el debat. Ho dic perquè sinó amb aquest rere fons potser pot destorbar les intervencions.

Si els sembla parem durant uns moments.

Se suspèn la sessió.

(Són les 20.32h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 20.46h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió

Sr. Jordi Gallardo si voleu continuar.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Abans dels focs d'artifici no dialèctics, exteriors, estava comentant que en treball intern amb el nostre assessor jurídic veiem una contradicció que li explicava al Sr. ministre que potser jo no he sabut explicar bé, quant a què la Llei del Cos de Policia que s'entra o que es presenta a tràmit parlamentari, presenta una modificació de la Llei de la funció pública i que al nostre entendre presenta una contradicció amb la Llei del Cos de Bombers. I li estava explicant al ministre que mentre la Llei de la funció pública amb aquesta modificació de la Llei del Cos de Policia reconeix que els cossos especials deixaran de fer vaga perquè corrent un complement que quedi inclòs dins dels conceptes que preveu la Llei de la funció pública, la Llei del Cos de Bombers parla en el seu article 62 de drets de vaga i de manifestació. I per tant, quan la Llei de la funció pública es refereix als cossos especials, en cap moment diu excepte, per exemple, el Cos de Bombers.

Per tant, aquí és una de les contradiccions que jo enumerava.

Enllaço això amb una de les coses que també ha comentat el Sr. ministre dient que li sorprenia, doncs, que hi hagués aquest canvi de plantejament. El ministre ho ha dit de manera més elegant que el conseller Ballestà, que feia referència que el Grup Parlamentari Liberal s'havia tornat un grup sindicalista com deia algun mitjà de comunicació.

Jo crec que estem defensant el mateix que defensàvem llavors. Estem defensant exactament el que defensàvem llavors. I miri, li diré el perquè.

Amb la modificació que fan vostès d'aquestes lleis, els agents de policia continuaran sense poder fer vaga. Estem d'acord. Com no feien amb la llei que vam aprovar amb el govern liberal. Però renunciïn al complement que tenien. Deixen de tenir el complement que tenien per aquest concepte, i s'inclou dins dels complements que ja es preveuen que hi són, però hi ha una rebaixa del seu salari perquè deixen de percebre el complement per dret de vaga. Per tant, jo el que li plantejo és: si ja hi estic d'acord que els cossos especials si és així de manera consensuada com es va fer el 2004 renunciïn a aquest dret constitucional perquè hi ha una compensació. Jo amb això hi estic d'acord. O l'altre escenari sinó que es reguli.

Però ja li agafo que deixin de fer vaga, però que percebin el que percebien. No em podrà dir vostè que percebran el mateix que percebien abans amb la llei que vam aprovar nosaltres.

Per tant, ni ens hem tornat sindicalistes ni hem avançat a ningú per l'esquerra. Simplement defensem els drets, en aquest cas dels cossos especials perquè tinguin o bé el dret de fer vaga, -que ja li dic jo que no crec que és el més òptim-, o la compensació per deixar-la de fer, -que és el que crec jo que s'hauria de perseguir. Però vostès el que han fet és, deixen de fer vaga, com ja feien però perdent aquesta compensació. I per tant doncs jo crec que l'escenari és diferent i permeti'm la broma, si em permet evidentment. Vostè feia referència que és un govern en el qual jo hi formava part. Sí efectivament i em va honorar molt, vaig començar com a director, vaig acabar com a secretari d'Estat, però cada vegada que fem alguna referència a algun canvi de posicionament o a alguna modificació, acabant fent-me cap de Govern d'aquell govern. Vull dir era un simple director que va acabar sent secretari d'Estat de política cultural amb moltes reunions interessants amb el cap de Govern en relació amb el tema del Madriu. Per tant, sí honoro tots els compromisos que va prendre aquell govern, els honoro, els defenso però també contràriament al que ens diuen vostès no

som immobiliistes. Els nostres plantejaments evolucionen i si a dia d'avui hi ha alguna cosa, que no és el cas diferent al que defensava el nostre govern, doncs si cal, ho reconeixem, i si era un error si cal, reconeixem que ens hem equivocat. Però repeteixo, no és el cas, penso que l'escenari és totalment diferent. Ja li he dit que estic d'acord amb el tema que no puguin ocupar càrrecs dins dels partits polítics, això ja li he dit que hi estic d'acord Sr. ministre.

I en relació al tema de jubilació. Crec que hi ha un matís, els fets succeïts, la persona en qüestió es va declarar culpable. Jo el que li estic dient és que si no es declara culpable i si no hi ha una sentència ferma, com a mínim, que es quedi amb suspens perquè es pot demostrar que la persona finalment és innocent. I en el redactat de la llei tal i com està fet jurídicament. Nosaltres entenem que es perd aquesta presumpció d'innocència. Per tant, aquest era l'altre plantejament que jo li feia Sr. ministre. I de moment serà tot.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré per al·lusions, contestant al Sr. ministre.

Ha parlat que fa referència a la Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'incendis, doncs que hi havia un compromís de molts govern i doncs que el govern de demòcrates ho ha fet realitat. Doncs bé, la meua intervenció ja he dit que era una qüestió que ens satisfesia, que finalment el Cos de Bombers tingués, disposés d'una llei.

També ha parlat de clima millorat, però ja que vostè s'ha penjat una medalla i ha fet al·lusió en el meu mandat, doncs sense ser putulant, convindrà amb mi que el seu predecessor en el càrrec també es va trobar un clima bastant millorat del que era quan va arribar en el càrrec. Però bé, amb aquesta qüestió jo també entenc que tampoc hem de fer política en els cossos especials.

En relació a la Llei del Cos de Bombers doncs, hi ha fet referència. Bé, vam deixar un text molt preparat i aquest text la major part dels articles coincideixo amb vostè que s'han recollit, estan bé, potser en trobo a faltar un, com pot ser que no s'incorporés la creació del Consell del Cos de Bombers, que entendria que amb una llei d'aquest calat i el gran desplegament reglamentari que s'ha de fer, seria

necessari, i en aquest sentit hem presentat una esmena.

A nivell del dret de vaga, vostè ha explicat les seves raons, els seus motius. Bé, jo en la meua intervenció he fet referència doncs que no entenia la contradicció que en la Llei de Cos de Bombers es reconegué el dret de vaga i a les altres dues lleis doncs no ho fos. Ha fet al·lusió a la Guàrdia Civil espanyola, però bé també podem fer al·lusió a la Policia Nacional francesa que el dret de vaga està reconegut. Evidentment doncs, amb uns supòsits, garantint serveis mínims. Per què no ho vam fer? Doncs en aquell moment si no ho vam fer doncs primer perquè no teníem majoria i enteníem que també calia modificar la llei de la funció pública i per això no vam poder avançar més en aquesta qüestió. Són dos models diferents, entenc que sense modificar la llei de la funció pública vostès puguin presentar aquestes lleis, però per fer les coses ben fetes jo entenc que per evitar greuges comparatius més enllà que evidentment doncs els cossos especials han de tenir les seves regulacions pròpies, hi ha altres aspectes dins de les taules salarials i les graelles en funció de la carrera professional doncs que haurien d'evitar de crear greuges comparatius i contemplar certs complements.

Ha fet referència en la seva intervenció o en la seva rèplica de què no entenia aquella observació que vam fer en aquella sanció de la transitòria del dret de bloquejar o de què una persona o un agent que hagi comès un delicte doncs no pugui cobrar la jubilació anticipada. Jo feia referència quan ho vaig comentar als drets de jubilació anteriors, les cotitzacions anteriors en el moment que s'hagi produït el delicte. Per tant, a partir d'aquí entenc que això es podria produir pels drets anteriors que no es poden retreure i per tant aquí seria qüestió d'establir un règim sancionador que anés molt més enllà.

Ha fet referència també a un exemple de fa un any. Continuo pensant que en aquell moment es va optar, era una possibilitat que existeix en el procediment abreujat de la contravenció penal. Bé, jo crec que allà hagués estat molt més bé al meu entendre perquè hi havia d'altres qüestions que s'haguessin pogut jutjar pel procediment ordinari i anar molt més enllà i treure realment les conclusions perquè crec que hi podien haver més casos, i la meua opinió personal és que es va voler tancar altres qüestions.

Bé, de moment deixaré aquí la meua intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, intentaré resumir els diferents punts que vull comentar.

A veure començaré per una primera qüestió. És que crec Sr. ministre que no fa justícia amb les pociissions mantingudes per part dels diferents grups.

En primer lloc, estem debatent una esmena a la totalitat per tant de cap manera ens hem oposat als textos. De fet, ja ho he dit clarament que són necessaris aquests textos, que valoràvem molt que finalment hi hagués un text, una llei de bombers que es posés en marxa i que s'actualitzés la llei dels altres dos cossos. Per tant, no estem anant en contra, no trobo ajustat que defensi que estem privant els cossos especials d'aquesta llei quan precisament hem dit que ho valorem.

De fet, en quant al nostre posicionament hem fet una balança i hem posat les crítiques, potser dures però de les crítiques en relació a la presentació i a la forma en què s'han tramitat aquests textos però alhora hem valorat la necessitat de poder debatre en comissió i de fet, hem presentat nombroses esmenes per millorar els textos en el sentit i en els tres eixos de preocupacions que els mateixos ens fan.

Segon punt, volia parlar del concens. Bé, potser tenim un concepte diferent de la definició de concens. El diccionari quan parla de concens diu d'arribar a un acord, d'arribar a una entesa. Vostè mateix ha dit que quan es governa hi ha un moment en què les coses s'han d'imposar. Jo li puc entendre, però en tot cas, quan se'ns van presentar els textos i que nosaltres també ens vam plantejar ni de fer esmenes ni de plantejar res perquè hi havia ampli consens, això ha resultat no ser cert. De fet, pel que em consta, és que tant és aquesta sensació de què no hi ha consens i de què hi ha hagut una imposició no sé si dictatorial seria la paraula, però en tot cas una imposició és que pel que em consta els cossos han negat inclús de reunir-se amb els representants del grup parlamentari per parlar dels cossos. No diré que aquesta qüestió sigui la més acertada però en tot cas sí que demostra que no hi havia consens i entenc que havent fet això haguessin aconseguit millorar i que des del grup parlamentari s'hagués millorat el text i s'haguessin tingut en compte aquelles preocupacions.

El segon punt, la llei de la funció pública.

Sí, és un debat aquest dies ja hem estat parlant dels debats i de les qüestions que des de DA no s'afronten. Sí són cossos especials i necessiten la seva regulació pròpia, estem d'acord. El que passa és que

són funcionaris i hi ha una llei base, que és la llei de la funció pública. I com ja han dit els companys, la llei de cossos remeteix a aquesta llei de la funció pública. Per tant, el primer que s'hauria de fer és reformar la funció pública, tirar endavant aquesta reforma necessària que preocupa tant, i després modificar la llei de cossos perquè aquestes remissions que s'hi fan una mica que siguin coherents amb el que pugui ser. Sí, té raó vostè que si posteriorment es modifica la llei de la funció pública, i hi ha alguna incoherència es podrà corregir, però en tot cas aquest és un dels arguments pels quals creiem que es comença la casa per la teulada. És una crítica, una crítica coherent i lògica i no treu que participarem en el debat per tirar endavant aquests temes perquè els veiem necessaris.

Tercer punt en quant als criteris economicistes. Miri, jo ja els hi he explicat, una de les preocupacions que va sortir especialment en els cossos de policia i penitenciaris, és que falten agents per poder complir la tasca que han de fer. I precisament una de les preocupacions que ens deien és quan aquests textos estaran adoptats perquè puguem treure a concurs públic aquestes places. Jo el que els hi dic és que s'està condicionant aquesta convocatòria de places a l'aprovació d'aquesta llei, per què? Perquè aquesta llei implica una retallada salarial, una rebaixa de costos que ara en parlarem i serà més barat, diguem-ho així, més barat de pagar aquests nous agents. Per tant, aquest criteri creiem que és el que ha regulat aquesta llei.

Ja els hi deia, hi ha habilitació pressupostària per poder fer una convocatòria d'agents i pal·liar aquesta mancança que preocupa tant als cossos sense perjudici que trametem aquesta llei i que es pugui aplicar el nou règim.

Lligat a això també vaig al tema salarial. A nosaltres ens preocupa, ens preocupa que aquesta rebaixa salarial i que es treguin certs complements i alhora... -per això ho hem fet tant d'això-, es retallin certs drets.

Bé, no entraré a fer el debat sobre el dret de vaga, sobre el dret a admetre en un partit polític però, escolti, són drets... són drets alguns constitucionals i reconeguts i entenem que no poden ser retallats i, en tot cas, si ho són hi ha d'haver la corresponent contraprestació que ara s'elimini. En tot cas, tot això ho he ficat sobre la taula per poder-ho debatre en comissió.

Vull fer, lligat aquí, una especial menció sobre les incompatibilitats i els drets. Bé, nosaltres no trobem encertat de què s'hagi limitat la possibilitat de què els agents, en aquest cas del Cos de Policia, de poder militar en un partit polític o de fer activitats

polítiques. Em sembla que és un dret comú i constitucional que ha de ser respectat. Vostè ha dit que també trobaria lògic que no s'hagin de poder fer càrrecs en públic quan estan en actiu, sembla lògic, però de fet la possibilitat de poder fer càrrec públic demanant una excedència existeix i llavors es pot exercir càrrec públic; aquí se'ls prohibeix totalment.

Miri, a mi no m'agrada personalitzar però no crec que vostè m'ha parlat de batlles precisament i crec que vostè està fent una funció política en excedència d'un càrrec de batlle, per tant, és el mateix cas d'un policia que vulgui presentar-se a excedir a un càrrec i demanar una excedència per poder fer aquest càrrec polític. Entenem que és un dret i aquest s'ha de respectar. Tot i això, insisteixo, hem posat sobre la taula perquè ho debatem i que si hi ha una retallada per aquests tres cossos especials es pugui compensar.

El cinquè punt que volia comentar és el tema del règim sancionador. Sí, vostè ens ha dit que s'ha comparat... Nosaltres creiem que el règim sancionador i així ens ho ha fet veure és excessivament sever. Jo ja li he dit i reitero el que he dit ara: em sembla raonable de modificar el règim sancionador dels cossos i diferenciar-lo del Cos especial, estic totalment d'acord... Perdó, del Cos general, estic d'acord i no aniré en contra, el que passa és que em sembla que s'ha anat massa enllà i tot això s'ha anat massa enllà per uns fets molt concrets i puntuals que han passat ara que entenem que no s'haurien de repetir però que, en tot cas, han empitjorat això i crec que realment no dignifiquen la funció del Cos.

El darrer punt que volia comentar... Bé, el tema de la rebaixa salarial, bé, en tot cas ja he parlat una mica abans. Creiem que el fet de retallar pot crear, rebaixar els sous dels nous agents en relació a això, pot crear diferències i pot crear malestar entre els cossos i pensem que això s'ha d'ajustar perquè per fer una mateixa tasca quan, per altra banda, el que valorem ha exigut nous requisits, una titulació el qual em sembla bé, però avui ens trobarem en el cas dels policies que han de tenir el Batxillerat per poder accedir a la plaça però, en canvi, cobrant menys que un agent que va entrar en el seu dia sense tenir el Batxillerat. I aquestes diferències creiem que poden causar malestar i dificultar i impedir la tasca que aquests cossos han de fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré en un punt concret del Sr. Alís on fa referència a què els sindicats no van voler reunir-se amb el Grup Parlamentari Demòcrata pel tema de què no estaven d'acord amb el plantejament de la Llei... No, no, aquest no va ser el motiu, si vol demani'n a ells i els hi explicaran correctament. No es van voler reunir amb DA per una situació concreta que passava en aquell motiu i jo personalment lamento que prenguessin aquesta decisió perquè per a nosaltres hagués estat molt bé, conèixer de primera mà els seus arguments i les seves reivindicacions, perquè encara que puguem escoltar les argumentacions a través de la resta de grups parlamentaris que han pogut recollir sempre és molt millor recollir de primera mà. Per tant, no digui això i tampoc dir que no han estat tots perquè sí que hi ha hagut sindicats que s'han pogut reunir.

Amb el Sr. Gallardo, bé, lamento que no li hagi agradat el to que he fet, o la percepció que ha tingut del to de la meva intervenció. Suposo que això també deu anar depèn de la banda de quan és. Quan vostès fan les seves intervencions segurament molt més dures i amb uns tons molt més agressius que les que fem des de la bancada de Demòcrates, suposo que no tindran aquesta percepció de què estan fent unes rèpliques amb un to fora de lloc o no prou complaents. Lamento que tingui aquesta percepció, no és aquesta la voluntat, sinó després el que és la meva posició enfront a l'esmena a la totalitat que han presentat.

Amb el tema de les esmenes a la totalitat, em dec haver explicat malament a l'inici de la meva intervenció quan feia referència al tema de què no hagin fet referència a què aquestes lleis eren un "pedaç"... El que volia reflectir és que durant els dos dies amb totes les esmenes a la totalitat, tant les que han presentat vostès com les que s'han afegit d'altres grups, l'argument de partida que han utilitzat és que les lleis eren uns "pedaços", i jo el que he dit és que semblava estrany que d'aquestes lleis no hagin utilitzat aquest argument que és el bàsic que han utilitzat per seguir totes les esmenes a la totalitat.

Diu que li dic que no han entès la Llei... Bé, jo no sé si l'han entès, o no, però com a mínim tant en la meva intervenció com sobretot en la que ha fet el ministre de forma molt extensa, doncs han pogut rebatre tots els arguments que han esmentat per defensar aquesta esmena a la totalitat o altres punts de la Llei en la que no estaven conformes i ho hem fet en base amb el que diu la Llei, no hem estat inventant-nos les coses per rebatre els seus arguments, es fa el que diu la pròpia llei o per rebatre

les seves interpretacions, i podem estar d'acord que segurament tenim interpretacions diferents.

I per altra, no entenc tampoc molt això, la referència que ha fet a aquest no predisposat al tractament de les esmenes, no crec que aquest... Jo en la meva intervenció he acabat fent referència de què hi ha aquesta voluntat clara de què puguem treballar, debatre les esmenes i poder arribar a un text final millorat al que hi ha ara -i el ministre també doncs ha comentat alguns punts que poden ser susceptibles de millora-, i tampoc no crec que pugui vostè dir que aquest no ha estat el talant almenys en les comissions que hem compartit; que potser no hem arribat a acords però sí que hem pogut debatre i sempre buscant la millora en els textos finals de les lleis que han sortit.

Bé, espero que el to de la meva rèplica hagi estat una mica millor.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si em permet faré referència a una qüestió que havia quedat pendent de les primeres intervencions i que han aixecat ara tant el Grup Parlamentari Liberal com els consellers del Grup Parlamentari Mixt, que és la possibilitat o el fet de què com a mínim les lleis dels cossos especials que estem analitzant no prohibeixin el fet de què pugui assumir la direcció d'aquests cossos especials una persona que no tingui la nacionalitat andorrana, no?

Vull deixar clar que aquí no hi ha cap voluntat de delegar funcions de sobirania en persones no andorranes ni de sotmetre's a la voluntat d'altres països, no? Simplement hi ha la voluntat de preveure una possibilitat pel cas en què no sigui possible trobar un perfil en un determinat moment, i nosaltres ens hi hem trobat, en moments de dificultats, un perfil idoni i amb la capacitat tècnica adequada entre persones de nacionalitat andorrana. Ara bé, també penso que és una qüestió com la qüestió de les incompatibilitats quant a la participació en els partits polítics, que també en podem parlar, i si els grups parlamentaris arriben a un acord o a una transacció sobre aquest punt el Govern no en farà cap cavall de batalla.

El que sí que penso, doncs, és que quan es parla d'aquesta qüestió no s'han de confondre les coses perquè crec que si hi ha un Govern que ha confiat

en els propis membres dels cossos especials a l'hora de proveir les direccions dels mateixos és el Govern actual, no? De fet, tots i cadascun dels directors i directors adjunts dels cossos especials provenen del propi Cos amb l'única excepció del director del Cos Penitenciari però és membre del Cos de Policia.

Per tant, l'obertura que volem promoure en aquesta qüestió no té ni molt menys un objectiu immediat o tangible, sinó només permet facilitar les coses en supòsits excepcionals a futurs governs.

Enllaço també amb la qüestió que ha comentat abans el Sr. Gallardo, i amb la qual doncs suposa, que és la possibilitat de què es puguin nomenar directors com a personal de relació especial... Bé, Sr. Gallardo, aquesta també és una qüestió que no modifiquem, és a dir, tant la Llei del Cos Penitenciari com la Llei qualificada del Cos de Policia ja preveien la possibilitat de nomenar com a director del Cos de Policia i del Cos Penitenciari personal de relació especial, i de fet se n'ha fet ús abundantment en el passat i especialment en els governs liberals. Crec que en aquest sentit, i evidentment repeteixo no farem un cavall de batalla, però crec que hauria d'imperar la prudència en comissió perquè si les restriccions són massa excessives pot passar que en el futur sigui impossible proveir la plaça de director d'un d'aquests cossos especials i li puc assegurar que especialment en el cas de la Policia hi ha moltes normes jurídiques que atribueixen competències exclusives al director de la Policia i, per tant, si no hi ha director de la Policia el bon funcionament del Cos i de la seguretat pública d'aquest país en aquest cas sí que es podria posar en risc.

També preveien les lleis vigents la possibilitat que per acord motivat i informat del ministre es pugui recórrer excepcionalment al procediment selectiu d'ingrés per reclutar nous policies o nous agents penitenciaris, o en aquest cas nous bombers.

Li posaré un exemple molt concret, i evidentment la llei ho restringeix molt. Però per exemple posis al cas que per l'àrea forestal del Cos de prevenció d'incendis i salvaments necessitéssim incorporar un bomber que és enginyer forestal i que no en tinguem cap dins del cos. Si una vegada més això ho prohibim taxativament, aquesta incorporació serà impossible. Per tant, crec que sempre hem de fer la balança entre, evidentment la defensa del cos i dels membres que en formen part actualment, però també sempre hem de prendre en compte l'interès general que en definitiva és pel que serveixen aquests cossos especials.

També ha fet referència al fet, doncs, que tot o que moltes coses es deixaven a l'arbitri de la direcció dels

cossos, en la regulació que es fa d'aquestes lleis. Jo el convido a analitzar un dels informes que vaig fer i que està acompanyat a la memòria del projecte de llei arran d'unes observacions que van fer els comissaris de policia, les primeres observacions que van fer al primer esborrany que us vam trametre. Allà hi ha una regulació o una explicació detallada de l'antiga llei, quines eren les competències del ministre, del director i del Govern, i ara amb la nova llei quines són les competències del ministre, del director i del Govern.

Jo crec que els sorprendrà veure com ni de bon tros s'han atribuït més competències al director i al ministre de les que s'atribueixen a les lleis vigents. Ben al contrari, moltes competències han transitat cap al Govern precisament atenent a una demanda dels representants sindicals que el que volen, doncs, evidentment, és més seguretat jurídica i que moltes qüestions quedin contemplades en reglaments i no tant en ordres ministerials o en circulars que puguin emetre els directors dels cossos.

Pel que fa a la qüestió de la suspensió de la jubilació anticipada. Jo crec que aquí no tenim discrepància. Potser és una discrepància merament formal. I jo crec, doncs, que les lleis estableixen i deixen clar que és una suspensió d'aquest dret. De fet ho diu. Si vostè mira les disposicions transitòries que ho regulen, diu: els membres del Cos de policia en servei actiu no podran jubilar-se mentre no s'hagi arxivat l'expedient disciplinari o llevat que s'hagi arxivat o sobresegut la causa penal o que hagin estat absolts.

Bé, dir això o dir se suspèn el dret a la jubilació en aquests casos és exactament el mateix. Per tant, jo crec que aquí, evidentment, es tracta d'una suspensió, no es tracta d'una pena anticipada perquè evidentment això sí que seria inconstitucional i tampoc ho avalem.

Vostè també s'ha referit al fet, doncs, i crec que aquí recull una reivindicació molt concreta d'un sindicat, concretament d'un sindicat de bombers, que és veritat que ha fet un cavall de batalla d'aquestes qüestions, al fet, doncs, que les jornades i les guàrdies no s'haurien o s'haurien de fixar els paràmetres bàsics i no s'haurien de derivar a la regulació reglamentària. Els paràmetres bàsics, si vostè es fixa als articles que fan referència a la jornada i a les guàrdies, estan fixats a la llei.

El que no podíem acollir és la demanda que ens feia aquest determinat sindicat de bombers que és que constés a la llei que per sempre més faran torns de 24 hores. Jo no els he posat en dubte els torns de 24 hores i he respectat la decisió que va prendre en el seu moment el ministre Naudi. Però jo no estic

legitimats per hipotecar futurs ministres i futurs governs que puguin decidir una qüestió contrària en aquest sentit. I de fet, doncs, el govern liberal en el seu moment va considerar oportú modificar-ho.

Jo crec que aquestes qüestions no poden quedar recollides en aquesta concreció en els textos legals i que és més que suficient que es regulin en els reglaments.

També m'agradaria incidir en la qüestió de l'article 18.3 de la Llei de la funció pública i al fet que vostè diu que es contradiu amb la llei de bombers. Crec que aquí també en el fons potser podrem acabar estant d'acord, perquè és una qüestió, doncs, d'interpretació, però jo crec que la qüestió queda prou clara.

Fins ara la llei de la policia i la llei del cos penitenciari estableixen en disposicions addicionals la creació d'un complement de funcions permanents vinculat al fet de no poder fer o de no poder exercir el dret de vaga. I paral·lelament, l'article 18 de la Llei de la funció pública parlava del complement específic que perceben tots els membres dels cossos especials, no només els tres que analitzem avui, també banders, també duaners. I diu que dins d'aquest complement específic es compon de diferents contingències, una de les quals, ara, amb la modificació que fem també serà les funcions permanents, d'acord! Però n'hi ha d'altres, per exemple, hi ha pel port d'arma. És una de les contingències. Òbviament, aquesta contingència afecta a la policia, al Cos penitenciari i als duaners, però no afecta als bombers o no afecta als banders.

I per tant, d'acord amb aquest complement específic i d'acord amb les diferents contingències, es modula l'import d'aquest complement específic. Els bombers perceben un complement específic inferior als dels policies o als dels agents penitenciaris, perquè tenen menys contingències. I el que hem fet, com que hem eliminat aquests complements específics previstos específicament en la Llei de la policia i en la Llei del Cos penitenciari que feien referència, diguem, a les funcions permanents, hem modificat l'article 18.3 per incloure com una més de les contingències, però no vol dir que tots els membres de tots els cossos especials hagin de percebre totes i cadascuna d'aquestes contingències. Són les diferents contingències que després serveixen per quantificar l'import definitiu i total d'aquest complement específic.

Espero que m'hagi pogut explicar i que en aquest sentit hagi pogut aclarir els seus dubtes.

També ha fet referència en la seva primera intervenció i també hi ha fet referència crec el Sr. Alís, a la necessitat de dotar no només els cossos, i

m'ho ha reconegut i li agraeixo, doncs, que hem fet un esforç molt important en matèria de recursos materials, però també ha dit que havíem de fer més esforços en matèria de formació i de dotació de recursos humans. Crec precisament que aquests projectes de llei incideixen molt més en la formació.

No només des de la perspectiva d'un dret dels membres dels cossos especials, sinó fins i tot d'un deure. I per tant, si no assisteixen a les formacions programades, això pot constituir una falta. La qual cosa a mi em sembla que és de rebut perquè forma part també de l'obligació dels membres dels cossos especials d'anar-se reciclant i d'anar millorant la seva capacitat.

I pel que fa als més recursos humans, jo crec que aquest greuge no ens el pot fer tampoc. De fet, aquest Govern, en l'anterior legislatura i en aquesta legislatura, ha proveït 10 noves places de bombers, més enllà de la cobertura de les vacants. Ara proveïrem 7 noves places de policies més enllà de la cobertura de les vacants i entre 3 i 4 places addicionals d'agents penitenciaris més enllà de la cobertura de les vacants.

Per tant, si realment si tinguéssim aquesta visió tan economicista que sosté el Sr. Alís, penso que no faríem aquests esforços en aquest sentit.

Després vostè, també s'ha referit al trasllat o a la competència dels trasllats dels agents penitenciaris. Sé que és una qüestió que genera preocupació. Jo, malgrat vostè hagi volgut dir que tots els sindicats tenen una posició, o potser ho he entès malament, però que hi ha una posició unànime, li he de dir que hi ha molts agents penitenciaris que estan a favor de poder assumir aquesta competència.

Ara bé, és una qüestió que encara no podem acabar de definir. Perquè encara hem d'acabar de definir si, de forma compartida o de forma exclusiva, ho ha de fer el Cos de policia o ho ha de fer el Cos penitenciari. Sempre sobre la base de criteris, evidentment, de qualitat del servei però també d'eficiència, i aquests són els criteris que hem d'analitzar primer. Ara bé, com que fèiem una modificació de la llei no costava res introduir de forma condicionada aquesta competència, i dir que després, reglamentàriament, s'acabarà d'establir si tot o part d'aquesta competència l'exerceixen el Cos de policia o el Cos penitenciari.

Jo, francament, Sr. Gallardo, i no vull evidentment, espatllar el to amable crec de les diverses intervencions que hi ha hagut avui, però em dóna una mica la sensació que vostès han anat rebent els diferents sindicats i han anat acollint totes i cadascuna de les peticions que els hi han fet, llavors pels agents penitenciaris demanen una cosa, pels

bombers en demanen una altra, pels policies una altra, però bé, també vostès després han de fer una anàlisi posterior. Crec que això ho exigeix la responsabilitat dels que exercim càrrecs polítics. Fer una anàlisi i després mirar que tot plegat en resulti una coherència. Perquè vosaltres per exemple han fet esmenes a determinats articles d'una de les lleis dels cossos especials, i després no les han reproduït en altres articles exactament iguals de les altres lleis.

I per tant, doncs, crec que d'aquesta manera he donat resposta a totes les preocupacions que vostè ha exposat.

Pel que fa al Sr. Naudi, ha parlat dos vegades, de fet en la seva intervenció inicial i ara mateix, ha parlat dels greuges comparatius que es derivaven de les noves taules salarials.

Lamento dir-li que no estic d'acord amb vostè. Al contrari, les noves estructures jeràrquiques i les noves taules salarials que hem introduït en els projectes de llei, el que fan, precisament, és esvaïr aquests greuges comparatius. Li donaré un exemple molt clar. Ara tots tres cossos penitenciaris tenen exactament les mateixes escales i els mateixos graus. I això no era fins ara. Si recordarà i vostè ho sap perquè ha estat ministre d'interior, hi havia una reivindicació de fa molt temps dels agents penitenciaris que se'ls havia creat el grau d'agent penitenciari de primera i en canvi, en el fons, estaven exercint funcions pròpies d'un sots oficial penitenciari.

Doncs, ara el que hem fet és arreglar totes aquestes qüestions de tal manera que si vostès analitzen les taules salarials i les estructures jeràrquiques dels tres cossos, amb independència, evidentment, del que he dit del complement específic, hi ha força similituds o, com a mínim, hem atansat molt les diferències que hi havia fins ara. I tot això ho hem fet, evidentment, sense que acabi suposant un increment de la despesa pública.

Pel que fa a la millora del clima laboral durant la seva etapa. Evidentment, jo li reconec que quan vostè va ser ministre d'interior també hi va haver una millora substancial del clima laboral dels cossos especials. Ara bé, també reconeixerà que vostè moltes reformes que poguessin tenir un impacte negatiu o perjudicial que pels interessos d'aquests col·lectius no en va fer. Llavors no vull que jo tingui més mèrit, però en tot cas, sí que crec que puc dir que té un mèrit afegit, doncs, tenir un clima de pacificació malgrat haver fet una reforma que en algunes coses, evidentment, no acaben de satisfer als representants sindicals.

També ha parlat de la creació del consell de bombers. Jo hi estic d'acord, i de fet, doncs, això se'n

va parlar a la comissió consultiva de la funció pública i va ser la pròpia comissió consultiva de la funció pública que va dir que aquesta qüestió preferia demorar-la precisament fins que es fes la reforma global de la Llei de la funció pública. Perquè a diferència del 18.3 de la Llei de la funció pública que podia ser objecte d'una modificació molt puntual, és veritat que aquí cal una reflexió global de si tots els cossos especials i en concret també el cos especial de l'ensenyament que s'està dotant d'una llei pròpia, han de tenir aquest tipus de figura que també té el cos de policia. De moment només ho té el cos de policia. Jo particularment hi estic a favor i evidentment crec que hi hauria d'haver un consell de bombers perquè és una estructura amb menys matís sindical però que també és necessària però que crec que també hauria d'existir en els altres cossos especials. Però crec que això sí que ha de ser una decisió que en tot cas quan es prengui s'haurà de prendre per tots els cossos especials en general.

M'ha parlat també, pel que fa a la suspensió del dret a la jubilació del fet que passaríem les cotitzacions anteriors. És que estem parlant d'una suspensió d'un dret, Sr. Naudi, no estem parlant de què els hi eliminem el dret a poder-se jubilar de forma anticipada. Per tant, com que hi ha suspensió, jo crec que no escau aquest debat sobre el que passarà amb el retorn de les cotitzacions que hagin fet en concepte de la pensió de jubilació o en tot cas, si escau, se seguirà el mateix règim que se seguiria amb una persona que és acomiadada de l'Administració perquè aquesta sanció existeix o és inhabilitada de l'Administració i per tant, perd la seva condició de funcionari. Però això crec que és una qüestió que és general de tot el personal de l'Administració pública amb independència que siguin membres d'un cos especial.

Vostè ha tornat a parlar del cas Troguet, jo crec que no val la pena que hi tornem a incidir però crec que vostè a vegades fa unes afirmacions aquí encobertes que són una mica, que no puc compartir i que a més a més crec que no són de rebut.

Dit això i pel que fa al Sr. Alís, intento ser molt breu. Jo no he dit en cap moment que vostès s'oposin als textos com a tal, o en tot cas si ho he dit ho lamento i no m'he expressat bé. Jo el que he dit és que vostès s'havien oposat i crec que així s'ha després de la seva intervenció a determinades qüestions i ha intentat rebatre aquestes qüestions i donar els meus arguments en la meua intervenció.

Crec que la qüestió del consens i que ho hagi volgut vincular amb el fet que els sindicats o part dels sindicats no s'hagin volgut reunir amb el Grup Parlamentari Demòcrata, ja li he respost perfectament al Sr. Marc Ballestà. Crec que vostè ha

volgut fer aquí una aproximació que no tenia res a veure i per tant, crec que aquest argument no esqueia.

Pel que fa a la reforma de la Llei de la funció pública, en vam parlar ahir quan es va debatre la llei de col·laboració entre les administracions. Jo no ho veig com vostè, és a dir la Llei de la funció pública és una llei d'aplicació supletòria i el fet que no s'hagi modificat la Llei de la funció pública en cap cas suposa un impediment de cara a poder modificar aquestes lleis dels cossos especials...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Acabo de seguida.

...fins i tot li diria que potser el meu parer seria fins i tot contrari. Que les lleis dels cossos especials i especialment la llei de la policia en la seva condició de llei qualificada és una llei que s'ha de reformar abans i en tot cas després fer la reforma de la Llei de la funció pública.

Pel que fa als criteris economicistes, crec que ja hi he respost quan he parlat de les noves incorporacions que tenim previstes. Podria també afegir el fet que no hem posat en qüestió ni els torns horaris dels policies, ni els torns horaris dels bombers. Si haguéssim tingut criteris economicistes com vostè diu potser els haguéssim analitzat i els haguéssim posat en entredit però creiem que aquests torns permeten prestar un servei públic i a més a més generen una satisfacció dins del cos que després es repercuteix en un millor servei públic.

I per acabar, sí que m'agradaria fer una petita referència a l'al·lusió personal que m'ha fet i que penso que tampoc no tenia cap mena de sentit i a més a més penso que estava totalment fora de lloc. El que li aconsellaria és que es llegís el contingut dels projectes de llei que avui analitzem i veurà clarament que aquestes incompatibilitats i concretament el fet de no poder exercir un càrrec electiu o de designació, només s'aplica als membres dels cossos especials en servei actiu. I jo no sóc un membre de l'Administració de justícia o de la carrera judicial en servei actiu sinó que tinc una excedència degudament concedida pel Consell Superior de la Justícia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hauríem d'anar tancant el debat, potser fem una darrera ronda.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement per contestar...

El Sr. síndic general:

Li correspon el torn de paraula al Sr. Gallardo.

Després li donaré a vostè.

Sr. Gallardo si vol intervenir....

Perdó Sr. Naudi.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies.

Molt breument.

Quan parlava en la meva intervenció que hi havia moltes coses que s'havien deixat o moltes de les reivindicacions que s'havien deixat o necessitats, o mancances a posterior desenvolupament reglamentaris, i assumint ja la part de responsabilitat d'aquesta mancança de reglaments que per governs anteriors podem tenir però Sr. Espot no em pot reconèixer o m'ha de reconèixer també que si derivem molta part de les demandes que són fins i tot històriques per part dels treballadors, els desplegaments reglamentaris i l'evidència ens demostra que després de molts anys no acaben d'arribar, doncs permeti'm que m'agafi el que deia ahir el cap de Govern, parlant una mica en relació a la seguretat jurídica que podia donar un conveni de col·laboració o el fet de què allò que podien fer els comuns estigui fet per llei, que parlava de seguretat jurídica. Doncs penso que la seguretat jurídica la dóna més, i d'aquí ve una mica la reivindicació, que certs aspectes queden fixats per llei, que no per reglament. Evidentment n'hi haurà alguns que no podem entrar a detallar, ni l'horari ni certs aspectes molt concrets que vindran fixats per reglament. Però jo crec que hi ha un mínim que sí que ho haurien d'estar, hi ha un mínim que hi haurien d'estar. I no essencialment perquè ho demani un sindicat en concret, és que ho han demanat tots en aquest sentit. Quan la jornada laboral sigui de deu hores setmanals, 40, 50, les que sigui però fixem-la. Però això jo crec que no sigui hipotecar a ningú. Fixem-la, a partir d'aquí hi haurà uns barems sobre els quals els treballadors i després la direcció hauran de negociar si és suficient o no en cas de puntes de treball o de necessitats internes de cobertura per guàrdies o pel que sigui.

Em parlava vostè del trasllat dels presos del Centre Penitenciari. És cert que hi ha una part dels sindicats que ens han manifestat que ho veuen de bons ulls, sempre i quan hi hagi una formació al darrera, formació necessària i sempre i quant pugui haver-hi algun tipus de compensació. Però més que la compensació els hi preocupa la formació. A hores d'ara, aquesta llei s'aprovarà i a un any pel que jo tinc informació, per desplegar el reglament que podria regular com es fa aquest tipus de nova competència que han d'assumir, però clar la por és que amb el temps que es triga en fer els reglaments, què passa si en aquest temps el reglament no es fa en un any i han de començar a assumir aquestes prestacions. Per tant, hi ha un neguit de part dels treballadors.

Després respecte a la discrecionalitat que li dia jo, que enteníem que podia o que remet la llei moltes vegades a les direccions. I és que moltes vegades les decisions queden sotmeses a l'informe de la direcció sense que es fixi que aquest informe hagi de ser raonat. Si l'informe és raonat, ja hi estem d'acord però no podem dir que l'informe queda sotmès al criteri o a l'informe de la direcció. Penso que si l'informe és raonat, evidentment pot ser una opció però en aquest cas la llei no parla d'un informe raonat, parla d'un informe de la direcció.

I dos coses per acabar. Respecte a la possibilitat de què una direcció estigui ocupada per una relació especial i que aquesta relació no sigui andorrana. Jo no recordo cap, almenys posterior a la Llei de la funció pública, que cap govern liberal hagi fet que la direcció estigui ocupada per una persona amb relació especial no andorrana, perquè com li deia jo això va en contra de la Llei de la funció pública i en contra de la Llei de Govern, que no permet delegar la signatura. Amb anterioritat a la Llei de la funció pública, potser en els primers inicis de l'Administració, fins i tot potser, no ho sé. Però amb posterioritat a la Llei de la funció pública ho dubto molt. Per tant per nosaltres això és un fet que volíem remarcar i aquí és on li deia que veiem un cert risc o una contradicció tant amb la Llei de la funció pública com amb la mateixa Llei de Govern.

I per últim, no prejudgi Sr. Espot que malgrat haguem escoltat als sindicats, no hem fet una anàlisi de les propostes abans d'entrar les esmenes. Seria poc correcte per part nostra, poc responsable i li puc assegurar que ho hem fet aquesta vegada, com sempre ho fem. El que passa és que en certs temes penso que és la nostra obligació escoltar de manera oberta i franca a aquells que ho viuen el dia a dia i tenen més coneixement que no pas nosaltres, que cap de nosaltres és membre d'un cos amb excedència, ni amb res. No ha passat. Per tant, no

tenim coneixement de quines eren les demandes, ens vam posar en contacte amb aquests sindicats. Algunes estan compartides, d'altres no, però no prejudgi que el que hem fet és recollir les demandes, traslladar-les amb esmena i entrar-la perquè li puc assegurar que això no és així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar una mica al que ha comentat el Sr. ministre. Primer començaré pel final, doncs valoro positivament que estigui d'acord en mantenir el consell de la policia. Però també constato que la comissió consultiva va remetre a què això, primer després de la funció pública llavors observo la contradicció perquè quan convé va bé la funció pública i quan no convé també, no?

Tot i així, entenc que els cossos... les lleis dels cossos especials també han de tenir la seva pròpia regulació en paral·lel a la de la Llei de la funció pública.

Però, per fer una bona feina quan parlàvem de greuges comparatius jo crec que s'havia de tenir en compte. Cert el que deïeu que s'ha millorat els comparatius i les taules salarials però crec que cal anar més enllà, especialment amb aquests complements específics i tenir en compte que, doncs, les formacions i els plans de carrera perquè tot això sigui molt més ampli i més ben pagat.

El que sí que m'ha sobtat o m'ha preocupat fins i tot és que manté la possibilitat que el director, especialment de la Policia, però que els directors que puguin ser de nacionalitat no andorrana, també afegir en circumstàncies molt excepcionals. Bé, jo entenc que això no hauria de ser així i, a més, m'estranya perquè fins i tot ha fet al·lusió que en certs moment hi pot haver una mancança i han de ser persones molt preparades fins i tot evidentment en el camp del dret. Bé, jo crec que això sent cossos jurats amb una alta responsabilitat i presa de decisions i donar ordres jo crec que no pot ser d'una altra manera que no siguin andorrans. És cert que hi va haver un exemple en un moment donat en la direcció del Cos de Bombers que hi havia un director que va provenir de fora, també doncs consta personalment i a nivell del cos que es va fer molt bona tasca però, a diferència d'aquell moment avui en dia és que un cop es voti la Llei del Cos de Bombers també serà un cos jurat i, per tant, jo

entenc que la direcció sempre ha de ser o ha de recaure en mans de persones de nacionalitat andorrana.

Hi pot haver una mancança, com deia... Bé, això es preveu, això es prepara, es preveu i tant és així sense tornar a entrar en comparacions quan jo vaig deixar el ministeri vam deixar una plaça per concurs, per proveir un lloc de comissari preveient de què en un futur no massa llunyà hi podria haver un forat generacionals de places a cobrir a nivell de comandaments i crec que aquesta és la via.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, primer voldria fer una petita reflexió en relació al tema del consens. Bé, potser no parlem amb les mateixes persones o potser no tenim el mateix diàleg. Jo el que vull dir i el que he dit és que crec que aquests textos no tenien el suficient consens que se'ns denunciava i prova d'això n'era aquesta manca de voluntat o aquesta negació de voler participar; potser alguns sindicats han parlat amb DA, potser alguns sindicats els han contactat però en tot cas el que ens ha arribat a nosaltres és que hi havia aquest "enfado" i que s'hagi percebut així. És l'únic que volia dir.

Voldria fer una petita reflexió en direcció dels cossos perquè n'hem parlat. Nosaltres sí que hem fet una esmena precisament perquè el proveïment de places de director sigui sempre en base als membres en actiu dels cossos, creiem que això és necessari i per la formació i per l'experiència ha de ser la solució esperem que aquest tema el puguem debatre en comissió per trobar una millor solució sobre això i que com deia no sigui personal de relació especial que es pugui designar com a membre d'una elecció i polititzar així la neutralitat dels cossos.

Després, en relació als criteris economicistes... Sr. ministre, segueixo pensant que s'estan aplicant criteris economicistes i segueixo pensant que front una necessitat palesa i, suposo que parlem amb les mateixes persones, però ens ha arribat inclús de direccions que fa falta reforçar amb agents certs cossos i, malgrat això i malgrat pressupostàriament poder-ho fer, s'està esperant a què entrin en vigor aquestes lleis o aquestes modificacions precisament perquè siguin menys cost per l'Estat. Bé, si això no és

un criteri economicista, no sé... en tot cas, li dic, el felicito de què ens hagi anunciat que hi haurà un proveïment de places i que reforçarà i garantirà la tasca que fan els cossos.

Finalment, pel que fa al cas de les incompatibilitats i de l'al·lusió personal que he fet a vostè, sí, ja sap que normalment a diferència de vostès normalment parlo del Govern de manera col·legiada i no faig al·lusions personals però és que m'ha sobtat en aquest cas perquè finalment és vostè que ha tret el tema de batlles. Vostè ha dit que de la mateixa manera que un batlle ha de tenir una incompatibilitat amb un càrrec públic ho ha de ser encara més amb un policia. Però, és més, és que jo he cregut entendre que un policia no tindrà dret mai a exercir un càrrec designat simplement pel fet de ser policia, i aquí penso que estem parlant de drets i això és un dret que té que li reconeix la Constitució de participar en la vida política i sembla que es prohibeixi. Òbviament... òbviament que estic d'acord amb vostè però és que no cal que ho digui en la modificació de la Llei de Policia, ja ho diu la Llei de la funció pública en la seva condició de funcionari no serà compatible que exerceixi aquest càrrec electe, el que dic és que pugui optar cursant la corresponent excedència amb o sense reserva de plaça -això és una altra qüestió-, però ha de poder optar, i el que he cregut entendre és que el que es prohibeix és fins i tot aquesta possibilitat d'optar-hi, això és el que he entès i és en aquest sentit que hem esmenat el text i també voldria que debatéssim.

En darrer lloc, i ja acabo Sr. síndic, voldria fer una reflexió general, perquè aquests dies hem parlat bastant de les esmenes a la totalitat, que vostès sembla que veuen com una manera de travar o d'allargar el procediment parlamentari. Jo crec que aquestes són molt positives i crec que permeten obrir debat i precisament aquests dies han sigut rics els debats en tots els àmbits, s'han vist els posicionaments i s'han tractat els temes i les posicions de cada grup en relació a aquests temes i crec que això ajudarà al treball posterior en comissió i farà una reflexió per part de tots, tant minoria com majoria per millorar els textos i acollir i consensuar els neguit i proposicions dels ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Molt breument... Ara de veritat!

Simplement per respondre als últims punts que s'han assenyalat. El Sr. Gallardo doncs ha tornat a insistir en la qüestió dels reglaments i no m'ha acabat de dir quins punts concrets ell considera... -crec que hauríem d'entrar potser més en l'especificació- quins punts concrets ell considera que haurien d'estar reflectits en la Llei i, de fet, he analitzat les seves esmenes i tampoc he vist cap esmena que porti una regulació més detallada d'algun d'aquests aspectes que vostè assenyalava, no? El que sí que li demanaria és que tinguessin la benevolència, cosa que també han fet amb una de les seves esmenes, de no escurçar excessivament el termini d'habilitació per desenvolupar reglamentàriament la Llei; pensin que moltes d'aquestes lleis penguen quinze o vint reglaments. Per tant, doncs, reduir-ho excessivament penso que això es podria abocar, una vegada més, a l'incompliment al qual vostè feia referència i a una frustració legítima dels membres dels cossos especials.

En qualsevol cas, el que sí que li puc dir és que la meua voluntat és honorar aquest meu compromís i honorar reglamentàriament aquestes lleis al màxim possible i evidentment tal com vénen els projectes de llei.

Ha parlat també una altra vegada dels trasllats i de la necessitat de formació i evidentment, només faltaria! Quan jo li he parlat de qualitat de servei i eficiència que seran els dos criteris que mouran la decisió que adoptaran en aquest sentit, si acabessin decidint que el Cos Penitenciari ho ha de fer, ja els he garantit que destinarem els recursos que calgui a formar-los en aquest sentit.

El tema de la compensació crec que n'hauem de parlar. Però, justament enllaço amb el que dèiem abans, jo prefereixo que els diners que ens estalviem eliminant en el complement específic els puguem destinar, ni que sigui en part, a retribuir a aquelles persones que exerceixen per exemple una especialitat dins del Cos. Crec que és més sà i crec que va més en una direcció, diguem, positiva de futur retribuir a aquelles persones que a banda de les funcions bàsiques del seu lloc de treball, exerceixen funcions addicionals complementàries o especialitzades. Aquesta és la meua filosofia i crec que ja ho hem anat introduint molt concretament en el Cos de Bombers.

També ha parlat de la necessitat de què posi informe raonat... Bé, a mi això no em suposa cap mena de problema. Si cal a tots els llocs de la Llei on posi "informe" afegir-hi "raonat" doncs, ho afegirem, tot i que jo entenc que quan es diu que la direcció ha

d'emetre un informe evidentment s'entén que aquest informe ha de ser raonat.

Pel que fa a la qüestió de la relació especial jo no he dit que vostès haguessin nomenat persones de relació especial que no fossin de nacionalitat andorrana, sinó que havien nomenat persones que no eren de relació especial.

I, una vegada més, apel·lo la responsabilitat de tots els consellers en aquest sentit, entenc que és una qüestió sensible, entenc i també ho he dit que el Govern no en farà un cavall de batalla d'aquesta qüestió de la nacionalitat andorrana però, prenguin molt en compte la possibilitat de què en un futur si vostès restringeixen massa les possibilitats de proveir les places de director ens podríem trobar amb la impossibilitat de proveir-les, com he dit.

D'aquesta manera crec que també he respost a la qüestió que ha aixecat el Sr. Naudi en relació al director de nacionalitat andorrana, el Sr. Alís també s'hi ha referit. Pel que fa als criteris... Bé, ha tornat a insistir en els criteris economicistes i jo el remeto una vegada més a les noves incorporacions. Llegeixis la memòria... -segurament que se l'ha llegit, eh? No prejudicis que no se l'ha llegit-, de la Llei de Bombers i en concret la memòria econòmica, veurà que si haguessin imperat els criteris economicistes la memòria econòmica no diria el que diu; tampoc haguéssim tirat endavant tot el reglament d'especialitats que hem tirat endavant en el cas del Cos de Bombers si realment estiguéssim obsessionats, estiguéssim obsessionats amb aquests criteris economicistes que vostè esmenta, i dit això jo crec que ja he fet el tomb de totes les observacions que s'han fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, donaríem per conclòs el debat i procediríem tot seguit a la votació separada de les tres esmenes a la totalitat presentades, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

En primer lloc procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 7 vots a favor, 15 en contra, 4 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat al projecte de llei, seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior.

Passem tot seguit a la votació de l'esmena a la presentada al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 8/2014, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 6 vots a favor, 15 en contra, 4 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat... perdó..

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, he votat a favor de l'esmena i no s'ha encès el llum.

El Sr. síndic general:

Bé, en qualsevol cas queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat al projecte de llei, seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior.

Finalment en tercer lloc, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. A favor 7 vots, en contra 15, 4 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat al projecte de llei, seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 21.42h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877